

LATVIJAS REPUBLIKAS

SAEIMAS

ZIŅOTĀJS

NR. 23

2012. GADA 13. DECEMBRĪ

Saturs

Likumi

311.*	185L/11**	Grozījumi Administratīvā procesa likumā	4
312.	186L/11	Grozījumi likumā “Par valsts un pašvaldību finanšu līdzekļu un mantas izšķērdēšanas novēršanu”	29
313.	187L/11	Grozījumi Finanšu instrumentu tirgus likumā	36
314.	188L/11	Grozījumi Finanšu un kapitāla tirgus komisijas likumā	39
315.	189L/11	Grozījums likumā “Par nodokļiem un nodevām”	43
316.	190L/11	Grozījumi likumā “Par tautas nobalsošanu, likumu ierosināšanu un Eiropas pilsoņu iniciatīvu”	44
317.	191L/11	Grozījums Enerģētikas likumā	56
318.	192L/11	Parādu ārpustiesas atgūšanas likums.	57
319.	193L/11	Par Latvijas Republikas valdības un Apvienoto Arābu Emirātu valdības konvenciju par nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu attiecībā uz ienākuma un kapitāla nodokļiem un tās protokolu . . .	63
320.	194L/11	Grozījums likumā “Par zemes reformas pabeigšanu pilsētās”	82
321.	195L/11	Grozījumi likumā “Par zemes reformas pabeigšanu lauku apvidos”	83
322.	196L/11	Par Latvijas Republikas valdības un Turkmenistānas valdības konvenciju par nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu attiecībā uz ienākuma un kapitāla nodokļiem	84
323.	197L/11	Grozījumi likumā “Par valsts kompensāciju cietušajiem”	99
324.	198L/11	Grozījums Kriminālprocesa likumā	103
325.	199L/11	Grozījumi Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonu ar speciālajām dienesta pakāpēm dienesta gaitas likumā	104
326.	200L/11	Grozījums Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonu ar speciālajām dienesta pakāpēm disciplinārbildības likumā	105
327.	201L/11	Grozījums Latvijas Republikas Zemessardzes likumā	106
328.	202L/11	Grozījumi Valsts fondēto pensiju likumā	107
329.	203L/11	Grozījumi Valsts probācijas dienesta likumā	108
330.	204L/11	Grozījumi Medību likumā	109
331.	205L/11	Grozījumi Transportlīdzekļa ekspluatācijas nodokļa un uzņēmumu vieglo transportlīdzekļu nodokļa likumā	111
332.	206L/11	Grozījums Profesionālās izglītības likumā	113
333.	207L/11	Grozījums Vispārējās izglītības likumā	114
334.	208L/11	Grozījumi Izglītības likumā	115
335.	209L/11	Grozījumi Valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzības likumā	116
336.	210L/11	Grozījumi Pacientu tiesību likumā	120
337.	211L/11	Grozījums Augstskolu likumā	121
338.	212L/11	Grozījumi Likumā par budžetu un finanšu vadību	122

* Publikācijas numurs.

** 11. Saeimas pieņemtā likuma numurs.

339.	213L/11	Grozījumi likumā “Par nekustamā īpašuma nodokli”	126
340.	214L/11	Grozījumi Uzturlīdzekļu garantiju fonda likumā	129
341.	215L/11	Grozījumi Civilprocesa likumā	132
342.	216L/11	Grozījums Valsts sociālo pabalstu likumā	133

Paziņojums

343.		Par 2012. gada finanšu pārskata revīziju Valsts kontrolē	134
------	--	--	-----

311. 185L/11 Grozījumi Administratīvā procesa likumā

Izdarīt Administratīvā procesa likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2001, 23. nr.; 2003, 14. nr.; 2004, 4. nr.; 2006, 24. nr.; 2009, 3. nr.) šādus grozījumus:

1. Aizstāt visā likumā vārdus “Eiropas Savienības (Kopienu)” ar vārdiem “Eiropas Savienības”.

2. Aizstāt visā likumā vārdus “Eiropas Kopienu Tiesa” (attiecīgā locījumā) ar vārdiem “Eiropas Savienības Tiesa” (attiecīgā locījumā).

3. Izteikt 1. panta trešās daļas 5. punktu šādā redakcijā:

“5) tiesas nolēmums, kriminālprocesuāls lēmums, kā arī lēmums, kas pieņemts lietvedībā administratīvā pārkāpuma lietā.”

4. Izslēgt 28. panta piektās daļas ceturto teikumu.

5. Izslēgt 37. panta otrās daļas septīto teikumu.

6. 48. pantā:

aizstāt otrajā un trešajā daļā skaitli un vārdu “14 dienu” ar vārdiem “viena mēneša”;
izslēgt trešās daļas trešo teikumu.

7. Izslēgt 49. panta otrās daļas ceturto teikumu.

8. Izteikt 50. panta otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Ja tiesa neievēro šajā likumā noteikto procesuālās darbības izpildes termiņu, administratīvā procesa dalībnieks var iesniegt tiesas priekšsēdētājam vai tiesu nama priekšsēdētājam sūdzību. Tiesas priekšsēdētājs vai tiesu nama priekšsēdētājs var uzdot tiesnesim izpildīt attiecīgo procesuālo darbību, nosakot konkrētu termiņu.”

9. Papildināt 56. pantu ar 1.¹ daļu šādā redakcijā:

“(1¹) Ja iesniegums nav parakstīts, ir iesniegts, neievērojot Valsts valodas likuma prasības, vai tam nav pievienoti pilnvarojumu apliecinājoši dokumenti, iestāde iesniegumu atstāj bez virzības un nosaka iesniedzējam saprātīgu termiņu tās norādīto trūkumu novēršanai. Ja iestādes norādītie trūkumi noteiktajā termiņā netiek novērsti, iestāde iesniegumu atzīst par neiesniegtu un var atdot to atpakaļ iesniedzējam.”

10. 64. pantā:

papildināt pantu ar 1.¹ daļu šādā redakcijā:

“(1¹) Ja iestāde iesniegumu atstājusi bez virzības šā likuma 56. panta 1.¹ daļā noteiktajā kārtībā, administratīvā akta izdošanas termiņš skaitāms no trūkumu novēršanas dienas.”;

izslēgt otrās daļas piekto teikumu;

izslēgt trešās daļas sesto teikumu.

11. Izteikt 69. panta otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Ja administratīvais akts izdots citādi, nevis rakstveidā vai ja tas ir izdots rakstveidā, bet neatbilst šā likuma 67. panta prasībām, procesa dalībniekam ir tiesības viena mēneša laikā pieprasīt, lai iestāde to noformē rakstveidā atbilstoši minētā panta prasībām. Iestāde šo administratīvo aktu noformē 14 dienu laikā pēc attiecīgā pieprasījuma saņemšanas un paziņo to adresātam Paziņošanas likumā noteiktajā kārtībā. Apstrīdēšanas termiņš sākas pēc šā akta vai atteikuma paziņošanas.”

12. 70. pantā:

izslēgt pirmās daļas trešo teikumu;

izteikt otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Administratīvo aktu paziņo adresātam atbilstoši Paziņošanas likumam. Ja pa pastu sūta adresātam nelabvēlīgu administratīvo aktu, to noformē kā ierakstītu pasta sūtījumu.”

13. 71. pantā:

izteikt panta nosaukumu šādā redakcijā:

“71. pants. Administratīvā akta paziņošana citām personām”;

izteikt otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Ja administratīvā lieta ierosināta, pamatojoties uz tādu informāciju, kuras iesniedzējs nav administratīvā procesa dalībnieks, iesniedzējam paziņo par to, ka administratīvā lieta ir izskatīta, un to, kāds ir tās izskatīšanas rezultāts.”

14. Izteikt 72. pantu šādā redakcijā:

“72. pants. Kļūdu labošana

(1) Iestāde jebkurā laikā administratīvā akta tekstā var izlabot acīmredzamas pārrakstīšanās vai matemātiskā aprēķina kļūdas, kā arī citas kļūdas un trūkumus, ja tas nemaina lēmuma būtību.

(2) Adresātam ir tiesības prasīt, lai šā panta pirmajā daļā minētās kļūdas izlabo.”

15. Izteikt 76. panta otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Administratīvo aktu var apstrīdēt padotības kārtībā augstākā iestādē. Likumā vai Ministru kabineta noteikumos var būt noteikta cita iestāde, kurā attiecīgo administratīvo aktu var apstrīdēt. Ja tādas nav vai tā ir Ministru kabinets, administratīvo aktu var apstrīdēt tajā iestādē, kura izdevusi šo aktu, vai uzreiz pārsūdzēt tiesā. Ja administratīvo aktu apstrīd iestādē, kura to izdevusi, uz apstrīdēšanas procesu attiecas noteikumi, kas šajā likumā paredzēti attiecībā uz augstāku iestādi.”

16. Izteikt 77. pantu šādā redakcijā:

“77. pants. Administratīvā akta apstrīdēšanas kārtība

(1) Iesniegumu par administratīvā akta apstrīdēšanu iesniedz rakstveidā vai mutvārdos iestādei, kura izdevusi šo aktu. Ja iesniegums izteikts mutvārdos, iestāde tūlīt noformē to rakstveidā un iesniedzējs paraksta.

(2) Ja iesniegums par administratīvā akta apstrīdēšanu nav parakstīts, ir iesniegts, neievērojot Valsts valodas likuma prasības, vai tam nav pievienoti pilnvarojumu apliecinājoši dokumenti, iestāde iesniegumu atstāj bez virzības un nosaka iesniedzējam saprātīgu termiņu tās norādīto trūkumu novēršanai. Ja iestādes norādītie trūkumi noteiktajā termiņā netiek novērsti, iestāde iesniegumu par administratīvā akta apstrīdēšanu atzīst par neiesniegtu un var atdot to atpakaļ iesniedzējam.

(3) Ja iesniegums par administratīvā akta apstrīdēšanu atbilst likuma prasībām vai iestādes noteiktajā termiņā trūkumi ir novērsti, iestāde iesniegumu nekavējoties nosūta izskatīšanai augstākai iestādei.”

17. Papildināt likumu ar 77.¹ pantu šādā redakcijā:

“77.¹ pants. Iestādes tiesības atcelt tās izdoto apstrīdēto administratīvo aktu

Iestāde, par kuras izdoto administratīvo aktu iesniegts iesniegums par šā akta apstrīdēšanu, var atcelt apstrīdēto administratīvo aktu un izdot jaunu, nenosūtot iesniegumu par administratīvā akta apstrīdēšanu augstākai iestādei, šādos gadījumos:

- 1) iesniedzējs iesniegumā par administratīvā akta apstrīdēšanu vienlaikus nav lūdzis atlīdzinājumu;
- 2) iestādes izdotais jaunais administratīvais akts nerada iesnieguma par administratīvā akta apstrīdēšanu iesniedzējam nelabvēlīgas sekas.”

18. 78. pantā:

papildināt otro daļu ar vārdiem “kā arī izteikt viedokli par izlīguma noslēgšanas iespēju un iespējamiem izlīguma noteikumiem”;

papildināt pantu ar trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Iesniegumu par administratīvā akta apstrīdēšanu tā iesniedzējs var atsaukt līdz brīdim, kad augstāka iestāde pieņēmusi lēmumu par šo aktu vai iestāde, kas izdevusi apstrīdēto administratīvo aktu, ir izdevusi jaunu administratīvo aktu.”

19. 79. panta trešajā daļā:

izteikt trešo teikumu šādā redakcijā:

“Tiesa sūdzību izskata viena mēneša laikā rakstveida procesā.”;
izslēgt ceturto teikumu.

20. Papildināt likumu ar 80.¹ pantu šādā redakcijā:

“80.¹ pants. Izlīguma noslēgšanas iespēju izvērtēšana

Izskatot iesniegumu par administratīvā akta apstrīdēšanu, iestāde pirms lēmuma pieņemšanas apsver izlīguma (administratīvā līguma) noslēgšanas iespēju. Ja iestāde atzīst izlīguma noslēgšanu par iespējamu, tā informē privātpersonu par izlīguma procesu un iespējamiem izlīguma noteikumiem, lai šī persona varētu izteikt savu viedokli par izlīguma noslēgšanas iespēju.”

21. Izslēgt 87. panta piektās daļas trešo teikumu.

22. Papildināt 92. pantu ar teikumu šādā redakcijā:

“Tiesības administratīvā procesa kārtībā prasīt atlīdzinājumu attiecināmas arī uz gadījumiem, kad zaudējumi vai kaitējums nodarīts ar iestādes vai izpildiestādes (izņemot gadījumu, kad izpildiestāde ir tiesu izpildītājs) nepamatotu rīcību administratīvā procesa izpildes stadijā.”

23. Papildināt 93. pantu ar piekto daļu šādā redakcijā:

“(5) Atlīdzinājumu par zaudējumiem vai kaitējumu, kas nodarīts administratīvā procesa izpildes stadijā, var prasīt vienlaikus ar sūdzības par iestādes vai izpildiestādes rīcību (358. panta piektā un sestā daļa, 376. panta trešā daļa) iesniegšanu vai atsevišķi pēc tam, kad tiesa attiecīgo sūdzību izskatījusi.”

24. Papildināt likumu ar 107.¹ pantu šādā redakcijā:

“107.¹ pants. Izlīguma noslēgšanas iespēju izskaidrošana

Ja tiesa (tiesnesis) uzskata, ka lietā iespējams izlīgums, tiesa (tiesnesis) var izskaidrot procesa

dalībniekiem izlīguma (administratīvā līguma) noslēgšanas iespējas, kā arī sniegt ierosinājumus izlīguma nosacījumiem. Izlīguma noslēgšanas iespēju izskaidrošanu tiesa (tiesnesis) var veikt gan rakstveidā, gan tiesas sēdē. Tiesa (tiesnesis) var sasaukt tiesas sēdi tikai šā jautājuma apspriešanai.”

25. Izteikt 108. pantu šādā redakcijā:

“108. pants. Administratīvās lietas izskatīšanas atklātums

(1) Administratīvo lietu tiesā izskata atklāti.

(2) Administratīvo lietu pilnībā vai daļā izskata slēgtā tiesas sēdē, lai aizsargātu:

- 1) valsts noslēpumu;
- 2) adopcijas noslēpumu.

(3) Lai aizsargātu ierobežotas pieejamības informāciju, tiesa ar motivētu lēmumu var noteikt, ka lieta pilnībā vai daļā izskatāma slēgtā tiesas sēdē.

(4) Ja lietu izskata rakstveida procesā, tiesa šā panta otrajā vai trešajā daļā paredzētajos gadījumos nosaka lietai pilnībā vai daļā slēgtas lietas statusu.

(5) Slēgtā tiesas sēdē piedalās administratīvā procesa dalībnieki un, ja nepieciešams, arī eksperts un tulks.

(6) Slēgtā tiesas sēdē lietu izskata, ievērojot attiecīgos tiesvedības noteikumus.

(7) Ikviens ar tiesas atļauju var ierakstīt (lietot skaņas vai attēla ieraksta un pārraides tehniku) tiesas sēdes gaitu. Pirms šā jautājuma izlemšanas tiesa noklausās administratīvā procesa dalībnieku viedokļus. Tiesa var noteikt šāda ieraksta publicēšanas aizliegumu līdz noteiktas procesuālās darbības izpildīšanai vai sprieduma sastādīšanai.”

26. Papildināt likumu ar 108.² pantu šādā redakcijā:

“108.² pants. Tiesas nolēmumu pieejamība

(1) Tiesas nolēmums ir pieejams administratīvā procesa dalībniekiem, kā arī likumā noteiktajā kārtībā un apjomā ikvienai citai personai.

(2) Tiesas spriedumu publicē mājaslapā internetā. Tās sprieduma daļas, kuras satur ierobežotas pieejamības informāciju vai kuras ir valsts noslēpuma objekts, nepublicē, bet aizstāj ar norādi, kāpēc attiecīgā nolēmuma daļa nav vispārpieejama.

(3) Ja tiesas lēmumos, kuri tiek sastādīti atsevišķu procesuālo dokumentu veidā, tiek formulētas būtiskas judikatūras atziņas, šādus nolēmumus var publicēt mājaslapā internetā.”

27. Papildināt likumu ar 112.¹ pantu šādā redakcijā:

“112.¹ pants. Tiesvedības process

(1) Administratīvās lietas izskatīšana notiek rakstveida procesā bez tiesas sēdes, ja likumā nav noteikts citādi.

(2) Ja tiesa uzskata, ka lietu, kura izskatāma rakstveida procesā, lietderīgāk izskatīt tiesas sēdē, tā pēc sava ieskata var noteikt šīs lietas izskatīšanu mutvārdu procesā.

(3) Ja lieta izskatāma rakstveida procesā, tiesa pēc sava ieskata atsevišķas procesuālās darbības veikšanai vai procesuālā jautājuma izlemšanai var noteikt tiesas sēdi.

(4) Tiesa lietu mutvārdu procesā tiesas sēdē izskata, ja pirmās instances tiesai to lūdzis pieteicējs, trešā persona vai šā likuma 29. pantā minētais tiesību subjekts, kā arī atbildētājs — privātpersona lietās par publisko tiesību līgumiem.

(5) Izskatot lietu rakstveida procesā, tiesa iepazīstas ar lietas materiāliem, uzklauša dalībniekus un pieprasa rakstveidā iesniegt nepieciešamo informāciju un pierādījumus.

(6) Izskatot lietu mutvārdu procesā tiesas sēdē, tiesa uzklauša uz tiesas sēdi uzaicināto un

izsaukto personu mutvārdu liecības un paskaidrojumus. Pēc procesa dalībnieka lūguma tiesa rakstveida pierādījumus nolasa tiesas sēdē.”

28. Izslēgt 113. pantu.

29. Izslēgt 114. pantu.

30. Papildināt 10. nodaļu ar 114.¹ pantu šādā redakcijā:

“114.¹ pants. Tiesas sazināšanās ar iestādi

Tiesa, sazinoties ar iestādi, nosūtot tai dokumentus vai aicinot iestādes pārstāvi ierasties tiesā, var sūtīt attiecīgo informāciju uz iestādes oficiālo elektroniskā pasta adresi, neizmantojot drošu elektronisko parakstu un nenoslēdzot vienošanos ar iestādi.”

31. Aizstāt 116. panta trešajā daļā vārdus “Administratīvā departamenta” ar vārdiem “Administratīvo lietu departamenta”.

32. Papildināt 119. pantu ar piekto daļu šādā redakcijā:

“(5) Tiesa atsakās izskatīt pieteikto noraidījumu, ja tas iesniegts atkārtoti un no tā neizriet, ka jautājuma izlemšanai būtiskie faktiskie vai tiesiskie apstākļi ir mainījušies.”

33. Izslēgt 123. panta trešo un ceturto daļu.

34. Izteikt 13. nodaļas nosaukumu šādā redakcijā:

**“13.nodaļa
Maksājumi valsts budžetā”.**

35. Izteikt 124. un 125. pantu šādā redakcijā:

“124. pants. Valsts nodeva un drošības nauda

(1) Par pieteikumu par lietas ierosināšanu tiesā, kā arī par trešās personas ar patstāvīgiem prasījumiem pieteikumu maksā valsts nodevu 20 latu apmērā.

(2) Par apelācijas sūdzību, kā arī par pretapelācijas sūdzību maksā valsts nodevu 40 latu apmērā.

(3) Par blakus sūdzību maksā drošības naudu 10 latu apmērā.

(4) Par kasācijas sūdzību maksā drošības naudu 50 latu apmērā.

(5) Par lūgumu par pagaidu aizsardzību (185. un 195. pants) maksā valsts nodevu 10 latu apmērā.

(6) Par pieteikumu par lietas jaunu izskatīšanu sakarā ar jaunatklātiem apstākļiem maksā valsts nodevu 10 latu apmērā.

125. pants. Valsts nodevas atmaksāšana

(1) Valsts nodevu atmaksā pilnīgi, ja:

- 1) tiesnesis atsakās pieņemt pieteikumu vai atstāj pieteikumu bez izskatīšanas, pamatojoties uz to, ka pieteikumu iesniegusi rīcībnespējīga persona;
- 2) tiesnesis atstāj pieteikumu bez izskatīšanas, pamatojoties uz to, ka pieteicējs nav ievērojis likumā noteikto lietas ārpustiesas izskatīšanas kārtību, jo ņēmis vērā iestādes kļūdainu norādi par pārsūdzības kārtību.

(2) Pusi no samaksātās valsts nodevas atmaksā, ja:

- 1) tiesnesis atsakās pieņemt pieteikumu vai atzīst to par neiesniegtu;
- 2) tiesvedība lietā tiek izbeigta, pamatojoties uz to, ka lieta nav izskatāma šajā likumā noteiktajā kārtībā vai pieteikumu iesniegusi persona, kurai nav tiesību to iesniegt.

(3) Trīs ceturtdaļas no valsts nodevas, kas tika samaksāta par lietas izskatīšanu attiecīgajā tiesas instancē, atmaksā, ja pieteicējs atteicies no pieteikuma, apelācijas sūdzības, pagaidu aizsardzības lūguma vai pieteikuma par lietas jaunu izskatīšanu sakarā ar jaunatklātiem apstākļiem, pirms pabeigta lietas izskatīšana pēc būtības (rakstveida procesā — līdz dienai, kad administratīvā procesa dalībnieki tiesīgi īstenot šā likuma 204. panta otrajā daļā paredzētās tiesības).

(4) Ja iemaksāta lielāka nodeva, nekā to nosaka likums, valsts nodevu pārmaksātajā daļā atmaksā.”

36. Izteikt 126. panta tekstu šādā redakcijā:

“(1) Ja pieteikums pilnībā vai daļēji apmierināts vai tiesvedība lietā izbeigta, pamatojoties uz šā likuma 282. panta 7. punktu, tiesa piespriež no atbildētāja par labu pieteicējam viņa samaksāto valsts nodevu (tostarp arī par pagaidu aizsardzības lūgumu samaksāto valsts nodevu).

(2) Ja pieteicējs no valsts nodevas samaksas bijis atbrīvots un pieteikums pilnībā vai daļēji apmierināts, valsts nodevu piespriež no atbildētāja.

(3) Valsts nodeva netiek atlīdzināta, ja pieteikuma priekšmets bija konkrētu publiski tiesisko attiecību pastāvēšanas, nepastāvēšanas vai to satura konstatācija.

(4) Ja pieteicējs no valsts nodevas samaksas ar tiesas lēmumu bijis pilnīgi vai daļēji atbrīvots, pieteikuma noraidīšanas gadījumā pieteicējam ir pienākums atmaksāt valstij valsts nodevu pilnā apmērā triju mēnešu laikā pēc sprieduma stāšanās spēkā. Šādos gadījumos tiesa pieteicēja pienākumu samaksāt valsts nodevu attiecīgajā apmērā norāda sprieduma rezolutīvajā daļā. Ja pieteicējs triju mēnešu laikā neiesniedz tiesai valsts nodevas apmaksu apliecināšu dokumentu, tiesa sprieduma norakstu nosūta tiesu izpildītājam izpildei.

(5) Šā panta ceturtajā daļā paredzētais pieteicēja pienākums pieteikuma noraidīšanas gadījumā samaksāt valsts nodevu nav attiecināms uz tiem pieteicējiem, kuri pieteikumu iesnieguši par administratīvo aktu sociālās drošības jomā (pensijas, pabalsti u.tml.). Ņemot vērā to tiesību un interešu nozīmīgumu, kuras pieteicējs bija vēlējis aizsargāt, izņēmuma kārtā tiesa (tiesnesis) arī citos gadījumos ar motivētu lēmumu var atbrīvot pieteicēju no pienākuma samaksāt valsts nodevu, ja pieteikums tiek noraidīts.”

37. Izslēgt 127. pantu.

38. Izteikt 129. pantu šādā redakcijā:

“129. pants. Lēmuma pārsūdzēšana valsts nodevas jautājumā

Par lēmumu, ar kuru ir atteikts samazināt valsts nodevas apmēru vai atbrīvot no valsts nodevas samaksas, privātpersona, uz kuru tas attiecas, var iesniegt blakus sūdzību.”

39. Papildināt 13. nodaļu ar 129.¹, 129.² un 129.³ pantu šādā redakcijā:

“129.¹ pants. Drošības naudas atmaksāšana

(1) Drošības naudu atmaksā pilnīgi, ja:

- 1) Administratīvā apgabaltiesa vai Senāts pārsūdzēto tiesas lēmumu pilnībā vai daļā atceļ vai groza;
- 2) Senāts pārsūdzēto tiesas spriedumu pilnībā vai daļā atceļ.

(2) Pusi no samaksātās drošības naudas atmaksā, ja:

- 1) tiesnesis atsakās pieņemt blakus sūdzību vai atzīst to par neiesniegtu;
- 2) tiesnesis atsakās pieņemt kasācijas sūdzību vai atzīst to par neiesniegtu;
- 3) Senatoru kolēģija atsaka ierosināt tiesvedību sakarā ar blakus sūdzību;
- 4) Senatoru kolēģija atsaka ierosināt kasācijas tiesvedību.

(3) Trīs ceturtdaļas no samaksātās drošības naudas atmaksā, ja:

- 1) blakus sūdzību atsauc, iekams nav pabeigta tās izskatīšana pēc būtības (rakstveida procesā — līdz dienai, kad administratīvā procesa dalībnieki ir tiesīgi īstenot šā likuma 204. panta otrajā daļā paredzētās tiesības);
- 2) kasācijas sūdzību atsauc, iekams nav pabeigta lietas izskatīšana pēc būtības (rakstveida procesā — līdz dienai, kad administratīvā procesa dalībnieki ir tiesīgi īstenot šā likuma 204. panta otrajā daļā paredzētās tiesības).

(4) Ja blakus sūdzību vai kasācijas sūdzību noraida, drošības naudu neatmaksā.

(5) Ja iemaksāta lielāka drošības nauda, nekā to nosaka likums, drošības naudu pārmaksātajā daļā atmaksā.

129.² pants. Izņēmumi no vispārīgiem noteikumiem par drošības naudu

(1) Drošības nauda nav jāmaksā personām, kuras saskaņā ar likumu vai tiesas (tiesneša) lēmumu ir atbrīvotas no valsts nodevas.

(2) Drošības nauda nav jāmaksā, iesniedzot blakus sūdzību par tiesas (tiesneša) lēmumu atteikt atbrīvot personu no valsts nodevas samaksas.

(3) Iesniedzot pieteikumu par pievienošanos kasācijas sūdzībai, drošības nauda nav jāmaksā.

(4) Tiesa (tiesnesis), ievērojot fiziskās personas mantisko stāvokli, var pilnīgi vai daļēji atbrīvot personu no drošības naudas samaksas.

129.³ pants. Valsts nodevas un drošības naudas iemaksāšanas un atmaksāšanas kārtība

Ministru kabinets nosaka kārtību, kādā iemaksā, atmaksā un atlīdzina valsts nodevu, kā arī iemaksā un atmaksā drošības naudu.”

40. Papildināt 131. pantu ar 5.¹ punktu šādā redakcijā:

“5¹) personas procesuālās tiesības un pienākumus procesa ietvaros;”

41. 132. pantā:

izteikt panta nosaukumu un pirmo daļu šādā redakcijā:

“132. pants. Tiesas pavēstes nogādāšana un izsniegšana

(1) Tiesas pavēsti nogādā un izsniedz Paziņošanas likumā noteiktajā kārtībā. Tiesas pavēstes nogādāšanai parasti izmanto pasta vai ziņneša starpniecību.”;

izslēgt piekto daļu.

42. Izslēgt 133. pantu.

43. Izslēgt 134. panta otro daļu.

44. Izteikt 135. pantu šādā redakcijā:

“135. pants. Personas pienākums būt sasniedzamai

(1) Uz tiesu aicināmās vai izsaukamās personas pienākums ir būt sasniedzamai. Lietas dalībniekam ir pienākums paziņot tiesai par savas adreses maiņu lietas tiesvedības laikā. Ja tāda

paziņojuma nav, pavēsti nosūta uz pieteikumā norādīto adresi.

(2) Ja tiesas pavēste nogādāta šajā nodaļā noteiktajā kārtībā, uzskatāms, ka aicināmajai vai izsaukamajai personai ir paziņots par lietas izskatīšanas vietu un laiku.”

45. Izteikt 15. nodaļas nosaukumu šādā redakcijā:

**“15.nodaļa
Tiesas sēdes gaitas fiksēšana”.**

46. Papildināt 15. nodaļu ar 135.¹ pantu šādā redakcijā:

“135.¹ pants. Tiesas sēdes gaitas fiksēšana

(1) Tiesas sēdes gaitu fiksē, rakstot protokolu. Vienlaikus tiesas sēdes gaitu var fiksēt, izmantojot tehniskos līdzekļus (136.¹ pants).

(2) Procesa dalībnieki un citas tiesas sēdē klātesošās personas tiesas sēdes gaitu var fiksēt, ievērojot šā likuma 108. panta septītās daļas prasības.”

47. Papildināt likumu ar 136.¹ pantu šādā redakcijā:

“136.¹ pants. Tiesas sēdes gaitas fiksēšana, izmantojot tehniskos līdzekļus

(1) Tiesas sēdes gaitu pilnā apjomā var fiksēt, izmantojot skaņu ierakstu vai citus tehniskos līdzekļus, par ko izdara atzīmi tiesas sēdes protokolā.

(2) Skaņu ieraksta vai citu tehnisko līdzekļu izmantošanas rezultātā iegūto materiālu pievieno lietai un uzglabā kopā ar to vai ievieto un uzglabā tiesu informatīvajā sistēmā.”

48. Papildināt 137. pantu ar septīto daļu šādā redakcijā:

“(7) Ja tiesas sēdes gaita tiek fiksēta, izmantojot tehniskos līdzekļus, tiesas sēdes protokolā var nenorādīt šā panta pirmās daļas 8., 9., 11. un 12. punktā noteiktās ziņas.”

49. Izteikt 138. panta otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Protokolu paraksta ne vēlāk kā septītajā dienā pēc tiesas sēdes pabeigšanas.”

50. 139. pantā:

aizstāt pirmajā daļā vārdus “triju dienu” ar vārdiem “piecu dienu”;

papildināt pirmo daļu ar teikumu šādā redakcijā:

“Tiesības iesniegt rakstveida piezīmes pie protokola neattiecas uz gadījumiem, kad tiesas sēdes gaita pilnā apjomā fiksēta, izmantojot tehniskos līdzekļus.”

51. 143. pantā:

izteikt otrās daļas otro teikumu šādā redakcijā:

“Personas pienākums ir samaksāt piespiedu naudu viena mēneša laikā no dienas, kad saņemts lēmums par piespiedu naudas uzlikšanu.”;

aizstāt trešajā daļā skaitli “10” ar skaitli “14”;

izslēgt trešās daļas trešo teikumu.

52. 145. pantā:

izteikt pirmās daļas 1. punktu šādā redakcijā:

“1) iepazīties ar lietas materiāliem (tai skaitā ar ierakstiem, ja tiesas sēdes gaita tiek fiksēta, izmantojot tehniskos līdzekļus), izdarīt no tiem izrakstus, norakstus un izgatavot to kopijas (turpmāk — noraksts);”;

aizstāt ceturtajā daļā vārdus “administratīvā procesa dalībnieka privātās” ar vārdiem “personu privātās”.

53. 146. pantā:

papildināt pirmās daļas otro teikumu pēc vārda “tiesa” ar vārdu “(tiesnesis)”;

papildināt pirmās daļas trešo teikumu pēc vārda “tiesas” ar vārdu “(tiesneša)”;

izteikt otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Par tiesas (tiesneša) lēmumu, ar kuru noraidīts lūgums par trešās personas iestāšanos vai pieaicināšanu lietā, var iesniegt blakus sūdzību, ja šāds lūgums izteikts līdz tiesas sēdei, vai, ja lieta tiek izskatīta rakstveida procesā, — līdz dienai, kad administratīvā procesa dalībnieki ir tiesīgi īstenot šā likuma 204. panta otrajā daļā paredzētās tiesības.”

54. Papildināt 155. pantu ar 2.¹ daļu šādā redakcijā:

“(2¹) Tiesa, kuras izskatīšanā atrodas lieta, var pēc savas iniciatīvas pieņemt lēmumu par pierādījumu nodrošināšanu.”

55. Aizstāt 157. panta pirmajā daļā skaitli un vārdu “10 dienu” ar skaitli un vārdu “14 dienu”.

56. 158. pantā:

papildināt pantu ar otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Par tiesas lēmumu pilnībā vai daļā noraidīt lūgumu var iesniegt blakus sūdzību.”;

uzskatīt līdzšinējo tekstu par panta pirmo daļu.

57. Aizstāt 159. panta otrajā daļā vārdus “piecpadsmit dienu” ar vārdiem “viena mēneša”.

58. Aizstāt 166. panta otrajā daļā skaitli “50” ar skaitli “200”.

59. Izteikt 177. panta tekstu šādā redakcijā:

“Ja tiesnesim nav paziņots, ka nav iespējams iesniegt pieprasīto informāciju, rakstveida vai lietiskos pierādījumus, vai tie nav iesniegti tādu iemeslu dēļ, kurus tiesnesis atzinis par neattaisnojošiem, viņš var uzlikt attiecīgajai personai piespiedu naudu līdz 200 latiem. Piespiedu naudas samaksa neatbrīvo šo personu no pienākuma iesniegt tiesneša pieprasīto informāciju un pierādījumus.”

60. Aizstāt 179. panta otrajā daļā skaitli “50” ar skaitli “200”.

61. 185. pantā:

aizstāt otrajā daļā vārdus “no lūguma saņemšanas dienas” ar vārdiem “no lietas ierosināšanas dienas, bet, ja lieta ir ierosināta, — no lūguma saņemšanas dienas”;

aizstāt ceturtajā daļas 11. punktā vārdu “un” ar vārdu “vai”;

papildināt piekto daļu ar teikumu šādā redakcijā:

“Tiesas lēmums par administratīvā akta darbības apturēšanu stājas spēkā nekavējoties.”

62. 185.¹ pantā:

izslēgt trešās daļas otro teikumu;

papildināt pantu ar piekto un sesto daļu šādā redakcijā:

“(5) Ja par lūgumu par administratīvā akta vai faktiskās rīcības darbības apturēšanu vai atjaunošanu nav samaksāta valsts nodeva, kā arī tad, ja lūgums nav motivēts, parakstīts, tam nav pievienoti pilnvarojumu apliecinājoši dokumenti vai tas neatbilst Valsts valodas likuma prasībām, tiesa (tiesnesis) atstāj lūgumu bez virzības saskaņā ar kārtību, kāda noteikta pieteikuma atstāšanai bez virzības (192. pants). Tiesai (tiesnesim) šā likuma 185. pantā noteiktie termiņi lūguma izskatīšanai skaitāmi no trūkumu novēršanas dienas.

(6) Tiesa izbeidz tiesvedību par administratīvā akta darbības apturēšanu, ja tā pieņēmusi izskatīšanai lūgumu par attiecīgā administratīvā akta darbības apturēšanu un šā akta darbība ir apturēta uz likuma pamata ar pieteikuma iesniegšanu tiesā. Par šo lēmumu var iesniegt blakus sūdzību.”

63. 186. pantā:

papildināt otrās daļas 2. punktu ar teikumu šādā redakcijā:

“Pieteicējs pieteikumā norāda arī savu un sava pārstāvja tālruņa numuru un elektroniskā pasta adresi, ja tāda ir, kā arī citus sakaru līdzekļus;”;

izteikt trešās daļas 4. punktu šādā redakcijā:

“4) lūgumu administratīvo lietu izskatīt mutvārdu procesā.”

64. Izslēgt 187. panta pirmās daļas 1. punktu.

65. 188. pantā:

papildināt pantu ar 3.¹ daļu šādā redakcijā:

“(3¹) Ja administratīvais akts ierobežo privātpersonas tiesības vai tiesiskās intereses, bet privātpersonai tas nav paziņots, pieteikumu var iesniegt viena mēneša laikā no dienas, kad privātpersona par to uzzinājusi, bet ne vēlāk kā viena gada laikā no šā administratīvā akta spēkā stāšanās dienas.”;

papildināt pantu ar sesto daļu šādā redakcijā:

“(6) Pieteikumu par publisko tiesību līgumu var iesniegt viena gada laikā no dienas, kad persona uzzināja vai tai bija jāuzzina par pamatu vērsties tiesā saistībā ar līgumu.”

66. Izteikt 189. pantu šādā redakcijā:

“189. pants. Pieteikuma iesniegšana tiesā

(1) Pieteikumu Administratīvās rajona tiesas attiecīgajā tiesu namā iesniedz pēc pieteicēja adreses [fiziskā persona — pēc deklarētās dzīvesvietas adreses, papildu adreses (Dzīvesvietas deklarēšanas likuma izpratnē) vai nekustamā īpašuma atrašanās vietas, juridiskā persona — pēc juridiskās adreses].

(2) Persona, kura atrodas ieslodzījuma vietā, pieteikumu tiesā iesniedz pēc ieslodzījuma vietas adreses.

(3) Pieteicējs, kuram nav adreses Latvijā, pieteikumu iesniedz Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

(4) Ja pieteikumu iesniedz vairāki pieteicēji, tas iesniedzams Administratīvās rajona tiesas attiecīgajā tiesu namā pēc viena līdzpieteicēja adreses.

(5) Ja pieteikums iesniegts, pārkāpjot minēto pieteikuma iesniegšanas kārtību, tiesu nams, kas saņēmis pieteikumu, to pārsūta attiecīgajam tiesu namam. Ja pieteikums, kuru iesnieguši vairāki

pieteicēji, iesniegts kļūdains, tiesa piekritīgo tiesu namu nosaka pēc tā līdzpieteicēja adreses, kurš pieteikumā norādīts pirmais.

(6) Par pieteikuma iesniegšanas datumu šā panta piektajā daļā paredzētajā gadījumā uzskata sākotnējo datumu, kad pieteikums iesniegts tiesā.

(7) Ja likums noteic, ka administratīvo lietu kā pirmās instances tiesa izskata nevis Administratīvā rajona tiesa, bet gan Administratīvā apgabaltiesa vai Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments, pieteikumu iesniedz attiecīgi Administratīvajā apgabaltiesā vai Augstākās tiesas Senātā.”

67. 190. pantā:

izslēgt pirmās daļas ievaddaļā vārdus “septiņu dienu laikā”;

papildināt pirmo daļu ar 5. punktu šādā redakcijā:

“5) pieteikuma apmierināšanu, neierosinot lietu.”;

papildināt pantu ar 1.¹ daļu šādā redakcijā:

“(1¹) Tiesnesis vienu no šā panta pirmajā daļā minētajiem lēmumiem pieņem septiņu dienu laikā. Ja pieteikums ir sarežģīts vai pastāv iespēja piemērot šā likuma 191.¹ un 191.² pantu, tiesnesis ar rezolūciju var pagarināt pieteikuma izlemšanu uz vienu mēnesi.”;

aizstāt otrajā daļā vārdus “pirmajā daļā noteiktais septiņu dienu” ar skaitli un vārdiem “1.¹ daļā noteiktais”;

papildināt pantu ar ceturto un piekto daļu šādā redakcijā:

“(4) Izlemjot jautājumu par pieteikumu, tiesnesis, ja nepieciešams, var aicināt ierasties iespējamā procesa dalībniekus, lai iztaujātu viņus par tiesiskajiem un faktiskajiem apstākļiem, kas ir būtiski, izlemjot jautājumu par lietas ierosināšanu. Tiesnesis aicinājumu ierasties var paziņot, izmantojot tālruni, elektronisko pastu vai citus sakaru līdzekļus.

(5) Ja par pieteikumu nav samaksāta valsts nodeva, tiesnesis saskaņā ar šā likuma 192. pantu atstāj pieteikumu bez virzības, nevērtējot tā atbilstību pārējām likuma prasībām (pieteikuma pieņemšanas kritērijiem).”

68. 191. pantā:

izslēgt pirmās daļas 4. punktu;

papildināt pirmās daļas 11. punktu pēc skaitļa un vārda “191.¹ pantu” ar vārdiem un skaitļiem “vai par kuru izbeigta tiesvedība, pamatojoties uz šā likuma 282. panta pirmās daļas 1., 2., 3., 8. vai 9. punktu”;

papildināt trešo daļu ar jaunu otro teikumu šādā redakcijā:

“Par lēmumu atteikties pieņemt pieteikumu, pamatojoties uz šā likuma 191. panta pirmās daļas 1. vai 8. punktu, blakus sūdzību iesniedz Augstākās tiesas Senātā.”;

aizstāt ceturtajā daļā skaitļus un vārdu “4.—7. punkta” ar skaitļiem un vārdu “5.—7. punktā”;

papildināt pantu ar piekto daļu šādā redakcijā:

“(5) Ja lieta, par kuru iesniegts pieteikums, nav piekritīga šai tiesai, tā pieteikumu pārsūta piekritīgajai tiesai.”

69. Izteikt 191.¹ pantu šādā redakcijā:

“191.¹ pants. Pieteikuma izskatīšanas atteikšana

(1) Tiesnesis var atteikt pieteikuma izskatīšanu un atdot to atpakaļ pieteicējam, ja pieteikums ir acīmredzami nepamatots (acīmredzami noraidāms pēc būtības), acīmredzami nepieļaujams vai objektīvi nesaprotams.

(2) Tiesnesis lēmumu par atteikšanos izskatīt pieteikumu noformē atsevišķa procesuālā dokumenta veidā un lēmuma motīvu daļā izvērtē šā panta pirmajā daļā minēto apstākļu pastāvēšanu.

(3) Par tiesneša lēmumu par atteikšanos izskatīt pieteikumu pieteicējs 14 dienu laikā no lēmuma saņemšanas dienas var iesniegt blakus sūdzību. Augstākas instances tiesa, izskatot blakus sūdzību, pati izvērtē, vai saskaņā ar šā panta pirmajā daļā norādītajiem apstākļiem ir pamats atteikt pieteikuma izskatīšanu.”

70. Papildināt likumu ar 191.² pantu šādā redakcijā:

“191.² pants. Pieteikuma apmierināšana bez lietas tālākas iztiesāšanas

(1) Ja, izlemjot jautājumu par pieteikumu, tiesnesis pēc iepazīšanās ar šo pieteikumu un iespējamo procesa dalībnieku iztaujāšanas gūst pārliecību, ka pieteikums ir apmierināms, un ja pieteikumā nav skarts būtisks tiesību jautājums, viņš var apmierināt pieteikumu bez lietas tālākas iztiesāšanas.

(2) Tiesnesis lēmumu par pieteikuma apmierināšanu bez lietas tālākas iztiesāšanas noformē atsevišķa procesuālā dokumenta veidā.

(3) Par tiesneša lēmumu par pieteikuma apmierināšanu bez lietas tālākas iztiesāšanas iespējamie procesa dalībnieki 14 dienu laikā no šā lēmuma saņemšanas dienas var iesniegt blakus sūdzību. Augstākas instances tiesa, izskatot blakus sūdzību, izvērtē, vai saskaņā ar šā panta pirmajā daļā norādītajiem apstākļiem ir pamats apmierināt pieteikumu bez lietas tālākas iztiesāšanas.”

71. 192. pantā:

papildināt pirmās daļas 1. punktu pēc skaitļa un vārda “186. panta” ar vārdiem “vai Valsts valodas likuma”;

papildināt pirmo daļu ar 1.¹ punktu šādā redakcijā:

“1¹) par pieteikumu nav samaksāta valsts nodeva;”;

papildināt pirmās daļas 2. punktu pēc skaitļa un vārdiem “187. panta pirmajā” ar vārdiem “un otrajā”;

izteikt otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Par pieteikuma atstāšanu bez virzības tiesnesis pieņem motivētu lēmumu, ko paziņo pieteicējam, un nosaka termiņu trūkumu novēršanai. Šis termiņš nedrīkst būt īsāks par 20 dienām no lēmuma nosūtīšanas dienas.”;

papildināt pantu ar 2.¹ daļu šādā redakcijā:

“(2¹) Pieņemot lēmumu par pieteikuma atstāšanu bez virzības, tiesnesis trūkumu novēršanai noteiktā termiņa ietvaros var aicināt ierasties iespējamajos procesa dalībniekus, lai iztaujātu viņus par iemesliem, kas saistīti ar pieteikuma atstāšanu bez virzības. Tiesnesis aicinājumu ierasties var paziņot, izmantojot tālruni, elektronisko pastu vai citus sakaru līdzekļus. Ja iespējamo procesa dalībnieku iztaujāšanas rezultātā tiesnesis iegūst informāciju, kuras nepilnība bija pamatā pieteikuma atstāšanai bez virzības, viņš var atzīt, ka trūkumi uzskatāmi par novērstiem. Šo tiesneša lēmumu ieraksta sēdes protokolā.”;

aizstāt sestajā daļā vārdu “tiesa” ar vārdu “tiesnesis”.

72. Izslēgt 194.¹ panta otro teikumu.

73. 197. pantā:

aizstāt pirmajā daļā vārdus “no lūguma saņemšanas dienas” ar vārdiem “no lietas ierosināšanas dienas, bet, ja lieta ir ierosināta, — no lūguma saņemšanas dienas”;

izslēgt otrās daļas otro teikumu;

papildināt pantu ar trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Ja par lūgumu par pagaidu noregulējumu nav samaksāta valsts nodeva, kā arī tad, ja lūgums nav motivēts, parakstīts, tam nav pievienoti pilnvarojumu apliecinoši dokumenti vai tas neatbilst Valsts valodas likuma prasībām, tiesa (tiesnesis) atstāj lūgumu bez virzības saskaņā ar kārtību, kāda noteikta pieteikuma atstāšanai bez virzības (192. pants). Tiesai (tiesnesim) šā panta pirmajā daļā noteiktie termiņi lūguma izskatīšanai skaitāmi no trūkumu novēršanas dienas.”

74. 203. panta pirmajā daļā:

papildināt daļu ar jaunu otro teikumu šādā redakcijā:

“Ja lieta tiek izskatīta ārpus kārtas vai ja tiek lemts par pagaidu aizsardzību, tiesnesis var noteikt īsāku termiņu paskaidrojumu iesniegšanai.”;

uzskatīt līdzšinējo otro teikumu par trešo teikumu un izteikt to šādā redakcijā:

“Ja atbildētājs nokavē paskaidrojumu sniegšanas termiņu un šis nokavējums apgrūtina lietas savlaicīgu izskatīšanu, tiesa (tiesnesis) var uzlikt atbildētājam piespiedu naudu līdz 200 latiem.”

75. 204 . pantā:

izteikt pirmās daļas 8. punktu šādā redakcijā:

“8) izlemj jautājumu, vai lieta ir izskatāma mutvārdu procesā;”;

izteikt otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Lietā, kas izskatāma rakstveida procesā, tiesnesis procesa dalībniekiem nosaka saprātīgu termiņu, līdz kuram iesniedzami papildu paskaidrojumi, cita rakstura iesniegumi vai lūgumi, kā arī pierādījumi.”;

izslēgt trešajā daļā vārdus “noskaidrotu viņu viedokli par iespēju lietu izskatīt rakstveida procesā”;

izslēgt ceturtajā daļā vārdus “kā arī izzināt viņu viedokli par iespēju izskatīt lietu rakstveida procesā”;

papildināt pantu ar septīto daļu šādā redakcijā:

“(7) Tiesa (tiesnesis) var noteikt, ka procesuālās darbības tiesas sēdē tiek veiktas, izmantojot videokonferenci, ja procesa dalībnieks, liecinieks vai eksperts tiesas sēdes laikā atrodas citā vietā un nevar ierasties tiesas sēdes norises vietā.”

76. Izteikt 206. pantu šādā redakcijā:

“206. pants. Lietas izskatīšanas noteikšana

(1) Pirmās instances tiesa administratīvo lietu pēc būtības izskata rakstveida procesā.

(2) Administratīvās lietas izskatīšanu pēc būtības tiesa nosaka mutvārdu procesā, ja to lūdz pieteicējs, trešā persona vai šā likuma 29. pantā minētais tiesību subjekts, kā arī atbildētājs — privātpersona lietās par publisko tiesību līgumiem.

(3) Ja lieta izskatāma rakstveida procesā, pēc paskaidrojuma saņemšanas vai pēc tā iesniegšanai noteiktā termiņa izbeigšanās tiesnesis nosaka dienu, līdz kurai procesa dalībnieki var iesniegt papildu paskaidrojumus, cita rakstura iesniegumus vai lūgumus, kā arī pierādījumus.

(4) Ja lietas izskatīšana noteikta mutvārdu procesā, pēc paskaidrojuma saņemšanas vai pēc tā iesniegšanai noteiktā termiņa izbeigšanās tiesnesis nosaka tiesas sēdes dienu, laiku un uz tiesu aicināmās un izsaukamās personas.”

77. Aizstāt 209. panta trešajā daļā skaitli “50” ar skaitli “200”.

78. Izteikt 210. pantu šādā redakcijā:

“210. pants. Videokonference

Videokonferences gadījumā procesuālās darbības tiesas sēdē tiek veiktas, izmantojot tehnisko līdzekli — attēlu un skaņas pārraidi reālajā laikā. Procesuālo darbību veikšana, izmantojot videokonferenci, notiek šajā likumā administratīvo lietu iztiesāšanai noteiktajā kārtībā.”

79. 214. pantā:

papildināt pantu ar 1.¹ daļu šādā redakcijā:

“(1¹) Iestāde var lūgt izskatīt lietu bez tās pārstāvja klātbūtnes. Šāds iestādes lūgums jāiesniedz tiesā ne vēlāk kā vienu nedēļu pirms tiesas sēdes.”;

aizstāt otrajā un trešajā daļā skaitli “50” ar skaitli “200”.

80. Izteikt 217. pantu šādā redakcijā:

“217. pants. Tiesību un pienākumu izskaidrošana administratīvā procesa dalībniekiem

Tiesa lietas izskatīšanas gaitā izskaidro administratīvā procesa dalībniekiem viņu procesuālās tiesības un pienākumus.”

81. Aizstāt 236. panta piektajā daļā skaitli “100” ar skaitli “200”.

82. Papildināt 240. pantu ar ceturto daļu šādā redakcijā:

“(4) Ja lieta tiek izskatīta rakstveida procesā, tiesnesis saskaņā ar šā likuma 206. panta trešo daļu nosaka dienu, līdz kurai procesa dalībnieki var iesniegt papildu paskaidrojumus, cita rakstura iesniegumus vai lūgumus, kā arī pierādījumus.”

83. Izteikt 243. pantu šādā redakcijā:

“243. pants. Paziņojums par sprieduma taisīšanu

(1) Pēc tiesas debatēm un replikām, ja tādas ir, tiesa aiziet taisīt spriedumu, par to paziņojot tiesas sēžu zālē esošajiem, kā arī nosakot laiku, kad spriedums būs sastādīts un pieejams tiesas kancelejā, un izskaidrojot nolēmuma pārsūdzēšanas kārtību.

(2) Tiesa spriedumu sastāda ne vēlāk kā 21 dienas laikā. Ja tiesa sprieduma sastādīšanas laikā konstatē, ka lietas sarežģītības dēļ sprieduma sastādīšanai nepieciešams ilgāks termiņš, tā nosaka citu sprieduma sastādīšanas datumu tuvāko divu mēnešu laikā.

(3) Ja lieta tiek izskatīta rakstveida procesā, par sprieduma sastādīšanu tiesa paziņo saskaņā ar šā likuma 259. pantu.”

84. Papildināt 244. pantu ar trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Ja, izskatot lietu rakstveida procesā, tiesa atzīst par nepieciešamu noskaidrot jaunus apstākļus, kuriem ir nozīme lietā, vai papildus pārbaudīt pierādījumus, tā var noteikt lietas izskatīšanu mutvārdu procesā vai pieprasīt, lai procesa dalībnieki iesniedz papildu pierādījumus vai sniedz papildu paskaidrojumus.”

85. Izteikt 245. pantu šādā redakcijā:

“245. pants. Administratīvās lietas iztiesāšana rakstveida procesā

Tiesa, iztiesājot administratīvo lietu rakstveida procesā, ievēro administratīvās lietas tiesvedības principus un procesa dalībnieku procesuālās tiesības, ciktāl to pieļauj rakstveida procesa būtība.”

86. 251. pantā:

izteikt trešo, ceturto un piekto daļu šādā redakcijā:

“(3) Ievaddaļā norāda, ka spriedums taisīts Latvijas tautas vārdā, kā arī sprieduma taisīšanas vietu un laiku, tās tiesas nosaukumu, kura taisījusi spriedumu, tiesas sastāvu, administratīvā procesa dalībniekus un pieteikuma priekšmetu, kā arī to, kādā procesā (rakstveida vai mutvārdu) lieta izskatīta.

(4) Aprakstošajā daļā norāda pārsūdzētā administratīvā akta, faktiskās rīcības vai publisko tiesību līguma būtību un pieteicēja prasījumus, kā arī administratīvā procesa dalībnieku sniegto paskaidrojumu būtību.

(5) Motīvu daļā norāda argumentus, kāpēc tiesa pieteikumu uzskatījusi par pamatotu vai nepamatotu (proti, piemēroto tiesību normu, konstatēto lietas tiesisko un faktisko apstākļu un pierādījumu, kā arī procesa dalībnieku argumentu analīzi). Ja atbildētājs pilnībā atzinis prasījumu, sprieduma motīvu daļā iekļauj tikai norādi uz piemērotajām tiesību normām.”;

izteikt sestās daļas otro teikumu šādā redakcijā:

“Turklāt norāda, kam jāmaksā valsts nodeva (fiziskajai personai norāda vārdu, uzvārdu, personas kodu un dzīvesvietu, bet juridiskajai personai — nosaukumu, reģistrācijas numuru un juridisko adresi), šā likuma 253., 254. un 255. pantā minētos termiņus, kā arī sprieduma pārsūdzēšanas termiņu un kārtību.”

87. Izteikt 253. panta septīto daļu šādā redakcijā:

“(7) Ja saskaņā ar šā likuma 185. panta otro daļu tiesa atjaunojusi pārsūdzētā administratīvā akta darbību, taču ar spriedumu attiecīgo administratīvo aktu atcēlusi vai atzinusi par spēkā neesošu, tā izvērtē, vai piemēroto pagaidu aizsardzības līdzekli nepieciešams atcelt un noteikt, ka līdz brīdim, kad tiesas spriedums stājas spēkā, administratīvā akta darbība uzskatāma par apturētu. Šādā gadījumā tiesas lēmums par pārsūdzētā administratīvā akta darbības apturēšanu stājas spēkā nekavējoties. Augstākas instances tiesa, izskatot lietu, atkārtoti var lemt par administratīvā akta darbības atjaunošanu.”

88. Izteikt 259. panta nosaukumu un pirmo daļu šādā redakcijā:

“259. pants. Sprieduma sastādīšanas laiks un nosūtišana rakstveida procesā izskatītajās lietās

(1) Lietā, kas izskatīta rakstveida procesā, tiesa spriedumu sastāda ne vēlāk kā 21 dienas laikā pēc tam, kad pabeigta lietas izskatīšana pēc būtības. Procesā dalībniekiem laikus paziņo datumu, kad sprieduma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā. Šis datums uzskatāms par sprieduma sastādīšanas datumu.”

89. Izslēgt 260. panta trešo daļu.

90. Izteikt 262. pantu šādā redakcijā:

“262. pants. Sprieduma izskaidrošana

(1) Ja ir radušās grūtības ar sprieduma izpildi, tiesa, kura taisījusi spriedumu, var pēc administratīvā procesa dalībnieka lūguma ar savu lēmumu to izskaidrot, negrozot sprieduma saturu.

(2) Sprieduma izskaidrošana pieļaujama, ja tas vēl nav izpildīts un nav beidzies termiņš tā izpildei piespiedu kārtā. Tiesa atsaka pieņemt lūgumu par sprieduma izskaidrošanu, ja lūgums iesniegts par spriedumu, kas neatbilst šajā pantā noteiktajiem kritērijiem.

(3) Jautājumu par sprieduma izskaidrošanu tiesa izskata rakstveida procesā.”

91. Izteikt 266. panta otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Lūgumu izskata rakstveida procesā.”

92. Papildināt 268. pantu ar 4. punktu šādā redakcijā:

“4) saskaņā ar tiesas (tiesneša) lēmumu lietas iztiesāšanā vai konkrētas procesuālās darbības veikšanā izmantojama videokonference, bet tehnisku iemeslu dēļ tas nav iespējams.”

93. Izteikt 269. panta otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Tiesa var atlikt lietas izskatīšanu arī tad, ja procesa dalībnieki tiesu informējuši par to, ka gatavojas izbeigt tiesisko strīdu.”

94. Izteikt 270. pantu šādā redakcijā:

“270. pants. Lēmums par lietas izskatīšanas atlikšanu

(1) Lēmumu par lietas izskatīšanas atlikšanu pieņem atsevišķa procesuālā dokumenta vai rezolūcijas veidā vai ieraksta tiesas sēdes protokolā.

(2) Lēmumā par lietas izskatīšanas atlikšanu norāda procesuālās darbības, kuras jāizpilda līdz lietas izskatīšanas atsākšanai, kā arī nosaka nākamās tiesas sēdes laiku (vai dienu, kad tiks pabeigta lietas izskatīšana pēc būtības rakstveida procesā).

(3) Rakstveida procesā izskatāmā lietā tiesa nosūta procesa dalībniekiem lēmumu par lietas izskatīšanas atlikšanu. Mutvārdu procesā izskatāmā lietā nākamās tiesas sēdes dienu un laiku tiesa paziņo pret parakstu personām, kuras ieradušās uz tiesas sēdi. Klātneesošās personas no jauna uzaicina vai izsauc uz tiesas sēdi.”

95. Izslēgt 272. panta otro daļu.

96. 275. pantā:

papildināt 4. un 5. punktu pēc skaitļa un vārda “274. panta” ar vārdiem “pirmās daļas”;

papildināt 6. punktu pēc skaitļiem un vārdiem “273. panta 4. punktā” ar vārdiem un skaitļiem “un 274. panta pirmās daļas 3. punktā”.

97. Izteikt 276. panta trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Par tiesas lēmumu apturēt tiesvedību uz šā likuma 273. panta 3. punkta pamata var iesniegt blakus sūdzību.”

98. 278. pantā:

papildināt panta ievaddaļu pēc vārda “Tiesa” ar vārdu “(tiesnesis)”;

papildināt pantu ar otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Pirms jautājuma izlemšanas tiesa (tiesnesis) uzaicina administratīvā procesa dalībniekus sniegt viedokli par pieteikuma atstāšanu bez izskatīšanas.”;

uzskatīt līdzšinējo tekstu par panta pirmo daļu.

99. 283. pantā:

izteikt pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Par tiesvedības izbeigšanu tiesa (tiesnesis) pieņem motivētu lēmumu atsevišķa procesuālā dokumenta veidā. Pirms jautājuma izlemšanas tiesa (tiesnesis) uzaicina administratīvā procesa dalībniekus sniegt viedokli par tiesvedības izbeigšanu.”;

papildināt otro daļu ar teikumu šādā redakcijā:

“Par lēmumu, ar kuru tiesvedība lietā izbeigta, pamatojoties uz šā likuma 282. panta 1. un 2. punktu, blakus sūdzību iesniedz Augstākās tiesas Senātā.”

100. Papildināt 285. panta otro daļu ar teikumu šādā redakcijā:

“Lēmumu, kas tiek pieņemts lietas izskatīšanas laikā, var ietvert arī spriedumā.”

101. 286. pantā:

izteikt panta nosaukumu šādā redakcijā:

“286. pants. Lēmuma saturs un pieņemšanas termiņi”;

aizstāt otrajā daļā vārdus “septiņu dienu” ar skaitli un vārdu “14 dienu”;

papildināt pantu ar piekto daļu šādā redakcijā:

“(5) Ja izskatāma blakus sūdzība par tiesas (tiesneša) lēmumu atteikt pieteikuma pieņemšanu vai tiesvedības izbeigšanu, pamatojoties uz to, ka lieta nav izskatāma administratīvā procesa kārtībā vai pieteikumu iesniegusi persona, kurai nav šādu tiesību, un ja tiesa, kura izskata blakus sūdzību un kuras lēmums konkrētajā jautājumā ir galīgs, konstatē, ka šā jautājuma sarežģītības dēļ lēmuma sastādīšanai nepieciešams ilgāks termiņš, nekā paredzēts šā panta ceturtajā daļā, tā nosaka citu lēmuma sastādīšanas datumu tuvāko 14 dienu laikā.”

102. Aizstāt 288. panta otrajā daļā skaitli “100” ar skaitli “200”.

103. Papildināt 31. nodaļu ar 288.¹ pantu šādā redakcijā:

“288.¹ pants. Papildlēmums, kļūdu labošana lēmumā un lēmuma izskaidrošana

(1) Ja nepieciešams taisīt papildlēmumu vai labot lēmumā pārrakstīšanās vai matemātiskā aprēķina kļūdas, piemērojamas tiesību normas, kas nosaka papildsprieduma taisīšanu vai pārrakstīšanās vai matemātiskā aprēķina kļūdu labošanu spriedumā.

(2) Procesā dalībnieks var lūgt, lai tiek izskaidrots tāds tiesas lēmums, kuru iespējams izpildīt piespiedu kārtā. Šāda lēmuma izskaidrošana notiek tādā kārtībā, kāda noteikta spriedumu izskaidrošanai.”

104. Papildināt 290. pantu ar ceturto un piekto daļu šādā redakcijā:

“(4) Saņemto apelācijas sūdzību kopā ar lietu nekavējoties nosūta Administratīvajai apgabaltiesai.

(5) Par apelācijas sūdzības pieļaujamību, virzību un nokavētā procesuālā termiņa atjaunošanu lemj Administratīvā apgabaltiesa.”

105. Aizstāt 291. panta pirmajā daļā skaitli un vārdu “20 dienu” ar vārdiem “viena mēneša”.

106. 292. pantā:

izslēgt pirmās daļas 9. punktu;

izslēgt trešo daļu.

107. 296. pantā:

aizstāt pirmajā daļā vārdus “Pirmās instances tiesas tiesnesis” ar vārdiem “Tiesnesis referents”;

izteikt pirmās daļas 1. punktu šādā redakcijā:

“1) iesniedzējs apelācijas sūdzību nav parakstījis, apelācijas sūdzība neatbilst šā likuma 292. panta vai Valsts valodas likuma prasībām;”;

izslēgt otrās daļas otro un trešo teikumu;

papildināt trešo daļu ar teikumu šādā redakcijā:

“Lēmumu par apelācijas sūdzības uzskatīšanu par neiesniegtu un atdošanu iesniedzējam var pārsūdzēt, iesniedzot blakus sūdzību.”

108. Izteikt 297. panta pirmo teikumu šādā redakcijā:

“Par tiesneša lēmumu atteikties pieņemt apelācijas sūdzību un par lēmumu atteikties ierosināt apelācijas tiesvedību var iesniegt blakus sūdzību.”

109. Izslēgt 298. panta otro daļu.

110. Aizstāt 299. panta pirmajā daļā skaitli un vārdu “30 dienu” ar vārdiem “viena mēneša”.

111. Izslēgt 300. panta otrajā daļā vārdus “un par to maksā valsts nodevu piecu latu apmērā”.

112. Izteikt 301. pantu šādā redakcijā:

“301. pants. Apelācijas tiesvedības ierosināšana

(1) Pārliecinājies, ka ir ievērota apelācijas sūdzības iesniegšanas kārtība, tiesnesis referents pieņem lēmumu par apelācijas sūdzības pieņemšanu un apelācijas tiesvedības ierosināšanu. Ja lietas izskatīšana noteikta mutvārdu procesā, vienlaikus ar apelācijas tiesvedības ierosināšanu tiesnesis referents nosaka tiesas sēdes dienu un laiku.

(2) Tiesnesis referents atsakās pieņemt apelācijas sūdzību, ja:

- 1) apelācijas sūdzība iesniegta par spriedumu, kas saskaņā ar likumu nav pārsūdzams;
- 2) pārkāpts apelācijas sūdzības iesniegšanai noteiktais termiņš;
- 3) apelācijas sūdzību iesniegusi persona, kura nav tam pilnvarota.

(3) Ja šā panta otrajā daļā norādītos apstākļus konstatē, skatot apelācijas sūdzību, tiesa pieņem vienu no šādiem lēmumiem:

- 1) par apelācijas tiesvedības izbeigšanu — ja apelācijas tiesvedība ierosināta par spriedumu, kas saskaņā ar likumu nav pārsūdzams;
- 2) par apelācijas sūdzības atstāšanu bez izskatīšanas — ja konstatēti citi šā panta otrajā daļā norādītie apstākļi.”

113. Papildināt likumu ar 301.¹ pantu šādā redakcijā:

“301.¹ pants. Tiesības atteikties ierosināt apelācijas tiesvedību

(1) Apelācijas tiesvedību var atteikties ierosināt, ja jautājumā par apelācijas sūdzībā norādīto konkrēto materiālo vai procesuālo tiesību normu pārkāpumiem attiecībā uz šo tiesību normu piemērošanu un interpretāciju citās līdzīgās lietās ir izveidojusies judikatūra un pārsūdzētais spriedums atbilst tai.

(2) Ja pastāv iespēja saskaņā ar šā panta pirmo daļu atteikt apelācijas tiesvedības ierosināšanu, attiecīgo jautājumu izlemj koleģiāli triju tiesnešu sastāvā.

(3) Ja tiesa koleģiāli vienbalsīgi atzīst, ka pastāv iespēja piemērot šā panta pirmo daļu, tā var pieņemt lēmumu par atteikšanos ierosināt apelācijas tiesvedību. Šādu lēmumu tiesa noformē atsevišķa procesuālā dokumenta veidā un lēmuma motīvu daļā izvērtē šā panta pirmajā daļā minēto apstākļu pastāvēšanu. Par šādu lēmumu var iesniegt blakus sūdzību.

(4) Ja tiesnešu viedoklis par to, vai ir pamats atteikt apelācijas tiesvedības ierosināšanu, atšķiras, tiesa pieņem lēmumu par apelācijas tiesvedības ierosināšanu.”

114. Papildināt 302. pantu ar 2.¹ daļu šādā redakcijā:

“(2¹) Ja apelācijas instances tiesa atzīst par pamatotu apelācijas sūdzību par tiesas spriedumu daļā, ar kuru tiesvedība lietā izbeigta vai pieteikums atstāts bez izskatīšanas, kā arī tad, ja apelācijas instances tiesa konstatē, ka pirmās instances tiesa nav izspriedusi kādu prasījumu, tā var pati izlemt attiecīgos jautājumus pēc būtības, ja tam nav objektīvu šķēršļu.”

115. 303. pantā:

aizstāt pirmās daļas 2. punktā vārdus “vai izskatījusi lietu rakstveida procesā, lai gan nav saņemta administratīvā procesa dalībnieku rakstveida piekrišana” ar vārdiem un skaitli “vai izskatījusi lietu rakstveida procesā, kaut arī atbilstoši šā likuma 206. panta otrajai daļai bija nepieciešams lietas izskatīšanu noteikt mutvārdu procesā”;

izteikt pirmās daļas 5. punktu šādā redakcijā:

“5) lietā nav pilna tiesas sprieduma;”;

papildināt pirmo daļu ar 6. punktu šādā redakcijā:

“6) mutvārdu procesā izskatītā lietā nav tiesas sēdes protokola vai tiesas sēdes ieraksta.”;
izslēgt otro daļu.

116. 304. pantā:

papildināt pirmo daļu ar tekstu šādā redakcijā:

“Apelācijas instances tiesa administratīvo lietu izskata rakstveida procesā. Tiesa, izvērtējot procesa dalībnieka motivētu lūgumu, var noteikt lietas izskatīšanu mutvārdu procesā.”;

aizstāt trešajā daļā vārdus “Tiesas sēde” ar vārdiem “Ja lietas izskatīšana noteikta mutvārdu procesā, tiesas sēde”.

117. 307. pantā:

papildināt pirmo daļu pēc vārdiem “šā likuma” ar skaitli “243.”;

izteikt trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Sprieduma aprakstošajā daļā norāda pārsūdzētā administratīvā akta, faktiskās rīcības vai publisko tiesību līguma būtību, pieteicēja prasījumus, pirmās instances sprieduma motīvus, iekļauj apelācijas (pretapelācijas) sūdzības īsu atstāstījumu un administratīvā procesa dalībnieku apelācijas instancē sniegto paskaidrojumu būtību.”

118. Izslēgt 310. panta otro daļu.

119. Aizstāt 311. panta otrajā daļā skaitli un vārdu “30 dienu” ar vārdiem “viena mēneša”.

120. Izslēgt 312. panta otro daļu.

121. Izteikt 315. panta pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Šajā likumā noteiktajos gadījumos pirmās instances tiesas un apelācijas instances tiesas lēmumu administratīvā procesa dalībnieks var pārsūdzēt atsevišķi no tiesas sprieduma, iesniedzot blakus sūdzību.”

122. 316. pantā:

aizstāt pirmajā daļā skaitli “10” ar skaitli “14”;

papildināt pantu ar 1.¹ daļu šādā redakcijā:

“(1¹) Ja par lēmuma pieņemšanas datumu lietas dalībniekiem nebija paziņots, tad šāda lēmuma pārsūdzēšanas termiņu skaita no tā saņemšanas dienas.”;

papildināt otro daļu ar vārdiem “atmaksājot drošības naudu”.

123. 317. pantā:

izslēgt otro daļu;

papildināt pantu ar piekto un sesto daļu šādā redakcijā:

“(5) Saņemto blakus sūdzību kopā ar lietu nekavējoties nosūta tiesai, kurai blakus sūdzība jāizskata.

(6) Par blakus sūdzības pieļaujamību, virzību un nokavētā procesuālā termiņa atjaunošanu lemj tiesa (tiesnesis), kurai tā jāizskata.”

124. Izteikt 320. panta pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Par blakus sūdzību, kura neatbilst šā likuma 318. panta vai Valsts valodas likuma prasībām, kuru iesniedzējs nav parakstījis, kurai nav pievienoti pilnvarojumu apliecinājoši dokumenti vai visi nepieciešamie noraksti vai par kuru nav samaksāta drošības nauda, tiesnesis pieņem lēmumu par blakus sūdzības atstāšanu bez virzības un nosaka termiņu trūkumu novēršanai.”

125. 321. pantā:

izslēgt otro daļu;

papildināt pantu ar trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Ja tiesa (tiesnesis), par kuras lēmumu iesniegta blakus sūdzība, to atzīst par pamatotu, tā var atcelt pārsūdzēto lēmumu pilnībā vai daļā un izlemt jautājumu pēc būtības. Par šādu lēmumu var iesniegt blakus sūdzību.”

126. 324. pantā:

izslēgt pirmajā daļā vārdus “nav pārsūdzams, un tas”;

izslēgt otro un trešo daļu;

aizstāt ceturtajā daļā vārdus “likumā tieši noteikts kā nepārsūdzams” ar vārdiem “saskaņā ar šo likumu nav pārsūdzams”.

127. 327. pantā:

papildināt pirmo daļu ar 4. punktu šādā redakcijā:

“4) izskatījusi lietu rakstveida procesā, kaut arī atbilstoši šā likuma 206. panta otrajai daļai bija nepieciešams lietas izskatīšanu noteikt mutvārdu procesā.”;

izslēgt trešās daļas 2. punktā vārdus “vai izskatījusi lietu rakstveida procesā, lai gan nav saņemta administratīvā procesa dalībnieku rakstveida piekrišana”.

128. 328. pantā:

izslēgt pirmās daļas 7. punktu;

papildināt trešo daļu ar vārdiem “atmaksājot drošības naudu”.

129. 329. pantā:

aizstāt pirmajā daļā skaitli un vārdu “30 dienu” ar vārdiem “viena mēneša”;

papildināt trešo daļu ar vārdiem “atmaksājot drošības naudu”.

130. Papildināt 331. pantu ar trešo un ceturto daļu šādā redakcijā:

“(3) Saņemto kasācijas sūdzību kopā ar lietu nekavējoties nosūta Senātam.

(4) Par kasācijas sūdzības pieļaujamību, virzību un nokavētā procesuālā termiņa atjaunošanu lemj Senāts.”

131. Aizstāt 332. panta otrajā daļā vārdus “Apelācijas instances tiesnesis” ar vārdu “Senators”.

132. 333. pantā:

izteikt pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Ja iesniegta kasācijas sūdzība, kura neatbilst šā likuma 328. panta pirmās daļas 1., 2., 3., 4. vai 6. punktam vai Valsts valodas likuma prasībām, kuru iesniedzējs nav parakstījis vai kurai nav pievienoti visi nepieciešamie noraksti, kā arī tad, ja nav samaksāta drošības nauda, senators pieņem lēmumu par kasācijas sūdzības atstāšanu bez virzības. Lēmumā nosaka termiņu trūkumu novēršanai.”;

papildināt trešo daļu ar teikumu šādā redakcijā:

“Lēmumu par kasācijas sūdzības uzskatīšanu par neiesniegtu un atdošanu iesniedzējam var pārsūdzēt, iesniedzot blakus sūdzību.”;

izslēgt piekto daļu.

133. Izteikt 334. pantu šādā redakcijā:

“334. pants. Rīcība pēc kasācijas sūdzības pieņemšanas

Senāts nosūta administratīvā procesa dalībniekiem kasācijas sūdzības norakstus un paziņo, ka viņiem viena mēneša laikā no norakstu nosūtīšanas dienas ir tiesības iesniegt Senātam paskaidrojumus sakarā ar kasācijas sūdzību.”

134. Izteikt 336. panta pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Iesniedzējs var atsaukt kasācijas sūdzību, iekams nav pabeigta lietas izskatīšana pēc būtības.”

135. Aizstāt 337. panta pirmajā daļā skaitli un vārdu “30 dienu” ar vārdiem “viena mēneša”.

136. Izslēgt 338. panta septītajā daļā vārdus “kuru izlemšanai nav nepieciešama tiesas sēde”.

137. Papildināt 338.¹ panta pirmo daļu pēc vārdiem “minētajām prasībām” ar vārdiem “vai kasācijas sūdzību iesniegusi persona, kura nav tam pilnvarota”.

138. Izteikt 339., 340. un 341. pantu šādā redakcijā:

“339. pants. Lietas izskatīšana Senātā

(1) Kasācijas instances tiesa administratīvo lietu izskata rakstveida procesā. Tiesas sastāvu un tiesnesi referentu iepriekš noteiktā secībā nosaka Senāta Administratīvo lietu departamenta priekšsēdētājs.

(2) Par lietas izskatīšanas laiku tiesa informē arī procesa dalībniekus. Ja lietas izskatīšana noteikta mutvārdu procesā, procesa dalībniekiem paziņo par lietas izskatīšanas vietu un laiku šā

likuma 14. nodaļā noteiktajā kārtībā.

(3) Kasācijas instancē lietu izskata trīs senatori, bet šajā likumā noteiktajos gadījumos — Senāta Administratīvo lietu departamenta kopsēdē.

340. pants. Tiesas sēdes sākums

(1) Sēdes priekšsēdētājs atklāj tiesas sēdi un paziņo, kādu lietu Senāts izskata.

(2) Sekretārs ziņo tiesai, kuras šajā lietā uzaicinātās un izsauktās personas ieradušās, vai ir paziņots par tiesas sēdi personām, kuras nav ieradušās, un kādas ziņas saņemtas par šo personu neierašanās iemesliem.

(3) Sēdes priekšsēdētājs paziņo tiesas sastāvu, kā arī nosauc tulku, ja viņš piedalās tiesas sēdē.

(4) Noraidījuma pamatu un noraidījuma izskatīšanas kārtību nosaka šā likuma 117., 118. un 119. pants.

341. pants. Tiesību un pienākumu izskaidrošana administratīvā procesa dalībniekiem

Izskatot lietu rakstveida procesā, tiesa rakstveidā informē procesa dalībniekus par tiesas sastāvu un izskaidro viņu tiesības pieteikt noraidījumus, kā arī citas procesuālās tiesības un pienākumus.”

139. Izteikt 345. pantu šādā redakcijā:

“345. pants. Administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumi

(1) Pēc tiesneša referenta ziņojuma tiesa iepazīstas (rakstveida procesā) vai noklausās (mutvārdu procesā) administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumus. Tiesas sēdē Senāts var iepriekš noteikt, cik ilgs laiks atvēlams paskaidrojumiem, taču administratīvā procesa dalībniekiem piešķirtā laika ilgumam jābūt vienādam.

(2) Tiesas sēdē pirmais runā administratīvā procesa dalībnieks, kas iesniedzis kasācijas sūdzību. Ja spriedumu pārsūdzējis gan pieteicējs, gan atbildētājs, pirmais runā pieteicējs.

(3) Senatori var uzdot administratīvā procesa dalībniekiem jautājumus.

(4) Katram administratīvā procesa dalībniekam tiesas sēdē ir tiesības uz vienu repliku.”

140. 346. pantā:

aizstāt pirmajā daļā vārdus “Pēc administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumiem” ar vārdiem “Pēc lietas izskatīšanas pabeigšanas”;

papildināt pantu ar ceturto daļu šādā redakcijā:

“(4) Tiesnesis, kuram, lietu izskatot Senāta Administratīvo lietu departamenta kopsēdē, bijis atšķirīgs viedoklis par tiesību normas tulkojumu vai piemērošanu, 15 dienu laikā pēc sprieduma pilna teksta sastādīšanas var rakstveidā izteikt savas atsevišķās domas, kas pievienojamas lietai. Šīs daļas noteikumi attiecināmi arī uz gadījumiem, kad kopsēdē izskatīta blakus sūdzība.”

141. 349. pantā:

izteikt otrās daļas 5. punktu šādā redakcijā:

“5) procesa veidu, kādā lieta izskatīta.”;

izslēgt trešās daļas 5. punktu.

142. Papildināt 356. pantu ar sesto daļu šādā redakcijā:

“(6) Ja par pieteikumu nav samaksāta valsts nodeva, kā arī tad, ja lūgums nav motivēts, parakstīts, tam nav pievienoti pilnvarojumu apliecinājoši dokumenti vai tas neatbilst Valsts valodas likuma prasībām, tiesa (tiesnesis) atstāj lūgumu bez virzības saskaņā ar kārtību, kāda noteikta pieteikuma atstāšanai bez virzības (192. pants).”

143. Papildināt 358. pantu ar piekto un sesto daļu šādā redakcijā:

“(5) Ja adresātam vai trešajai personai labvēlīgu administratīvo aktu pienācīgi nepilda iestāde, attiecīgā persona par to var iesniegt sūdzību augstākā iestādē, ja tāda ir, un pēc tam tiesā. Tiesa šādu sūdzību izskata rakstveida procesā. Tiesa, izskatot šādu sūdzību, var lemt par pienākuma uzlikšanu iestādei noteiktā termiņā izpildīt administratīvo aktu.

(6) Ja adresāts administratīvo aktu labprātīgi nepilda, trešā persona, kā arī persona, kura administratīvajā procesā nav bijusi pieaicināta kā trešā persona, bet kuras tiesības un tiesiskās intereses administratīvais akts skar, var vērsties izpildiestādē un prasīt, lai tā nodrošina administratīvā akta piespiedu izpildi. Ja izpildiestāde neveic nepieciešamās darbības piespiedu izpildes nodrošināšanai, par to var iesniegt sūdzību augstākā iestādē, ja tāda ir, un pēc tam tiesā. Tiesa šādu sūdzību izskata rakstveida procesā. Tiesa, izskatot šādu sūdzību, var lemt par pienākuma uzlikšanu izpildiestādei noteiktā termiņā veikt nepieciešamās darbības administratīvā akta izpildes nodrošināšanai.”

144. Papildināt 359. panta piekto daļu ar teikumu šādā redakcijā:

“Ja publisko tiesību subjektam nav augstākas iestādes, izpildiestāde ir tā iestāde, kas izdevusi administratīvo aktu.”

145. Papildināt 360. panta ceturto daļu ar teikumu šādā redakcijā:

“Noilguma termiņā neieskaita arī laiku, kad administratīvā akta adresātam nav deklarētās dzīvesvietas vai dzīvesvieta ir ārpus Latvijas, taču šādā gadījumā administratīvais akts nav izpildāms, ja kopš tā spēkā stāšanās pagājuši vairāk nekā seši gadi.”

146. Izslēgt 361. panta piektās daļas piekto teikumu.

147. Izslēgt 363. panta otrās daļas piekto teikumu.

148. Papildināt 41. nodaļu ar 367.¹ pantu šādā redakcijā:

“367.¹ pants. Adresātam labvēlīga uz naudas maksājumu vērsta administratīvā akta piespiedu izpilde

(1) Ja iestāde kavē adresātam labvēlīga uz naudas maksājumu vērsta administratīvā akta izpildi, tad, aprēķinot izmaksājamo summu, jāpieskaita nokavējuma procenti (ja likumā nav noteikts citādi, likumiskos procentus nosaka saskaņā ar Civillikuma 1765. pantu).

(2) Ja iestāde nepilda adresātam labvēlīgu uz naudas maksājumu vērstu administratīvo aktu, par to var iesniegt sūdzību augstākā iestādē un pēc tam tiesā. Tiesa šādu sūdzību izskata rakstveida procesā. Izlemjot sūdzību, tiesa vienlaikus lemj par šā panta pirmajā daļā paredzēto procentu piedziņu par iestādes pieļauto nokavējumu.”

149. Izslēgt 370. panta sestās daļas sesto teikumu.

150. 376. pantā:

izteikt trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Administratīvā procesa dalībnieka sūdzību, kas radusies sakarā ar tiesas nolēmuma nepienācīgu vai neatbilstošu izpildi, izskata rakstveida procesā.”;

papildināt pantu ar ceturto un piekto daļu šādā redakcijā:

“(4) Izlemjot sūdzību, tiesa vienlaikus var uzlikt atbildīgajai amatpersonai piespiedu naudu, ievērojot šā likuma 382. pantā noteikto minimālo un maksimālo piespiedu naudas apmēru.

(5) Amatpersonas pienākums ir samaksāt piespiedu naudu viena mēneša laikā no dienas, kad saņemts lēmums par piespiedu naudas uzlikšanu.”

151. Izslēgt 377. panta ceturtais daļas otro teikumu.

152. Papildināt likumu ar 377.¹ pantu šādā redakcijā:

“377.¹ pants. Izpildu raksts

(1) Ja tiesas nolēmuma piespiedu izpilde ir piekritīga tiesu izpildītājam, pēc tiesas nolēmuma labprātīgas izpildes termiņa izbeigšanās tiesa, pamatojoties uz personas rakstveida lūgumu, izsniedz tai izpildu rakstu.

(2) Ja saskaņā ar tiesas spriedumu naudas summas piedzenamas valsts budžetā, tiesa pēc tiesas sprieduma labprātīgas izpildes termiņa izbeigšanās nosūta izpildu rakstu tiesu izpildītājam.

(3) Izpildu rakstā norāda:

- 1) tās tiesas nosaukumu, kura izsniegusi izpildu rakstu;
- 2) lietu, kurā izsniegts izpildu raksts;
- 3) nolēmuma taisīšanas laiku;
- 4) nolēmuma rezolutīvo daļu;
- 5) laiku, kad nolēmums stājas likumīgā spēkā, vai norādi, ka nolēmums izpildāms nekavējoties;
- 6) izpildu raksta izsniegšanas laiku;
- 7) ziņas par publisko tiesību subjektu un privātpersonu (fiziskajai personai — vārdu, uzvārdu, personas kodu un dzīvesvietu, bet juridiskajai personai — nosaukumu, reģistrācijas numuru un juridisko adresi).

(4) Izpildu rakstu paraksta tiesnesis, un to apstiprina ar tiesas zīmogu.”

153. Izslēgt 382. panta sestās daļas trešo teikumu.

154. Izslēgt 383. panta otro teikumu.

155. Izslēgt 384. panta trešās daļas piekto teikumu.

156. Papildināt pārejas noteikumus ar 10., 11., 12., 13., 14., 15., 16., 17., 18. un 19. punktu šādā redakcijā:

“10. Ministru kabinets līdz 2013. gada 1. martam izdod šā likuma 129.³ pantā paredzētos noteikumus par kārtību, kādā iemaksā, atmaksā un atlīdzina valsts nodevu, kā arī iemaksā un atmaksā drošības naudu.

11. Šā likuma 112.¹ pants nav attiecināms uz tām lietām, kurās pieteikums tiesā ir iesniegts pirms 2013. gada 1. janvāra.

12. Grozījumi šā likuma 13. nodaļā, kas paredz valsts nodevas apmēra maiņu par apelācijas sūdzību, pretapelācijas sūdzību, lūgumu par pagaidu aizsardzību un pieteikumu par lietas jaunu izskatīšanu sakarā ar jaunatklātiem apstākļiem, nav attiecināmi uz tiem pieteikumiem, sūdzībām un lūgumiem, kuri ir iesniegti pirms 2013. gada 1. janvāra.

13. Grozījumi šā likuma 119. panta otrajā daļā, 123. panta trešajā daļā, 129. pantā, 146. panta otrajā daļā, 185.¹ panta trešajā daļā, 192. panta otrajā daļā, 197. panta otrajā daļā, 253. panta septītajā daļā, 260. pantā, 262. panta ceturtajā daļā, 270. panta ceturtajā daļā, 276. panta trešajā daļā, 296. panta otrajā daļā, 310. panta otrajā daļā, 312. panta otrajā daļā, 315. panta pirmajā daļā, 320. panta pirmajā daļā, 324. panta pirmajā daļā, 333. panta pirmajā daļā un 383. pantā, kas paredz, ka šajās normās minētie tiesas (tiesneša) lēmumi nav pārsūdzami, nav attiecināmi uz tiem tiesas (tiesneša) lēmumiem, kuri, pamatojoties uz attiecīgajām tiesību normām, pieņemti pirms 2013. gada 1. janvāra.

14. Grozījumi šā likuma 72. pantā, kas paredz, ka iestādes atteikums izlabot šā likuma 72. panta pirmajā daļā minētās kļūdas nav apstrīdams un pārsūdzams, nav attiecināmi uz tiem lēmumiem, kuri pieņemti pirms 2013. gada 1. janvāra.

15. Grozījumi šā likuma 191. panta trešajā daļā, 283. panta otrajā daļā, kā arī 324. pantā, kas paredz, ka par lēmumu, ar kuru tiesvedība lietā izbeigta, pamatojoties uz šā likuma 282. panta 1. un 2. punktu, vai ar kuru atteikts pieņemt pieteikumu, pamatojoties uz šā likuma 191. panta pirmās daļas 1. un 8. punktu, var iesniegt blakus sūdzību Augstākās tiesas Senātā, nav attiecināmi uz tiem lēmumiem, kuri, pamatojoties uz attiecīgajām tiesību normām, pieņemti pirms 2013. gada 1. janvāra.

16. Grozījumi šā likuma 290., 317. un 331. pantā, kas attiecas uz tiesu, kura lemj par sūdzības pieļaujamību, virzību un nokavētā procesuālā termiņa atjaunošanu, nav attiecināmi uz tām sūdzībām, kuras iesniegtas pirms 2013. gada 1. janvāra.

17. Grozījumi šā likuma 13. nodaļā, kas paredz drošības naudas maksāšanu par blakus sūdzību un kasācijas sūdzību, 127. panta izslēgšanu un likuma papildināšanu ar 129.¹, 129.² un 129.³ pantu, kā arī grozījumi šā likuma 320. un 333. pantā, kas paredz blakus sūdzības un kasācijas sūdzības atstāšanu bez virzības, ja nav samaksāta drošības nauda, stājas spēkā 2013. gada 1. martā.

18. Grozījumi šā likuma 13. nodaļā, kas paredz drošības naudas maksāšanu par blakus sūdzību un kasācijas sūdzību, nav attiecināmi uz tām sūdzībām, kuras iesniegtas pirms 2013. gada 1. marta.

19. Līdz 2013. gada 1. martam valsts nodevu atmaksā no valsts budžeta līdzekļiem uz tiesas (tiesneša) lēmuma pamata, ja pieteikums par tās atmaksāšanu iesniegts tiesā gada laikā no dienas, kad attiecīgā summa iemaksāta valsts budžetā.”

Likums stājas spēkā 2013. gada 1. janvārī.

Likums Saeimā pieņemts 2012. gada 1. novembrī.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2012. gada 21. novembrī

Publikācija "Latvijas Vēstnesī" 21.11.2012., Nr.183.

312. 186L/11 **Grozījumi likumā “Par valsts un pašvaldību finanšu līdzekļu un mantas izšķērdēšanas novēršanu”**

Izdarīt likumā “Par valsts un pašvaldību finanšu līdzekļu un mantas izšķērdēšanas novēršanu” (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1995, 17. nr.; 1997, 5. nr.; 2001, 24. nr.; 2002, 14. nr.; 2008, 8., 24. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 157. nr.; 2010, 148. nr.) šādus grozījumus:

1. Izteikt likuma nosaukumu šādā redakcijā:

“Publiskas personas finanšu līdzekļu un mantas izšķērdēšanas novēršanas likums”.

2. Aizstāt 1. pantā vārdus “valsts un pašvaldību” ar vārdiem “publiskas personas”.

3. Izslēgt 1.¹ pantu.

4. 2. pantā:

izslēgt panta nosaukumā vārdus “valsts un pašvaldību”;

izteikt pirmo un otro daļu šādā redakcijā:

“(1) Publiska persona rīkojas ar saviem finanšu līdzekļiem un mantu likumīgi, tas ir, jebkura rīcība ar publiskas personas finanšu līdzekļiem un mantu atbilst ārējos normatīvajos aktos paredzētajiem mērķiem, kā arī normatīvajos aktos noteiktajai kārtībai.

(2) Ja likumā nav noteikta institūcija, kurā publiska persona glabā finanšu līdzekļus, publiska persona finanšu līdzekļus ir tiesīga glabāt tikai Latvijas Republikā reģistrētā kredītiestādē vai citā Eiropas Savienības dalībvalstī reģistrētas kredītiestādes filiālē Latvijas Republikā. Šis noteikums neattiecas uz tām valsts institūcijām, kuras saskaņā ar Latvijas likumiem atrodas ārvalstīs.”;

papildināt pantu ar trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Publiskas personas kapitālsabiedrība, kapitālsabiedrība, kurā publiskas personas daļa pamatkapitālā atsevišķi vai kopumā pārsniedz 50 procentus, kā arī kapitālsabiedrība, kurā vienas vai vairāku publisku personu kapitālsabiedrību daļa pamatkapitālā atsevišķi vai kopumā pārsniedz 50 procentus (turpmāk arī — kapitālsabiedrība), savā rīcībā ar finanšu līdzekļiem un mantu ievēro Valsts pārvaldes iekārtas likumā noteiktos publiskas personas komercdarbības pamatus, kā arī attiecībā uz minētajām kapitālsabiedrībām šajā likumā un citos normatīvajos aktos noteiktos pienākumus un ierobežojumus. Kapitālsabiedrība šā likuma izpratnē nav privātpersona.”

5. Izteikt 3. panta ievaddaļu šādā redakcijā:

“Publiska persona, kā arī kapitālsabiedrība rīkojas ar finanšu līdzekļiem un mantu lietderīgi, tas ir:”

6. 4. pantā:

aizstāt otrajā daļā vārdus “pašvaldībām, valsts un pašvaldību iestādēm, kapitālsabiedrībām” ar vārdiem “publiskai personai un kapitālsabiedrībai”;

aizstāt trešās daļas 1. punktā vārdus “valstij, pašvaldībai vai valsts vai pašvaldības” ar vārdiem “publiskai personai vai publiskas personas”;

aizstāt ceturtajā, piektajā un sestajā daļā vārdus “valsts vai pašvaldības” ar vārdiem “publiskas

personas”.

7. 5. pantā:

aizstāt panta nosaukumā vārdus “valsts un pašvaldību” ar vārdiem “publiskas personas”;
izteikt pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Publiskas personas mantu aizliegts nodot privātpersonai vai kapitālsabiedrībai bezatlīdzības lietošanā.”;

izslēgt otrās daļas 1. un 2. punktu;

aizstāt otrās daļas 2.¹ punktā vārdus “valsts iestāde” ar vārdiem “publiskas personas institūcija”;

izslēgt otrās daļas 2.², 3. un 4. punktu;

aizstāt otrās daļas 4.¹ punktā vārdu “pašvaldība” ar vārdiem “atvasināta publiska persona”;

izteikt otrās daļas 5. punktu šādā redakcijā:

“5) publiska persona savu mantu nodod privātpersonai vai kapitālsabiedrībai tai deleģēto valsts pārvaldes uzdevumu pildīšanai, arī publiskas personas pakalpojumu sniegšanai;”;

aizstāt otrās daļas 6. punktā vārdus “valsts vai pašvaldību” ar vārdiem “publiskas personas”;

aizstāt trešajā daļā vārdus “valsts vai pašvaldības” ar vārdiem “publiskas personas”;

papildināt pantu ar 3.¹ daļu šādā redakcijā:

“(3¹) Tiesību subjekts, kuram nodota manta bezatlīdzības lietošanā, nodrošina attiecīgās mantas uzturēšanu, arī sedz ar to saistītos izdevumus.”;

aizstāt ceturtajā daļā vārdus “valsts vai pašvaldības” ar vārdiem “publiskas personas” un vārdus “pašvaldības dome” — ar vārdiem “atvasinātas publiskas personas orgāns”;

izteikt piekto un sesto daļu šādā redakcijā:

“(5) Lēmumu par publiskas personas mantas nodošanu bezatlīdzības lietošanā sabiedriskā labuma organizācijai pieņem attiecīgi Ministru kabinets vai atvasinātas publiskas personas orgāns. Publiskas personas mantu bezatlīdzības lietošanā sabiedriskā labuma organizācijai nodod uz laiku, kamēr attiecīgajai biedrībai, nodibinājumam vai reliģiskajai organizācijai ir sabiedriskā labuma organizācijas statuss, bet ne ilgāk par 10 gadiem. Publiskas personas mantu bezatlīdzības lietošanā sabiedriskā labuma organizācijai var nodot atkārtoti.

(6) Pamatojoties uz lēmumu par publiskas personas mantas nodošanu bezatlīdzības lietošanā, slēdz rakstveida līgumu. Līgumā nosaka arī attiecīgās publiskas personas institūcijas tiesības kontrolēt, vai bezatlīdzības lietošanā nodotā manta ir izlietota likumīgi un lietderīgi.”

8. Izteikt 5.¹ pantu šādā redakcijā:

“5.¹ pants. Noteikumi par kapitālsabiedrības mantas nodošanu bezatlīdzības lietošanā

(1) Papildus citiem gadījumiem, kad atbilstoši šā likuma 3. panta 1. punkta noteikumiem kapitālsabiedrības mantas nodošanu bezatlīdzības lietošanā var uzskatīt par lietderīgu, kapitālsabiedrības mantu var nodot bezatlīdzības lietošanā arī atvasinātai publiskai personai vai publiskas personas institūcijai, vai sabiedriskā labuma organizācijai. Par lietderīgu var uzskatīt arī kapitālsabiedrības mantas nodošanu bezatlīdzības lietošanā citai kapitālsabiedrībai vai citai privātpersonai tai deleģēto valsts pārvaldes uzdevumu pildīšanai, arī publiskas personas pakalpojumu sniegšanai.

(2) Kapitālsabiedrības mantu bezatlīdzības lietošanā sabiedriskā labuma organizācijai drīkst nodot tikai ar attiecīgās kapitālsabiedrības izpildinstitūcijas lēmumu, ja ir saņemta publiskai personai vai publiskas personas kapitālsabiedrībai piederošo kapitāla daļu turētāja piekrišana un nododamo mantu paredzēts lietot vai izmantot tikai kultūras, mākslas, zinātnes, izglītības, sporta, vides vai veselības aizsardzības, kā arī sociālās palīdzības veicināšanai.

(3) Par kapitālsabiedrības mantas nodošanu bezatlīdzības lietošanā kapitālsabiedrības izpildinstitūcija pieņem lēmumu, kurā norāda vismaz šādu informāciju:

- 1) nododamā manta, tās apjoms, bilances vērtība, stāvoklis un apraksts;
- 2) nodošanas nepieciešamība un lietderība;
- 3) nododamās mantas lietošanas vai izmantošanas mērķis un termiņš;
- 4) gadījumi, kad nodotā manta atdodama atpakaļ;
- 5) citi nepieciešamie noteikumi, tai skaitā noteikumi par attiecīgās mantas saglabāšanu un atbilstošu izmantošanu.

(4) Pamatojoties uz lēmumu par kapitālsabiedrības mantas nodošanu bezatlīdzības lietošanā, slēdz rakstveida līgumu. Līgumā, kas noslēgts ar privātpersonu vai kapitālsabiedrību, nosaka arī kapitālsabiedrības tiesības kontrolēt, vai bezatlīdzības lietošanā nodotā manta ir izlietota likumīgi un lietderīgi.

(5) Tiesību subjekts, kuram nodota manta bezatlīdzības lietošanā, nodrošina attiecīgās mantas uzturēšanu, arī sedz ar to saistītos izdevumus.”

9. 5.² pantā:

aizstāt pirmajā daļā vārdus “valsts un pašvaldību” ar vārdiem “publiskas personas”;

aizstāt otrajā daļā vārdus “pašvaldību, valsts vai pašvaldību iestāžu” ar vārdiem “publiskas personas”;

aizstāt trešajā daļā vārdus “pašvaldības vai valsts vai pašvaldības” ar vārdiem “publiskas personas vai publiskas personas institūcijas”;

aizstāt piektajā daļā vārdus “pašvaldības, valsts un pašvaldības iestādes” ar vārdiem “publiska persona vai publiskas personas institūcija”.

10. Izteikt 6. pantu šādā redakcijā:

“6. pants. Aizliegums publiskas personas mantu nodot lietošanā, izmantojot privātpersonu starpniecību

Publiskai personai vai publiskas personas institūcijai, kā arī kapitālsabiedrībai aizliegts, izmantojot privātpersonu starpniecību, nodot publiskas personas un kapitālsabiedrības mantu lietošanā citai publiskai personai vai publiskas personas institūcijai vai kapitālsabiedrībai. Šie noteikumi neattiecas uz gadījumiem, kad nomnieks publiskas personas mantas nomas tiesības ieguvis publiskā izsolē.”

11. 6.¹ pantā:

aizstāt panta nosaukumā, otrajā un trešajā daļā vārdus “valsts un pašvaldību” ar vārdiem “publiskas personas”;

izteikt pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Ja likumā vai Ministru kabineta noteikumos nav paredzēts citādi, kustamās mantas nomas līgumu slēdz uz laiku, kas nav ilgāks par pieciem gadiem, zemes nomas līgumu — uz laiku, kas nav ilgāks par 30 gadiem, bet cita nekustamā īpašuma nomas līgumu — uz laiku, kas nav ilgāks par 12 gadiem.”

12. 6.² pantā:

izteikt nosaukumu, pirmo daļu un otrās daļas pirmo teikumu šādā redakcijā:

“6.2 pants. Publiskas personas nekustamā īpašuma pārvaldīšana

(1) Publiskas personas nekustamā īpašuma pārvaldīšana ir šā īpašuma valdītāja uzdevums,

kas ietver pienākumu nodrošināt nekustamā īpašuma lietošanu un uzturēšanu (fizisku saglabāšanu visā tā ekspluatācijas laikā) atbilstoši normatīvo aktu prasībām un veicināt tā uzlabošanu.

(2) Publiskas personas nekustamā īpašuma valdītājs šā īpašuma pārvaldīšanu nodrošina tieši vai pastarpināti, uzdodot pārvaldīšanas darbības veikt savā padotībā esošai iestādei vai kapitālsabiedrībai, kuras pamatdarbības veids ir nekustamā īpašuma pārvaldīšana.”;

papildināt pantu ar 3.¹ daļu šādā redakcijā:

“(3¹) Šā panta otrajā un trešajā daļā minētos jautājumus attiecībā uz atvasinātas publiskas personas mantu nosaka atvasinātas publiskas personas orgāns.”

13. Papildināt likumu ar 6.³ un 6.⁴ pantu šādā redakcijā:

“6.³ pants. Publiskas personas darbības nodrošināšanai nepieciešamā īpašuma nomāšana no privātpersonas vai kapitālsabiedrības

(1) Publiska persona nomā no privātpersonas vai kapitālsabiedrības nekustamo īpašumu, kas nepieciešams publiskas personas darbības nodrošināšanai saskaņā ar šā likuma un citu likumu noteikumiem, kā arī nodrošina informācijas publisku pieejamību, ievērojot normatīvajos aktos paredzētos informācijas pieejamības ierobežojumus.

(2) Kārtību, kādā publiska persona nomā nekustamo īpašumu no privātpersonas vai kapitālsabiedrības un publicē informāciju par nomātajiem un nomāt paredzētajiem nekustamajiem īpašumiem, nosaka Ministru kabinets.

6.⁴ pants. Kapitālsabiedrības nekustamā īpašuma iznomāšana un kapitālsabiedrības darbības nodrošināšanai nepieciešamā nekustamā īpašuma nomāšana no citām personām

(1) Ja kapitālsabiedrība iznomā savu nekustamo īpašumu vai nomā savas darbības nodrošināšanai nepieciešamo nekustamo īpašumu no citas personas, tai ir pienākums izstrādāt ar kapitāla daļu turētāju saskaņotu kapitālsabiedrības nekustamā īpašuma iznomāšanas un nekustamā īpašuma nomāšanas kārtību un nodrošināt tās publisku pieejamību kapitālsabiedrības juridiskajā adresē un savā mājaslapā internetā, ja tāda ir.

(2) Lai informācija par iznomāšanai paredzēto un jau iznomāto nekustamo īpašumu būtu publiski pieejama, kapitālsabiedrība valsts akciju sabiedrības “Valsts nekustamie īpašumi” mājaslapā internetā bez maksas publicē vismaz šādu informāciju:

- 1) vismaz 10 darbdienu pirms līguma noslēgšanas — nekustamā īpašuma adrese, kadastra numurs, platība, lietošanas mērķis un paredzamais līguma darbības termiņš;
- 2) 10 darbdienu laikā pēc līguma noslēgšanas — nekustamā īpašuma adrese, kadastra numurs, platība, lietošanas mērķis, nomnieks, nomas maksas apmērs un līguma darbības termiņš.

(3) Lai informācija par nomāto un nomāt paredzēto nekustamo īpašumu būtu publiski pieejama, kapitālsabiedrība valsts akciju sabiedrības “Valsts nekustamie īpašumi” mājaslapā internetā bez maksas publicē vismaz šādu informāciju:

- 1) vismaz 20 darbdienu pirms līguma noslēgšanas — nekustamā īpašuma vēlamā atrašanās vieta, platība, plānotais nomas maksas apmērs, paredzamais līguma darbības termiņš, lietošanas mērķis;
- 2) 10 darbdienu laikā pēc līguma noslēgšanas — nekustamā īpašuma adrese, kadastra numurs, platība, lietošanas mērķis, iznomātājs, nomas maksas apmērs un līguma darbības termiņš.

(4) Šā panta otro daļu var nepiemērot, ja:

- 1) kapitālsabiedrība savu nekustamo īpašumu iznomā publiskai personai;
- 2) kapitālsabiedrība savu nekustamo īpašumu iznomā sabiedrisko pakalpojumu sniedzējam, kurā publiskas personas daļa pamatkapitālā atsevišķi vai kopumā

pārsniedz 50 procentus;

- 3) nomnieks ir kapitālsabiedrība, kas ar iznomātāju kapitālsabiedrību atrodas viena koncerna sastāvā;
- 4) zeme tiek iznomāta uz tās esošas un citai personai piederošas ēkas (būves) uzturēšanai;
- 5) nomas objekts tiek nodots nomniekam vienreizējā lietošanā ne ilgāk kā uz 10 dienām.

(5) Šā panta trešo daļu var nepiemērot, ja:

- 1) kapitālsabiedrība nekustamo īpašumu nomā no publiskas personas;
- 2) iznomātājs ir kapitālsabiedrība, kas ar nomnieku — kapitālsabiedrību atrodas viena koncerna sastāvā;
- 3) zeme tiek nomāta uz tās esošas kapitālsabiedrībai piederošas ēkas (būves) uzturēšanai;
- 4) nomas objekts tiek nodots kapitālsabiedrībai vienreizējā lietošanā ne ilgāk kā uz 10 dienām.

(6) Šā panta ceturtajā un piektajā daļā paredzēto izņēmumu piemērošanu nosaka kapitālsabiedrības nekustamo īpašumu iznomāšanas un nekustamā īpašuma nomāšanas kārtība.”

14. 7. pantā:

aizstāt panta nosaukumā vārdus “valsts un pašvaldību” ar vārdiem “publiskas personas”;

izteikt pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Publiskas personas mantu aizliegts atsavināt privātpersonai vai kapitālsabiedrībai par acīmredzami pazeminātu cenu.”;

aizstāt otrās daļas 1. punktā vārdus “valsts vai pašvaldības” ar vārdiem “publiskas personas”;

izslēgt otrās daļas 2. un 3. punktu;

aizstāt otrās daļas 4. punktā vārdus “valsts vai pašvaldību” ar vārdiem “publiskas personas”.

15. Aizstāt 8. pantā vārdus “pašvaldībām, valsts un pašvaldību iestādēm, kā arī kapitālsabiedrībām” ar vārdiem “publiskai personai un kapitālsabiedrībai”.

16. 9. pantā:

aizstāt otrajā daļā vārdus “valstij, pašvaldībai vai valsts vai pašvaldības” ar vārdiem “publiskai personai vai publiskas personas”;

izteikt trešo, 3.¹ un ceturto daļu šādā redakcijā:

“(3) Atvasinātai publiskai personai atļauts ieķīlāt tikai to īpašumu, kurš nav nepieciešams tās pastāvīgo funkciju realizēšanai vai kura ieķīlāšana nav aizliegta ar likumu vai Ministru kabineta noteikumiem.

(3¹) Ja valsts nodevusi atvasinātai publiskai personai īpašumu bez atlīdzības, izvirzot nosacījumu attiecībā uz rīcību ar šo īpašumu, to atļauts ieķīlāt tikai ar Ministru kabineta piekrišanu. Ja atvasināta publiska persona nodevusi valstij vai citai atvasinātai publiskai personai īpašumu bez atlīdzības, izvirzot nosacījumu attiecībā uz rīcību ar šo īpašumu, to atļauts ieķīlāt tikai ar tā atvasinātas publiskas personas orgāna piekrišanu, kurš izvirzījis nosacījumu.

(4) Atvasinātas publiskas personas īpašumu drīkst ieķīlāt tikai ar attiecīgās atvasinātas publiskas personas orgāna lēmumu.”

17. 9.¹ pantā:

aizstāt pirmajā daļā vārdus “pašvaldībām, valsts un pašvaldību iestādēm” ar vārdiem “publiskai personai” un vārdu “iestādes” — ar vārdu “institūcijas”;

aizstāt otrajā daļā vārdu “iestādes” ar vārdu “institūcijas”;

aizstāt trešajā daļā vārdus “pašvaldības, valsts un pašvaldību iestādes” ar vārdiem “publiska persona vai publiskas personas institūcija”.

18. Izteikt 9.² panta tekstu šādā redakcijā:

“Publiska persona, pasūtot pētījumu, ievēro šajā likumā noteiktos ierobežojumus un aizliegumus, Publisko iepirkumu likumu un citus normatīvos aktus. Ministru kabinets nosaka publiskas personas pētījumu klasifikāciju, pasūtīšanas un izstrādes vadības noteikumus, minimālās prasības pētījuma pasūtījuma un izstrādes dokumentācijai, kā arī prasības sabiedrības informēšanai.”

19. 10. pantā:

izteikt pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Publiska persona, izņemot likumos vai Ministru kabineta noteikumos īpaši paredzētus gadījumus, nedrīkst dāvināt (ziedot) finanšu līdzekļus un mantu.”;

izteikt trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Dāvinājums (ziedojums) šā likuma izpratnē ir publiskas personas vai kapitālsabiedrības finanšu līdzekļu vai mantas bezatlīdzības nodošana privātpersonas vai citas kapitālsabiedrības īpašumā, kā arī kapitālsabiedrības finanšu līdzekļu vai mantas bezatlīdzības nodošana publiskas personas īpašumā.”

20. 11. pantā:

izteikt trešās daļas 2. un 3. punktu šādā redakcijā:

“2) attiecīgās atvasinātas publiskas personas orgāna atļauju, ja to vēlas piešķirt atvasinātas publiskas personas kapitālsabiedrība vai kapitālsabiedrība, kurā atvasinātas publiskas personas daļa pamatkapitālā pārsniedz 50 procentus, kā arī kapitālsabiedrība, kurā vienas vai vairāku atvasinātu publisku personu kapitālsabiedrību daļa pamatkapitālā atsevišķi vai kopumā pārsniedz 50 procentus;

3) finanšu ministra un attiecīgās atvasinātas publiskas personas orgāna atļauju, ja kapitālsabiedrības pamatkapitālā publisku personu daļas nepārsniedz 50 procentus, bet to īpašumā esošo kapitāla daļu summa pārsniedz 50 procentus, kā arī tad, ja vairāku publisku personu kapitālsabiedrību daļa kapitālsabiedrības pamatkapitālā nepārsniedz 50 procentus, bet to īpašumā esošo kapitāla daļu summa pārsniedz 50 procentus.”;

aizstāt ceturtajā daļā vārdus “valstij, pašvaldībai vai valsts vai pašvaldības” ar vārdiem “publiskai personai vai publiskas personas”.

21. 12. pantā:

izteikt pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Ja atsevišķa dāvinājuma (ziedojuma) summa pārsniedz 1000 latus, dāvināt (ziedot) drīkst, tikai noslēdzot ar dāvinājuma (ziedojuma) saņēmēju rakstveida līgumu. Līgumā paredz dāvinājuma (ziedojuma) mērķi, kā arī kārtību, kādā dāvinātājs (ziedotājs) pārbauda, vai saņemtie finanšu līdzekļi un manta ir izlietota likumīgi un lietderīgi.”;

papildināt pantu ar 1.¹ daļu šādā redakcijā:

“(1¹) Ja dāvinājums (ziedojums) netiek izmantots līgumā paredzētajam mērķim vai ir pieļauti citi līguma noteikumu pārkāpumi, dāvinātājam (ziedotājam) ir tiesības vienpusēji atkāpties no dāvinājuma (ziedojuma) līguma un atprasīt no dāvinājuma (ziedojuma) saņēmēja dāvinātos (ziedotos) finanšu līdzekļus un mantu vai tās vērtību, ja mantas atgūšana nav iespējama.”

22. Izteikt 13. pantu šādā redakcijā:

“13. pants. Finanšu līdzekļu un mantas izmantošanas kontrole

(1) Valsts kontrolei ir tiesības pārbaudīt, vai šā likuma 10. panta trešajā daļā minētās personas ir likumīgi un lietderīgi izlietojušas finanšu līdzekļus un mantu, ko kapitālsabiedrība tām dāvinājusi (ziedojuši) vai nodevusi bezatlīdzības lietošanā.

(2) Pašvaldības domes revīzijas komisijai ir tiesības pārbaudīt, vai privātpersona vai kapitālsabiedrība ir likumīgi un lietderīgi izlietojusi finanšu līdzekļus un mantu, ko tai dāvinājusi (ziedojuši) vai nodevusi bezatlīdzības lietošanā attiecīgās pašvaldības kapitālsabiedrība vai kapitālsabiedrība, kurā šai pašvaldībai piederošā daļa pamatkapitālā pārsniedz 50 procentus, vai kapitālsabiedrība, kurā attiecīgās pašvaldības kapitālsabiedrībai piederošā daļa pamatkapitālā pārsniedz 50 procentus.

(3) Publiskai personai, kā arī kapitālsabiedrībai, kura dāvinājusi (ziedojuši) savus finanšu līdzekļus un mantu privātpersonai vai citai kapitālsabiedrībai, ir tiesības šā likuma 12. panta pirmajā daļā noteiktajā kārtībā pārbaudīt, vai piešķirtie finanšu līdzekļi un manta ir izlietota likumīgi un lietderīgi.

(4) Publiskai personai, kā arī kapitālsabiedrībai, kura savu mantu nodevusi bezatlīdzības lietošanā privātpersonai vai citai kapitālsabiedrībai, ir tiesības šā likuma 5. panta sestajā daļā un 5.¹ panta ceturtajā daļā noteiktajā kārtībā pārbaudīt, vai piešķirtie finanšu līdzekļi un manta ir izlietota likumīgi un lietderīgi.”

23. Aizstāt 14. pantā vārdus “valsts vai pašvaldību institūciju” ar vārdiem “publiskas personas vai kapitālsabiedrības”.

24. Pārejas noteikumus:

aizstāt 6. punktā vārdus “pašvaldības, valsts un pašvaldību iestādes” ar vārdiem “publiska persona”;

papildināt pārejas noteikumus ar 8. un 9. punktu šādā redakcijā:

“8. Līdz attiecīgā valsts vai pašvaldības privatizējamā nekustamā īpašuma pirkuma līguma noslēgšanai vai privatizācijas procesa pabeigšanai netiek piemērota šā likuma 6.¹ panta pirmā daļa, ja valsts vai pašvaldības privatizējamā īpašuma nomas līgums noslēgts pirms attiecīgās daļas spēkā stāšanās dienas un tā darbības termiņš beidzas attiecīgā nekustamā īpašuma privatizācijas procesa laikā.

9. Ministru kabinets ne vēlāk kā līdz 2013. gada 1. martam apstiprina jaunu šā likuma 12. panta otrajā daļā paredzēto dāvinājuma (ziedošanas) līguma tipveida paraugu. Līdz attiecīgo Ministru kabineta noteikumu spēkā stāšanās dienai publiska persona vai kapitālsabiedrība dāvinājuma (ziedošanas) līgumā nosaka arī kārtību, kādā dāvinātājs (ziedotājs) pārbauda, vai saņemtie finanšu līdzekļi un manta ir izlietota likumīgi un lietderīgi.”

Likums stājas spēkā 2013. gada 1. janvārī.

Likums Saeimā pieņemts 2012. gada 1. novembrī.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2012. gada 21. novembrī

313. 187L/11 Grozījumi Finanšu instrumentu tirgus likumā

Izdarīt Finanšu instrumentu tirgus likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2004, 2. nr.; 2005, 10., 14. nr.; 2006, 14. nr.; 2007, 10., 22. nr.; 2008, 13., 14., 23. nr.; 2009, 7., 22. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2011, 16. nr.; 2012, 56., 100. nr.) šādus grozījumus:

1. 3. pantā:

papildināt pirmo daļu pēc vārdiem “nosaka finanšu instrumentu tirgus dalībnieku” ar vārdiem un skaitli “un šā likuma 4.¹ panta trešajā un ceturtajā daļā minēto personu”;

papildināt pantu ar 1.¹ daļu šādā redakcijā:

“(1¹) Finanšu un kapitāla tirgus komisija uzskatāma par kompetento iestādi Latvijā šādu tieši piemērojamo Eiropas Savienības tiesību aktu izpratnē:

- 1) Komisijas 2003. gada 22. decembra regula (EK) Nr.2273/2003, ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvu 2003/6/EK īsteno attiecībā uz atbrīvojumiem saistībā ar atpirkšanas programmām un finanšu instrumentu stabilizāciju (turpmāk — Eiropas Komisijas regula Nr.2273/2003);
- 2) Komisijas 2004. gada 29. aprīļa regula (EK) Nr.809/2004 par Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvas 2003/71/EK īstenošanu attiecībā uz prospektos iekļauto informāciju, kā arī prospektu formu, informācijas iekļaušanu ar norādi un prospektu publicēšanu, un attiecībā uz reklāmas izplatīšanu (turpmāk — Eiropas Komisijas regula Nr.809/2004);
- 3) Komisijas 2006. gada 10. augusta regula (EK) Nr.1287/2006, ar ko īsteno Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvu 2004/39/EK attiecībā uz ieguldījumu sabiedrību pienākumu vest uzskaiti, darījumu pārskatu sniegšanu, tirgus pārskatāmību, finanšu instrumentu pielaidi tirdzniecībai un šajā direktīvā definētajiem termiņiem (turpmāk — Eiropas Komisijas regula Nr.1287/2006);
- 4) Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 16. septembra regula (EK) Nr.1060/2009 par kredītreitingu aģentūrām (turpmāk — Regula Nr.1060/2009);
- 5) Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 14. marta regula (EK) Nr.236/2012 par īso pārdošanu un dažiem kredītriska mijmaiņas darījumu aspektiem (turpmāk — Regula Nr.236/2012);
- 6) Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 4. jūlija regula (EK) Nr.648/2012 par ārpusbiržas atvasinātajiem instrumentiem, centrālajiem darījumu partneriem un darījumu reģistriem (turpmāk — Regula Nr.648/2012).”;

aizstāt otrās daļas “d” apakšpunktā vārdus un skaitļus “Eiropas Komisijas (EK) regulas Nr.1287/2006, ar ko īsteno Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvu 2004/39/EK attiecībā uz ieguldījumu sabiedrību pienākumu vest uzskaiti, darījumu pārskatu sniegšanu, tirgus pārskatāmību, finanšu instrumentu pielaidi tirdzniecībai un šajā direktīvā definētajiem termiņiem (turpmāk — Eiropas Komisijas regula Nr.1287/2006)” ar vārdiem un skaitli “Eiropas Komisijas regulas Nr.1287/2006”.

2. 4.¹ pantā:

izteikt panta nosaukumu šādā redakcijā:

“4.¹ pants. Tiesības pieprasīt informāciju un pienākums to sniegt”;

papildināt pantu ar trešo, ceturto un piekto daļu šādā redakcijā:

“(3) Komisijai, pārraugot šā likuma prasību izpildi, ir tiesības pieprasīt jebkurai personai, ja ir pamats uzskatīt, ka tā ir saistīta ar normatīvo aktu prasību iespējamu pārkāpumu vai tās rīcībā varētu būt pārkāpuma apstākļu noskaidrošanai nepieciešamā informācija:

- 1) sniegt šīs personas rīcībā esošos dokumentus un informāciju, tajā skaitā tādu, kas satur komercnoslēpumu;
- 2) ierasties Komisijā un sniegt šīs personas rīcībā esošo informāciju klātienē.

(4) Komisijai ir tiesības pieprasīt jebkurai personai informāciju par tās patiesajiem labuma guvējiem, līdz ir iegūta informācija par fiziskajām personām, ja ir pamats uzskatīt, ka šo personu rīcībā varētu būt informācija, kas Komisijai nepieciešama, lai pārraudzītu šā likuma prasību izpildi. Lai identificētu minētās fiziskās personas, attiecīgajām personām ir pienākums iesniegt Komisijai tās pieprasīto informāciju, ja šī informācija Komisijai nav pieejama publiskajos reģistros. Fiziskās personas sniedz informāciju par sevi vai arī norāda, kura cita persona ir uzskatāma par patieso labuma guvēju.

(5) Šā panta trešajā un ceturtajā daļā minētajām personām Komisija nosaka saprātīgus termiņus, kādos tās iesniedz pieprasīto informāciju vai ierodas Komisijā informācijas sniegšanai klātienē. Ja šā panta trešajā un ceturtajā daļā minētās personas objektīvu iemeslu dēļ nevar iesniegt pieprasīto informāciju vai ierasties Komisijā informācijas sniegšanai klātienē Komisijas noteiktajā termiņā, tās rakstveidā paziņo par to Komisijai, norādot šos iemeslus un datumu, kad informācija tiks iesniegta vai persona ieradīsies Komisijā informācijas sniegšanai klātienē.”

3. Izteikt 17. panta ceturto daļu šādā redakcijā:

“(4) Detalizētu emisijas prospektā iekļaujamo informāciju un prospekta saturu nosaka saskaņā ar Eiropas Komisijas regulu Nr.809/2004.”

4. Papildināt 63.¹ panta 4.¹ daļu ar 4., 5. un 6. punktu šādā redakcijā:

- “4) Ķīnas Tautas Republikas vispārpieņemtos grāmatvedības principus;
- 5) Kanādas vispārpieņemtos grāmatvedības principus;
- 6) Korejas Republikas vispārpieņemtos grāmatvedības principus.”

5. Aizstāt 84. panta sestajā daļā vārdus un skaitļus “Komisijas 2003. gada 22. decembra regulai (EK) Nr.2273/2003, ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvu 2003/6/EK īsteno attiecībā uz atbrīvojumiem saistībā ar atpirkšanas programmām un finanšu instrumentu stabilizāciju” ar vārdiem un skaitli “Eiropas Komisijas regulai Nr.2273/2003”.

6. 123.² panta pirmajā daļā:

izteikt trešo teikumu šādā redakcijā:

“Informācijas atklāšanas prasības attiecībā uz atalgojuma politiku un tās realizāciju praksē piemēro ieguldījumu brokeru sabiedrībai, kurai saskaņā ar šā likuma 121. pantu, ņemot vērā šā likuma 119.¹ panta nosacījumus, ir saistošas kapitāla pietiekamību regulējošās prasības.”;

papildināt daļu ar ceturto teikumu šādā redakcijā:

“Šā panta pirmās daļas trešā teikuma prasības neattiecas uz šā likuma 122. panta sestajā daļā minēto ieguldījumu brokeru sabiedrību.”

7. Papildināt 146. pantu ar septīto daļu šādā redakcijā:

“(7) Šā panta noteikumi neaizliedz Komisijai publicēt informāciju par sankcijām, kas personām piemērotas, uzraugot Regulas Nr.648/2012 4., 5., 7., 8., 9., 10. un 11. panta prasību izpildi, ja vien šādas informācijas atklāšana nopietni neapdraud finanšu un kapitāla tirgu vai nerada nesamērīgu kaitējumu šīm personām.”

8. Izslēgt 147.¹ panta pirmo daļu.

9. Papildināt likumu ar G² sadaļu šādā redakcijā:

“G² sadaļa

Īsās pārdošanas un kredītriska mijmaiņas darījumu uzraudzība

147.⁴ pants. Komisijas tiesības un pienākumi īsās pārdošanas un kredītriska mijmaiņas darījumu uzraudzībā

Uzraugot Regulas Nr.236/2012 prasību izpildi, Komisijai papildus Finanšu un kapitāla tirgus komisijas likumā noteiktajām tiesībām ir tiesības:

- 1) pieprasīt personai, lai tā izbeidz jebkādas darbības, kas ir pretrunā ar Regulas Nr.236/2012 prasībām;
- 2) pieprasīt kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, lai tiek iesaldēti aktīvi vai ierobežotas tiesības rīkoties ar tiem personai, kura veic darbības, kas ir pretrunā ar Regulas Nr.236/2012 prasībām.”

10. 148. pantā:

izteikt pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Par finanšu instrumentu publiskā piedāvājuma izteikšanu vai to iekļaušanu regulētajā tirgū, neievērojot šā likuma prasības, Komisijai ir tiesības izteikt publiskā piedāvājuma izteicējam vai personai, kura lūdz finanšu instrumentu iekļaušanu regulētajā tirgū, brīdinājumu vai uzlikt soda naudu līdz 10 000 latu.”;

izslēgt sesto daļu;

aizstāt astotajā daļā skaitli “10 000” ar skaitli “100 000”;

izslēgt desmitajā daļā vārdus un skaitli “kā arī par Regulas Nr.1060/2009 pārkāpumiem”;

papildināt trīspadsmito daļu pēc vārdiem “tirgus dalībnieks” ar vārdiem un skaitli “vai šā likuma 4.¹ panta trešajā un ceturtajā daļā minētā cita persona”;

papildināt pantu ar četrpadsmito daļu šādā redakcijā:

“(14) Ja finanšu instrumentu tirgus dalībnieks vai cita persona, kurai ir saistoši tieši piemērojamie Eiropas Savienības institūciju izdotie tiesību akti finanšu instrumentu tirgus jomā, neievēro tos, Komisijai ir tiesības izteikt šai personai brīdinājumu vai uzlikt soda naudu. Juridiskajām personām uzliet soda naudu līdz 100 000 latu, fiziskajām personām — līdz 40 000 latu.”

11. Izteikt pārejas noteikumu 44. punktu šādā redakcijā:

“44. Par finanšu gadiem, kuri sākušies līdz 2015. gada 1. janvārim, emitents, kura juridiskā adrese ir ārvalstī, drīkst sagatavot konsolidētos gada finanšu pārskatus un konsolidētos sešu mēnešu starpperiodu finanšu pārskatus saskaņā ar Indijas Republikas vispārpieņemtajiem grāmatvedības principiem.”

Likums stājas spēkā 2012. gada 1. decembrī.

Likums Saeimā pieņemts 2012. gada 8. novembrī.

Valsts prezidents A.Bērziņš

Rīgā 2012. gada 27. novembrī

314. 188L/11 Grozījumi Finanšu un kapitāla tirgus komisijas likumā

Izdarīt Finanšu un kapitāla tirgus komisijas likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2000, 13. nr.; 2001, 24. nr.; 2009, 2., 6. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 196. nr.; 2010, 205. nr.; 2011, 169. nr.) šādus grozījumus:

1. Papildināt 6. pantu ar 12. punktu šādā redakcijā:

“12) kontrolēt, lai finanšu un kapitāla tirgu regulējošos normatīvajos aktos regulēto darbību veic tikai šajos normatīvajos aktos minētās personas.”

2. 7. panta pirmajā daļā:

papildināt 2. punktu ar teikumu šādā redakcijā:

“Šādas tiesības Komisija var izmantot arī pret citām personām, ja ir pamats uzskatīt, ka tās ir saistītas ar normatīvo aktu prasību iespējamu pārkāpumu vai to rīcībā varētu būt pārkāpuma apstākļu noskaidrošanai nepieciešamā informācija;”

papildināt 5. punktu ar teikumu šādā redakcijā:

“Šādas tiesības Komisija var izmantot arī pret citām personām, ja tās ir pārkāpušas finanšu un kapitāla tirgus jomu regulējošo normatīvo aktu prasības.”

papildināt daļu ar 10., 11., 12., 13., 14. un 15. punktu šādā redakcijā:

“10) ierasties pie jebkura finanšu un kapitāla tirgus dalībnieka (arī bez iepriekšēja brīdinājuma) pārbaudes veikšanai;

11) pamatojoties uz tiesneša lēmumu, ierasties pārbaudes veikšanai (arī bez iepriekšēja brīdinājuma) pie citas personas, ja ir pamats uzskatīt, ka šī persona ir saistīta ar normatīvo aktu prasību iespējamu pārkāpumu vai tās rīcībā varētu būt pārkāpuma apstākļu noskaidrošanai nepieciešamā informācija, Komisijas ierosinātās administratīvās lietas ietvaros;

12) pieprasīt un saņemt no finanšu un kapitāla tirgus dalībniekiem telefonsarunu izdrukas un cita veida datu pārraides ierakstus;

13) pamatojoties uz tiesneša lēmumu, pieprasīt un saņemt no elektronisko sakaru komersanta tā rīcībā esošos saglabājamus datus, kuriem var būt nozīme Komisijas ierosinātajā administratīvajā lietā;

14) pamatojoties uz tiesneša lēmumu, personas, pie kuras notiek pārmeklēšana un apskate, un policijas klātbūtnē bez iepriekšēja brīdinājuma iekļūt finanšu un kapitāla tirgus dalībnieku, to amatpersonu un darbinieku īpašumā, valdījumā vai lietošanā esošajās neapdzīvojamās telpās, transportlīdzekļos, dzīvokļos, būvēs un citos kustamos un nekustamos objektos, atverot tos un tajos esošās glabātavas (turpmāk — pārmeklējamie objekti), veikt pārmeklējamo objektu piespiedu pārmeklēšanu un tajos esošo mantu un dokumentu apskati, tai skaitā elektroniskajā informācijas sistēmā — datoros, disketēs un citos informācijas nesējos — saglabāto ziņu (datu) apskati. Ja persona, pie kuras notiek pārmeklēšana, atsakās atvērt pārmeklējamus objektus, šie objekti tiek atvērti, nenodarot tiem būtiskus bojājumus. Pārmeklēšanas un apskates laikā Komisijas amatpersonas ir tiesīgas:

a) aizliegt pārmeklēšanas un apskates vietā esošajām personām bez atļaujas atstāt

- šo vietu, pārvietoties un sarunāties savā starpā līdz pārmeklēšanas un apskates beigām,
- b) iepazīties ar dokumentos un elektroniskajā informācijas sistēmā iekļauto informāciju (arī komercnoslēpumu saturošu informāciju),
 - c) izņemt atrastās mantas un dokumentus, kuriem var būt nozīme Komisijas ierosinātajā administratīvajā lietā,
 - d) pieprasīt un saņemt normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā apliecinātus dokumentu atvasinājumus,
 - e) veikt elektroniskajā informācijas sistēmā saglabāto ziņu (datu) izdrukāšanu vai ierakstīšanu elektroniskajos informācijas nesējos,
 - f) pieprasīt un saņemt rakstveida vai mutvārdu paskaidrojumus no finanšu un kapitāla tirgus dalībnieka amatpersonām un darbiniekiem,
 - g) uz laiku, kas nav ilgāks par 72 stundām, aizzīmogot pārmeklējamus objektus un tajos esošās glabātavas, lai nodrošinātu pierādījumu saglabāšanu;
- 15) pamatojoties uz tiesneša lēmumu, ja pastāv pamatotas aizdomas, ka dokumenti vai manta, kas varētu kalpot par pierādījumu finanšu un kapitāla tirgus darbību regulējošo normatīvo aktu pārkāpumam, tiek glabāta citu personu īpašumā, valdījumā vai lietošanā esošajos pārmeklējamos objektos, attiecībā uz šīm personām policijas klātbūtnē veikt šīs daļas 14. punktā minētās darbības. Ja fiziskās personas objektu pārmeklēšanu veic juridiskās personas telpās, pārmeklēšana un apskate notiek juridiskās personas pārstāvja un fiziskās personas klātbūtnē.”

3. Papildināt likumu ar 7.¹, 7.², 7.³ un 7.⁴ pantu šādā redakcijā:

“**7.¹ pants.** (1) Šā likuma 7. panta pirmās daļas 14. un 15. punktā minēto pārmeklēšanas un apskates darbību laikā pēc Komisijas amatpersonu un darbinieku likumīga pieprasījuma finanšu un kapitāla tirgus dalībnieku, to amatpersonu un darbinieku, kā arī citas personas, par kuru ir pamats uzskatīt, ka tā ir saistīta ar normatīvo aktu prasību iespējamu pārkāpumu vai tās rīcībā varētu būt pārkāpuma apstākļu noskaidrošanai nepieciešamā informācija Komisijas ierosinātajā administratīvajā lietā, pienākums ir:

- 1) nodrošināt piekļuvi jebkuriem to īpašumā, valdījumā vai lietošanā esošajiem pārmeklējamiem objektiem, atverot tos un tajos esošās glabātavas;
- 2) nodrošināt piekļuvi jebkurā veidā un formā sastādītiem vai uzglabātiem dokumentiem, kā arī elektroniskajā informācijas sistēmā saglabātajām ziņām (datiem);
- 3) Komisijas noteiktajā termiņā sniegt pilnīgu un patiesu pieprasīto informāciju;
- 4) izsniegt pieprasītos dokumentus, dokumentu kopijas (norakstus) vai izrakstus un normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā apliecināt to pareizību;
- 5) apliecināt elektroniskajā informācijas sistēmā saglabāto ziņu (datu) izdruku vai elektroniskajos informācijas nesējos izdarīto ierakstu autentiskumu;
- 6) izpildīt citas Komisijas amatpersonu un pilnvarotu darbinieku likumīgās prasības.

(2) Komisija par šā panta pirmajā daļā minēto pienākumu nepildīšanu ierosina administratīvo lietu Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā.

(3) Par šā panta pirmajā daļā minēto pienākumu nepildīšanu Komisija uzliek fiziskajai personai soda naudu līdz 500 latiem, bet juridiskajai personai — no 1000 līdz 10 000 latiem.

(4) Komisijas amatpersonas un darbinieki, pildot amata pienākumus ārpus Komisijas telpām, uzrāda pilnvaru.

(5) Valsts policija sniedz palīdzību Komisijas amatpersonām šā likuma 7. panta pirmās daļas 14. un 15. punktā minēto pārmeklēšanas un apskates darbību izpildē.

7.² pants. (1) Par atļauju veikt šā likuma 7. panta pirmās daļas 11., 13., 14. un 15. punktā minētās darbības lemj rajona (pilsētas) tiesas tiesnesis atbilstoši Komisijas juridiskajai adresei. Tiesnesis 72 stundu laikā izskata Komisijas iesniegumu un citus dokumentus, kas pamato nepieciešamību veikt šīs darbības, uzklausa Komisijas amatpersonas un darbiniekus un pieņem lēmumu par darbību atļaušanu vai par atteikumu veikt šīs darbības. Lēmumā par pārmeklēšanu un apskati norāda personu, pie kuras notiks pārmeklēšana un apskate, vietu, kur pārmeklēšana un apskate tiks veikta, un kādas administratīvās lietas ietvaros šī pārmeklēšana un apskate tiks veikta.

(2) Tiesneša lēmumu nosūta Komisijai 24 stundu laikā no lēmuma pieņemšanas brīža.

(3) Par tiesneša lēmumu 10 dienu laikā no lēmuma saņemšanas dienas var iesniegt sūdzību tiesas priekšsēdētājam.

(4) Tiesas priekšsēdētājs sūdzību izskata 10 dienu laikā. Komisijas sūdzību par tiesneša lēmumu izskata Komisijas pārstāvja klātbūtnē. Personas sūdzību par tiesneša lēmumu izskata Komisijas pārstāvja un ieinteresētās personas vai tās pārstāvja klātbūtnē. Tiesas priekšsēdētāja lēmums ir galīgs un nav pārsūdzams.

(5) Tiesas priekšsēdētājs sūdzību var apmierināt vai noraidīt. Apmierinot sūdzību, tiesas priekšsēdētājs var pilnīgi vai daļēji atcelt vai grozīt pārsūdzēto lēmumu.

(6) Pierādījumi, kas iegūti, pamatojoties uz pārsūdzēto lēmumu, kurš pilnīgi vai daļēji atcelts vai grozīts, nav izmantojami lietā tādā apjomā, kādā ir atzīts šā lēmuma prettiesiskums.

7.³ pants. (1) Šā likuma 7. panta pirmās daļas 11., 14. un 15. punktā minētās pārmeklēšanas un apskates darbības Komisijas amatpersonas fiksē procesuālās darbības protokolā.

(2) Procesuālās darbības protokolā norāda:

- 1) darbības norises vietu un datumu;
- 2) darbības veikšanas tiesisko pamatu;
- 3) laiku, kad darbība sāka un pabeigta;
- 4) darbības veicēju amatu, vārdu un uzvārdu;
- 5) protokolētāja amatu, vārdu un uzvārdu;
- 6) personu — darbības dalībnieku amatu, vārdu un uzvārdu;
- 7) darbības norises gaitu un konstatētos faktus;
- 8) procesuālās darbības laikā iegūtās mantas un dokumentus.

(3) Protokolam pievieno procesuālās darbības gaitā iegūtās mantas un dokumentus.

(4) Procesuālās darbības veicējs iepazīstina personas, kuras piedalījās attiecīgajā darbībā, ar procesuālās darbības protokola saturu un pielikumiem. Personu izteiktos labojumus un papildinājumus fiksē protokolā.

(5) Protokolu kopumā un katru tā lappusi atsevišķi paraksta procesuālās darbības veicējs, protokolētājs un visas personas, kuras piedalījās attiecīgajā darbībā. Ja persona atsakās parakstīties, to atzīmē protokolā, norādot atteikšanās iemeslu un motīvu.

7.⁴ pants. (1) Komisija, uzsākot šā likuma 7. panta pirmās daļas 11., 13., 14. un 15. punktā minētās darbības, izsniedz tiesneša lēmuma kopiju personai, pie kuras tiek veiktas šīs darbības. Persona par to parakstās lēmumā.

(2) Uzsākot šā likuma 7. panta pirmās daļas 14. un 15. punktā minētās pārmeklēšanas un apskates darbības, Komisijas amatpersona informē finanšu un kapitāla tirgus dalībnieku vai citu personu, attiecībā uz kuru tiek veiktas šīs darbības, par tās tiesībām.

(3) Finanšu un kapitāla tirgus dalībniekam vai citai personai, attiecībā uz kuru tiek veiktas šā likuma 7. panta pirmās daļas 14. un 15. punktā minētās pārmeklēšanas un apskates darbības, ir tiesības:

- 1) būt klāt visu pārmeklēšanas un apskates darbību laikā, izteikt piezīmes un lūgumus;
- 2) sniegtot paskaidrojumus, izmantot advokāta vai cita veida juridisko palīdzību.

Paskaidrojumu sniegšanu atliek uz laiku, kas nav ilgāks par vienu stundu, ja ir nepieciešams sagaidīt advokātu vai citu juridiskās palīdzības sniedzēju;

- 3) ierosināt, lai sniedzamajai informācijai vai kādai tās daļai tiek noteikts ierobežotas pieejamības informācijas statuss;
- 4) iepazīties ar procesuālās darbības protokolu un tam pievienotajiem dokumentiem, iesniegt labojumus un papildinājumus;
- 5) iesniegt sūdzību Komisijas priekšsēdētājam par Komisijas amatpersonas vai darbinieka rīcību.”

4. Papildināt likumu ar 17.¹ pantu šādā redakcijā:

“**17.¹ pants.** Pieņemot lēmumu par sankciju piemērošanu personām, kuras pārkāpušas finanšu un kapitāla tirgu regulējošos normatīvos aktus, Komisija ņem vērā:

- 1) pārkāpuma smagumu;
- 2) pārkāpuma ilgumu;
- 3) personas atbildības pakāpi;
- 4) pārkāpuma rezultātā personas gūtos ienākumus;
- 5) pārkāpuma rezultātā radīto zaudējumu atlīdzināšanu;
- 6) personas sadarbību pārkāpuma pārbaudē;
- 7) personas pieredzi finanšu un kapitāla tirgū;
- 8) personas finansiālo stāvokli;
- 9) personas iepriekš izdarītos pārkāpumus finanšu un kapitāla tirgū.”

5. Papildināt pārejas noteikumus ar 15. punktu šādā redakcijā:

“15. Grozījumi šā likuma 7. panta pirmās daļas 13. punktā stājas spēkā vienlaikus ar attiecīgiem grozījumiem Elektronisko sakaru likumā.”

Likums stājas spēkā 2012. gada 1. decembrī.

Likums Saeimā pieņemts 2012. gada 8. novembrī.

Valsts prezidents A.Bērziņš

Rīgā 2012. gada 27. novembrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 27.11.2012., Nr.186.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

315. 189L/11 Grozījums likumā “Par nodokļiem un nodevām”

Izdarīt likumā “Par nodokļiem un nodevām” (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1995, 7. nr.; 1996, 15. nr.; 1997, 24. nr.; 1998, 2., 18., 22., 24. nr.; 1999, 24. nr.; 2000, 11. nr.; 2001, 3., 8., 12. nr.; 2002, 2., 22. nr.; 2003, 2., 6., 8., 15., 22. nr.; 2004, 9. nr.; 2005, 2., 11. nr.; 2006, 1., 9., 13., 20., 24. nr.; 2007, 3., 7., 12. nr.; 2008, 1., 6., 13. nr.; 2009, 2., 11., 13., 15. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 200., 205. nr.; 2010, 91., 101., 131., 151., 157., 178., 183., 206. nr.; 2011, 68., 80., 85., 169. nr.; 2012, 24., 50., 56., 109., 157. nr.) šādu grozījumu:

Papildināt 11. panta otro daļu ar 122. punktu šādā redakcijā:

“122) par speciālās atļaujas (licences) izsniegšanu parāda atgūšanai un minētās speciālās atļaujas (licences) pārreģistrāciju.”

Likums Saeimā pieņemts 2012. gada 8. novembrī.

Valsts prezidents A.Bērziņš

Rīgā 2012. gada 27. novembrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 27.11.2012., Nr.186.

316. 190L/11 Grozījumi likumā “Par tautas nobalsošanu, likumu ierosināšanu un Eiropas pilsoņu iniciatīvu”

Izdarīt likumā “Par tautas nobalsošanu, likumu ierosināšanu un Eiropas pilsoņu iniciatīvu” (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1994, 9. nr.; 1995, 17. nr.; 1998, 19. nr.; 2003, 12., 19. nr.; 2006, 10. nr.; 2008, 7., 16. nr.; 2009, 8. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2012, 160. nr.) šādus grozījumus:

1. Papildināt 1. pantu ar 7. punktu šādā redakcijā:

“7) ne mazāk kā viena desmitā daļa vēlētāju ir ierosinājusi Saeimas atsaukšanu.”

2. Izslēgt 3. panta otro daļu.

3. Izslēgt 7. panta trešo daļu.

4. Aizstāt 10. pantā vārdu “laikrakstā” ar vārdiem “oficiālajā izdevumā”.

5. Papildināt 11. pantu ar piekto daļu šādā redakcijā:

“5) Tautas nobalsošana rīkojama, ja šā likuma IV² nodaļā noteiktajā kārtībā ne mazāk kā viena desmitā daļa vēlētāju ir ierosinājusi Saeimas atsaukšanu.”

6. Aizstāt 12. pantā vārdus un skaitli “likuma 11. panta trešajā un ceturtajā” ar vārdiem un skaitli “likuma 11. panta pirmajā, trešajā, ceturtajā un piektajā”.

7. 15. panta pirmajā daļā:

aizstāt skaitli “10” ar skaitli “8”;

papildināt daļu ar tekstu šādā redakcijā:

“Centrālā vēlēšanu komisija katrā republikas pilsētā, izņemot Rīgu, Daugavpili un Liepāju, kā arī vietējā vēlēšanu komisija katrā novadā var noteikt vienu vēlēšanu iecirkni, kurā vēlēšanas notiek līdz pulksten 10 vakarā. Rīgas pilsētas vēlēšanu komisija var noteikt četrus, Daugavpils pilsētas vēlēšanu komisija — divus un Liepājas pilsētas vēlēšanu komisija — divus šādus vēlēšanu iecirkņus.”

8. Aizstāt 17. panta ceturtajā daļā skaitli “10” ar skaitli “8”.

9. Izteikt 22. un 23. pantu šādā redakcijā:

“22. pants. (1) Ne mazāk kā vienai desmitajai daļai vēlētāju ir tiesības, norādot savu vārdu, uzvārdu, personas kodu un parakstīšanās datumu, iesniegt Centrālajai vēlēšanu komisijai pilnīgi izstrādātu likumprojektu vai Satversmes grozījumu projektu. Likumprojektu vai Satversmes grozījumu projektu var iesniegt 12 mēnešu laikā no dienas, kad likumprojekts vai Satversmes grozījumu projekts reģistrēts Centrālajā vēlēšanu komisijā.

(2) Katram vēlētāja parakstam šo 12 mēnešu laikā jābūt apliecinātam pie zvērināta notāra, dzīvesvietas deklarēšanas vietā pašvaldībā, bāriņtiesā, kura veic notariālas darbības, vai novadā pie

pagasta vai pilsētas pārvaldes vadītāja. Apliecināti paraksti vācami uz Centrālās vēlēšanu komisijas apstiprināta parauga veidlapas.

(3) Maksu par paraksta apliecināšanu saistībā ar parakstu vākšanu par likumprojektu vai Satversmes grozījumu projektu bāriņtiesā vai pašvaldības institūcijā nosaka, ņemot vērā paraksta apliecināšanas tiešās administratīvās izmaksas, taču ne lielāku par pusi no summas, kas likumā noteikta paraksta īstuma apliecināšanai bāriņtiesā.

(4) Ja tiek nodrošināta parakstītāju identifikācija un fizisko personu datu aizsardzība, parakstus var vākt arī elektroniski, izmantojot Vienoto valsts un pašvaldību pakalpojumu portālu www.latvija.lv vai citu tiešsaistes sistēmu, kuru iniciatīvas grupa izvēlas šim nolūkam. Vienotā valsts un pašvaldību pakalpojumu portāla īpašnieks (uzturētājs) no personas samaksu par parakstīšanos neprasa.

(5) Ministru kabinets nosaka drošības un tehniskās prasības, kuras ievēro, ja parakstu vākšanai izmanto Vienoto valsts un pašvaldību pakalpojumu portālu (www.latvija.lv) vai citu tiešsaistes sistēmu, un institūciju, kura izvērtē parakstu vākšanai izmantotās tiešsaistes sistēmas atbilstību Ministru kabineta noteiktajām drošības un tehniskajām prasībām. Vienotā valsts un pašvaldību pakalpojumu portāla parakstu vākšanas tiešsaistes sistēmai atbilstības sertifikāciju neveic.

(6) Ministru kabineta noteiktās institūcijas lēmumu, ar kuru atteikts izsniegt sertifikātu par tiešsaistes sistēmas atbilstību normatīvajos aktos noteiktajām prasībām, var pārsūdzēt tiesā Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā.

23. pants. (1) Parakstu vākšanai par likumprojektu vai Satversmes grozījumu projektu izveido iniciatīvas grupu.

(2) Iniciatīvas grupa var būt:

- 1) politiskā partija vai politisko partiju apvienība;
- 2) Biedrību un nodibinājumu likumā noteiktajā kārtībā izveidota un reģistrēta ne mazāk kā 10 vēlētāju izveidota biedrība.

(3) Iniciatīvas grupa iesniedz Centrālajai vēlēšanu komisijai iesniegumu un likumprojektu vai Satversmes grozījumu projektu, par kuru plānots vākt vēlētāju parakstus.

(4) Centrālā vēlēšanu komisija 45 dienu laikā pieņem vienu no šādiem lēmumiem:

- 1) reģistrēt likumprojektu vai Satversmes grozījumu projektu;
- 2) noteikt termiņu iesniegumā un likumprojektā vai Satversmes grozījumu projektā konstatēto trūkumu novēršanai;
- 3) atteikt likumprojekta vai Satversmes grozījumu projekta reģistrāciju šā panta piektajā daļā minētajos gadījumos.

(5) Centrālā vēlēšanu komisija atsaka likumprojekta vai Satversmes grozījumu projekta reģistrāciju, ja:

- 1) iniciatīvas grupa neatbilst šā panta otrās daļas prasībām;
- 2) likumprojekts vai Satversmes grozījumu projekts pēc formas vai satura nav pilnībā izstrādāts.

(6) Centrālā vēlēšanu komisija, lemjot par iniciatīvas grupas iesniegto likumprojektu vai Satversmes grozījumu projektu, var pieprasīt šā jautājuma izlemšanai vajadzīgās ziņas, paskaidrojumus un atzinumus no valsts un pašvaldību institūcijām, kā arī pieaicināt ekspertus.”

10. Papildināt likumu ar 23.¹ pantu šādā redakcijā:

“**23.¹ pants.** (1) Centrālās vēlēšanu komisijas lēmumu atteikt likumprojekta vai Satversmes grozījumu projekta reģistrāciju iniciatīvas grupa var pārsūdzēt Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamentā.

(2) Tiesa lietu izskata kā pirmās instances tiesa. Lieta tiek izskatīta triju tiesnešu sastāvā.

(3) Tiesa lietu izskata un nolēmumu pieņem viena mēneša laikā no dienas, kad saņemts pieteikums. Ja nepieciešams, tiesa var pagarināt nolēmuma pieņemšanas laiku, bet ne ilgāk kā uz vienu mēnesi.

(4) Pieteicējs norāda pieteikuma pamatojumu. Pierādīšanas pienākums ir administratīvā procesa dalībniekiem.

(5) Ja likums nosaka kādas procesuālās darbības izpildes termiņu, bet, izpildot attiecīgo procesuālo darbību šajā termiņā, netiktu ievēroti šā panta trešās daļas noteikumi, tiesnesis (tiesa) pats nosaka atbilstošu termiņu attiecīgās procesuālās darbības izpildei.

(6) Tiesas nolēmums, kā arī citi lēmumi, kas tiek pieņemti, izpildot procesuālās darbības iesniegtā pieteikuma vai ierosinātās lietas izskatīšanai, nav pārsūdzami.”

11. Izteikt 24. pantu šādā redakcijā:

“**24. pants.** Saņēmusi vēlētāju iesniegto likumprojektu vai Satversmes grozījumu projektu un tam pievienotos parakstus, Centrālā vēlēšanu komisija saskaita parakstus, pārbauda, vai parakstījušās personas ir vēlētāji. Ja likumprojektu vai Satversmes grozījumu projektu ir parakstījusi ne mazāk kā viena desmitā daļa no balsstiesīgo Latvijas pilsoņu skaita, Centrālā vēlēšanu komisija ne vēlāk kā triju dienu laikā paziņo to Valsts prezidentam un nosūta viņam vēlētāju iesniegto likumprojektu vai Satversmes grozījumu projektu.”

12. Izslēgt 25. panta pirmajā daļā vārdus “Ja likumprojektu vai Satversmes grozījumu projektu ir parakstījusi ne mazāk kā viena desmitā daļa no pēdējās Saeimas vēlēšanās balsstiesīgo Latvijas pilsoņu skaita”.

13. Papildināt likumu ar IV² nodaļu šādā redakcijā:

“IV² nodaļa

Saeimas atsaukšanas ierosināšana

25.⁵ pants. (1) Ne mazāk kā vienai desmitajai daļai vēlētāju ir tiesības, norādot savu vārdu, uzvārdu, personas kodu un parakstīšanās datumu, iesniegt Centrālajai vēlēšanu komisijai ierosinājumu rīkot tautas nobalsošanu par Saeimas atsaukšanu. Ierosinājumu rīkot tautas nobalsošanu par Saeimas atsaukšanu var iesniegt 12 mēnešu laikā no dienas, kad iniciatīvas grupa reģistrēta Centrālajā vēlēšanu komisijā, ja vien nav iestājies Satversmes 14. pantā noteiktais termiņš, kad tiesības ierosināt tautas nobalsošanu par Saeimas atsaukšanu nevar izmantot.

(2) Katram vēlētāja parakstam šo 12 mēnešu laikā jābūt apliecinātam pie zvērināta notāra, dzīvesvietas deklarēšanas vietā pašvaldībā, bāriņtiesā, kura veic notariālas darbības, vai novadā pie pagasta vai pilsētas pārvaldes vadītāja.

(3) Maksu par paraksta apliecināšanu saistībā ar parakstu vākšanu par ierosinājumu rīkot tautas nobalsošanu par Saeimas atsaukšanu bāriņtiesā vai pašvaldības institūcijā nosaka, ņemot vērā paraksta apliecināšanas tiešās administratīvās izmaksas, taču ne lielāku par pusi no summas, kas likumā noteikta paraksta īstuma apliecināšanai bāriņtiesā.

(4) Ja tiek nodrošināta parakstītāju identifikācija un fizisko personu datu aizsardzība, parakstus var vākt arī elektroniski, izmantojot Vienoto valsts un pašvaldību pakalpojumu portālu (www.latvija.lv) vai citu tiešsaistes sistēmu, kuru iniciatīvas grupa izvēlas šim nolūkam.

(5) Parakstu vākšanai izmantotajai tiešsaistes sistēmai piemēro šā likuma 22. panta piektās un sestās daļas noteikumus.

25.⁶ pants. (1) Parakstu vākšanai par ierosinājumu rīkot tautas nobalsošanu par Saeimas atsaukšanu izveido iniciatīvas grupu, kura atbilst šā likuma 23. panta otrās daļas prasībām.

(2) Iniciatīvas grupa iesniedz Centrālajai vēlēšanu komisijai iesniegumu par reģistrāciju.

(3) Centrālā vēlēšanu komisija 10 dienu laikā pieņem vienu no šādiem lēmumiem:

- 1) reģistrēt iniciatīvas grupu, ja tā atbilst šā likuma 23. panta otrās daļas prasībām un ja dienā, kad iesniegts iesniegums par reģistrāciju, nav iestājies Satversmes 14. pantā noteiktais termiņš, kad nevar ierosināt tautas nobalsošanu par Saeimas atsaukšanu;
- 2) atteikt iniciatīvas grupas reģistrāciju, ja tā neatbilst šā likuma 23. panta otrās daļas prasībām vai ja dienā, kad iesniegts iesniegums par reģistrāciju, ir iestājies Satversmes 14. pantā noteiktais termiņš, kad nevar ierosināt tautas nobalsošanu par Saeimas atsaukšanu.

25.⁷ pants. (1) Centrālā vēlēšanu komisija saskaita parakstus ierosinājumam rīkot tautas nobalsošanu par Saeimas atsaukšanu un konstatē rezultātu.

(2) Ja ierosinājumu rīkot tautas nobalsošanu par Saeimas atsaukšanu ir parakstījuši ne mazāk kā viena desmitā daļa vēlētāju un ja parakstu iesniegšanas dienā nav iestājies Satversmes 14. pantā noteiktais termiņš, kad nevar ierosināt tautas nobalsošanu par Saeimas atsaukšanu, Centrālā vēlēšanu komisija pieņem lēmumu rīkot tautas nobalsošanu par Saeimas atsaukšanu.

25.⁸ pants. (1) Centrālā vēlēšanu komisija oficiālajā izdevumā “Latvijas Vēstnesis” paziņo to vēlētāju skaitu, kuri parakstījuši ierosinājumu rīkot tautas nobalsošanu par Saeimas atsaukšanu, kā arī publicē lēmumu rīkot tautas nobalsošanu par Saeimas atsaukšanu vai lēmumu nerīkot tautas nobalsošanu par Saeimas atsaukšanu.

(2) Dienu, kad rīkojama tautas nobalsošana par Saeimas atsaukšanu, nosaka saskaņā ar šā likuma 12. pantu, bet ne agrāk kā vienu mēnesi un ne vēlāk kā divus mēnešus no dienas, kad Centrālās vēlēšanu komisijas lēmums rīkot tautas nobalsošanu par Saeimas atsaukšanu publicēts oficiālajā izdevumā “Latvijas Vēstnesis”.

14. Izteikt V nodaļas nosaukumu šādā redakcijā:

“Tautas nobalsošanas izdevumu finansēšana”.

15. Papildināt likumu ar VI nodaļu šādā redakcijā:

“VI nodaļa

Aģitācija pirms tautas nobalsošanas, aģitācija par likumu ierosināšanu un aģitācija par Saeimas atsaukšanas ierosināšanu

27. pants. (1) Aģitācija pirms tautas nobalsošanas, aģitācija par likuma ierosināšanu un aģitācija par Saeimas atsaukšanas ierosināšanu šā likuma izpratnē ir organizēts jebkuras formas vai jebkura veida paziņojums, pasākums vai darbība, ja tā ietver tiešu vai netiešu aicinājumu balsot par vai pret tautas nobalsošanā izlemjamo jautājumu, kā arī tiešu vai netiešu aicinājumu piedalīties vai nepiedalīties tautas nobalsošanā, parakstu vākšanā par likuma ierosināšanu vai parakstu vākšanā par Saeimas atsaukšanas ierosināšanu.

(2) Pirms tautas nobalsošanas notiekošās aģitācijas periods šā likuma izpratnē ir laika posms no tautas nobalsošanas izsludināšanas dienas līdz tautas nobalsošanas dienai. Par likuma ierosināšanu notiekošās aģitācijas periods šā likuma izpratnē ir laika posms no dienas, kad Centrālā vēlēšanu komisija paziņo par likumprojekta reģistrēšanu, līdz parakstu vākšanas pēdējai dienai. Par Saeimas atsaukšanas ierosināšanu notiekošās aģitācijas periods šā likuma izpratnē ir laika posms no dienas, kad Centrālā vēlēšanu komisija paziņo par iniciatīvas grupas (parakstu vākšanai par Saeimas atsaukšanas ierosināšanu) reģistrēšanu, līdz parakstu vākšanas pēdējai dienai.

28. pants. (1) Aģitāciju pirms tautas nobalsošanas, aģitāciju par likuma ierosināšanu un aģitāciju par Saeimas atsaukšanas ierosināšanu ir tiesīga veikt ikviena fiziskā persona, juridiskā persona, reģistrēta jebkuru šādu personu apvienība un iniciatīvas grupa (turpmāk — aģitācijas veicējs).

(2) Aģitāciju pirms tautas nobalsošanas, aģitāciju par likuma ierosināšanu un aģitāciju par Saeimas atsaukšanas ierosināšanu aizliegts veikt valstij, citai atvasinātai publiskai personai, vēlēšanu

komisijas loceklim, kā arī kapitālsabiedrībai, kurā vairāk nekā viens procents kapitāla daļu (akciju) pieder valstij vai atvasinātai publiskai personai.

29. pants. (1) Tautas nobalsošanas dienā, kā arī dienu pirms tautas nobalsošanas ir aizliegta aģitācijas materiālu izvietošana elektronisko plašsaziņas līdzekļu — radio un televīzijas — raidījumos, publiskās vietās, preses izdevumos, internetā un šā likuma 33. panta pirmajā daļā minētajās institūcijās un kapitālsabiedrībās.

(2) Aģitācija pirms tautas nobalsošanas un aģitācija par likuma ierosināšanu ir aizliegta šā likuma 7. panta otrajā daļā minētajās vietās, balsošanas telpās un tuvāk par 50 metriem no ieejas ēkā, kurā atrodas balsošanas iecirknis. Šāds aizliegums attiecas arī uz aģitāciju par Saeimas atsaukšanas ierosināšanu.

30. pants. (1) Aģitācijas pirms tautas nobalsošanas, aģitācijas par likuma ierosināšanu un aģitācijas par Saeimas atsaukšanas ierosināšanu raidījumus nedrīkst reklāmu veidā ietvert elektronisko plašsaziņas līdzekļu ziņu raidījumos.

(2) Tautas nobalsošanas dienā līdz pulksten 10 vakarā elektronisko plašsaziņas līdzekļu — radio un televīzijas — programmās un raidījumos aizliegts iekļaut par tautas nobalsošanā izlemjamo jautājumu veiktās sabiedriskās domas aptaujas rezultātus.

(3) Elektroniskie plašsaziņas līdzekļi nedrīkst rediģēt, montēt vai citādi pārveidot aģitācijas pirms tautas nobalsošanas, aģitācijas par likuma ierosināšanu vai aģitācijas par Saeimas atsaukšanas ierosināšanu raidījumus un materiālus bez to personu piekrišanas, kuras šajos raidījumos piedalās. Elektroniskie plašsaziņas līdzekļi neatbild par iepriekš sagatavotajos un tiem iesniegtajos aģitācijas materiālos iekļauto ziņu patiesumu.

(4) Elektroniskie plašsaziņas līdzekļi, kas nodrošina ārvalstu elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmu retranslāciju Latvijā, līgumā ar attiecīgo ārvalsts elektronisko plašsaziņas līdzekli paredz noteikumu, ka aģitācijas pirms tautas nobalsošanas perioda laikā, aģitācijas par likuma ierosināšanu perioda laikā vai aģitācijas par Saeimas atsaukšanas ierosināšanu perioda laikā Latvijā retranslējamās programmās nedrīkst iekļaut aģitācijas pirms tautas nobalsošanas, aģitācijas par likuma ierosināšanu vai aģitācijas par Saeimas atsaukšanas ierosināšanu materiālus.

(5) Šā likuma noteikumi neattiecas uz faktu izklāstu ziņu pārraidēs un tiešajās reportāžās.

31. pants. (1) Pirms vai uzreiz pēc katras aģitācijas pirms tautas nobalsošanas, aģitācijas par likuma ierosināšanu vai aģitācijas par Saeimas atsaukšanas ierosināšanu elektronisko plašsaziņas līdzekļu — radio un televīzijas — programmā vai raidījumā, kā arī preses izdevumā, internetā vai publiskā vietā attiecīgā materiāla ietvaros norādāms aģitācijas apmaksātājs.

(2) Ja par šā likuma 27. panta pirmajā daļā minēto aģitāciju ir saņemta samaksa, bet aģitācijas apmaksātājs pretēji šā likuma noteikumiem nav norādīts, tā uzskatāma par slēpto aģitāciju. Par samaksu šā likuma izpratnē uzskatāma jebkāda atlīdzība, tai skaitā jebkuri mantiski labumi, pakalpojumi, tiesību nodošana, atbrīvošana no pienākuma, atteikšanās no kādām tiesībām par labu citai personai u.c.

(3) Slēptā aģitācija pirms tautas nobalsošanas, slēptā aģitācija par likuma ierosināšanu vai slēptā aģitācija par Saeimas atsaukšanas ierosināšanu ir aizliegta.

32. pants. (1) Aģitācijas veicējam ir tiesības aģitācijas pirms tautas nobalsošanas, aģitācijas par likuma ierosināšanu vai aģitācijas par Saeimas atsaukšanas ierosināšanu veikšanai publiskās vietās izvietot aģitācijas materiālus, ierīkot standus un galdus, kā arī uzstādīt pārvietojamas nojumes, kas nepārsniedz pašvaldības noteiktos izmērus, par to visu brīdinot attiecīgo pašvaldību vismaz trīs dienas iepriekš. Valsts un pašvaldības var noteikt publiskās vietas, kur nedrīkst izvietot aģitācijas materiālus.

(2) Ministru kabinets nosaka kārtību, kādā pašvaldības aprēķina un iekasē maksu par aģitācijas pirms tautas nobalsošanas materiālu, aģitācijas par likuma ierosināšanu materiālu un aģitācijas par Saeimas atsaukšanas ierosināšanu materiālu izvietošana.

(3) Aģitācijas veicējs atbild par to, lai aģitācijas materiāli tiktu novākti attiecīgās pašvaldības

noteiktajā kārtībā.

(4) Šā panta pirmās, otrās un trešās daļas noteikumi nav attiecināmi uz gadījumiem, kad aģitācija pirms tautas nobalsošanas, aģitācija par likuma ierosināšanu vai aģitācija par Saeimas atsaukšanas ierosināšanu tiek īstenota aģitācijas veicēja organizēta svētku, piemiņas, izklaides, sporta vai atpūtas pasākuma ietvaros. Šajā gadījumā jautājumus, kas saistīti ar attiecīgo pasākumu saskaņošanu un norisi, regulē Publisku izklaides un svētku pasākumu drošības likums.

(5) Valstij un atvasinātām publiskām personām ir aizliegts radīt īpašas priekšrocības vai ierobežojumus kādam aģitācijas veicējam aģitācijas pirms tautas nobalsošanas materiālu, aģitācijas par likuma ierosināšanu materiālu vai aģitācijas par Saeimas atsaukšanas ierosināšanu materiālu izvietojumā publiskās vietās.

33. pants. (1) Valsts un atvasinātu publisku personu institūcijās un kapitālsabiedrībās, kurās valstij vai atvasinātām publiskām personām pieder vairāk nekā 50 procenti kapitāla daļu (akciju), aizliegts publiski pieejamās vietās izvietot un izplatīt aģitācijas pirms tautas nobalsošanas materiālus, aģitācijas par likuma ierosināšanu materiālus vai aģitācijas par Saeimas atsaukšanas ierosināšanu materiālus.

(2) Šā panta pirmajā daļā paredzētais ierobežojums neattiecas uz Centrālās vēlēšanu komisijas informatīva rakstura materiāliem par tautas nobalsošanu, likuma ierosināšanu vai Saeimas atsaukšanas ierosināšanu, kā arī uz šā panta trešajā daļā minētajiem gadījumiem.

(3) Valsts un atvasinātu publisku personu institūcijas un kapitālsabiedrības, kurās valstij vai atvasinātām publiskām personām pieder vairāk nekā 50 procenti kapitāla daļu (akciju), var aģitācijas veicējam piešķirt telpas, kur rīkot tikšanās ar balsotājiem, bez maksas vai par maksu, kas nepārsniedz šo telpu uzturēšanas faktiskos izdevumus, ja vien ar tādiem pašiem noteikumiem tiek nodrošināta iespēja arī citām personām izmantot šīs telpas, lai tiktos ar balsotājiem.

34. pants. (1) Fiziskā persona, juridiskā persona vai reģistrēta jebkuru šādu personu apvienība aģitācijas pirms tautas nobalsošanas, aģitācijas par likuma ierosināšanu un aģitācijas par Saeimas atsaukšanas ierosināšanu izdevumiem drīkst izlietot summu, kas nepārsniedz Centrālās statistikas pārvaldes publiskoto aizpagājušā gada mēneša vidējo bruto darba samaksu, kas noapaļota pilnos latos, piemērojot koeficientu 0,00007, un aprēķināta uz katru vēletāju iepriekšējās Saeimas vēlēšanās. Šis ierobežojums neattiecas uz šā panta otrajā daļā minēto gadījumu.

(2) Iniciatīvas grupa aģitācijas pirms tautas nobalsošanas, aģitācijas par likuma ierosināšanu un aģitācijas par Saeimas atsaukšanas ierosināšanu izdevumiem drīkst izlietot summu, kas nepārsniedz Centrālās statistikas pārvaldes publiskoto aizpagājušā gada mēneša vidējo bruto darba samaksu, kas noapaļota pilnos latos, piemērojot koeficientu 0,00007, un aprēķināta uz katru vēletāju iepriekšējās Saeimas vēlēšanās.

(3) Par reģistrētas politisko partiju apvienības veiktas aģitācijas pirms tautas nobalsošanas, aģitācijas par likuma ierosināšanu un aģitācijas par Saeimas atsaukšanas ierosināšanu izdevumiem uzskatāmi arī šo apvienību veidojošo politisko partiju izdevumi šim nolūkam.

(4) Atsevišķa deputāta vai deputāta kandidāta, politiskās partijas biedra un iniciatīvas grupas biedra iztērētie līdzekļi individuālai aģitācijai pirms tautas nobalsošanas, individuālai aģitācijai par likuma ierosināšanu un individuālai aģitācijai par Saeimas atsaukšanas ierosināšanu tiek ieskaitīti attiecīgās iniciatīvas grupas aģitācijas izdevumos.

(5) Šā panta pirmajā daļā minētos līdzekļus, ko persona drīkst izmantot aģitācijai, veido attiecīgās personas izdevumi pirms tautas nobalsošanas notiekošās aģitācijas periodā, par likuma ierosināšanu notiekošās aģitācijas periodā vai par Saeimas atsaukšanas ierosināšanu notiekošās aģitācijas periodā neatkarīgi no datuma, kad izrakstīts darījumu apliecināošs dokuments (rēķins, līgums vai cits dokuments), saņemts vai veikts maksājums par:

- 1) reklāmas izvietojumu:
 - a) sabiedriskā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa — televīzijas — programmās un raidījumos,

- b) sabiedriskā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa — radio — programmās un raidījumos,
 - c) komerciālā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa — televīzijas — programmās un raidījumos,
 - d) komerciālā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa — radio — programmās un raidījumos,
 - e) laikrakstos, žurnālos, biļetenos un citos likumā noteiktajā kārtībā reģistrētos periodiskajos izdevumos, kuri tiek sagatavoti iespiedtehnikā un plaši izplatīti visā valsts teritorijā,
 - f) laikrakstos, žurnālos, biļetenos un citos likumā noteiktajā kārtībā reģistrētos periodiskajos izdevumos, kuri tiek sagatavoti iespiedtehnikā un kuru tirāžas lielākā daļa tiek izplatīta vienas republikas pilsētas vai novada teritorijā,
 - g) internetā, izņemot politiskās partijas, politisko partiju apvienības un iniciatīvas grupas mājaslapu,
 - h) telpās un publiskās vietās (laukumos, skvēros, ielās, uz tiltiem un citās tamlīdzīgās vietās) neatkarīgi no īpašuma piederības;
- 2) pasta (arī elektroniskā pasta) pakalpojumu izmantošanu aģitācijas pirms tautas nobalsošanas materiālu, aģitācijas par likuma ierosināšanu materiālu vai aģitācijas par Saeimas atsaukšanas ierosināšanu materiālu nosūtīšanai;
 - 3) labdarības pasākumu finansēšanu un sponsorēšanu, izmaksājot pabalstus un izdarot dāvinājumus (ziedojumus).

(6) Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojs katru gadu savā mājaslapā internetā publicē informatīvu paziņojumu, kurā norāda šā panta pirmajā un otrajā daļā minēto summu, kādu drīkst izlietot uz vienu balsotāju aģitācijai pirms tautas nobalsošanas, aģitācijai par likuma ierosināšanu vai aģitācijai par Saeimas atsaukšanas ierosināšanu.

35. pants. (1) Ja aģitāciju pirms tautas nobalsošanas vai aģitāciju par likuma ierosināšanu veic politiskā partija vai politisko partiju apvienība, kas iesniegusi savu deputātu kandidātu sarakstu Saeimas vēlēšanām trijos, četros vai piecos vēlēšanu apgabalos, un pirms tautas nobalsošanas notiekošās aģitācijas periods vai par likuma ierosināšanu notiekošās aģitācijas periods pilnīgi vai daļēji sakrīt ar pirms Saeimas vēlēšanām notiekošās priekšvēlēšanu aģitācijas periodu, tā aģitācijai pirms tautas nobalsošanas vai aģitācijai par likuma ierosināšanu un priekšvēlēšanu aģitācijai pirms Saeimas vēlēšanām kopā drīkst izlietot Politisko organizāciju (partiju) finansēšanas likumā priekšvēlēšanu aģitācijai pirms Saeimas vēlēšanām noteikto izdevumu apmēru.

(2) Ja aģitāciju pirms tautas nobalsošanas vai aģitāciju par likuma ierosināšanu veic politiskā partija vai politisko partiju apvienība, kas iesniegusi savu deputātu kandidātu sarakstu Saeimas vēlēšanām vienā vai divos vēlēšanu apgabalos, un pirms tautas nobalsošanas notiekošās aģitācijas periods vai par likuma ierosināšanu notiekošās aģitācijas periods pilnīgi vai daļēji sakrīt ar pirms Saeimas vēlēšanām notiekošās priekšvēlēšanu aģitācijas periodu, tā aģitācijai pirms tautas nobalsošanas vai aģitācijai par likuma ierosināšanu un priekšvēlēšanu aģitācijai pirms Saeimas vēlēšanām kopā drīkst izlietot šā likuma 34. panta pirmajā vai otrajā daļā noteikto izdevumu apmēru.

(3) Ja pilnīgi vai daļēji sakrīt divi vai vairāki aģitācijas pirms tautas nobalsošanas, aģitācijas par likuma ierosināšanu vai aģitācijas par Saeimas atsaukšanas ierosināšanu periodi (jebkurā to kombinācijā), tad visām aģitācijām pirms tautas nobalsošanas, aģitācijai par likuma ierosināšanu un aģitācijai par Saeimas atsaukšanas ierosināšanu kopā drīkst izlietot attiecīgi šā likuma 34. panta pirmajā vai otrajā daļā noteikto izdevumu apmēru.

(4) Aģitācijas veicējs var finansēt aģitāciju pirms tautas nobalsošanas, aģitāciju par likuma ierosināšanu un aģitāciju par Saeimas atsaukšanas ierosināšanu, tai skaitā veikt dāvinājumus (ziedojumus) no saviem likumīgi gūtajiem ienākumiem.

(5) Aģitāciju pirms tautas nobalsošanas, aģitāciju par likuma ierosināšanu un aģitāciju par Saeimas atsaukšanas ierosināšanu nedrīkst finansēt no līdzekļiem, kas:

- 1) tieši vai pastarpināti iegūti no ārvalstīs reģistrētām juridiskajām personām un ārvalstu pilsoņiem;
- 2) iegūti no anonīma maksātāja. Par anonīmu maksātāju uzskatāma persona, kura nav konstatējama (nav norādīts fiziskās personas vārds, uzvārds, personas kods un dzīvesvieta vai juridiskās personas nosaukums, reģistrācijas numurs un juridiskā adrese);
- 3) iegūti, izmantojot trešās personas starpniecību. Par aģitācijas pirms tautas nobalsošanas, aģitācijas par likuma ierosināšanu vai aģitācijas par Saeimas atsaukšanas ierosināšanu finansēšanu, izmantojot trešās personas starpniecību, uzskatāms gadījums, kad, īstenojot savu personisko ieinteresētību finansēt aģitāciju pirms tautas nobalsošanas, aģitāciju par likuma ierosināšanu vai aģitāciju par Saeimas atsaukšanas ierosināšanu, tiek izmantoti citas personas identitātes dati vai kad aģitācijas pirms tautas nobalsošanas, aģitācijas par likuma ierosināšanu vai aģitācijas par Saeimas atsaukšanas ierosināšanu finansēšanai tiek ziedots ar citas personas starpniecību. Par starpniecību šā likuma izpratnē nav uzskatāms gadījums, kad, pamatojoties uz notariāli apliecinātu pilnvaru, kurā norādīta konkrēta ziedojamā summa vai manta un tās vērtība, pilnvarotāja vārdā ziedojumu veic pilnvarnieks. Šādu pilnvarojumu aizliegts nodot citai personai.

(6) Visi finanšu līdzekļi, kas paredzēti vai izlietoti aģitācijai pirms tautas nobalsošanas, aģitācijai par likuma ierosināšanu vai aģitācijai par Saeimas atsaukšanas ierosināšanu un pārsniedz vienu minimālo mēnešalgu, tieši un nepastarpināti ieskaitāmi saņēmēja bankas kontā. Ja aģitācijai pirms tautas nobalsošanas, aģitācijai par likuma ierosināšanu vai aģitācijai par Saeimas atsaukšanas ierosināšanu paredzēto vai izlietoto finanšu līdzekļu apmērs ir sasniedzis vienu minimālo mēnešalgu, turpmākie finanšu līdzekļi tieši un nepastarpināti ieskaitāmi saņēmēja bankas kontā.

(7) Par dāvinājumu (ziedojumu) šā likuma izpratnē uzskatāmi jebkuri mantiski vai citāda veida bezatlīdzības labumi, tai skaitā pakalpojumi, tiesību nodošana, atsvabināšana no pienākuma, atteikšanās no kādām tiesībām par labu ieinteresētajai personai, kā arī citas darbības, ar kurām ieinteresētajai personai tiek piešķirts kāds labums. Par dāvinājumu (ziedojumu) šā likuma izpratnē tiek uzskatīta arī kustamas vai nekustamas mantas nodošana ieinteresētās personas īpašumā un pakalpojumu sniegšana ieinteresētajai personai par maksu, kas ir zemāka par attiecīgās kustamās vai nekustamās mantas vai pakalpojuma tirgus vērtību.

36. pants. (1) Ja ar aģitācijas pirms tautas nobalsošanas materiālu, aģitācijas par likuma ierosināšanu materiālu vai aģitācijas par Saeimas atsaukšanas ierosināšanu materiālu izvietojumu saistītie izdevumi konkrētajā elektroniskajā plašsaziņas līdzeklī vai preses izdevumā pārsniedz attiecīgo šā likuma 34. panta pirmajā vai otrajā daļā vai 35. panta pirmajā, otrajā vai trešajā daļā minēto izdevumu apmēru, šis elektroniskais plašsaziņas līdzeklis vai preses izdevums atsaka līguma noslēgšanu.

(2) Aģitācijas veicējs līgumu par aģitācijas pirms tautas nobalsošanas materiālu, aģitācijas par likuma ierosināšanu materiālu vai aģitācijas par Saeimas atsaukšanas ierosināšanu materiālu izvietojumu ar attiecīgo elektronisko plašsaziņas līdzekli un preses izdevumu slēdz tieši, nepastarpināti un bez pilnvarniekiem.

37. pants. (1) Elektroniskais plašsaziņas līdzeklis vai preses izdevums, kas vienojies ar aģitācijas veicēju par aģitācijas pirms tautas nobalsošanas materiālu, aģitācijas par likuma ierosināšanu materiālu vai aģitācijas par Saeimas atsaukšanas ierosināšanu materiālu izvietojumu, ne vēlāk kā nākamajā darbdiēnā pēc līguma noslēgšanas vai grozījumu izdarīšanas noslēgtajā līgumā nosūta Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojam paziņojumu par aģitācijas pirms tautas nobalsošanas materiālu, aģitācijas par likuma ierosināšanu materiālu vai aģitācijas par Saeimas atsaukšanas ierosināšanu materiālu izvietojumu elektroniskā plašsaziņas līdzekļa piešķirtajā raidlaikā vai preses izdevumā.

(2) Aģitācijas veicējs, kas vienojies ar kādu pakalpojuma sniedzēju par aģitācijas pirms tautas nobalsošanas materiālu, aģitācijas par likuma ierosināšanu materiālu vai aģitācijas par Saeimas atsaukšanas ierosināšanu materiālu izvietojumu internetā par samaksu, telpās un publiskās vietās neatkarīgi no īpašuma piederības vai par pasta (arī elektroniskā pasta) pakalpojumu izmantošanu aģitācijas pirms tautas nobalsošanas materiālu, aģitācijas par likuma ierosināšanu materiālu vai aģitācijas par Saeimas atsaukšanas ierosināšanu materiālu nosūtīšanai, ne vēlāk kā nākamajā darbdienu pēc līguma noslēgšanas vai grozījumu izdarīšanas noslēgtajā līgumā nosūta Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojam paziņojumu par aģitācijas pirms tautas nobalsošanas materiālu, aģitācijas par likuma ierosināšanu materiālu vai aģitācijas par Saeimas atsaukšanas ierosināšanu materiālu izvietojumu.

(3) Šā panta pirmajā un otrajā daļā minētajā paziņojumā norāda šādu informāciju:

- 1) līguma datumu;
- 2) ziņas par līgumslēdzējiem pusēm:
 - a) pasūtītāja — juridiskās personas, tai skaitā politiskās organizācijas, politisko organizāciju apvienības, biedrības — nosaukumu, reģistrācijas numuru un juridisko adresi,
 - b) pasūtītāja — fiziskās personas — vārdu, uzvārdu, personas kodu un deklarētās dzīvesvietas adresi,
 - c) pasūtītāja — reģistrētas personu apvienības — nosaukumu, reģistrācijas numuru un juridisko adresi,
 - d) pasūtītāja — iniciatīvas grupas — nosaukumu un tās pārstāvja — līgumslēdzēja — vārdu, uzvārdu, personas kodu un deklarētās dzīvesvietas adresi;
- 3) aģitācijas materiāla izvietotāja vai pakalpojuma sniedzēja — fiziskās personas — vārdu, uzvārdu, personas kodu un deklarētās dzīvesvietas adresi;
- 4) aģitācijas materiāla izvietotāja vai pakalpojuma sniedzēja — juridiskās personas vai reģistrētas juridisko vai fizisko personu apvienības — nosaukumu, reģistrācijas numuru un juridisko adresi;
- 5) atkarībā no aģitācijas materiālu izvietojuma veida norāda:
 - a) elektronisko plašsaziņas līdzekļu — radio un televīzijas — programmās un raidījumos — katra aģitācijas materiāla izvietojuma datumu, laiku un ilgumu,
 - b) preses izdevumos — katra aģitācijas materiāla izvietojuma datumu un laukumu,
 - c) internetā par samaksu — katra aģitācijas materiāla izvietojuma datumu, laiku, ilgumu un apjomu,
 - d) telpās vai publiskās vietās — katra aģitācijas materiāla izvietojuma datumu, ilgumu un laukumu,
 - e) nosūtot aģitācijas materiālus pa pastu (arī elektronisko pastu), — aģitācijas materiālu nosūtīšanas datumu un apjomu;
- 6) līgumsummu (ar pievienotās vērtības nodokli);
- 7) piemērotās atlaides un to pamatojumu, kā arī līgumsummu (ar pievienotās vērtības nodokli), kāda būtu bijusi gadījumā, ja atlaides netiktu piemērotas;
- 8) līgumsummas samaksas kārtību un termiņu (tai skaitā skaidrā naudā vai ar pārskaitījumu);
- 9) citu informāciju, ko aģitācijas materiāla izvietotājs vai persona, kas vienojusies ar kādu pakalpojuma sniedzēju par materiāla izvietojumu vai nosūtīšanu, uzskata par būtisku.

(4) Šā likuma 35. panta pirmajā un otrajā daļā paredzētajā gadījumā politiskā partija vai

politisko partiju apvienība iesniedz Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojam dokumentus par aģitācijas pirms tautas nobalsošanas vai aģitācijas pirms likuma ierosināšanas izdevumiem saskaņā ar normatīvajiem aktiem, kuri regulē pirms Saeimas vēlēšanām notiekošās priekšvēlēšanu aģitācijas izdevumu apmēra kontroli, abu aģitāciju izdevumus norādot kopā.

38. pants. (1) Persona, kas pārkāpusi šajā likumā noteikto aģitācijas pirms tautas nobalsošanas vai aģitācijas par likuma ierosināšanu ierobežojumu, aģitācijas materiālu izvietojuma kārtību vai citādi nav ievērojusi šā likuma prasības, saucama pie likumā noteiktās atbildības.

(2) Ja pēc aģitācijas pirms tautas nobalsošanas, aģitācijas par likuma ierosināšanu vai aģitācijas par Saeimas atsaukšanas ierosināšanu perioda beigām Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojs konstatē, ka persona, reģistrēta personu apvienība vai iniciatīvas grupa ir pārsniegusi šā likuma 34. panta pirmajā vai otrajā daļā vai 35. panta otrajā vai trešajā daļā noteikto pieļaujamo aģitācijas izdevumu apmēru vai ir pārkāpusi šā likuma 35. panta ceturtajā un piektajā daļā noteiktos finansēšanas ierobežojumus, Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja priekšniekam ir pienākums uzdot attiecīgajam aģitācijas veicējam 30 dienu laikā ieskaitīt valsts budžetā finanšu līdzekļus tajā apmērā, kas atbilst pārsniegtajam aģitācijas pirms tautas nobalsošanas, aģitācijas par likuma ierosināšanu un aģitācijas par Saeimas atsaukšanas ierosināšanu izdevumu apmēram. Pēc attiecīgā aģitācijas veicēja motivēta lūguma Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja priekšnieks var finanšu līdzekļu ieskaitīšanu sadalīt termiņos, kas kopumā nepārsniedz 90 dienas.

(3) Ja aģitācijas pirms tautas nobalsošanas, aģitācijas par likuma ierosināšanu vai aģitācijas par Saeimas atsaukšanas ierosināšanu periodā Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojs konstatē, ka persona, reģistrēta personu apvienība vai iniciatīvas grupa ir pārsniegusi šā likuma 34. panta pirmajā vai otrajā daļā vai 35. panta otrajā vai trešajā daļā noteikto pieļaujamo aģitācijas izdevumu apmēru, Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja priekšnieks pieņem lēmumu par aizliegumu veikt turpmāko aģitāciju.

(4) Šā panta otrajā daļā minēto lēmumu par finanšu līdzekļu ieskaitīšanu valsts budžetā Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja priekšnieks var pieņemt ne vēlāk kā piecus gadus pēc aģitācijas pirms tautas nobalsošanas, aģitācijas par likuma ierosināšanu vai aģitācijas par Saeimas atsaukšanas ierosināšanu perioda beigām.

(5) Ja politiskā partija vai politisko partiju apvienība pārsniedz šā likuma 35. panta pirmajā daļā noteikto aģitācijas pirms tautas nobalsošanas, aģitācijas par likuma ierosināšanu vai priekšvēlēšanu aģitācijas pirms Saeimas vēlēšanām izdevumu apmēru, politiskā partija vai politisko partiju apvienība saucama pie atbildības saskaņā ar normatīvajiem aktiem, kuri nosaka atbildību par priekšvēlēšanu aģitācijas pirms Saeimas vēlēšanām izdevumu apmēra pārsniegšanu.

(6) Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojs sešu mēnešu laikā pēc aģitācijas pirms tautas nobalsošanas, aģitācijas par likuma ierosināšanu vai aģitācijas par Saeimas atsaukšanas ierosināšanu perioda beigām informē sabiedrību par atklātajiem aģitācijas pārkāpumiem.

(7) Kontroli un uzraudzību pār šajā likumā noteikto aģitācijas pirms tautas nobalsošanas, aģitācijas par likuma ierosināšanu un aģitācijas par Saeimas atsaukšanas ierosināšanu finansēšanas ierobežojumu un pieļaujamo aģitācijas izdevumu ievērošanu šajā likumā noteiktajā kārtībā veic Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojs.

(8) Divu nedēļu laikā pēc aģitācijas pirms tautas nobalsošanas, aģitācijas par likuma ierosināšanu vai aģitācijas par Saeimas atsaukšanas ierosināšanu perioda beigām iniciatīvas grupa sagatavo un iesniedz Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojam aģitācijas pārskatu, kurā norāda aģitācijas izdevumu finansēšanas avotus un izdevumus atbilstoši šā likuma 34. panta piektajā daļā noteiktajiem veidiem.”

16. Pārejas noteikumā:

aizstāt vārdus “Pārejas noteikums” ar vārdiem “Pārejas noteikumi”;

uzskatīt līdzšinējo pārejas noteikuma tekstu par pārejas noteikumu 1. punktu;

papildināt pārejas noteikumus ar 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11. un 12. punktu šādā redakcijā:

“2. Šā likuma 22. un 24. panta jaunā redakcija, grozījumi 25. pantā, kas paredz likumprojekta un Satversmes grozījumu projekta ierosināšanas kārtības maiņu, kā arī IV² nodaļa stājas spēkā 2015. gada 1. janvārī.

3. Ministru kabinets līdz 2014. gada 1. septembrim nodrošina Vienotā valsts un pašvaldību pakalpojuma portāla tiešsaistes sistēmas tehnisko un drošības gatavību parakstu vākšanai tiešsaistes režīmā.

4. Līdz 2015. gada 1. janvārim ne mazāk kā 30 000 vēlētāju ir tiesības, norādot savu vārdu, uzvārdu, personas kodu un parakstīšanās datumu, iesniegt Centrālajai vēlēšanu komisijai pilnīgi izstrādātu likumprojektu vai Satversmes grozījumu projektu. Likumprojektu vai Satversmes grozījumu projektu var iesniegt 12 mēnešu laikā no dienas, kad likumprojekts vai Satversmes grozījumu projekts reģistrēts Centrālajā vēlēšanu komisijā. Katram vēlētāja parakstam šo 12 mēnešu laikā jābūt apliecinātam pie zvērināta notāra vai bāriņtiesā, kura veic notariālas darbības. Maksu par paraksta apliecināšanu saistībā ar parakstu vākšanu par likumprojektu vai Satversmes grozījumu projektu bāriņtiesā nosaka, ņemot vērā paraksta apliecināšanas tiešās administratīvās izmaksas, taču ne lielāku par pusi no summas, kas likumā noteikta paraksta īstuma apliecināšanai bāriņtiesā.

5. Ja līdz 2015. gada 1. janvārim ne mazāk kā 30 000 vēlētāju, norādot savu vārdu, uzvārdu, personas kodu un parakstīšanās datumu, iesniedz Centrālajai vēlēšanu komisijai pilnīgi izstrādātu likumprojektu vai Satversmes grozījumu projektu, Centrālā vēlēšanu komisija nosaka 21 dienu ilgu termiņu, kad parakstu vākšanas lapas, kurās vēlētāji var parakstīties, ir pieejamas katras republikas pilsētas vai novada domes noteiktajās vietās.

6. Līdz 2015. gada 1. janvārim paziņojums par likuma ierosināšanai nepieciešamo parakstu vākšanas uzsākšanu kopā ar iesniegto likumprojektu vai Satversmes grozījumu projektu publicējams oficiālajā izdevumā “Latvijas Vēstnesis”.

7. Šā likuma 27., 28., 30., 31., 32. un 33. pants ir piemērojams arī tautas nobalsošanai vai likumu ierosināšanai, tai skaitā parakstu vākšanai, kas uzsākta pirms šo grozījumu spēkā stāšanās un nav noslēgusies.

8. Šā likuma 29. panta otrās daļas otrais teikums zaudē spēku 2015. gada 1. janvārī.

9. Līdz 2015. gada 1. janvārim ne mazāk kā 10 000 balsstiesīgo Latvijas pilsoņu ir tiesības, norādot savu vārdu, uzvārdu, personas kodu un parakstīšanās datumu, iesniegt Centrālajai vēlēšanu komisijai ierosinājumu rīkot tautas nobalsošanu par Saeimas atsaukšanu. Lai uzsāktu parakstu vākšanu ierosinājumam rīkot tautas nobalsošanu par Saeimas atsaukšanu, izveidojama iniciatīvas grupa, kura atbilst šā likuma 23. panta otrās daļas prasībām. Iniciatīvas grupa iesniedz Centrālajai vēlēšanu komisijai iesniegumu par reģistrāciju.

10. Ja saskaņā ar šo pārejas noteikumu 7. punktu iesniegts iesniegums par iniciatīvas grupas reģistrāciju, Centrālā vēlēšanu komisija 10 dienu laikā pieņem vienu no šādiem lēmumiem:

- 1) reģistrēt iniciatīvas grupu, ja tā atbilst šā likuma 23. panta otrās daļas prasībām un ja dienā, kad iesniegts iesniegums par reģistrāciju, nav iestājies Satversmes 14. pantā noteiktais termiņš, kad nevar ierosināt tautas nobalsošanu par Saeimas atsaukšanu;
- 2) atteikt iniciatīvas grupas reģistrāciju, ja tā neatbilst šā likuma 23. panta otrās daļas prasībām vai ja dienā, kad iesniegts iesniegums par reģistrāciju, ir iestājies Satversmes 14. pantā noteiktais termiņš, kad nevar ierosināt tautas nobalsošanu par Saeimas atsaukšanu.

11. Līdz 2015. gada 1. janvārim ierosinājumu rīkot tautas nobalsošanu par Saeimas atsaukšanu var iesniegt 12 mēnešu laikā no dienas, kad iniciatīvas grupa reģistrēta Centrālajā vēlēšanu komisijā, ja vien nav iestājies Satversmes 14. pantā noteiktais termiņš, kad nevar ierosināt tautas nobalsošanu par Saeimas atsaukšanu. Katram vēlētāja parakstam šo 12 mēnešu laikā jābūt apliecinātam pie zvērināta notāra vai bāriņtiesā, kura veic notariālas darbības. Maksu par paraksta

apliecināšanu saistībā ar parakstu vākšanu par Saeimas atsaukšanu bāriņtiesā nosaka, ņemot vērā paraksta apliecināšanas tiešās administratīvās izmaksas, taču ne lielāku par pusi no summas, kas likumā noteikta paraksta īstuma apliecināšanai bāriņtiesā.

12. Līdz 2015. gada 1. janvārim Centrālā vēlēšanu komisija, ja tā konstatējusi, ka ierosinājumu rīkot tautas nobalsošanu par Saeimas atsaukšanu parakstījuši ne mazāk kā 10 000 balsstiesīgo Latvijas pilsoņu, paziņo, ka tiek uzsākta parakstu vākšana. Paziņojums par ierosinājumu rīkot tautas nobalsošanu par Saeimas atsaukšanu publicējams oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis". Parakstu vākšana notiek šā likuma 7. — 9. pantā noteiktajā kārtībā. Pilsoņi, kuri parakstījušies par ierosinājumu rīkot tautas nobalsošanu par Saeimas atsaukšanu šā likuma 22. pantā noteiktajā kārtībā, ieskaitāmi kopējā ierosinātāju skaitā. Ja minētie pilsoņi parakstījušies arī šā likuma 24. panta pirmajā daļā noteiktajā kārtībā, parakstu vākšanas lapās viņu paraksti nav līdzskaitāmi. Centrālā vēlēšanu komisija saskaita parakstus un konstatē rezultātu."

Likums Saeimā pieņemts 2012. gada 8. novembrī.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2012. gada 27. novembrī

Publikācija "Latvijas Vēstnesī" 27.11.2012., Nr.186.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts prezidents izsludina šādu likumu:

317. 191L/11 Grozījums Enerģētikas likumā

Izdarīt Enerģētikas likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1998, 20. nr.; 2000, 17. nr.; 2001, 12. nr.; 2005, 8., 13. nr.; 2008, 14. nr.; 2009, 2., 14. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 82., 106. nr.; 2011, 36., 161. nr.) šādu grozījumu:

Izslēgt 72. panta pirmajā daļā vārdus “kuri ir tiesīgi veikt komercdarbību ar naftas produktiem (degvielu) Latvijā vai citā Eiropas Savienības dalībvalstī, vai Eiropas Ekonomikas zonas valstī, un komersanti, kuri ievēd Latvijā naftas produktus (degvielu) savam patēriņam”.

Likums Saeimā pieņemts 2012. gada 8. novembrī.

Valsts prezidents A.Bērziņš

Rīgā 2012. gada 27. novembrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 27.11.2012., Nr.186.

318. 192L/11 Parādu ārpustiesas atgūšanas likums

I nodaļa

Vispārīgie noteikumi

1. pants. Likumā lietotie termini

Likumā ir lietoti šādi termini:

- 1) **parāds** — maksājuma saistības, kas nav izpildītas tiesiskā darījumā vai tiesību aktā noteiktajā termiņā;
- 2) **parādnieks** — fiziskā persona, kura tiesiskā darījumā vai tiesību aktā noteiktajā termiņā vai kārtībā nav izpildījusi maksājuma saistības, ko uzņēmusies ar tiesisku darījumu vai kas noteiktas tiesību aktos, un kura darbojas ārpus savas saimnieciskās vai profesionālās darbības ietvariem;
- 3) **parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzējs** — persona, kura savas komercdarbības vai profesionālās darbības ietvaros atgūst parādu kreditora vārdā vai uzdevumā;
- 4) **kreditors** — persona, kura ir tiesiskās attiecībās ar parādnieku un kurai, pamatojoties uz tiesisku darījumu vai tiesību aktu, ir tiesības prasīt maksājuma saistību izpildi;
- 5) **parāda atgūšana** — ārpustiesas darbību kopums, ko kreditors vai parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzējs izmanto, aicinot parādnieku labprātīgi izpildīt kavētās maksājuma saistības.

2. pants. Likuma mērķis

Šā likuma mērķis ir:

- 1) reglamentēt kreditora un parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzēja tiesības un pienākumus parāda atgūšanas jomā;
- 2) parāda atgūšanas procesā nodrošināt taisnīgumu, samērīgumu un saprātīgumu;
- 3) veicināt parāda labprātīgu samaksu;
- 4) sekmēt trešo personu iespēju novērtēt fiziskās personas maksājuma saistību izpildi.

3. pants. Likuma darbības joma

(1) Likums reglamentē parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzēja darbību un nosaka prasības kreditoram un parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzējam attiecībā uz parāda atgūšanu un parādvēstures datubāzes izveidošanu.

(2) Šā likuma normas nav piemērojamas parāda atgūšanai, ko publisko tiesību jomā veic valsts vai pašvaldības iestāde.

(3) Likums neskar kreditora, parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzēja vai parādnieka tiesības vērsties tiesā vai šķīrējtiesā. Civiltiesiskus strīdus, kas izriet no šā likuma, Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā izskata tiesa vai šķīrējtiesa.

(4) Šā likuma normas par kreditora atgādinājumu piemērojamas tiktāl, ciktāl Civillikumā nav noteikts citādi.

(5) Šā likuma III nodaļā noteiktās kreditora tiesības un pienākumi piemērojami, ja kreditors ir saimnieciskās vai profesionālās darbības veicējs.

(6) Ja parāda atgūšana tiek vērstā pret galvnieku, kas ir fiziskā persona un darbojas ārpus savas saimnieciskās vai profesionālās darbības ietvariem, piemērojamas šā likuma normas, kuras reglamentē parāda atgūšanu no parādnieka.

(7) Parāda atgūšanu cesionārs veic, ievērojot šajā likumā paredzētās kreditora tiesības un pienākumus. Ja cesionārs prasījuma tiesības uz cesijas pamata ieguvis savas saimnieciskās vai profesionālās darbības ietvaros, uz cesionāru attiecināmas šajā likumā paredzētās parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzēja tiesības un pienākumi.

4. pants. Uzraudzības iestādes

(1) Šā likuma ievērošanu atbilstoši normatīvajos aktos noteiktajai kompetencei uzrauga Patērētāju tiesību aizsardzības centrs (attiecībā uz patērētāju tiesību aizsardzību), Datu valsts inspekcija (attiecībā uz fizisko personu datu aizsardzību), kā arī citas uzraudzības un kontroles iestādes.

(2) Patērētāju tiesību aizsardzības centrs, uzraugot šā likuma ievērošanu, ir tiesīgs pieprasīt no parādnieka, kreditora vai parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzēja savu funkciju pildīšanai nepieciešamo informāciju un noteikt tās iesniegšanas termiņu.

(3) Ja Patērētāju tiesību aizsardzības centrs konstatē, ka šā likuma neievērošana radījusi vai var radīt kaitējumu patērētāju grupas interesēm (patērētāju kolektīvajām interesēm), tas ir tiesīgs pieņemt lēmumu, ar kuru kreditoram vai parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzējam uzdod izbeigt šā likuma pārkāpumu vai novērst pieļauto pārkāpumu un noteikt tam nepieciešamo darbību izpildes termiņu. Kārtību, kādā Patērētāju tiesību aizsardzības centrs pieņem lēmumus, un šo lēmumu pārsūdzēšanas kārtību nosaka Patērētāju tiesību aizsardzības likums un Negodīgas komercprakses aizlieguma likums.

II nodaļa

Parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzēja darbība

5. pants. Speciālā atļauja (licence) parāda atgūšanai

(1) Parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzējs ir tiesīgs kreditora vārdā vai uzdevumā atgūt parādu, ja ir reģistrējies kā komersants vai profesionālās darbības veicējs un saņēmis speciālo atļauju (licenci) parāda atgūšanai [turpmāk — speciālā atļauja (licence)].

(2) Speciālo atļauju (licenci) izsniedz Patērētāju tiesību aizsardzības centrs.

(3) Šā panta pirmajā daļā minētā prasība nav attiecināma uz zvērinātiem advokātiem.

(4) Ministru kabinets nosaka prasības, kas jāievēro, lai parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzējs saņemtu speciālo atļauju (licenci), kā arī minētās speciālās atļaujas (licences) izsniegšanas, izmantošanas, darbības apturēšanas, pārreģistrācijas un anulēšanas kārtību.

(5) Par speciālās atļaujas (licences) izsniegšanu un pārreģistrāciju parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzējs maksā valsts nodevu. Valsts nodevas apmēru un maksāšanas kārtību nosaka Ministru kabinets.

6. pants. Parāda atgūšanas izdevumu atlīdzināšana

(1) Parādniekam ir pienākums atlīdzināt parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzējam radušos parāda atgūšanas izdevumus, ja to atlīdzināšana tiek pieprasīta un nepastāv strīds par parāda esamību.

(2) Parāda atgūšanas izdevumiem jābūt samērīgiem un objektīvi pamatotiem. Par samērīgiem uzskatāmi parāda atgūšanas izdevumi, kas atbilst Ministru kabineta noteiktajam parāda atgūšanas izdevumu pieļaujamam apmēram (izņemot tos izdevumus, kurus Ministru kabinets atzinis par neatlīdzināmiem).

(3) Parāda atgūšanas izdevumu pieļaujamo apmēru un izdevumus, kuri nav atlīdzināmi, nosaka Ministru kabinets.

III nodaļa

Parāda atgūšanā īstenojamā saskarsme

7. pants. Patiesas un pilnīgas informācijas sniegšanas pienākums

(1) Kreditors vai parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzējs, uzsākot parāda atgūšanu, rakstveidā paziņo parādniekam par parāda esamību un aicina labprātīgi izpildīt kavētās maksājuma saistības. Šajā paziņojumā sniedzama šāda informācija:

- 1) par kreditoru — juridisko personu — firma (nosaukums), reģistrācijas numurs, juridiskā adrese, telefona numurs, elektroniskā pasta adrese un cita kontaktinformācija; par kreditoru — fizisko personu — vārds, uzvārds, personas kods, adrese, telefona numurs, elektroniskā pasta adrese un cita kontaktinformācija;
- 2) par parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzēju — juridisko personu — firma (nosaukums), reģistrācijas numurs, speciālās atļaujas (licences) numurs, juridiskā adrese, telefona numurs, elektroniskā pasta adrese un cita kontaktinformācija; par parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzēju — fizisko personu — vārds, uzvārds, personas kods, speciālās atļaujas (licences) numurs, adrese, telefona numurs, elektroniskā pasta adrese un cita kontaktinformācija;
- 3) uz kāda tiesiska pamata parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzējs ieguvis tiesības atgūt parādu — darījuma veids un darījuma noslēgšanas datums;
- 4) kreditora prasījuma rašanās tiesiskais pamats — kreditora un parādnieka noslēgtā darījuma veids, darījuma noslēgšanas datums un darījuma priekšmets;
- 5) parāda apmērs, tai skaitā pamatparāda apmērs, procenti par naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumam, pielīgtie vai likumiskie procenti un līgumsoda apmērs;
- 6) parāda atgūšanas izdevumi (ja tādi ir);
- 7) parāda atmaksas kārtība un termiņš;
- 8) informācija par iespēju izteikt pamatotus rakstveida iebildumus pret parāda esamību, tā apmēru un samaksas termiņu, paredzot, ka iebildumu izteikšanai tiek atvēlēta ne mazāk kā 21 diena no paziņojuma saņemšanas dienas.

(2) Ja kreditors vai parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzējs rakstveida paziņojumu vai parādnieks — rakstveida iebildumus nosūta pa pastu, uzskatāms, ka informācija saņemta septītajā dienā pēc tās nodošanas pastā, arī tad, ja adresāts sūtījumu faktiski saņēmis agrāk.

(3) Parādnieka iebildumu izteikšanai noteiktajā termiņā kreditors un parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzējs nedrīkst veikt parāda atgūšanas darbības (iekļaut parādvēstures datubāzē informāciju par parādnieku un tā parādu, veikt darbības, kas palielina parāda atgūšanas izdevumus, u.c.), kas parādniekam var radīt nelabvēlīgas sekas.

8. pants. Sadarbošanās pienākums un iebildumu izteikšana par parādu

(1) Parādniekam ir pienākums sadarboties ar kreditoru un parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzēju.

(2) Ja parādnieks atzīst parādu pilnībā vai daļēji, bet nespēj to atmaksāt kreditora vai parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzēja noteiktajā kārtībā vai termiņā, parādnieks, pamatojot, kādēļ maksājuma saistību izpilde nav iespējama, ir tiesīgs piedāvāt savu maksājuma saistību nokārtošanas kārtību un termiņu.

(3) Kreditors vai parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzējs izskata šā panta otrajā daļā minēto parādnieka priekšlikumu maksājuma saistību nokārtošanai un sniedz parādniekam atbildi.

(4) Saņēmis parādnieka iebildumus pret parāda esamību vai tā apmēru, kreditors vai parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzējs rakstveidā pamato parāda esamību un tā apmēru un, ja parādnieks pieprasa, izsniedz parāda esamību un tā apmēru pamatojošu dokumentu kopijas.

9. pants. Saskarsme ar trešajām personām

(1) Saskarsmē ar trešajām personām kreditors un parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzējs nav tiesīgs bez parādnieka piekrišanas izpaust informāciju par parādnieku.

(2) Saskarsmē ar trešajām personām kreditors un parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzējs parāda atgūšanas procesā ir tiesīgs par sevi sniegt vienīgi šādu informāciju:

- 1) tās personas vārds un uzvārds, kura īsteno saskarsmi;
- 2) kreditora vai parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzēja nosaukums (firma) vai vārds un uzvārds;
- 3) kreditora vai parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzēja kontaktinformācija.

10. pants. Saskarsmes kultūra

(1) Saskarsmē ar parādnieku ir aizliegts:

- 1) izmantot agresīvas saskarsmes formas (tai skaitā izteikt draudus un veikt darbības, kas aizskar dzimuma, vecuma, rases vai etnisko piederību un drošību, reliģisko, politisko vai citu pārliecību, invaliditāti, sociālo izcelsmi un mantisko vai ģimenes stāvokli, kā arī seksuālo orientāciju);
- 2) sazināties ar parādnieku viņa cieņu un godu aizskarošā formā;
- 3) apmeklēt parādnieku viņa darbavietā, darbu veikšanas vietā vai dzīvesvietā bez parādnieka iepriekšējas piekrišanas;
- 4) sniegt nepatiesu vai maldinošu informāciju par parāda nemaksāšanas sekām.

(2) Saziņā ar parādnieku kreditoram un parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzējam ir pienākums ievērot samērīgumu.

(3) Saziņa ir uzskatāma par nesamērīgu, ja tā:

- 1) notiek svētdienās vai likumā noteiktajās svētku dienās;
- 2) notiek laikā no pulksten 21.00 līdz 8.00 vai bez parādnieka iepriekšējas piekrišanas laikā no pulksten 21.00 līdz 23.00;
- 3) apgrūtina parādnieka spēju izmantot ikdienas saziņai attiecīgus elektronisko sakaru līdzekļus.

11. pants. Saziņas līdzekļi

(1) Ja likumā nav noteikts citādi, ar parādnieku sazinās, izmantojot tos saziņas līdzekļus un kontaktinformāciju, kas norādīta kreditora un parādnieka noslēgtajā tiesiskajā darījumā.

(2) Ja parādnieks nav sasniedzams, izmantojot šā panta pirmajā daļā minētos saziņas līdzekļus un kontaktinformāciju, vai ja to ir lūdzis pats parādnieks, kreditors un parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzējs ir tiesīgs izmantot kontaktinformāciju, kas tam ir kļuvusi zināma vai iepriekšējās sadarbības laikā izmantota saziņai ar parādnieku.

(3) Ja parādnieks nav sasniedzams, izmantojot šā panta pirmajā vai otrajā daļā minētos saziņas līdzekļus un kontaktinformāciju, saziņu ar parādnieku īsteno rakstveidā, nosūtot nepieciešamo informāciju uz parādnieka deklarētās dzīvesvietas adresi.

IV nodaļa

Parādvēstures datubāze un informācijas iekļaušana tajā

12. pants. Parādvēstures datubāze

(1) Parādvēstures datubāze ir datu kopums par parādnieku un tā parādu, kuru kreditora vārdā vai uzdevumā atgūst vai ir atguvis parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzējs.

(2) Parādvēstures datubāzes turētājs ir parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzējs.

(3) Parādvēstures datubāzes mērķis ir sniegt informāciju trešajai personai, lai tā varētu novērtēt fiziskās personas spēju izpildīt maksājuma saistības.

(4) Parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzējs ir tiesīgs veidot parādvēstures datubāzi, iekļaujot tajā informāciju par parādnieku un tā parādu, ja ir spēkā viens no šādiem nosacījumiem:

- 1) parādnieks nav rakstveidā izteicis iebildumus pret parāda esamību vai tā apmēru;
- 2) parādnieks ir rakstveidā izteicis iebildumus pret parāda esamību vai tā apmēru, bet tiesa vai šķīrējtiesa ir atzinusi par pamatotu kreditora vai parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzēja prasību par parāda saistību izpildi un spriedums stājies likumīgā spēkā;
- 3) parādnieks ir rakstveidā izteicis iebildumus pret parāda esamību vai tā apmēru, bet parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzējs ir rakstveidā pamatojis parāda esamību un tā apmēru un izsniedzis parādniekam parāda esamību un tā apmēru pamatojošu dokumentu kopijas.

13. pants. Informācijas iekļaušana parādvēstures datubāzē

(1) Informāciju par parādnieku un tā parādu iekļauj parādvēstures datubāzē, ja ievēroti visi šādi nosacījumi:

- 1) darījumā vai tiesību aktā noteiktais maksājuma saistību izpildes kavējums ir ilgāks par 60 dienām;
- 2) ir iestājies parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzēja paziņojumā noteiktais parādnieka iebildumu izteikšanas termiņš un parādnieks šajā termiņā nav samaksājis parādu.

(2) Parādvēstures datubāzē iekļauj šādu informāciju par parādnieku un tā parādu:

- 1) parādnieka vārds, uzvārds, personas kods;
- 2) datums, kurā informācija iekļauta parādvēstures datubāzē;
- 3) parāda apmērs, tai skaitā pamatparāda apmērs, procenti par naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu, pielīgtie vai likumiskie procenti un līgumsoda apmērs;
- 4) samaksātā parāda daļa;
- 5) parāda samaksas ilgums;
- 6) parāda atgūšanas statuss (notiek vai nenotiek parāda atgūšana; datums, kurā parāda atgūšana izbeigta; ja parāda atgūšana ir izbeigta, izbeigšanas iemesls — ir strīds vai nav strīda par parāda esamību vai tā apmēru);
- 7) ja kreditors ir saimnieciskās darbības veicējs, — nozare, kurā darbojas parādnieka kreditors saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra regulu (EK) Nr.1893/2006, ar ko izveido NACE 2.red. saimniecisko darbību statistisko klasifikāciju, kā arī groza Padomes regulu (EEK) Nr.3037/90 un dažas EK regulas par īpašām statistikas jomām.

(3) Parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzējs rakstveidā paziņo parādniekam par informācijas iekļaušanu parādvēstures datubāzē. Tajā iekļauto informāciju dara pieejamu trešajām personām ne agrāk kā 30 dienas pēc paziņojuma nosūtīšanas parādniekam.

(4) Trešā persona, pamatojoties uz rakstveida līgumu ar parādvēstures datubāzes turētāju, ir tiesīga saņemt šā panta otrajā daļā minēto parādvēstures datubāzē iekļauto informāciju par parādnieku un tā parādu, ja parādnieks Fizisko personu datu aizsardzības likumā noteiktajā kārtībā tam piekritis. Ja parādnieks apgalvo, ka nav devis piekrišanu datubāzē iekļautās informācijas nodošanai trešajai personai, pienākums pierādīt šādas piekrišanas esamību ir tam, kurš apgalvo, ka piekrišana ir dota.

(5) Ja parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzējs pats vai pēc parādnieka vai citas personas sniegtās informācijas konstatē, ka parādvēstures datubāzē iekļautā informācija ir neprecīza, nepilnīga vai nepatiesa, parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzēja pienākums ir nekavējoties novērst šos trūkumus un par to paziņot trešajām personām, kuras saņēmušas attiecīgo informāciju. Parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzēja atteikumu novērst attiecīgos trūkumus var apstrīdēt Datu valsts inspekcijā Fizisko personu datu aizsardzības likumā noteiktajā kārtībā.

(6) Informācija parādvēstures datubāzē tiek glabāta trīs gadus no parāda samaksas dienas vai saistību izpildes dzēšanas dienas likumā noteiktajā kārtībā. Ja parāds netiek samaksāts, informāciju par parādnieka parādu glabā parādvēstures datubāzē līdz prasījuma tiesību noilguma izbeigšanās dienai.

14. pants. Valsts informācijas sistēmā saņemamā informācija par parādnieku

Lai izpildītu šā likuma 7. panta prasības, parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzējs un kreditors, kas ir saņēmis atļauju (licenci) kreditēšanas pakalpojumu sniegšanai vai kas ir kredītiestāde, ir tiesīgs iegūt no Iedzīvotāju reģistra šādu informāciju:

- 1) parādnieka deklarētā dzīvesvieta;
- 2) apstiprinājums par parādnieka nāvi.

Pārejas noteikumi

1. Šā likuma 5. panta otrā, trešā, ceturta un piektā daļa, kā arī 6. pants stājas spēkā 2013. gada 1. februārī.

2. Šā likuma 5. panta pirmā daļa stājas spēkā 2013. gada 1. maijā.

3. Ministru kabinets līdz 2013. gada 31. janvārim izdod šā likuma 5. panta ceturtajā un piektajā daļā, kā arī 6. panta trešajā daļā minētos noteikumus.

4. Parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzējs ir tiesīgs iegūt no Iedzīvotāju reģistra šā likuma 14. pantā minēto informāciju pēc tam, kad ir izpildījis šā likuma 5. panta pirmās daļas prasību un saņēmis speciālo atļauju (licenci) parādu atgūšanai.

5. Parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzējs, kurš uzsācis parāda atgūšanu no parādnieka līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai, ir tiesīgs informāciju par parādnieku un tā parādu iekļaut parādvēstures datubāzē, ja ievēroti abi šādi nosacījumi:

- 1) parādnieks nav izteicis iebildumus pret parāda esamību vai tā apmēru;
- 2) parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzējs datus par parādnieku un tā parādu ieguvis likumīgi.

Likums Saeimā pieņemts 2012. gada 8. novembrī.

Valsts prezidents A.Bērziņš

Rīgā 2012. gada 27. novembrī

Publikācija "Latvijas Vēstnesī" 27.11.2012., Nr.186.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts prezidents izsludina šādu likumu:

319. 193L/11 Par Latvijas Republikas valdības un Apvienoto Arābu Emirātu valdības konvenciju par nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu attiecībā uz ienākuma un kapitāla nodokļiem un tās protokolu

1. pants. 2012.gada 11.martā Abū Dabī parakstītā Latvijas Republikas valdības un Apvienoto Arābu Emirātu valdības konvencija par nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu attiecībā uz ienākuma un kapitāla nodokļiem (turpmāk — Konvencija) un tās 2012.gada 11.martā Abū Dabī parakstītais protokols (turpmāk — Protokols) ar šo likumu tiek pieņemts un apstiprināts.

2. pants. Konvencijā un Protokolā paredzēto saistību izpildi koordinē Finanšu ministrija.

3. pants. Konvencija un Protokols stājas spēkā Konvencijas 33. pantā noteiktajā laikā un kārtībā, un Ārlietu ministrija par to paziņo oficiālajā izdevumā “Latvijas Vēstnesis”.

4. pants. Likums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā izsludināšanas. Līdz ar likumu izsludināma Konvencija un Protokols latviešu un angļu valodā.

Likums Saeimā pieņemts 2012. gada 15. novembrī.

Valsts prezidents A.Bērziņš

Rīgā 2012. gada 30. novembrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 30.11.2012., Nr.189.

**LATVIJAS REPUBLIKAS VALDĪBAS
UN
APVIENOTO ARĀBU EMIRĀTU VALDĪBAS
KONVENCIJA
PAR NODOKĻU DUBULTĀS UZLIKŠANAS
UN NODOKĻU NEMAKSĀŠANAS NOVĒRŠANU
ATTIECĪBĀ UZ IENĀKUMA UN KAPITĀLA NODOKĻIEM**

Latvijas Republikas valdība un Apvienoto Arābu Emirātu valdība,

apliecinādamas vēlēšanos veicināt un stiprināt to ekonomiskās attiecības, noslēdzot Konvenciju par nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu attiecībā uz ienākuma un kapitāla nodokļiem,

vienojas par tālāk minēto:

1. pants

PERSONAS, UZ KURĀM ATTIECAS KONVENCIJA

Šī Konvencija attiecas uz personām, kas ir vienas vai abu Līgumslēdzēju Valstu rezidenti.

2. pants

NODOKĻI, UZ KURIEM ATTIECAS KONVENCIJA

1. Šī Konvencija attiecas uz ienākuma un kapitāla nodokļiem, ko uzliek Līgumslēdzējas Valsts, tās vietējās valdības vai vietējo pašvaldību labā neatkarīgi no šo nodokļu iekasēšanas veida.

2. Par ienākuma un kapitāla nodokļiem uzskatāmi visi nodokļi, ko uzliek kopējam ienākumam, kopējam kapitālam vai ienākuma vai kapitāla daļai, tajā skaitā nodokļi, ko uzliek kapitāla pieaugumam no kustamā vai nekustamā īpašuma atsavināšanas, kā arī nodokļi no kapitāla vērtības pieauguma.

3. Esošie nodokļi, uz ko attiecas šī Konvencija, konkrēti ir:

a) Latvijā:

- (i) uzņēmumu ienākuma nodoklis;
- (ii) iedzīvotāju ienākuma nodoklis;
- (iii) nekustamā īpašuma nodoklis;
(turpmāk – Latvijas nodokļi);

b) Apvienotajos Arābu Emirātos:

- (i) ienākuma nodoklis; un
- (ii) uzņēmumu nodoklis;
(turpmāk – Apvienoto Arābu Emirātu nodokļi).

4. Šī Konvencija attiecas arī uz jebkuriem identiskiem vai pēc būtības līdzīgiem nodokļiem, kas, papildinot vai aizstājot esošos nodokļus, tiek ieviesti pēc šīs Konvencijas parakstīšanas datuma. Līgumslēdzēju Valstu kompetentās iestādes informē viena otru par jebkuriem nozīmīgiem grozījumiem šo valstu attiecīgajos nodokļu normatīvajos aktos.

3. pants

VISPĀRĪGĀS DEFINĪCIJAS

1. Ja no konteksta nav izsecināms citādi, tad šajā Konvencijā:

- a) termins “Latvija” nozīmē Latvijas Republiku, un, lietots ģeogrāfiskā nozīmē, tas apzīmē Latvijas Republikas teritoriju un jebkuru citu Latvijas Republikas teritoriālajiem ūdeņiem piegulošu teritoriju, kurā saskaņā ar Latvijas normatīvajiem aktiem un starptautiskajām tiesībām var tikt īstenotas Latvijas tiesības uz jūras un zemes dzīlēm un tur esošajiem dabas resursiem;
- b) termins “Apvienotie Arābu Emirāti” nozīmē Apvienotos Arābu Emirātus, un, lietots ģeogrāfiskā nozīmē, tas apzīmē teritoriju, pār kuru tie īsteno savu suverenitāti, kā arī teritoriālo jūru, gaisa telpu un zemūdens apgabalus, tajā skaitā sauszemi un salas, kas atrodas to jurisdikcijā, attiecībā uz ko Apvienotie Arābu Emirāti saskaņā ar starptautiskajām tiesībām un Apvienoto Arābu Emirātu normatīvajiem aktiem īsteno suverenās tiesības uz jebkādam darbībām saistībā ar dabas resursu izpēti vai izmantošanu;
- c) termini “Līgumslēdzēja Valsts” un “otra Līgumslēdzēja Valsts” atkarībā no konteksta nozīmē Latviju vai Apvienotos Arābu Emirātus;
- d) termins “nodokļi” atkarībā no konteksta nozīmē Latvijas nodokļus vai Apvienoto Arābu Emirātu nodokļus;
- e) termins “persona” nozīmē fizisko personu, sabiedrību un jebkuru citu personu apvienību;
- f) termins “sabiedrība” nozīmē jebkuru korporatīvu apvienību vai jebkuru vienību, kas nodokļu uzlikšanas nolūkā tiek uzskatīta par korporatīvu apvienību;
- g) termini “Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums” un “otras Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums” attiecīgi nozīmē uzņēmumu, ko vada Līgumslēdzējas Valsts rezidents, un uzņēmumu, ko vada citas Līgumslēdzējas Valsts rezidents;
- h) termins “starptautiskā satiksme” nozīmē jebkurus pārvadājumus ar kuģi vai gaisa kuģi, ko veic Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums, izņemot tos gadījumus, kad kuģis vai gaisa kuģis pārvietojas vienīgi otras Līgumslēdzējas Valsts iekšienē;
- i) termins “kompetentā iestāde” nozīmē:
 - (i) Latvijā, Finanšu ministriju vai tās pilnvaroto pārstāvi;
 - (ii) Apvienotajos Arābu Emirātos, Finanšu ministriju vai tās pilnvaroto pārstāvi;
- j) termins “valsts piederīgais” nozīmē:
 - (i) ikvienu fizisku personu, kurai ir Līgumslēdzējas Valsts pilsonība; un
 - (ii) ikvienu juridisku personu, personālsabiedrību vai asociāciju, kuras statuss kā tāds izriet no spēkā esošajiem Līgumslēdzējas Valsts normatīvajiem aktiem.

2. Līgumslēdzējām Valstīm jebkurā laikā piemērojot šo Konvenciju, visiem tajā nedefinētajiem terminiem ir tāda nozīme, kāda tiem ir tajā laikā attiecīgās Līgumslēdzējas Valsts normatīvajos aktos attiecībā uz nodokļiem, uz kuriem attiecas Konvencija, ja vien no konteksta nav izsecināms citādi, turklāt šis valsts attiecīgajos nodokļu normatīvajos aktos paredzētā nozīme prevalē pār citos šīs valsts normatīvajos aktos paredzēto nozīmi.

4. pants REZIDENTS

1. Šajā Konvencijā termins “Līgumslēdzējas Valsts rezidents” nozīmē:

- a) Latvijā, jebkuru personu, kurai saskaņā ar Latvijas normatīvajiem aktiem uzliek nodokļus, pamatojoties uz tās pastāvīgo dzīvesvietu, rezidenci, vadības atrašanās vietu, nodibināšanas vietu vai jebkuru citu līdzīgu kritēriju, bet šis termins neietver tās personas, kurām šajā valstī nodokļi tiek uzlikti tikai attiecībā uz to ienākumiem no šajā valstī esošajiem peļņas avotiem vai tajā esošo kapitālu;
- b) Apvienotajos Arābu Emirātos:
 - (i) fizisku personu, kura ir Apvienoto Arābu Emirātu valsts piederīgais, ja šai fiziskai personai Apvienotajos Arābu Emirātos ir būtiska klātbūtne, pastāvīgā dzīvesvieta vai Apvienotie Arābu Emirāti ir tās ierastā mītnes zeme, un šīs fiziskās personas personiskās un ekonomiskās attiecības ir ciešākas ar Apvienotajiem Arābu Emirātiem nekā ar jebkuru citu valsti;
 - (ii) sabiedrību, kura ir nodibināta saskaņā ar Apvienoto Arābu Emirātu normatīvajiem aktiem.

2. Pirmās daļas piemērošanai termins “Līgumslēdzējas Valsts rezidents” ietver arī:

- a) valsti, jebkuru tās vietējo valdību, vietējo pašvaldību;
- b) pensiju fondus, kas ir atzīti un tiek uzraudzīti saskaņā ar Līgumslēdzējas Valsts normatīvajos aktos noteiktiem nosacījumiem un kuru ienākumi šajā valstī pilnībā tiek atbrīvoti no nodokļu uzlikšanas;
- c) Līgumslēdzējas Valsts valdības institūciju. Jebkura institūcija, kuru ir izveidojusi, kas pilnīgi pieder un kuru uzrauga vienas Līgumslēdzējas Valsts valdība vai tās vietējā valdība, un kura, Līgumslēdzēju Valstu kompetentajām iestādēm savstarpēji vienojoties, ir par tādu atzīta, tiek uzskatīta par valdības institūciju.

3. Ja saskaņā ar pirmās daļas noteikumiem fiziskā persona ir abu Līgumslēdzēju Valstu rezidents, tās statuss nosakāms šādi:

- a) šī persona tiek uzskatīta tikai par tās valsts rezidentu, kurā atrodas tās pastāvīgā dzīvesvieta; ja tās pastāvīgā dzīvesvieta ir abās valstīs, šī persona tiek uzskatīta tikai par tās valsts rezidentu, ar kuru tai ir ciešākas personiskās un ekonomiskās attiecības (vitālo interešu centrs);
- b) ja nav iespējams noteikt valsti, kurā šai personai ir vitālo interešu centrs, vai arī tai nav pastāvīgas dzīvesvietas nevienā no abām valstīm, šī persona tiek uzskatīta tikai par tās valsts rezidentu, kas ir tās ierastā mītnes zeme;
- c) ja šai personai ierastā mītnes zeme ir abas valstis vai nav neviena no tām, tā tiek uzskatīta tikai par tās valsts rezidentu, kuras valsts piederīgais ir šī persona;
- d) ja šī persona ir abu valstu piederīgais vai nav nevienas šīs valsts piederīgais, Līgumslēdzēju Valstu kompetentās iestādes izšķir šo jautājumu, savstarpēji vienojoties.

4. Ja saskaņā ar pirmās daļas noteikumiem persona, kas nav fiziska persona, ir abu Līgumslēdzēju Valstu rezidents, Līgumslēdzēju Valstu kompetentās iestādes cenšas atrisināt šo jautājumu savstarpējas vienošanās ceļā.

5. pants PASTĀVĪGĀ PĀRSTĀVNICĪBA

1. Šajā Konvencijā termins “pastāvīgā pārstāvniecība” nozīmē noteiktu darbības vietu, kur uzņēmums pilnīgi vai daļēji veic uzņēmējdarbību.

2. Termins “pastāvīgā pārstāvniecība” ietver:

- a) vadības atrašanās vietu;
- b) filiāli;
- c) biroju;
- d) fabriku;
- e) darbnīcu;
- f) šahtu, naftas vai gāzes ieguves vietu, akmeņlauztuves vai jebkuru citu dabas resursu ieguves vietu, un
- g) zemnieku saimniecību vai stādījumus;

3. Būvlaukums, celtniecības, montāžas vai instalācijas projekts, vai ar tiem saistītā uzraudzības darbība tiek uzskatīti par pastāvīgo pārstāvniecību tikai tad, ja šie būvdarbi, projekts vai darbība notiek ilgāk par deviņiem mēnešiem.

4. Neatkarīgi no šī panta iepriekšējiem noteikumiem termins “pastāvīgā pārstāvniecība” neietver:

- a) ēku un iekārtu izmantošanu tikai un vienīgi uzņēmumam piederošo preču vai izstrādājumu uzglabāšanai, demonstrēšanai vai piegādēm;
- b) uzņēmumam piederošos preču vai izstrādājumu krājumus, kas paredzēti tikai un vienīgi uzglabāšanai, demonstrēšanai vai piegādēm;
- c) uzņēmumam piederošos preču vai izstrādājumu krājumus, kas paredzēti tikai un vienīgi pārstrādei citā uzņēmumā;
- d) noteiktu darbības vietu, kas paredzēta tikai un vienīgi preču vai izstrādājumu iepirkšanai uzņēmuma vajadzībām vai informācijas vākšanai uzņēmuma vajadzībām;
- e) noteiktu darbības vietu, kas paredzēta tikai un vienīgi tam, lai veiktu uzņēmuma labā jebkuru citu sagatavošanas vai palīgdarbību;
- f) noteiktu darbības vietu, kas paredzēta tikai un vienīgi, lai nodarbotos ar a) līdz e) punktā minētajām darbībām jebkādā to kombinācijā, ja darbību kombinācijai kopumā ir sagatavošanas vai palīgdarbības raksturs.

5. Neatkarīgi no pirmās un otrās daļas noteikumiem, ja persona, kas nav sestajā daļā minētais neatkarīga statusa aģents, darbojas uzņēmuma labā un tai ir piešķirtas pilnvaras Līgumslēdzējā Valstī noslēgt līgumus uzņēmuma vārdā, un tā pastāvīgi izmanto šīs pilnvaras, tad attiecībā uz visām darbībām, ko šāda persona veic uzņēmuma labā, tiek uzskatīts, ka uzņēmumam ir pastāvīgā pārstāvniecība attiecīgajā valstī, izņemot, ja šāda persona veic tikai ceturtajā daļā paredzētās darbības, kuras veicot noteiktā darbības vietā, šāda noteikta darbības vieta saskaņā ar minēto daļu netiek uzskatīta par pastāvīgo pārstāvniecību.

6. Tiek uzskatīts, ka uzņēmumam nav pastāvīgās pārstāvniecības Līgumslēdzējā Valstī, ja uzņēmums veic uzņēmējdarbību šajā valstī, izmantojot vienīgi brokeri, tirdzniecības aģentu vai jebkuru citu neatkarīga statusa aģentu, ar nosacījumu, ka šīs personas veic savu parasto uzņēmējdarbību.

7. Fakts, ka sabiedrība – Līgumslēdzējas Valsts rezidents kontrolē sabiedrību, kura ir otras Līgumslēdzējas Valsts rezidents vai kura veic uzņēmējdarbību šajā otrā valstī (izmantojot pastāvīgo pārstāvniecību vai kādā citā veidā), vai ir pakļauta šādas sabiedrības kontrolei, pats par sevi nenozīmē, ka kāda no šīm sabiedrībām ir otras sabiedrības pastāvīgā pārstāvniecība.

6. pants

IENĀKUMS NO NEKUSTAMĀ ĪPAŠUMA

1. Ienākumam, ko Līgumslēdzējas Valsts rezidents gūst no nekustamā īpašuma (arī ienākumam no lauksaimniecības un mežsaimniecības), kas atrodas otrā Līgumslēdzējā Valstī, var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.

2. Terminam “nekustamais īpašums” ir tāda nozīme, kāda tam ir tās Līgumslēdzējas Valsts normatīvajos aktos, kurā atrodas attiecīgais īpašums. Jebkurā gadījumā šis termins ietver īpašumu, kas ir piederīgs nekustamajam īpašumam, mājlopus un iekārtas, ko izmanto lauksaimniecībā un mežsaimniecībā, tiesības, uz kurām attiecas zemes īpašuma tiesību vispārīgie noteikumi, jebkuras tiesības izmantot iespēju iegādāties nekustamo īpašumu vai līdzīgas tiesības iegūt nekustamo īpašumu, nekustamā īpašuma lietojumu un tiesības uz mainīgiem vai nemainīgiem maksājumiem kā atlīdzību par derīgo izrakteņu ieguli, dabas atradņu un citu dabas resursu izmantošanu vai tiesībām tos izmantot. Kuģi un gaisa kuģi netiek uzskatīti par nekustamo īpašumu.

3. Pirmās daļas noteikumi tiek piemēroti attiecībā uz ienākumu no nekustamā īpašuma tiešas izmantošanas, izīrēšanas vai izmantošanas jebkādā citā veidā, kā arī attiecībā uz ienākumu no nekustamā īpašuma atsavināšanas.

4. Pirmās un trešās daļas noteikumi tiek piemēroti arī attiecībā uz ienākumu no uzņēmuma nekustamā īpašuma, kā arī attiecībā uz ienākumu no nekustamā īpašuma, ko izmanto neatkarīgu individuālu pakalpojumu sniegšanai.

7. pants

UZŅĒMĒJDARBĪBAS PEĻŅA

1. Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma peļņai tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī, izņemot, ja uzņēmums veic uzņēmējdarbību otrā Līgumslēdzējā Valstī, izmantojot tur esošo pastāvīgo pārstāvniecību. Ja uzņēmums veic uzņēmējdarbību minētajā veidā, uzņēmuma peļņai var uzlikt nodokļus otrā valstī, bet tikai tai peļņas daļai, ko var attiecināt uz šo pastāvīgo pārstāvniecību.

2. Saskaņā ar trešās daļas noteikumiem, ja Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums veic uzņēmējdarbību otrā Līgumslēdzējā Valstī, izmantojot tur esošo pastāvīgo pārstāvniecību, katrā Līgumslēdzējā Valstī uz šo pastāvīgo pārstāvniecību attiecināms tāds peļņas daudzums, kādu tā varētu gūt, ja tā būtu nodalīts un atsevišķs uzņēmums, kas veic tādu pašu vai līdzīgu uzņēmējdarbību tādos pašos vai līdzīgos apstākļos un pilnīgi neatkarīgi veiktu darījumus ar uzņēmumu, kura pastāvīgā pārstāvniecība tā ir.

3. Nosakot pastāvīgās pārstāvniecības peļņu Līgumslēdzējā Valstī, tiek atļauts atskaitīt izdevumus, kas radušies pastāvīgās pārstāvniecības vajadzībām tās atrašanās valstī vai citur, tajā skaitā operatīvos un vispārējos administratīvos izdevumus.

4. Ja Līgumslēdzējā Valstī peļņu, kas attiecināma uz pastāvīgo pārstāvniecību, nosaka, sadalot uzņēmuma kopīgo peļņu proporcionāli starp tā struktūrvienībām, otrā daļa neaizliedz Līgumslēdzējai Valstij, kā parasti pēc šī principa, noteikt peļņas daļu, kurai uzliedz nodokļus; izmantotajai sadales metodei tomēr jābūt tādai, lai rezultāts atbilstu šajā pantā ietvertajiem principiem.

5. Uz pastāvīgo pārstāvniecību netiek attiecināta peļņa tikai tāpēc vien, ka tā ir iegādājusies preces vai izstrādājumus uzņēmuma, kura pastāvīgā pārstāvniecība tā ir, vajadzībām.

6. Lai piemērotu iepriekšējo daļu noteikumus, peļņu, ko attiecinā uz pastāvīgo pārstāvniecību, katru gadu nosaka ar vienu un to pašu metodi, izņemot, ja ir pietiekams iemesls rīkoties citādi.

7. Ja peļņā ir ietverti citos šīs Konvencijas pantos atsevišķi aplūkoti ienākuma veidi, šī panta noteikumi neietekmē šo citu pantu noteikumus.

8. pants

KUĢNIECĪBA UN GAISA TRANSPORTS

1. Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma gūtajai peļņai no kuģu vai gaisa kuģu izmantošanas starptautiskajā satiksmē uzliedz nodokļus tikai šajā valstī.

2. Šī panta piemērošanai uzņēmuma peļņa no kuģu vai gaisa kuģu izmantošanas starptautiskajā satiksmē iekļauj:

- a) peļņu no kuģu vai gaisa kuģu iznomāšanas, iznomājot tos bez apkalpes un apgādes; un

- b) peļņu no konteineru (tajā skaitā piekabju un līdzīga konteineru pārvadāšanas aprīkojuma) lietošanas, uzturēšanas vai iznomāšanas preču vai izstrādājumu pārvadāšanai;

ja šāda iznomāšana vai šāda lietošana, uzturēšana vai iznomāšana notiek papildus uzņēmuma kuģu vai gaisa kuģu izmantošanai starptautiskajā satiksmē.

3. Pirmās daļas noteikumi attiecas arī uz peļņu no piedalīšanās pulā, kopējā uzņēmējdarbībā vai starptautiskās satiksmes transporta aģentūrā.

9. pants

SAISTĪTIE UZŅĒMUMI

1. Ja:

- a) Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums tieši vai netieši piedalās otras Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma vadībā vai kontrolē vai arī tam pieder daļa no šī uzņēmuma kapitāla, vai
- b) vienas un tās pašas personas tieši vai netieši piedalās Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma un otras Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma vadībā vai kontrolē vai arī tām pieder daļa no šo uzņēmumu kapitāla,

un jebkurā no šiem gadījumiem šo divu uzņēmumu komerciālās vai finanšu attiecības tiek veidotas vai nodibinātas pēc noteikumiem, kas atšķiras no tiem noteikumiem, kuri būtu spēkā starp diviem neatkarīgiem uzņēmumiem, tad jebkura peļņa, ko gūtu viens no uzņēmumiem, bet iepriekšminēto noteikumu ietekmē nav guvis, var tikt iekļauta šī uzņēmuma peļņā, un tai var atbilstoši uzlikt nodokļus.

2. Ja Līgumslēdzēja Valsts iekļauj šīs valsts uzņēmuma peļņā un attiecīgi uzliet nodokļus tai peļņai, attiecībā uz ko otrā valstī otras Līgumslēdzējas Valsts uzņēmumam ir uzlikts nodoklis, un šī iekļautā peļņa ir tāda peļņa, ko būtu guvis pirmās Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums, ja attiecības starp šiem diviem uzņēmumiem būtu bijušas tādas, kādas pastāvētu starp diviem neatkarīgiem uzņēmumiem, tad otra valsts veic atbilstošas korekcijas attiecībā uz nodokļa lielumu, kāds tiek uzlikts šai peļņai otrā valstī. Nosakot šīs korekcijas, ņem vērā citus šīs Konvencijas noteikumus un, ja nepieciešams, rīko Līgumslēdzēju Valstu kompetento iestāžu konsultācijas.

10. pants

DIVIDENDES

1. Dividendēm, ko sabiedrība — Līgumslēdzējas Valsts rezidents izmaksā otras Līgumslēdzējas Valsts rezidentam, var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.

2. Tomēr šīm dividendēm var uzlikt nodokļus arī atbilstoši attiecīgās valsts normatīvajiem aktiem tajā Līgumslēdzējā Valstī, kuras rezidents ir sabiedrība, kas izmaksā dividendes, bet, ja šo dividenžu īstenais īpašnieks ir otras Līgumslēdzējas Valsts rezidents, nodoklis nedrīkst pārsniegt 5 procentus no dividenžu kopapjoma.

Šī daļa neietekmē nodokļu uzlikšanu sabiedrības peļņai, no kuras izmaksā dividendes.

3. Neatkarīgi no šī panta pirmās un otrās daļas noteikumiem sabiedrības – Līgumslēdzējas Valsts rezidenta izmaksātajām dividendēm tiek uzlikti nodokļi tikai otrā Līgumslēdzējā Valstī, ja dividenžu īstenais īpašnieks ir šī otrā valsts, tās vietējā valdība, vietējā pašvaldība vai centrālā banka vai jebkura 4. panta otrās daļas c) punktā definētā otras valsts valdības institūcija.

4. Termins “dividendes” šajā pantā nozīmē ienākumu no akcijām un pamatkapitāla daļām, vai citām no parādu prasībām neizrietošām tiesībām piedalīties sabiedrības peļņas sadalē, kā arī ienākumu no citām tiesībām, uz ko saskaņā ar tās valsts normatīvajiem aktiem, kuras rezidents ir sabiedrība, kas veic peļņas sadali, attiecas tāds pats nodokļu uzlikšanas režīms kā uz ienākumu no akcijām un pamatkapitāla daļām.

5. Pirmās un otrās daļas noteikumus nepiemēro, ja dividenžu īstenais īpašnieks, kurš ir Līgumslēdzējas Valsts rezidents, veic uzņēmējdarbību otrā Līgumslēdzējā Valstī, kuras rezidents ir dividendes izmaksājošā sabiedrība, izmantojot tur esošo pastāvīgo pārstāvniecību, vai arī sniedz neatkarīgus individuālos pakalpojumus šajā otrā valstī, izmantojot tajā izvietoto pastāvīgo bāzi, un ja līdzdalība, par kuru tiek izmaksātas dividendes, ir faktiski saistīta ar šo pastāvīgo pārstāvniecību vai pastāvīgo bāzi. Šajā gadījumā atkarībā no apstākļiem piemēro 7. vai 14. panta noteikumus.

6. Ja sabiedrība – Līgumslēdzējas Valsts rezidents gūst peļņu vai ienākumus otrā Līgumslēdzējā Valstī, šī otra valsts nedrīkst nedz uzlikt jebkādus nodokļus šīs sabiedrības izmaksātajām dividendēm, izņemot, ja dividendes tiek izmaksātas otras valsts rezidentam vai ja līdzdalība, par kuru tiek izmaksātas dividendes, ir faktiski saistīta ar pastāvīgo pārstāvniecību vai pastāvīgo bāzi šajā otrā valstī; nedz arī uzlikt nesadalītās peļņas nodokli sabiedrības nesadalītajai peļņai pat tad, ja izmaksātas dividendes vai nesadalītā peļņa pilnīgi vai daļēji sastāv no otrā valstī gūtās peļņas vai ienākuma.

11. pants PROCENTI

1. Procentiem, kas rodas Līgumslēdzējā Valstī un tiek izmaksāti otras Līgumslēdzējas Valsts rezidentam, var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.

2. Tomēr šiem procentiem var uzlikt nodokļus arī atbilstoši attiecīgās valsts normatīvajiem aktiem tajā Līgumslēdzējā Valstī, kurā tie rodas, bet, ja šo procentu īstenais īpašnieks ir otras Līgumslēdzējas Valsts rezidents, tad nodoklis nedrīkst pārsniegt 2,5 procentus no procentu kopapjoma.

3. Neatkarīgi no šī panta 1. un 2. daļas noteikumiem procentiem, kas rodas Līgumslēdzējā Valstī, tiek uzlikti nodokļi tikai otrā Līgumslēdzējā Valstī, ja procentu īstenais īpašnieks ir šī otrā valsts, tās vietējā valdība, vietējā pašvaldība vai centrālā banka vai jebkura 4. panta otrās daļas c) punktā definētā otras Līgumslēdzējas Valsts valdības institūcija, vai procenti, kas rodas Līgumslēdzējā Valstī par jebkāda veida aizdevumu, ko piešķirusi banka – otras Līgumslēdzējas Valsts rezidents, pirmajā minētajā valstī tiek atbrīvoti no nodokļu uzlikšanas.

4. Šajā pantā termins “procenti” nozīmē ienākumu no jebkāda veida parāda prasībām neatkarīgi no tā, vai tās ir vai nav nodrošinātas ar hipotēku un vai tām ir vai nav tiesības piedalīties parādnieka peļņas sadalē, un it īpaši ienākumu no valdības vērtspapīriem un ienākumu no obligācijām vai parādzīmēm, tajā skaitā prēmijas un balvas, kas piederīgas šiem vērtspapīriem, obligācijām vai parādzīmēm. Termins “procenti” neietver ienākumu, kas atbilstoši 10. panta noteikumiem tiek uzskatīts par dividendēm. Soda naudas, kas saņemtas par laikā neveiktajiem maksājumiem, netiek uzskatītas par procentiem šī panta noteikumu piemērošanai.

5. Pirmās, otrās un trešās daļas noteikumi netiek piemēroti, ja procentu īstenais īpašnieks, kas ir Līgumslēdzējas Valsts rezidents, veic uzņēmējdarbību otrā Līgumslēdzējā Valstī, kurā šie procenti rodas, izmantojot tur esošo pastāvīgo pārstāvniecību, vai arī sniedz neatkarīgus individuālos pakalpojumus šajā otrā valstī, izmantojot tajā izvietoto pastāvīgo bāzi, un ja parāda prasības, uz kuru pamata tiek maksāti procenti, ir faktiski saistītas ar šo pastāvīgo pārstāvniecību vai pastāvīgo bāzi. Šajā gadījumā atkarībā no apstākļiem piemēro 7. vai 14. panta noteikumus.

6. Ja procentu maksātājs ir Līgumslēdzējas Valsts rezidents, tiek uzskatīts, ka procenti rodas šajā valstī. Tomēr, ja persona, kas izmaksā procentus, neatkarīgi no tā, vai šī persona ir Līgumslēdzējas Valsts rezidents vai nav, izmanto Līgumslēdzējā Valstī esošo pastāvīgo pārstāvniecību vai tur izvietoto pastāvīgo bāzi, sakarā ar ko radušās parādu saistības, par kurām tiek maksāti procenti, un ja šos procentus izmaksā (sedz) pastāvīgā pārstāvniecība vai pastāvīgā bāze, tiek uzskatīts, ka šie procenti rodas tajā valstī, kurā atrodas pastāvīgā pārstāvniecība vai pastāvīgā bāze.

7. Ja, pamatojoties uz īpašām attiecībām starp procentu maksātāju un procentu īsteno īpašnieku vai starp viņiem abiem un kādu citu personu, procentu summa, kas attiecas uz parāda

prasībām, par kurām tā tiek izmaksāta, pārsniedz summu, par kādu būtu varējuši vienoties procentu maksātājs un procentu īstenais īpašnieks, ja starp viņiem nebūtu minēto īpašo attiecību, tad šī panta noteikumi tiek piemēroti tikai attiecībā uz pēdējo minēto summu. Šādā gadījumā maksājumu daļai, kas pārsniedz šo summu, nodokļus uzliek atbilstoši katras Līgumslēdzējas Valsts normatīvajiem aktiem, ņemot vērā šīs Konvencijas pārējos noteikumus.

12. pants

AUTORATLĪDZĪBA

1. Autoratlīdzībai, kas rodas Līgumslēdzējā Valstī un ko izmaksā otras Līgumslēdzējas Valsts rezidentam, var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.

2. Tomēr šādai autoratlīdzībai var arī uzlikt nodokļus atbilstoši attiecīgās valsts normatīvajiem aktiem tajā Līgumslēdzējā Valstī, kurā tā rodas, bet, ja autoratlīdzības īstenais īpašnieks ir otras Līgumslēdzējas Valsts rezidents, nodoklis nedrīkst pārsniegt 5 procentus no autoratlīdzības kopapjoma.

3. Termins “autoratlīdzība” šajā pantā nozīmē jebkāda veida maksājumus, ko saņem kā kompensāciju par jebkuru autortiesību izmantošanu vai par tiesībām izmantot jebkuras autortiesības uz literāru, mākslas vai zinātnisku darbu, arī kinofilmām un filmām vai ierakstiem un citiem attēla vai skaņas reprodukcijas līdzekļiem radio vai televīzijas pārraidēm, uz jebkuru patentu, preču zīmi, dizainu vai paraugu, plānu, slepenu formulu vai procesu, vai par ražošanas, komerciālo vai zinātnisko iekārtu izmantošanu vai par tiesībām tās izmantot, vai par informāciju attiecībā uz ražošanas, komerciālo vai zinātnisko pieredzi.

4. Pirmās un otrās daļas noteikumi netiek piemēroti, ja autoratlīdzības īstenais īpašnieks, kas ir Līgumslēdzējas Valsts rezidents, veic uzņēmējdarbību otrā Līgumslēdzējā Valstī, kurā rodas autoratlīdzība, izmantojot tur esošo pastāvīgo pārstāvniecību, vai arī sniedz neatkarīgus individuālos pakalpojumus šajā otrā valstī, izmantojot tajā izvietoto pastāvīgo bāzi, un ja tiesības vai īpašums, par ko tiek maksāta autoratlīdzība, ir faktiski saistīti ar šo pastāvīgo pārstāvniecību vai pastāvīgo bāzi. Šajā gadījumā atkarībā no apstākļiem piemēro 7. vai 14. panta noteikumus.

5. Ja autoratlīdzības maksātājs ir Līgumslēdzējas Valsts rezidents, tiek uzskatīts, ka autoratlīdzība rodas šajā valstī. Tomēr, ja persona, kas izmaksā autoratlīdzību, neatkarīgi no tā, vai šī persona ir Līgumslēdzējas Valsts rezidents vai nav, izmanto Līgumslēdzējā Valstī esošo pastāvīgo pārstāvniecību vai tur izvietoto pastāvīgo bāzi, sakarā ar ko radies pienākums izmaksāt autoratlīdzību, un ja šo autoratlīdzību izmaksā (sedz) šī pastāvīgā pārstāvniecība vai pastāvīgā bāze, tiek uzskatīts, ka autoratlīdzība rodas tajā valstī, kurā atrodas pastāvīgā pārstāvniecība vai pastāvīgā bāze.

6. Ja, pamatojoties uz īpašām attiecībām starp autoratlīdzības maksātāju un autoratlīdzības īsteno īpašnieku vai starp viņiem abiem un kādu citu personu, autoratlīdzības summa, kas attiecas uz izmantošanu, tiesībām vai informāciju, par kuru tā tiek maksāta, pārsniedz autoratlīdzības summu, par kādu būtu varējuši vienoties maksātājs un īstenais īpašnieks, ja starp viņiem nebūtu minēto īpašo attiecību, tad šī panta noteikumi tiek piemēroti tikai attiecībā uz pēdējo minēto summu. Šajā gadījumā maksājuma daļai, kas pārsniedz šo summu, tiek uzlikti nodokļi atbilstoši katras Līgumslēdzējas Valsts normatīvajiem aktiem, ņemot vērā šīs Konvencijas pārējos noteikumus.

13. pants

KAPITĀLA PIEAUGUMS

1. Kapitāla pieaugumam, ko Līgumslēdzējas Valsts rezidents gūst, atsavinot 6. pantā minēto otrā Līgumslēdzējā Valstī esošo nekustamo īpašumu, var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.

2. Kapitāla pieaugumam, ko Līgumslēdzējas Valsts rezidents gūst, atsavinot:

- a) akcijas un pamatkapitāla daļas, kuras savu vērtību tieši vai netieši iegūst galvenokārt

no šajā otrā valstī esošā nekustamā īpašuma; vai

- b) līdzdalību personālsabiedrībā vai citā līdzīgā vienībā, kura savu vērtību tieši vai netieši iegūst galvenokārt no šajā otrā valstī esošā nekustamā īpašuma vai no a) punktā minētajām akcijām un pamatkapitāla daļām,

var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.

3. Kapitāla pieaugumam, kas gūts, atsavinot kustamo īpašumu, kurš ir daļa no Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma pastāvīgās pārstāvniecības uzņēmējdarbības īpašuma otrā Līgumslēdzējā Valstī, vai atsavinot kustamo īpašumu, kas ir piederīgs Līgumslēdzējas Valsts rezidenta pastāvīgajai bāzei otrā Līgumslēdzējā Valstī, kura izveidota neatkarīgo individuālo pakalpojumu sniegšanai, arī kapitāla pieaugumam no šādas pastāvīgās pārstāvniecības (atsevišķi vai kopā ar visu uzņēmumu) atsavināšanas vai šādas pastāvīgās bāzes atsavināšanas, var uzlikt nodokļus otrā Līgumslēdzējā Valstī.

4. Kapitāla pieaugumam, ko Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums, kas izmanto kuģus vai gaisa kuģus starptautiskajā satiksmē, gūst, atsavinot starptautiskajā satiksmē izmantotos kuģus vai gaisa kuģus vai atsavinot kustamo īpašumu, kas ir piederīgs šo kuģu vai gaisa kuģu izmantošanai, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī.

5. Kapitāla pieaugumam, kas gūts, atsavinot jebkuru tādu īpašumu, kas nav pirmajā, otrajā, trešajā un ceturtajā daļā minētais īpašums, tiek uzlikti nodokļi tikai tajā Līgumslēdzējā Valstī, kuras rezidents ir šī īpašuma atsavinātājs.

14. pants

NEATKARĪGIE INDIVIDUĀLIE PAKALPOJUMI

1. Līgumslēdzējas Valsts rezidenta — fiziskas personas ienākumiem, kas gūti, sniedzot profesionālus pakalpojumus vai veicot cita veida neatkarīgu darbību, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī, izņemot, ja šī persona savas darbības vajadzībām izmanto tai regulāri pieejamu pastāvīgo bāzi otrā Līgumslēdzējā Valstī. Ja tiek izmantota šāda pastāvīgā bāze, ienākumiem var uzlikt nodokļus arī otrā valstī, bet tikai tik lielā mērā, kādā tie ir attiecināmi uz šo pastāvīgo bāzi. Šī panta piemērošanai, ja Līgumslēdzējas Valsts rezidents – fiziskā persona uzturas otrā Līgumslēdzējā Valstī laika posmu vai laika posmus, kas kopumā pārsniedz 183 dienas jebkurā 12 mēnešu periodā, kas sākas vai beidzas attiecīgajā taksācijas gadā, tiek uzskatīts, ka šī persona izmanto regulāri pieejamu pastāvīgo bāzi otrā valstī, un ienākums, kas gūts par otrā valstī veiktajām iepriekšminētajām darbībām, tiek attiecināts uz šo pastāvīgo bāzi.

2. Termins “profesionālie pakalpojumi” ietver galvenokārt neatkarīgu zinātnisko, literāro, māksliniecisko, izglītojošo vai pedagoģisko darbību, kā arī ārsta, jurista, inženiera, arhitekta, zobārsta un grāmatveža neatkarīgu darbību.

15. pants

ATKARĪGIE INDIVIDUĀLIE PAKALPOJUMI

1. Saskaņā ar 16., 18., 19. un 21. panta noteikumiem darba algai, samaksai un citai līdzīgai atlīdzībai, kuru Līgumslēdzējas Valsts rezidents saņem par algotu darbu, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī, ja vien algotais darbs netiek veikts otrā Līgumslēdzējā Valstī. Ja algotais darbs tiek veikts otrā Līgumslēdzējā Valstī, par to saņemtajai atlīdzībai var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.

2. Neatkarīgi no pirmās daļas noteikumiem atlīdzībai, kuru Līgumslēdzējas Valsts rezidents saņem par algotu darbu, kas tiek veikts otrā Līgumslēdzējā Valstī, tiek uzlikti nodokļi tikai pirmajā minētajā valstī, ja:

- a) atlīdzības saņēmējs ir atradies otrā valstī laika posmu vai laika posmus, kas kopumā nepārsniedz 183 dienas jebkurā divpadsmit mēnešu periodā, kas sākas vai beidzas attiecīgajā taksācijas gadā, un

- b) atlīdzību maksā darba devējs, kas nav otras valsts rezidents, vai cita persona tāda darba devēja vārdā, un
- c) atlīdzību neizmaksā (nesedz) pastāvīgā pārstāvniecība vai pastāvīgā bāze, kuru darba devējs izmanto otrā valstī.

3. Neatkarīgi no šī panta iepriekšējo daļu noteikumiem atlīdzībai, ko saņem par algotu darbu, kas tiek veikts uz Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma starptautiskajā satiksmē izmantota kuģa vai gaisa kuģa, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī, izņemot, ja atlīdzību saņem otras Līgumslēdzējas Valsts rezidents.

4. Sauszemes personāla, kas veic vadības funkcijas un ko darbā otrā Līgumslēdzējā Valstī ir iecēlis Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma, kas izmanto gaisa kuģus starptautiskajā satiksmē, galvenais birojs, atlīdzība tiek atbrīvota no nodokļu uzlikšanas otrā Līgumslēdzējā Valstī.

16. pants

DIREKTORU ATALGOJUMS

Direktoru atalgojumam un citiem līdzīgiem maksājumiem, ko saņem Līgumslēdzējas Valsts rezidents kā direktoru padomes vai jebkuras citas līdzīgas institūcijas loceklis sabiedrībā, kas ir otras Līgumslēdzējas Valsts rezidents, var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.

17. pants

MĀKSLINIEKI UN SPORTISTI

1. Neatkarīgi no 14. un 15. panta noteikumiem ienākumam, ko gūst Līgumslēdzējas Valsts rezidents kā izpildītājmākslinieks, piemēram, teātra, kino, radio vai televīzijas mākslinieks vai mūziķis, vai arī kā sportists par savu individuālo darbību otrā Līgumslēdzējā Valstī, var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.

2. Ja izpildītājmākslinieka vai sportista ienākums par viņa individuālo darbību attiecīgajā jomā tiek maksāts nevis pašam izpildītājmāksliniekam vai sportistam, bet citai personai, šādam ienākumam neatkarīgi no 7., 14. un 15. panta noteikumiem var uzlikt nodokļus tajā Līgumslēdzējā Valstī, kurā tiek veikta izpildītājmākslinieka vai sportista darbība.

3. Pirmās un otrās daļas noteikumi netiek piemēroti ienākumam, ko izpildītājmākslinieks vai sportists guvis par Līgumslēdzējā Valstī veiktu individuālo darbību, ja šis valsts apmeklējums pilnībā vai galvenokārt tiek atbalstīts no vienas vai abu Līgumslēdzēju Valstu, to vietējo valdību vai vietējo pašvaldību līdzekļiem. Šādā gadījumā ienākumam tiek uzlikti nodokļi tikai tajā Līgumslēdzējā Valstī, kuras rezidents ir šis izpildītājmākslinieks vai sportists.

18. pants

PENSIJAS

1. Saskaņā ar 19. panta otrās daļas noteikumiem pensijai un citai līdzīgai atlīdzībai, ko saņem Līgumslēdzējas Valsts rezidents par iepriekš veikto algoto darbu, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī.

2. Neatkarīgi no šī panta pirmās daļas un 19. panta otrās daļas noteikumiem pensijai un citai līdzīgai atlīdzībai, kas tiek maksāta saskaņā ar Līgumslēdzējas Valsts sociālās apdrošināšanas sistēmu, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī.

19. pants

VALSTS DIENESTS

- 1. a) Darba algai, samaksai un citai līdzīgai atlīdzībai, kas nav pensija un kuru fiziskajai personai izmaksā Līgumslēdzēja Valsts, tās vietējā valdība vai vietējā pašvaldība par šai valstij, valdībai vai pašvaldībai sniegtajiem pakalpojumiem, tiek uzlikti nodokļi

tikai šajā valstī.

- b) Tomēr šādai darba algai, samaksai un citai līdzīgai atlīdzībai tiek uzlikti nodokļi tikai otrā Līgumslēdzējā Valstī, ja pakalpojumi ir sniegti šajā valstī un šī fiziskā persona ir tāds šīs valsts rezidents, kas:
 - (i) ir šīs valsts piederīgais; vai
 - (ii) nav kļuvis par šīs valsts rezidentu tikai un vienīgi, lai sniegtu šos pakalpojumus.
2. a) Jebkurai pensijai, kuru fiziskajai personai izmaksā Līgumslēdzēja Valsts, tās vietējā valdība vai vietējā pašvaldība, vai kas tiek izmaksāta no to izveidotajiem fondiem par pakalpojumiem, ko šī persona sniegusi šai valstij, valdībai vai pašvaldībai, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī.
- b) Tomēr šādai pensijai tiek uzlikti nodokļi tikai otrā Līgumslēdzējā Valstī, ja šī fiziskā persona ir šīs valsts rezidents un valsts piederīgais.

3. 15., 16., 17. un 18. panta noteikumus piemēro darba algai, samaksai, citai līdzīgai atlīdzībai un pensijai, kuru izmaksā par pakalpojumiem, kas sniegti saistībā ar Līgumslēdzējas Valsts vai tās vietējās valdības vai vietējās pašvaldības veikto uzņēmējdarbību.

20. pants

STUDENTI

Maksājumiem, ko uzturēšanās, studiju vai stažēšanās vajadzībām saņem students, māceklis vai stažieris, kurš ir vai tieši pirms ierašanās Līgumslēdzējā Valstī bija otras Līgumslēdzējas Valsts rezidents un kurš pirmajā minētajā valstī ir ieradies vienīgi studiju vai stažēšanās nolūkā, šajā valstī netiek uzlikti nodokļi, ja šādi maksājumi ir no avotiem, kas neatrodas šajā valstī.

21. pants

SKOLOTĀJI UN PĒTNIEKI

1. Ienākumiem, ko par veikto mācību vai pētniecības darbu saņem fiziskā persona, kas ierodas Līgumslēdzējā Valstī ar nolūku mācīt vai nodarboties ar pētniecības darbu universitātē, koledžā vai citā šīs Līgumslēdzējas Valsts atzītā izglītības vai zinātniskā iestādē un kas tieši pirms ierašanās Līgumslēdzējā Valstī ir vai bija otras Līgumslēdzējas Valsts rezidents, pirmajā minētajā valstī netiek uzlikti nodokļi laika periodā, kas nepārsniedz divus gadus no datuma, kad šī persona pirmoreiz ieradās minētajā nolūkā.

2. Šī panta noteikumi netiek piemēroti ienākumiem, kas gūti no izpētes darbiem, ja šie izpētes darbi ir veikti nevis sabiedriskajās interesēs, bet galvenokārt kādas personas vai personu privātajās interesēs.

22. pants

CITI IENĀKUMI

1. Citiem Līgumslēdzējas Valsts rezidenta ienākumiem, kas nav atrunāti šīs Konvencijas iepriekšējos pantos, neatkarīgi no to rašanās vietas, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī.

2. Pirmās daļas noteikumi netiek piemēroti ienākumam, kas nav ienākums no 6. panta otrajā daļā definētā nekustamā īpašuma, ja šī ienākuma saņēmējs, kurš ir Līgumslēdzējas Valsts rezidents, veic uzņēmējdarbību otrā Līgumslēdzējā Valstī, izmantojot tur esošo pastāvīgo pārstāvniecību, vai sniedz neatkarīgus individuālos pakalpojumus šajā otrā valstī, izmantojot tur izvietoto pastāvīgo bāzi, un ja tiesības vai īpašums, par ko tiek saņemts šis ienākums, ir faktiski saistīti ar šo pastāvīgo pārstāvniecību vai pastāvīgo bāzi. Šajā gadījumā atkarībā no apstākļiem piemēro 7. vai 14. panta noteikumus.

23. pants

IENĀKUMS NO OGLŪDENĀŽIEM UN CITIEM DABAS RESURSIEM

Nekas šajā Konvencijā neietekmē Līgumslēdzējas Valsts vai jebkuras tās vietējās valdības, vai vietējās pašvaldības tiesības piemērot nacionālos normatīvos aktus un noteikumus attiecībā uz nodokļu uzlikšanu ienākumam un peļņai no šīs valsts teritorijā esošajiem ogleņražiem un citiem dabas resursiem, un ar tiem saistītām darbībām.

24. pants

PENSIJU FONDI

Neatkarīgi no jebkuriem šīs Konvencijas noteikumiem, izņemot 23. pantu, ienākums, kas rodas Līgumslēdzējā Valstī un ko gūst otras Līgumslēdzējas Valsts rezidents, kas minēts 4. panta otrās daļas b) punktā, ko pirmās minētās valsts kompetentā iestāde atzīst par pensiju fondu, kas kopumā atbilst tādām, kas nodokļu uzlikšanas nolūkā pirmajā valstī tiek atzīti par pensiju fondu, tiek atbrīvots no nodokļu uzlikšanas šajā valstī.

25. pants

KAPITĀLS

1. Kapitālam, ko veido 6. pantā minētais Līgumslēdzējas Valsts rezidenta nekustamais īpašums, kas atrodas otrā Līgumslēdzējā Valstī, var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.

2. Kapitālam, ko veido kustamais īpašums, kas ir daļa no Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma pastāvīgās pārstāvniecības uzņēmējdarbības īpašuma otrā Līgumslēdzējā Valstī, vai kapitālam, ko veido kustamais īpašums, kas ir piederīgs Līgumslēdzējas Valsts rezidenta pastāvīgajai bāzei neatkarīgu individuālo pakalpojumu sniegšanai otrā Līgumslēdzējā Valstī, var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.

3. Kapitālam, ko veido kuģi un gaisa kuģi, kurus Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums izmanto starptautiskajā satiksmē, kā arī kustamais īpašums, kas piederīgs šo kuģu un gaisa kuģu izmantošanai, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī.

4. Visiem pārējiem Līgumslēdzējas Valsts rezidenta kapitāla elementiem tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī.

26. pants

PRIEKŠROCĪBU IEROBEŽOŠANA

1. Neatkarīgi no jebkuriem citiem šīs Konvencijas noteikumiem, 4. panta pirmās daļas b) punkta (ii) apakšpunktā minētajai sabiedrībai ir tiesības uz 7., 8., 10. līdz 15., 22. un 25. pantā noteiktajiem atvieglojumiem tikai tad, ja šī sabiedrība var pierādīt, ka:

- a) visu sabiedrības akciju un pamatkapitāla daļu īstenie īpašnieki ir Apvienoto Arābu Emirātu rezidenti; un
- b) sabiedrības izveidošanas vai tās uzņēmējdarbības vadīšanas vai akciju un pamatkapitāla daļu iegūšanas vai līdzdalības šajā sabiedrībā, vai tās akciju un pamatkapitāla daļu vai cita īpašuma iegūšanas vai uzturēšanas galvenais mērķis nav bijis iegūt jebkuru šajā Konvencijā noteikto atvieglojumu tādas personas, kas nav Apvienoto Arābu Emirātu rezidents, labumam.

2. Latvijas nodokļu atvieglojumi saskaņā ar pirmo daļu ir piemērojami pamatojoties uz Apvienoto Arābu Emirātu kompetentās iestādes apstiprinājumu par to, ka pirmajā daļā minētie nosacījumi ir izpildīti.

3. Pirmās un otrās daļas noteikumi netiek piemēroti 4. panta otrās daļas c) punktā minētajām sabiedrībām.

27. pants

NODOKĻU DUBULTĀS UZLIKŠANAS NOVĒRŠANA

1. Latvijā nodokļu dubultā uzlikšana tiek novērsta šādi:

- a) ja Latvijas rezidents gūst ienākumu vai tam pieder kapitāls, kam saskaņā ar šo Konvenciju var uzlikt nodokļus Apvienotajos Arābu Emirātos, tad, ja vien Latvijas nacionālajos normatīvajos aktos netiek paredzēti labvēlīgāki noteikumi, Latvija atļauj:
 - (i) samazināt šī rezidenta ienākuma nodokli par summu, kas ir vienāda ar Apvienotajos Arābu Emirātos samaksāto ienākuma nodokli;
 - (ii) samazināt šī rezidenta kapitāla nodokli par summu, kas ir vienāda ar Apvienotajos Arābu Emirātos samaksāto kapitāla nodokli.

Šie samazinājumi tomēr nevienā gadījumā nedrīkst pārsniegt tādu ienākuma nodokļa vai kapitāla nodokļa daļu, kāda ir aprēķināta Latvijā pirms šī samazinājuma piemērošanas un kura atkarībā no apstākļiem ir attiecināma uz ienākumu vai kapitālu, kam var uzlikt nodokļus Apvienotajos Arābu Emirātos.

- b) lai piemērotu a) punktu, ja sabiedrība – Latvijas rezidents saņem dividendes no sabiedrības – Apvienoto Arābu Emirātu rezidenta, kurā tai pieder vismaz 10 procentu akcijas un pamatkapitāla daļas ar pilnām balsstiesībām, tad Apvienotajos Arābu Emirātos samaksātajā nodoklī tiek ietverts ne tikai par dividendēm samaksātais nodoklis, bet arī atbilstoša daļa no nodokļa, kas samaksāts par sabiedrības peļņu, no kuras tika maksātas dividendes.

2. Apvienotajos Arābu Emirātos nodokļu dubultā uzlikšana tiek novērsta šādi:

- a) ja Apvienoto Arābu Emirātu rezidents gūst ienākumu vai tam pieder kapitāls, kam saskaņā ar šīs Konvencijas noteikumiem var uzlikt nodokļus Latvijā, tad, Apvienotie Arābu Emirāti atļauj samazināt šīs personas ienākuma vai kapitāla nodokli par summu, kas ir vienāda ar Latvijā samaksāto ienākuma nodokli vai kapitāla nodokli.
- b) šie samazinājumi tomēr nevienā gadījumā nedrīkst pārsniegt tādu ienākuma nodokļa vai kapitāla nodokļa daļu, kāda ir aprēķināta pirms šī samazinājuma piemērošanas un kura atkarībā no apstākļiem ir attiecināma uz ienākumu vai kapitālu, kam var uzlikt nodokļus Latvijā.

28. pants

DISKRIMINĀCIJAS NEPIEĻAUŠANA

1. Uz Līgumslēdzējas Valsts piederīgajiem otrā Līgumslēdzējā Valstī neattiecas nodokļu uzlikšana vai ar to saistītas prasības, kas ir citādākas vai apgrūtināšākas nekā nodokļu uzlikšana vai ar to saistītās prasības, kuras tādos pašos apstākļos, jo īpaši sakarā ar rezidenci, attiecas vai var tikt attiecinātas uz šīs otras valsts piederīgajiem. Šis noteikums neatkarīgi no 1. panta noteikumiem attiecas arī uz personām, kuras nav vienas Līgumslēdzējas Valsts vai abu Līgumslēdzēju Valstu rezidenti.

2. Uz bezvalstniekiem – Līgumslēdzējas Valsts rezidentiem nevienā no Līgumslēdzējām Valstīm neattiecas nodokļu uzlikšana vai ar to saistītas prasības, kas ir citādākas vai apgrūtināšākas nekā nodokļu uzlikšana vai ar to saistītās prasības, kuras tādos pašos apstākļos, jo īpaši saistībā ar rezidenci, attiecas vai var tikt attiecinātas uz attiecīgās valsts piederīgajiem.

3. Nodokļu uzlikšana Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma pastāvīgajai pārstāvniecībai otrā Līgumslēdzējā Valstī nevar būt nelabvēlīgāka nekā nodokļu uzlikšana šīs otras valsts uzņēmumiem, kas veic tādu pašu darbību. Šo noteikumu nedrīkst iztulkot tā, ka tas uzliek Līgumslēdzējai Valstij pienākumu piešķirt otras Līgumslēdzējas Valsts rezidentiem jebkādu personisku atvieglojumu, atlaidi un samazinājumu attiecībā uz nodokļu uzlikšanu, kādus šī valsts piešķir tās rezidentiem, ņemot vērā viņu civiltāvokli vai ģimenes saistības.

4. Izņemot gadījumus, kad piemērojami 9. panta pirmās daļas, 11. panta septītās daļas vai 12. panta sestās daļas noteikumi, procenti, autoratlīdzības un citi maksājumi, ko Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums izmaksā otras Līgumslēdzējas Valsts rezidentam, nosakot šī uzņēmuma apliekamo peļņu, ir jāatskaita pēc tādiem pašiem noteikumiem kā tad, ja tie tiktu izmaksāti pirmās minētās valsts rezidentam. Tāpat arī Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma parādi otras Līgumslēdzējas Valsts rezidentam, nosakot šāda uzņēmuma apliekamā kapitāla vērtību, ir jāatskaita pēc tādiem pašiem noteikumiem kā tad, ja tie attiektos uz pirmās minētās valsts rezidentu.

5. Nekas šajā pantā nedrīkst tikt iztulkots tādējādi, ka tas uzliktu Līgumslēdzējai Valstij juridisku pienākumu attiecināt uz otras Līgumslēdzējas Valsts rezidentiem atvieglojumus, ko piešķir jebkura kārtība, priekšrocības vai privilēģijas, kas var tikt piemērotas jebkurai citai valstij vai tās rezidentiem saskaņā ar muitas savienības, ekonomiskās savienības, brīvās tirdzniecības zonas izveidošanu vai saskaņā ar jebkuru reģionālo vai apakšreģionālo vienošanos, kas pilnīgi vai galvenokārt ir saistīta ar nodokļu uzlikšanu, kurā viena no pusēm ir šī pirmā minētā valsts.

6. Līgumslēdzējas Valsts uzņēmumus, kuru kapitāls pilnīgi vai daļēji, tieši vai netieši pieder vienam vai vairākiem otras Līgumslēdzējas Valsts rezidentiem vai to pilnīgi vai daļēji, tieši vai netieši kontrolē minētie rezidenti, pirmajā valstī nevar pakļaut jebkādai nodokļu uzlikšanai vai jebkurām ar to saistītām prasībām, kas atšķiras no nodokļu uzlikšanas un ar to saistītām prasībām, kurām tiek vai var tikt pakļauti līdzīgi pirmās minētās valsts uzņēmumi, vai kuras ir apgrūtinošākas par tām.

7. Šī panta noteikumi neatkarīgi no 2. panta noteikumiem attiecas uz visu veidu un nosaukumu nodokļiem, izņemot nodokļus, kurus var uzlikt saskaņā ar 23. pantu.

29. pants

SAVSTARPĒJĀS SASKAŅOŠANAS PROCEDŪRA

1. Ja persona uzskata, ka vienas Līgumslēdzējas Valsts vai abu Līgumslēdzēju Valstu rīcība attiecībā uz šo personu izraisa vai izraisīs nodokļu uzlikšanu, kas neatbilst šīs Konvencijas noteikumiem, šī persona var neatkarīgi no šo valstu nacionālajos normatīvajos aktos paredzētajiem tiesiskajiem līdzekļiem iesniegt sūdzību izskatīšanai tās Līgumslēdzējas Valsts kompetentajai iestādei, kuras rezidents ir šī persona, vai arī, ja sūdzība attiecas uz 28. panta pirmo daļu, — tās Līgumslēdzējas Valsts kompetentajai iestādei, kuras valsts piederīgais ir šī persona. Sūdzība iesniedzama izskatīšanai triju gadu laikā pēc pirmā paziņojuma par rīcību, kas izraisījusi šīs Konvencijas noteikumiem neatbilstošu nodokļu uzlikšanu.

2. Ja kompetentā iestāde sūdzību uzskata par pamatotu un pati nespēj panākt apmierinošu risinājumu, tā cenšas savstarpēji vienoties ar otras Līgumslēdzējas Valsts kompetento iestādi, lai novērstu šai Konvencijai neatbilstošu nodokļu uzlikšanu. Jebkura šāda panāktā vienošanās ir jāizpilda neatkarīgi no Līgumslēdzējas Valsts nacionālajos normatīvajos aktos noteiktajiem laika ierobežojumiem.

3. Līgumslēdzēju Valstu kompetentajām iestādēm ir jācenšas savstarpējas vienošanās ceļā atrisināt jebkurus sarežģījumus vai novērst šaubas, kas var rasties, interpretējot vai piemērojot šo Konvenciju. Tās var arī savstarpēji konsultēties, lai novērstu nodokļu dubulto uzlikšanu šajā Konvencijā neparedzētos gadījumos.

4. Lai panāktu vienošanos iepriekšējās daļās minētajos jautājumos, Līgumslēdzēju Valstu kompetentās iestādes var tieši sazināties viena ar otru, kā arī izmantot kompetento iestāžu vai to pārstāvju komisijas starpniecību.

30. pants

INFORMĀCIJAS APMAIŅA

1. Līgumslēdzēju Valstu kompetentās iestādes apmainās ar informāciju, kas nepieciešama šīs

Konvencijas noteikumu izpildīšanai vai Līgumslēdzēju Valstu nacionālo normatīvo aktu prasību izpildei attiecībā uz nodokļiem, uz kuriem attiecas šī Konvencija, tiktāl, ciktāl šāda nodokļu uzlikšana nav pretrunā ar šo Konvenciju. Konvencijas 1. pants neierobežo informācijas apmaiņu. Jebkura informācija, ko saņem Līgumslēdzēja Valsts, ir jāuzskata par tikpat slepenu kā informācija, kas tiek iegūta saskaņā ar šīs valsts normatīvajiem aktiem, un var tikt izpausta tikai tām personām vai institūcijām (arī tiesām un administratīvajām iestādēm), kas ir iesaistītas šajā Konvencijā ietvertu nodokļu aprēķināšanā, iekasēšanā, piespiedu līdzekļu lietošanā, lietu iztiesāšanā vai apelāciju izskatīšanā saistībā ar šiem nodokļiem. Šīm personām vai institūcijām šī informācija jāizmanto vienīgi iepriekšminētajos nolūkos. Tās drīkst izpaust šo informāciju atklātās tiesas sēdēs vai tiesas nolēmumos.

2. Nekādā gadījumā pirmās daļas noteikumus nedrīkst izskaidrot tādējādi, ka tie uzliktu Līgumslēdzējai Valstij pienākumu:

- a) veikt administratīvus pasākumus, kas neatbilst vienas vai otras Līgumslēdzējas Valsts normatīvajiem aktiem un administratīvajai praksei;
- b) sniegt informāciju, kas nav pieejama saskaņā ar vienas vai otras Līgumslēdzējas Valsts normatīvajiem aktiem vai parasti piemērojamo administratīvo praksi;
- c) sniegt informāciju, kas var atklāt jebkuru tirdzniecības, uzņēmējdarbības, ražošanas, komerciālo vai profesionālo noslēpumu vai darījumu procesu, vai arī sniegt informāciju, kuras izpaušana būtu pretrunā ar sabiedrisko kārtību (*ordre public*).

31. pants

DAŽĀDI NOTEIKUMI

Šīs Konvencijas noteikumus nedrīkst iztulkot tā, ka tie jebkādā veidā ierobežo jebkuru atbrīvojumu, atskaitījumu, ieskaitu vai cita veida atvieglojumu saskaņā ar:

- a) Līgumslēdzējas Valsts normatīvajiem aktiem, šīs valsts uzliktā nodokļa noteikšanai; vai
- b) jebkuru citu vienošanos starp Līgumslēdzējām Valstīm vai starp Līgumslēdzēju Valsti un otras Līgumslēdzējas Valsts rezidentu.

32. pants

DIPLOMĀTISKO UN KONSULĀRO PĀRSTĀVNICĪBU PERSONĀLS

Nekas šajā Konvencijā neietekmē diplomātisko misiju vai konsulāro pārstāvniecību personāla fiskālās privilēģijas, kuras tam piešķir starptautisko tiesību vispārīgie noteikumi vai īpašu vienošanos noteikumi.

33. pants

STĀŠANĀS SPĒKĀ

1. Līgumslēdzēju Valstu valdības, pa diplomātiskajiem kanāliem, rakstiski informē viena otru par to, kad ir izpildītas to konstitucionālās prasības, lai šī Konvencija stātos spēkā.

2. Konvencija stājas spēkā ar pirmajā daļā minētā pēdējā paziņojuma datumu un tās noteikumi abās Līgumslēdzējās Valstīs tiek piemēroti:

- a) attiecībā uz nodokļiem, ko ietur ienākuma izmaksas brīdī – ienākumam, kas gūts janvāra pirmajā dienā vai pēc tās kalendārajā gadā, kas seko gadam, kurā šī Konvencija stājas spēkā;
- b) attiecībā uz pārējiem ienākuma nodokļiem un kapitāla nodokļiem – nodokļiem, kas maksājami par jebkuru taksācijas gadu, kas sākas janvāra pirmajā dienā vai pēc tās kalendārajā gadā, kas seko gadam, kurā šī Konvencija stājas spēkā.

34. pants

DARBĪBAS IZBEIGŠANA

Šī Konvencija ir spēkā uz nenoteiktu laiku, kamēr viena Līgumslēdzēja Valsts tās darbību izbeidz. Katra Līgumslēdzēja Valsts var izbeigt šīs Konvencijas darbību, iesniedzot pa diplomātiskajiem kanāliem rakstisku paziņojumu par izbeigšanu vismaz sešus mēnešus pirms jebkura kalendārā gada beigām, kas seko piecu gadu periodam sākot ar Konvencijas noteikumu piemērošanas uzsākšanas gadu. Šajā gadījumā Konvencijas darbība abās Līgumslēdzējās Valstīs tiek izbeigta:

- a) attiecībā uz nodokļiem, ko ietur ienākuma izmaksas brīdī — ienākumam, kas gūts janvāra pirmajā dienā vai pēc tās kalendārajā gadā, kas seko gadam, kurā ir iesniegts paziņojums par darbības izbeigšanu;
- b) attiecībā uz pārējiem ienākuma nodokļiem un kapitāla nodokļiem — nodokļiem, kas maksājami jebkurā taksācijas gadā, kas sākas janvāra pirmajā dienā vai pēc tās kalendārajā gadā, kas seko gadam, kurā ir iesniegts paziņojums par darbības izbeigšanu.

To apliecinot, būdami pienācīgi pilnvaroti, šo Konvenciju ir parakstījuši.

Konvencija sastādīta Abudabi divos eksemplāros 2012. gada 11. martā latviešu, arābu un angļu valodā, turklāt visi trīs teksti ir vienlīdz autentiski. Atšķirīgas interpretācijas gadījumā noteicošais ir teksts angļu valodā.

Latvijas Republikas valdības
vārdā

Māris Selga

Latvijas Republikas Ārkārtējais un
pilnvarotais vēstnieks Apvienotajos
Arābu Emirātos

Apvienoto Arābu Emirātu valdības
vārdā

Ebeid Hamid El-Tayer

Valsts ministrs finanšu lietās

PROTOKOLS

Parakstot Latvijas Republikas valdības un Apvienoto Arābu Emirātu valdības Konvenciju par nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu attiecībā uz ienākuma un kapitāla nodokļiem (turpmāk – Konvencija), puses ir vienojušās par tālāk minētajiem noteikumiem, kas ir Konvencijas neatņemama sastāvdaļa.

1. Attiecībā uz 2. panta pirmo daļu:

Tiek saprasts, ka Apvienotie Arābu Emirāti sastāv no:

- federālās valsts, kas sastāv no septiņiem Emirātiem,
- federālās valsts vietējām valdībām (Abu Dabi emirāta, Dubajas emirāta, Šardžas emirāta, Adžmanas emirāta, Umm Al Kaivainas emirāta, Raselhaimas emirāta un Fudžeiras emirāta), un
- vietējo valdību vietējām pašvaldībām.

2. Attiecībā uz 4. panta otrās daļas c) punktu:

Tiek saprasts, ka Apvienoto Arābu Emirātu gadījumā 4. panta otrās daļas c) apakšpunktā definētās valdības institūcijas ietver Abu Dabi investīciju pārvaldi, Abu Dabi investīciju padomi, Mubadala attīstības sabiedrību (Mubadala), Dubajas pasauli, Dubajas investīciju sabiedrību (DIC), AAE investīciju pārvaldi un Starptautisko naftas investīciju sabiedrību (IPIC).

3. Attiecībā uz 7. panta trešo daļu:

Tiek saprasts, ka izdevumu atskaitīšanas nosacījumi tiek noteikti saskaņā ar tās Līgumslēdzējas Valsts, kurā atrodas pastāvīgā pārstāvniecība, nacionālajiem normatīvajiem aktiem, ņemot vērā 28. panta noteikumus, it īpaši trešo un ceturto daļu.

4. Attiecībā uz 8. panta pirmo daļu:

Tiek saprasts, ka termins “peļņa” nozīmē:

- peļņu, neto peļņu, bruto ieņēmumus un ieņēmumus, ko tieši gūst no kuģu vai gaisa kuģu izmantošanas starptautiskajā satiksmē;
- procentus no summām, kas tieši radušās no kuģu vai gaisa kuģu izmantošanas starptautiskajā satiksmē, kas tiek gūti papildus šādai izmantošanai;
- ienākumu no biļešu tirdzniecības tāda uzņēmuma labā, kas izmanto kuģus vai gaisa kuģus starptautiskajā satiksmē;
- ienākumu no inženiertehnisko pakalpojumu sniegšanas un jebkuru citu ienākumu, kas rodas no citiem tehniskajiem pakalpojumiem, ja šādu pakalpojumu sniegšana notiek papildus gaisa kuģu izmantošanai starptautiskajā satiksmē.

5. Attiecībā uz 11. panta trešo daļu:

Ja Līgumslēdzējas Valsts valdība netieši, izmantojot aģentu vai kā savādāk, piedalās aizdevuma piešķiršanā, tad trešajā daļā noteiktais atbrīvojums tiek piemērots proporcionāli šīs valdības līdzdalībai šādā aizdevumā. Līdzdalība tiek apliecināta ar šīs Līgumslēdzējas Valsts kompetentās iestādes izsniegtu sertifikātu.

6. Attiecībā uz 13. pantu:

Tiek saprasts, ka piektā daļa ietver kapitāla pieaugumu, ko Līgumslēdzējas Valsts rezidents, ieskaitot šīs valsts valdības institūcijas vai investīciju sabiedrības, gūst no akciju un pamatkapitāla daļu, vai citas tām pielīdzināmas līdzdalības, izņemot otrajā daļā minētās, atsavināšanas, un šādam pieaugumam nodokļi tiek uzlikti tikai tajā valstī, kuras rezidents ir atsavinātājs.

7. Attiecībā uz 30. pantu:

Ja saskaņā ar šo pantu Līgumslēdzēja Valsts pieprasa sniegt informāciju, otrai Līgumslēdzējai Valstij ir jāiegūst pieprasītā informācija, ieskaitot banku, citu finanšu institūciju, pārstāvju vai

personu, kuras darbojas kā pilnvarnieki vai uzticības personas, rīcībā esošo informāciju, tādā pat veidā un tikpat lielā mērā, it kā pirmās minētās valsts nodoklis būtu šīs otras valsts nodoklis un to iekasētu šī otra valsts, pat ja šai otrai valstij šāda informācija nav nepieciešama savām nodokļu uzlikšanas vajadzībām.

To apliecinot, būdami pienācīgi pilnvaroti, šo Protokolu ir parakstījuši.

Protokols sastādīts Abudabi divos eksemplāros 2012. gada 11. martā latviešu, arābu un angļu valodā, turklāt visi trīs teksti ir vienlīdz autentiski. Atšķirīgas interpretācijas gadījumā noteicošais ir teksts angļu valodā.

Latvijas Republikas valdības
vārdā

Māris Selga

Latvijas Republikas Ārkārtējais un
pilnvarotais vēstnieks Apvienotajos
Arābu Emirātos

Apvienoto Arābu Emirātu valdības
vārdā

Ebeid Hamid El-Tayer

Valsts ministrs finanšu lietās

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

320. 194L/11 Grozījums likumā “Par zemes reformas pabeigšanu pilsētās”

Izdarīt likumā “Par zemes reformas pabeigšanu pilsētās” (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1998, 24. nr.; 2005, 15. nr.; 2008, 16. nr.; 2009, 14. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 101. nr.; 2011, 80. nr.) šādu grozījumu:

Aizstāt 6. pantā skaitli un vārdu “2012. gada” ar skaitli un vārdu “2014. gada”.

Likums Saeimā pieņemts 2012. gada 15. novembrī.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2012. gada 30. novembrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 30.11.2012., Nr.189.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts prezidents izsludina šādu likumu:

321. 195L/11 Grozījumi likumā “Par zemes reformas pabeigšanu lauku apvidos”

Izdarīt likumā “Par zemes reformas pabeigšanu lauku apvidos” (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1997, 23. nr.; 1998, 6. nr.; 1999, 5., 10. nr.; 2005, 15. nr.; 2007, 3., 14. nr.; 2008, 16. nr.; 2009, 14., 21. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 101. nr.; 2011, 80. nr.) šādus grozījumus:

1. 4. pantā:

aizstāt pirmās daļas 2. punktā skaitli un vārdu “2013. gada” ar skaitli un vārdu “2014. gada”;
aizstāt trešajā daļā skaitli un vārdu “2012. gada” ar skaitli un vārdu “2013. gada”;
aizstāt ceturtajā daļā skaitli un vārdu “2013. gada” ar skaitli un vārdu “2014. gada”.

2. Izteikt 16. panta trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Centrālā zemes komisija:

- 1) atzinumus par īpašuma tiesību atjaunošanu uz zemes reformas pabeigšanai paredzēto zemi pieņem līdz 2013. gada 30. decembrim;
- 2) lēmumus par īpašuma tiesību atjaunošanu uz zemes reformas pabeigšanai paredzēto zemi pieņem Ministru kabineta noteiktajā kārtībā.”

Likums Saeimā pieņemts 2012. gada 15. novembrī.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2012. gada 30. novembrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 30.11.2012., Nr.189.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

**322. 196L/11 Par Latvijas Republikas valdības un Turkmenistānas
valdības konvenciju par nodokļu dubultās
uzlikšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu
attiecībā uz ienākuma un kapitāla nodokļiem**

1. pants. 2012. gada 11. septembrī Rīgā parakstītā Latvijas Republikas valdības un Turkmenistānas valdības konvencija par nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu attiecībā uz ienākuma un kapitāla nodokļiem (turpmāk — Konvencija) ar šo likumu tiek pieņemta un apstiprināta.

2. pants. Konvencijā paredzēto saistību izpildi koordinē Finanšu ministrija.

3. pants. Konvencija stājas spēkā tās 28. pantā noteiktajā laikā un kārtībā, un Ārlietu ministrija par to paziņo oficiālajā izdevumā “Latvijas Vēstnesis”.

4. pants. Likums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā izsludināšanas. Līdz ar likumu izsludināma Konvencija latviešu un angļu valodā.

Likums Saeimā pieņemts 2012. gada 15. novembrī.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2012. gada 30. novembrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 30.11.2012., Nr.189.

**LATVIJAS REPUBLIKAS VALDĪBAS
UN
TURKMENISTĀNAS VALDĪBAS**

KONVENCIJA

**PAR NODOKĻU DUBULTĀS UZLIKŠANAS
UN NODOKĻU NEMAKSĀŠANAS NOVĒRŠANU ATTIECĪBĀ UZ
IENĀKUMA UN KAPITĀLA NODOKĻIEM**

Latvijas Republikas valdība un Turkmenistānas valdība,
apliecinādamas vēlēšanos noslēgt Konvenciju par nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu
nemaksāšanas novēršanu attiecībā uz ienākuma un kapitāla nodokļiem un vēlēšanos veicināt
ekonomisko sadarbību starp abām valstīm,
vienojas par tālāk minēto:

1. pants

PERSONAS, UZ KURĀM ATTIECAS KONVENCIJA

Šī Konvencija attiecas uz personām, kuras ir vienas vai abu Līgumslēdzēju Valstu rezidenti.

2. pants

NODOKĻI, UZ KO ATTIECAS KONVENCIJA

1. Šī Konvencija attiecas uz ienākuma un kapitāla nodokļiem, ko uzliek Līgumslēdzējas Valsts
vai tās administratīvi teritoriālo vienību vai pašvaldību labā neatkarīgi no šo nodokļu iekasēšanas
veida.

2. Par ienākuma un kapitāla nodokļiem uzskatāmi visi nodokļi, ko uzliek kopējam ienākumam,
kopējam kapitālam vai ienākuma vai kapitāla daļai, tajā skaitā nodokļi, ko uzliek kapitāla
pieaugumam no kustamā vai nekustamā īpašuma atsavināšanas, nodokļi, ko uzliek uzņēmumu
izmaksātajai kopējai darba algas vai darba samaksas summai, kā arī nodokļi no kapitāla vērtības
pieauguma.

3. Esošie nodokļi, uz ko attiecas Konvencija, konkrēti ir:

- a) Turkmenistānā:
 - (i) juridisko personu peļņas (ienākuma) nodoklis;
 - (ii) fizisko personu ienākuma nodoklis; un
 - (iii) īpašuma nodoklis;
(turpmāk minēti kā “Turkmenistānas nodokļi”);
- b) Latvijā:
 - (i) uzņēmumu ienākuma nodoklis;

- (ii) iedzīvotāju ienākuma nodoklis; un
 - (iii) nekustamā īpašuma nodoklis;
- (turpmāk minēti kā “Latvijas nodokļi”).

4. Konvencija attiecas arī uz jebkuriem identiskiem vai pēc būtības līdzīgiem nodokļiem, kas, papildinot vai aizstājot esošos nodokļus, tiek ieviesti pēc šīs Konvencijas parakstīšanas datuma. Līgumslēdzēju Valstu kompetentās iestādes savstarpēji informē viena otru par jebkuriem būtiskiem grozījumiem, kas veikti to attiecīgajos nodokļu normatīvajos aktos.

3. pants

VISPĀRĪGĀS DEFINĪCIJAS

1. Ja no konteksta nav izsecināms citādi, tad šajā Konvencijā:

- a) termini “Līgumslēdzēja Valsts” un “otra Līgumslēdzēja Valsts” atkarībā no konteksta nozīmē Latviju vai Turkmenistānu;
- b) termins “Turkmenistāna” nozīmē Turkmenistānas teritoriju tās sauszemes robežās, kā arī jūras apgabalus (iekļaujot ūdeņus un zem tiem esošās zemes dzīles), attiecībā uz kuriem Turkmenistāna saskaņā ar starptautiskajām tiesībām īsteno suverēnās tiesības vai jurisdikciju;
- c) termins “Latvija” nozīmē Latvijas Republiku, un, lietots ģeogrāfiskā nozīmē, tas apzīmē Latvijas Republikas teritoriju un jebkuru citu Latvijas Republikas teritoriālajiem ūdeņiem piegulošu teritoriju, kurā saskaņā ar Latvijas normatīvajiem aktiem un starptautiskajām tiesībām var tikt īstenotas Latvijas tiesības uz jūras un zemes dzīlēm un tur esošajiem dabas resursiem;
- d) termins “persona” ietver fizisko personu, sabiedrību un jebkuru citu personu apvienību;
- e) termins “sabiedrība” nozīmē jebkuru korporatīvu apvienību vai jebkuru vienību, kas nodokļu uzlikšanas nolūkā tiek uzskatīta par korporatīvu apvienību;
- f) termini “Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums” un “otras Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums” attiecīgi nozīmē uzņēmumu, ko vada Līgumslēdzējas Valsts rezidents, un uzņēmumu, ko vada citas Līgumslēdzējas Valsts rezidents;
- g) termins “starptautiskā satiksme” nozīmē jebkurus pārvadājumus ar kuģi vai gaisa kuģi, ko veic Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums, izņemot tos gadījumus, kad kuģis vai gaisa kuģis pārvietojas vienīgi citas Līgumslēdzējas Valsts iekšienē;
- h) termins “kompetentā iestāde” nozīmē:
 - (i) Turkmenistānā, Finanšu ministriju un Galveno valsts nodokļu dienestu vai to pilnvarotu pārstāvi;
 - (ii) Latvijā, Finanšu ministriju vai tās pilnvarotu pārstāvi;
- i) termins “valsts piederīgais” nozīmē:
 - (i) ikvienu fizisku personu, kurai ir Līgumslēdzējas Valsts piederība;
 - (ii) ikvienu juridisku personu, personālsabiedrību vai apvienību, kuras statuss kā tāds izriet no spēkā esošajiem Līgumslēdzējas Valsts normatīvajiem aktiem.

2. Līgumslēdzējām Valstīm jebkurā laikā piemērojot šo Konvenciju, jebkuriem tajā nedefinētajiem terminiem ir tāda nozīme, kāda tiem tajā laikā ir attiecīgās valsts normatīvajos aktos attiecībā uz nodokļiem, uz ko attiecas Konvencija, ja vien no konteksta nav izsecināms citādi, turklāt šīs valsts attiecīgajos nodokļu normatīvajos aktos paredzētā nozīme prevalē pār citos šīs valsts normatīvajos aktos paredzēto nozīmi.

4. pants

REZIDENTS

1. Šajā Konvencijā termins “Līgumslēdzējas Valsts rezidents” nozīmē jebkuru personu, kurai saskaņā ar šīs valsts normatīvajiem aktiem uzliek nodokļus, pamatojoties uz tās pastāvīgo dzīvesvietu, rezidenci, vadības atrašanās vietu, dibināšanas vietu vai jebkuru citu līdzīgu kritēriju, un ietver arī attiecīgo valsti un jebkuru tās teritoriāli administratīvo vienību vai pašvaldību. Tomēr šis termins neietver tās personas, kurām šajā valstī nodokļi tiek uzlikti tikai attiecībā uz to ienākumiem no šajā valstī esošajiem peļņas avotiem vai tajā esošo kapitālu.

2. Ja saskaņā ar 1. daļas noteikumiem fiziskā persona ir abu Līgumslēdzēju Valstu rezidents, tās statuss nosakāms šādi:

- a) šī persona tiek uzskatīta tikai par tās valsts rezidentu, kurā atrodas tās pastāvīgā dzīvesvieta; ja tās pastāvīgā dzīvesvieta ir abās valstīs, šī persona tiek uzskatīta tikai par tās valsts rezidentu, ar kuru tai ir ciešākas personiskās un ekonomiskās attiecības (vitālo interešu centrs);
- b) ja nav iespējams noteikt valsti, kurā šai personai ir vitālo interešu centrs, vai arī tai nav pastāvīgas dzīvesvietas nevienā no abām valstīm, šī persona tiek uzskatīta tikai par tās valsts rezidentu, kura ir tās ierastā mītnes zeme;
- c) ja šai personai ierastā mītnes zeme ir abas valstis vai nav neviena no tām, tā tiek uzskatīta tikai par tās valsts rezidentu, kuras valsts piederīgais ir šī persona;
- d) ja šī persona ir abu valstu piederīgais vai nav nevienas šīs valsts piederīgais, Līgumslēdzēju Valstu kompetentās iestādes izšķir šo jautājumu, savstarpēji vienojoties.

3. Ja saskaņā ar 1. daļas noteikumiem persona, kas nav fiziskā persona, ir abu Līgumslēdzēju Valstu rezidents, tā tiek uzskatīta tikai par tās valsts rezidentu, saskaņā ar kuras normatīvajiem aktiem tā ir izveidota.

5. pants

PASTĀVĪGĀ PĀRSTĀVNICĪBA

1. Šajā Konvencijā termins “pastāvīgā pārstāvniecība” nozīmē noteiktu darbības vietu, kur uzņēmums pilnīgi vai daļēji veic uzņēmējdarbību.

2. Termins “pastāvīgā pārstāvniecība” galvenokārt ietver:

- a) vadības atrašanās vietu;
- b) filiāli;
- c) biroju;
- d) fabriku;
- e) darbnīcu; un
- f) šahtu, naftas vai gāzes ieguves vietu, akmeņlauztnes, celtni vai jebkuru citu dabas resursu izpēti, apstrādi vai ieguves vietu.

3. Būvlaukums vai celtniecības vai instalācijas projekts, vai ar tiem saistīta uzraudzības darbība, ir uzskatāmi par pastāvīgo pārstāvniecību tikai tad, ja tie notiek ilgāk par deviņiem mēnešiem.

4. Neatkarīgi no šī panta iepriekšējiem noteikumiem termins “pastāvīgā pārstāvniecība” neietver:

- a) ēku un iekārtu izmantošanu tikai un vienīgi uzņēmumam piederošo preču vai izstrādājumu uzglabāšanai, demonstrēšanai vai piegādēm;
- b) uzņēmumam piederošo preču vai izstrādājumu krājumus, kas paredzēti tikai un vienīgi uzglabāšanai, demonstrēšanai vai piegādēm;
- c) uzņēmumam piederošo preču vai izstrādājumu krājumus, kas paredzēti tikai un vienīgi pārstrādei citā uzņēmumā;

- d) noteiktu darbības vietu, kas paredzēta tikai un vienīgi preču vai izstrādājumu iepirkšanai uzņēmuma vajadzībām vai informācijas vākšanai uzņēmuma vajadzībām;
- e) noteiktu darbības vietu, kas paredzēta tikai un vienīgi tam, lai veiktu uzņēmuma labā jebkuru citu sagatavošanas vai palīgdarbību;
- f) noteiktu darbības vietu, kas paredzēta tikai un vienīgi, lai nodarbotos ar a) līdz e) punktā minētajām darbībām jebkādā to kombinācijā, ja darbību kombinācijai kopumā ir sagatavošanas vai palīgdarbības raksturs.

5. Neatkarīgi no 1. un 2. daļas noteikumiem, ja persona, kura nav 6. daļā minētais neatkarīga statusa aģents, darbojas uzņēmuma labā un tai ir piešķirtas pilnvaras Līgumslēdzējā Valstī noslēgt līgumus uzņēmuma vārdā, un tā pastāvīgi izmanto šīs pilnvaras, tad attiecībā uz visām darbībām, ko šāda persona veic uzņēmuma labā, tiek uzskatīts, ka uzņēmumam ir pastāvīgā pārstāvniecība attiecīgajā valstī, izņemot, ja šāda persona veic tikai 4. daļā paredzētās darbības, kuras veicot noteiktā darbības vietā, šāda noteikta darbības vieta saskaņā ar minēto daļu netiek uzskatīta par pastāvīgo pārstāvniecību.

6. Tiek uzskatīts, ka uzņēmumam nav pastāvīgā pārstāvniecība Līgumslēdzējā Valstī, ja uzņēmums veic uzņēmējdarbību šajā valstī, izmantojot vienīgi brokeri, tirdzniecības aģentu vai jebkuru citu neatkarīga statusa aģentu, ar nosacījumu, ka šīs personas veic savu parasto uzņēmējdarbību.

7. Fakts, ka sabiedrība – Līgumslēdzējas Valsts rezidents kontrolē sabiedrību, kura ir otras Līgumslēdzējas Valsts rezidents vai kura veic uzņēmējdarbību šajā otrā valstī (izmantojot pastāvīgo pārstāvniecību vai kādā citā veidā), vai ir pakļauta šādas sabiedrības kontrolei, pats par sevi nenozīmē, ka kāda no šīm sabiedrībām ir otras sabiedrības pastāvīgā pārstāvniecība.

6. pants

IENTĀKUMS NO NEKUSTAMĀ ĪPAŠUMA

1. Ienākumam, ko Līgumslēdzējas Valsts rezidents gūst no nekustamā īpašuma (tajā skaitā ienākumam no lauksaimniecības un mežkopības), kas atrodas otrā Līgumslēdzējā Valstī, var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.

2. Terminam “nekustamais īpašums” ir tāda nozīme, kāda tam ir tās Līgumslēdzējas Valsts normatīvajos aktos, kurā atrodas attiecīgais īpašums. Jebkurā gadījumā šis termins ietver īpašumu, kas ir piederīgs nekustamajam īpašumam, tajā skaitā mājlopus un iekārtas, ko izmanto lauksaimniecībā un mežsaimniecībā, tiesības, uz kurām attiecas zemes īpašuma tiesību vispārīgie noteikumi, nekustamā īpašuma lietojumu un tiesības uz mainīgiem vai nemainīgiem maksājumiem kā atlīdzību par derīgo izrakteņu iegulu, dabas atradņu un citu dabas resursu izmantošanu vai tiesībām tos izmantot. Kuģi un gaisa kuģi netiek uzskatīti par nekustamo īpašumu.

3. 1. daļas noteikumi tiek piemēroti attiecībā uz ienākumu no nekustamā īpašuma tiešas izmantošanas, izīrēšanas vai izmantošanas jebkādā citā veidā.

4. 1. un 3. daļas noteikumi tiek piemēroti arī attiecībā uz ienākumu no uzņēmuma nekustamā īpašuma un attiecībā uz ienākumu no nekustamā īpašuma, ko izmanto neatkarīgu individuālo pakalpojumu sniegšanai.

7. pants

UZŅĒMĒJDARBĪBAS PEĻŅA

1. Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma peļņai tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī, izņemot, ja uzņēmums veic uzņēmējdarbību otrā Līgumslēdzējā Valstī, izmantojot tur esošo pastāvīgo pārstāvniecību. Ja uzņēmums veic uzņēmējdarbību minētajā veidā, uzņēmuma peļņai var uzlikt nodokļus otrā valstī, bet tikai tai peļņas daļai, ko var attiecināt uz šo pastāvīgo pārstāvniecību.

2. Saskaņā ar 3. daļas noteikumiem, ja Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums veic uzņēmējdarbību

otrā Līgumslēdzējā Valstī, izmantojot tur esošu pastāvīgo pārstāvniecību, katrā Līgumslēdzējā Valstī uz šo pastāvīgo pārstāvniecību attiecināms tāds peļņas apmērs, kādu tā varētu gūt, ja tā būtu nodalīts un atsevišķs uzņēmums, kas veic tādu pašu vai līdzīgu uzņēmējdarbību tādos pašos vai līdzīgos apstākļos un pilnīgi neatkarīgi veiktu darījumus ar uzņēmumu, kura pastāvīgā pārstāvniecība tā ir.

3. Nosakot pastāvīgās pārstāvniecības peļņu, tiek atļauts atskaitīt izdevumus, kas radušies pastāvīgās pārstāvniecības vajadzībām tās atrašanās valstī vai citur, tajā skaitā operatīvos un vispārējos administratīvos izdevumus. Tomēr, šādi atskaitījumi nav atļauti attiecībā uz maksājumiem (citādiem kā faktisko izdevumu atmaksa), ko pastāvīgā pārstāvniecība izmaksā galvenajam uzņēmumam vai kādam citam šī uzņēmuma birojam kā autoratlīdzību, atalgojumu vai cita veida līdzīgus maksājumus par patentu vai citu tiesību izmantošanu, vai kā komisijas maksu par vadības vai īpašu pakalpojumu sniegšanu, vai, izņemot banku pakalpojumu uzņēmuma gadījumus, kā procentu maksājumus par naudas summām, kuras ir aizdotas pastāvīgajai pārstāvniecībai. Tāpat, nosakot pastāvīgās pārstāvniecības peļņu, netiek ņemtas vērā summas (citādas kā faktisko izdevumu atmaksa), ko pastāvīgā pārstāvniecība saņem no galvenā uzņēmuma vai kāda cita tā biroja kā autoratlīdzību, atalgojumu vai cita veida līdzīgus maksājumus par patentu vai citu tiesību izmantošanu, vai kā komisijas maksu par vadības vai īpašu pakalpojumu sniegšanu, vai, izņemot banku pakalpojumu uzņēmuma gadījumus, kā procentu maksājumus par naudas summām, kuras ir aizdotas galvenajam uzņēmumam vai kādam citam no tā birojiem.

4. Ja Līgumslēdzējā Valstī peļņu, kas attiecināma uz pastāvīgo pārstāvniecību, nosaka, sadalot uzņēmuma kopīgo peļņu proporcionāli starp tā struktūrvienībām, 2. daļa neaizliedz Līgumslēdzējai Valstij kā parasti pēc šī principa noteikt peļņas daļu, kurai uzliek nodokļus; izmantotajai sadales metodei tomēr jābūt tādai, lai rezultāts atbilstu šajā pantā ietvertajiem principiem.

5. Uz pastāvīgo pārstāvniecību netiek attiecināta peļņa tikai tāpēc vien, ka tā ir iegādājusies preces vai izstrādājumus uzņēmuma, kura pastāvīgā pārstāvniecība tā ir, vajadzībām.

6. Lai piemērotu iepriekšējo daļu noteikumus, peļņu, ko attiecinā uz pastāvīgo pārstāvniecību, katru gadu nosaka ar vienu un to pašu metodi, izņemot, ja ir pietiekams iemesls rīkoties citādi.

7. Ja peļņā ir ietverti citos šīs Konvencijas pantos atsevišķi aplūkoti ienākuma veidi, šī panta noteikumi neietekmē šo citu pantu noteikumus.

8. pants

KUĢNIECĪBA UN GAISA TRANSPORTS

1. Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma peļņai no kuģu vai gaisa kuģu izmantošanas starptautiskajā satiksmē uzliek nodokļus tikai šajā valstī.

2. Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma peļņai no kuģu vai gaisa kuģu iznomāšanas vai peļņai no konteineru (tajā skaitā treileru un ar tiem saistītā aprīkojuma konteineru pārvadāšanai) izmantošanas, uzturēšanas vai iznomāšanas, ja šāda iznomāšana vai izmantošana, uzturēšana vai iznomāšana, atkarībā no apstākļiem notiek papildus kuģu vai gaisa kuģu izmantošanai starptautiskajā satiksmē, uzliek nodokļus tikai šajā valstī.

3. 1. daļas noteikumi attiecas arī uz peļņu, kas gūta no piedališanās pulā, kopējā uzņēmējdarbībā vai starptautiskās satiksmes transporta aģentūrā.

9. pants

SAISTĪTIE UZŅĒMUMI

1. Ja:

- a) Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums tieši vai netieši piedalās otras Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma vadībā, kontrolē vai arī tam pieder daļa no šī uzņēmuma kapitāla, vai
- b) vienas un tās pašas personas tieši vai netieši piedalās Līgumslēdzējas Valsts

uzņēmuma un otras Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma vadībā, kontrolē vai arī tām pieder daļa no šo uzņēmumu kapitāla,

un jebkurā no šiem gadījumiem šo divu uzņēmumu komerciālās vai finanšu attiecības tiek veidotas vai nodibinātas pēc noteikumiem, kas atšķiras no tiem noteikumiem, kuri būtu spēkā starp diviem neatkarīgiem uzņēmumiem, tad jebkura peļņa, ko gūtu viens no uzņēmumiem, bet iepriekšminēto noteikumu ietekmē nav guvis, var tikt iekļauta šī uzņēmuma peļņā, un tai var atbilstoši uzlikt nodokļus.

2. Ja Līgumslēdzēja Valsts iekļauj šīs valsts uzņēmuma peļņā un attiecīgi uzliet nodokļus tai peļņai, attiecībā uz kuru otrā valstī otras Līgumslēdzējas Valsts uzņēmumam ir uzlikts nodoklis, un šī iekļautā peļņa ir tāda peļņa, kuru būtu guvis pirmās minētās valsts uzņēmums, ja attiecības starp šiem diviem uzņēmumiem būtu bijušas tādas, kādas pastāvētu starp diviem neatkarīgiem uzņēmumiem, tad otra valsts veic atbilstošas korekcijas attiecībā uz nodokļa lielumu, kāds tiek uzlikts šai peļņai otrā valstī. Nosakot šīs korekcijas, ņem vērā citus šīs Konvencijas noteikumus un, ja nepieciešams, rīko Līgumslēdzēju Valstu kompetento iestāžu konsultācijas.

10. pants

DIVIDENDES

1. Dividendēm, ko sabiedrība — Līgumslēdzējas Valsts rezidents izmaksā otras Līgumslēdzējas Valsts rezidentam, var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.

2. Tomēr šīm dividendēm var uzlikt nodokļus arī atbilstoši attiecīgās valsts normatīvajiem aktiem tajā Līgumslēdzējā Valstī, kuras rezidents ir sabiedrība, kas izmaksā dividendes, bet, ja šo dividenžu patiesais labuma guvējs ir otras Līgumslēdzējas Valsts rezidents, nodoklis nedrīkst pārsniegt:

- a) 5 procentus no dividenžu kopapjoma, ja dividenžu patiesais labuma guvējs ir sabiedrība (kas nav personālsabiedrība), kura tieši pārvalda vismaz 25 procentus tās sabiedrības kapitāla, kura izmaksā dividendes;
- b) 10 procentus no dividenžu kopapjoma visos pārējos gadījumos.

Šī daļa neietekmē nodokļu uzlikšanu sabiedrības peļņai, no kuras izmaksā dividendes.

3. Termins “dividendes” šajā pantā nozīmē ienākumu no akcijām vai citām no parādu saistībām neizrietošām tiesībām piedalīties sabiedrības peļņas sadalē, kā arī tādu ienākumu no citām tiesībām, uz ko saskaņā ar tās valsts normatīvajiem aktiem, kuras rezidents ir sabiedrība, kas veic peļņas sadali, attiecas tāds pats nodokļu uzlikšanas režīms kā uz ienākumu no akcijām.

4. 1. un 2. daļas noteikumus nepiemēro, ja dividenžu patiesais labuma guvējs, kurš ir Līgumslēdzējas Valsts rezidents, veic uzņēmējdarbību otrā Līgumslēdzējā Valstī, kuras rezidents ir dividendes izmaksājošā sabiedrība, izmantojot tur esošo pastāvīgo pārstāvniecību, vai arī sniedz neatkarīgus individuālos pakalpojumus šajā otrā valstī, izmantojot tajā izvietoto pastāvīgo bāzi, un ja līdzdalība, par kuru tiek izmaksātas dividendes, ir faktiski saistīta ar šo pastāvīgo pārstāvniecību vai pastāvīgo bāzi. Šajā gadījumā atkarībā no apstākļiem piemēro 7. vai 14. panta noteikumus.

5. Ja sabiedrība - Līgumslēdzējas Valsts rezidents gūst peļņu vai ienākumu otrā Līgumslēdzējā Valstī, šī otra valsts nedrīkst nedz uzlikt jebkādus nodokļus šīs sabiedrības izmaksātajām dividendēm, izņemot, ja dividendes tiek izmaksātas otras valsts rezidentam vai ja līdzdalība, par kuru tiek izmaksātas dividendes, ir faktiski saistīta ar pastāvīgo pārstāvniecību vai pastāvīgo bāzi šajā otrā valstī; nedz arī uzlikt nodokli sabiedrības nesadalītajai peļņai pat tad, ja izmaksātas dividendes vai nesadalītā peļņa pilnīgi vai daļēji sastāv no otrā valstī gūtās peļņas vai ienākuma.

11. pants PROCENTI

1. Procentiem, kas rodas Līgumslēdzējā Valstī un tiek izmaksāti otras Līgumslēdzējas Valsts rezidentam, var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.

2. Tomēr šiem procentiem var uzlikt nodokļus arī atbilstoši attiecīgās valsts normatīvajiem aktiem tajā Līgumslēdzējā Valstī, kurā tie rodas, bet, ja šo procentu patiesais labuma guvējs ir otras Līgumslēdzējas Valsts rezidents, tad nodoklis nedrīkst pārsniegt 10 procentus no šo procentu kopapjoma.

3. Neatkarīgi no 2. daļas noteikumiem, procenti, kas rodas Līgumslēdzējā Valstī un kas tiek izmaksāti otras Līgumslēdzējas Valsts valdībai, tajā skaitā tās teritoriāli administratīvai vienībai vai pašvaldībai, Centrālajai bankai vai jebkurai finanšu iestādei, kas pilnībā pieder šai valdībai, vai par to garantētiem vai apdrošinātiem aizdevumiem, tiek atbrīvoti no nodokļu uzlikšanas pirmajā minētajā valstī.

4. Šajā pantā termins “procenti” nozīmē ienākumu no jebkāda veida parāda prasībām neatkarīgi no tā, vai tās ir vai nav nodrošinātas ar hipotēku un vai tām ir vai nav tiesības piedalīties parādnieka peļņas sadalē, un it īpaši ienākumu no valdības vērtspapīriem un ienākumu no obligācijām vai parādzīmēm, tajā skaitā prēmijas un balvas, kas piederīgas šiem vērtspapīriem, obligācijām vai parādzīmēm. Soda naudas, kas saņemtas par laikā neveiktajiem maksājumiem, netiek uzskatītas par procentiem šī panta noteikumu piemērošanai.

5. 1., 2. un 3. daļas noteikumi netiek piemēroti, ja procentu patiesais labuma guvējs, kas ir Līgumslēdzējas Valsts rezidents, veic uzņēmējdarbību otrā Līgumslēdzējā Valstī, kurā šie procenti rodas, izmantojot tur esošo pastāvīgo pārstāvniecību, vai arī sniedz neatkarīgus individuālos pakalpojumus šajā otrā valstī, izmantojot tajā izvietoto pastāvīgo bāzi, un ja parāda prasības, uz kuru pamata tiek maksāti procenti, ir faktiski saistītas ar šo pastāvīgo pārstāvniecību vai pastāvīgo bāzi. Šajā gadījumā atkarībā no apstākļiem piemēro 7. vai 14. panta noteikumus.

6. Ja procentu maksātājs ir Līgumslēdzējas Valsts rezidents, tiek uzskatīts, ka procenti rodas šajā valstī. Tomēr, ja persona, kura izmaksā procentus, neatkarīgi no tā, vai šī persona ir Līgumslēdzējas Valsts rezidents vai nav, izmanto Līgumslēdzējā Valstī esošo pastāvīgo pārstāvniecību vai tur izvietoto pastāvīgo bāzi, sakarā ar ko radušās parādu saistības, par kurām tiek maksāti procenti, un ja šos procentus izmaksā (sedz) pastāvīgā pārstāvniecība vai pastāvīgā bāze, tiek uzskatīts, ka šie procenti rodas tajā valstī, kurā atrodas pastāvīgā pārstāvniecība vai pastāvīgā bāze.

7. Ja, pamatojoties uz īpašām attiecībām starp procentu maksātāju un procentu patieso labuma guvēju vai starp viņiem abiem un kādu citu personu, procentu summa, kas attiecas uz parāda prasībām, par kurām tā tiek izmaksāta, pārsniedz summu, par kādu būtu varējuši vienoties procentu maksātājs un procentu patiesais labuma guvējs, ja starp viņiem nebūtu minēto īpašo attiecību, tad šī panta noteikumi tiek piemēroti tikai attiecībā uz pēdējo minēto summu. Šādā gadījumā maksājumu daļai, kas pārsniedz šo summu, nodokļus uzliek atbilstoši katras Līgumslēdzējas Valsts normatīvajiem aktiem, ņemot vērā šīs Konvencijas pārējos noteikumus.

12. pants AUTORATLĪDZĪBA

1. Autoratlīdzībai, kas rodas Līgumslēdzējā Valstī un ko izmaksā otras Līgumslēdzējas Valsts rezidentam, var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.

2. Tomēr šādai autoratlīdzībai var arī uzlikt nodokļus atbilstoši attiecīgās valsts normatīvajiem aktiem tajā Līgumslēdzējā Valstī, kurā tā rodas, bet, ja autoratlīdzības patiesais labuma guvējs ir otras Līgumslēdzējas Valsts rezidents, nodoklis nedrīkst pārsniegt 10 procentus no autoratlīdzības kopapjoma.

3. Termins “autoratlīdzība” šajā pantā nozīmē jebkāda veida maksājumus, ko saņem kā kompensāciju par jebkuru autortiesību izmantošanu vai par tiesībām izmantot jebkuras autortiesības

uz literāru, mākslas vai zinātnisku darbu, tajā skaitā kinofilmām un filmām vai ierakstiem radio vai televīzijas pārraidēm, uz jebkuru patentu, preču zīmi, dizainu vai paraugu, plānu, slepenu formulu vai procesu, vai par informāciju attiecībā uz ražošanas, komerciālu vai zinātnisku pieredzi.

4. 1. un 2. daļas noteikumi netiek piemēroti, ja autoratlīdzības patiesais labuma guvējs, kas ir Līgumslēdzējas Valsts rezidents, veic uzņēmējdarbību otrā Līgumslēdzējā Valstī, kurā rodas autoratlīdzība, izmantojot tur esošo pastāvīgo pārstāvniecību, vai arī sniedz neatkarīgus individuālos pakalpojumus šajā otrā valstī, izmantojot tajā izvietoto pastāvīgo bāzi, un ja tiesības vai īpašums, par ko tiek maksāta autoratlīdzība, ir faktiski saistīti ar šo pastāvīgo pārstāvniecību vai pastāvīgo bāzi. Šajā gadījumā atkarībā no apstākļiem piemēro 7. vai 14. panta noteikumus.

5. Ja autoratlīdzības maksātājs ir Līgumslēdzējas Valsts rezidents, tiek uzskatīts, ka autoratlīdzība rodas šajā valstī. Tomēr, ja persona, kas izmaksā autoratlīdzību, neatkarīgi no tā, vai šī persona ir Līgumslēdzējas Valsts rezidents vai nav, izmanto Līgumslēdzējā Valstī esošo pastāvīgo pārstāvniecību vai tur izvietoto pastāvīgo bāzi, sakarā ar ko radies pienākums izmaksāt autoratlīdzību, un ja šo autoratlīdzību izmaksā (sedz) šī pastāvīgā pārstāvniecība vai pastāvīgā bāze, tiek uzskatīts, ka autoratlīdzība rodas tajā valstī, kurā atrodas pastāvīgā pārstāvniecība vai pastāvīgā bāze.

6. Ja, pamatojoties uz īpašām attiecībām starp autoratlīdzības maksātāju un autoratlīdzības patieso labuma guvēju vai starp viņiem abiem un kādu citu personu, autoratlīdzības summa, kas attiecas uz izmantošanu, tiesībām vai informāciju, par kuru tā tiek maksāta, pārsniedz autoratlīdzības summu, par kādu būtu varējuši vienoties maksātājs un patiesais labuma guvējs, ja starp viņiem nebūtu minēto īpašo attiecību, tad šī panta noteikumi tiek piemēroti tikai attiecībā uz pēdējo minēto summu. Šajā gadījumā maksājuma daļai, kas pārsniedz šo summu, tiek uzlikti nodokļi atbilstoši katras Līgumslēdzējas Valsts normatīvajiem aktiem, ņemot vērā šīs Konvencijas pārējos noteikumus.

13. pants

KAPITĀLA PIEAUGUMS

1. Ienākumam vai kapitāla pieaugumam, ko Līgumslēdzējas Valsts rezidents gūst, atsavinot 6. pantā minēto otrā Līgumslēdzējā Valstī esošo nekustamo īpašumu, var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.

2. Kapitāla pieaugumam, kas gūts, atsavinot kustamo īpašumu, kas ir daļa no Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma pastāvīgās pārstāvniecības uzņēmējdarbības īpašuma otrā Līgumslēdzējā Valstī, vai atsavinot kustamo īpašumu, kas ir piederīgs Līgumslēdzējas Valsts rezidenta pastāvīgajai bāzei otrā Līgumslēdzējā Valstī, kas izveidota neatkarīgu individuālo pakalpojumu sniegšanai, tajā skaitā kapitāla pieaugumam no šādas pastāvīgās pārstāvniecības atsavināšanas (atsevišķi vai kopā ar visu uzņēmumu) vai šādas pastāvīgās bāzes atsavināšanas, var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.

3. Kapitāla pieaugumam, ko Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums, kas izmanto starptautiskajā satiksmē kuģus vai gaisa kuģus, gūst atsavinot starptautiskajā satiksmē izmantotus kuģus vai gaisa kuģus vai kustamo īpašumu, kas ir piederīgs šādu kuģu vai gaisa kuģu izmantošanai, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī.

4. Kapitāla pieaugumam, ko Līgumslēdzējas Valsts rezidents gūst atsavinot akcijas vai jebkāda veida pielīdzināmu līdzdalību, kas vairāk nekā 50 procentus no to vērtības tieši vai netieši gūst no otrā Līgumslēdzējā Valstī esoša nekustamā īpašuma, var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.

5. Kapitāla pieaugumam, kas gūts, atsavinot jebkuru tādu īpašumu, kas nav šī panta 1., 2., 3. un 4. daļā minētais īpašums, tiek uzlikti nodokļi tikai tajā Līgumslēdzējā Valstī, kuras rezidents ir šī īpašuma atsavinātājs.

14. pants

NEATKARĪGIE INDIVIDUĀLIE PAKALPOJUMI

1. Līgumslēdzējas Valsts rezidenta — fiziskās personas ienākumam, kas gūts, sniedzot profesionālus pakalpojumus vai veicot cita veida neatkarīgu darbību, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī, izņemot tālāk minētos apstākļus, kad šādam ienākumam var uzlikt nodokļus arī otrā Līgumslēdzējā Valstī:

- a) ja šai personai savas darbības veikšanai ir regulāri pieejama pastāvīgā bāze otrā Līgumslēdzējā Valstī; šādā gadījumā otrā Līgumslēdzējā Valstī nodokļus var uzlikt tikai tai ienākumu daļai, kas attiecināma uz šo pastāvīgo bāzi; vai
- b) ja šī persona uzturas otrā Līgumslēdzējā Valstī laika posmu vai laika posmus, kas kopumā pārsniedz 183 dienas jebkurā divpadsmit mēnešu periodā, kas sākas vai beidzas attiecīgajā taksācijas gadā; šādā gadījumā otrā Līgumslēdzējā Valstī nodokļus var uzlikt tikai tai ienākumu daļai, kas gūta par šīs personas šajā valstī veiktajām darbībām.

2. Termins “profesionālie pakalpojumi” īpaši ietver neatkarīgu zinātnisko, literāro, māksliniecisko, izglītojošo vai pedagoģisko darbību, kā arī ārsta, jurista, inženiera, arhitekta, zobārsta un grāmatveža neatkarīgu darbību.

15. pants

ATKARĪGIE INDIVIDUĀLIE PAKALPOJUMI

1. Saskaņā ar 16., 18. un 19. panta noteikumiem darba algai, samaksai un citai līdzīga veida atlīdzībai, ko Līgumslēdzējas Valsts rezidents saņem par algotu darbu, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī, ja vien algotais darbs netiek veikts otrā Līgumslēdzējā Valstī. Ja algotais darbs tiek veikts otrā Līgumslēdzējā Valstī, par to saņemtajai atlīdzībai var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.

2. Neatkarīgi no 1. daļas noteikumiem atlīdzībai, ko Līgumslēdzējas Valsts rezidents saņem par algotu darbu, kas tiek veikts otrā Līgumslēdzējā Valstī, tiek uzlikti nodokļi tikai pirmajā minētajā valstī, ja:

- a) atlīdzības saņēmējs ir atradies otrā valstī laika posmu vai laika posmus, kas kopumā nepārsniedz 183 dienas jebkurā divpadsmit mēnešu periodā, kas sākas vai beidzas attiecīgajā taksācijas gadā, un
- b) atlīdzību maksā darba devējs, kas nav otras valsts rezidents, vai cita persona tāda darba devēja vārdā, un
- c) atlīdzību neizmaksā (nesedz) pastāvīgā pārstāvniecība vai pastāvīgā bāze, ko darba devējs izmanto otrā valstī.

3. Neatkarīgi no šī panta iepriekšējiem noteikumiem, atlīdzībai, ko saņem par algotu darbu, kas tiek veikts uz Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma starptautiskajā satiksmē izmantota kuģa vai gaisa kuģa, var uzlikt nodokļus šajā valstī.

16. pants

DIREKTORU ATALGOJUMS

Direktoru atalgojumam un citiem līdzīgiem maksājumiem, ko saņem Līgumslēdzējas Valsts rezidents kā direktoru padomes vai jebkuras citas līdzīgas institūcijas loceklis sabiedrībā, kas ir otras Līgumslēdzējas Valsts rezidents, var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.

17. pants

MĀKSLINIEKI UN SPORTISTI

1. Neatkarīgi no 14. un 15. panta noteikumiem ienākumam, ko gūst Līgumslēdzējas Valsts rezidents kā izpildītājmākslinieks, piemēram, teātra, kino, radio vai televīzijas mākslinieks vai mūziķis, vai arī kā sportists par savu individuālo darbību otrā Līgumslēdzējā Valstī, var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.

2. Ja izpildītājmākslinieka vai sportista ienākums par viņa individuālo darbību attiecīgajā jomā tiek maksāts nevis pašam izpildītājmāksliniekam vai sportistam, bet citai personai, šādam ienākumam neatkarīgi no 7., 14. un 15. panta noteikumiem var uzlikt nodokļus tajā Līgumslēdzējā Valstī, kurā tiek veikta izpildītājmākslinieka vai sportista darbība.

3. 1. un 2. daļas noteikumi netiek piemēroti ienākumam, ko izpildītājmākslinieks vai sportists guvis par Līgumslēdzējā Valstī veiktu darbību, ja šis valsts apmeklējums pilnībā vai galvenokārt tiek finansēts no vienas vai abu Līgumslēdzēju Valstu, to administratīvi teritoriālo vienību vai pašvaldību publiskā finansējuma līdzekļiem. Šajā gadījumā ienākumam tiek uzlikti nodokļi tikai tajā Līgumslēdzējā Valstī, kuras rezidents ir izpildītājmākslinieks vai sportists.

18. pants

PENSIJAS

Saskaņā ar 19. panta 2. daļas noteikumiem pensijai un citai līdzīgai atlīdzībai, ko saņem Līgumslēdzējas Valsts rezidents par iepriekš veikto algoto darbu, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī.

19. pants

VALSTS DIENESTS

1. a) Darba algai, samaksai un citai līdzīgai atlīdzībai, kas nav pensija un ko fiziskajai personai izmaksā Līgumslēdzēja Valsts vai tās administratīvi teritoriālā vienība vai pašvaldība par šai valstij vai vienībai vai pašvaldībai sniegtajiem pakalpojumiem, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī.

b) Tomēr šādai darba algai, samaksai un citai līdzīgai atlīdzībai tiek uzlikti nodokļi tikai otrā Līgumslēdzējā Valstī, ja pakalpojumi ir sniegti šajā valstī un šī fiziskā persona ir tāds šis valsts rezidents, kas:

(i) ir šis valsts piederīgais; vai

(ii) nav kļuvis par šis valsts rezidentu tikai un vienīgi, lai sniegtu šos pakalpojumus.

2. a) Jebkurai pensijai, ko fiziskajai personai izmaksā Līgumslēdzēja Valsts vai tās administratīvi teritoriālā vienība vai pašvaldība, vai kas tiek izmaksāta no to izveidotajiem fondiem par pakalpojumiem, ko šī persona sniegusi šai valstij vai pašvaldībai, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī.

b) Tomēr šādai pensijai tiek uzlikti nodokļi tikai otrā Līgumslēdzējā Valstī, ja šī fiziskā persona ir šis valsts rezidents un valsts piederīgais.

3. 15., 16., 17. un 18. panta noteikumus piemēro darba algai, samaksai un citai līdzīgai atlīdzībai un pensijai, kuru izmaksā par pakalpojumiem, kas sniegti saistībā ar Līgumslēdzējas Valsts vai tās administratīvi teritoriālās vienības vai pašvaldības veikto uzņēmējdarbību.

20. pants

STUDENTI

Maksājumiem, ko uzturēšanās, studiju vai stažēšanās vajadzībām saņem students vai māceklis, kurš ir vai tieši pirms ierašanās Līgumslēdzējā Valstī bija otras Līgumslēdzējas Valsts rezidents un kurš pirmajā minētajā valstī ir ieradies vienīgi studiju vai stažēšanās nolūkā, šajā valstī netiek uzlikti nodokļi, ja šādi maksājumi ir no avotiem, kas neatrodas šajā valstī.

21. pants

CITI IENĀKUMI

1. Citiem Līgumslēdzējas Valsts rezidenta ienākumiem, kas nav atrunāti šīs Konvencijas iepriekšējos pantos, neatkarīgi no to rašanās vietas tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī.

2. 1. daļas noteikumi netiek piemēroti ienākumam, kas nav ienākums no 6. panta 2. daļā definētā nekustamā īpašuma, ja šī ienākuma saņēmējs, kurš ir Līgumslēdzējas Valsts rezidents, veic uzņēmējdarbību otrā Līgumslēdzējā Valstī, izmantojot tur esošo pastāvīgo pārstāvniecību, vai sniedz neatkarīgus individuālos pakalpojumus šajā otrā valstī, izmantojot tur izvietoto pastāvīgo bāzi, un ja tiesības vai īpašums, par ko tiek saņemts šis ienākums, ir faktiski saistīti ar šo pastāvīgo pārstāvniecību vai pastāvīgo bāzi. Šajā gadījumā atkarībā no apstākļiem piemēro 7. vai 14. panta noteikumus.

22. pants

KAPITĀLS

1. Kapitālam, ko veido 6. pantā minētais Līgumslēdzējas Valsts rezidenta nekustamais īpašums, kas atrodas otrā Līgumslēdzējā Valstī, var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.

2. Kapitālam, ko veido kustamais īpašums, kas ir daļa no Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma pastāvīgās pārstāvniecības uzņēmējdarbības īpašuma otrā Līgumslēdzējā Valstī, vai kapitālam, ko veido kustamais īpašums, kas ir piederīgs Līgumslēdzējas Valsts rezidenta pastāvīgajai bāzei neatkarīgu individuālo pakalpojumu sniegšanai otrā Līgumslēdzējā Valstī, var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.

3. Kapitālam, ko veido kuģi vai gaisa kuģi, ko Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums izmanto starptautiskajā satiksmē, kā arī kustamais īpašums, kas piederīgs šo kuģu vai gaisa kuģu izmantošanai, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī.

4. Visiem pārējiem Līgumslēdzējas Valsts rezidenta kapitāla elementiem tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī.

23. pants

NODOKĻU DUBULTĀS UZLIKŠANAS NOVĒRŠANA

1. Turkmenistānā nodokļu dubultā uzlikšana tiek novērsta šādi:

Ja Turkmenistānas rezidents gūst ienākumu vai tam pieder kapitāls, kam saskaņā ar šīs Konvencijas noteikumiem var uzlikt nodokļus Latvijā, Turkmenistāna atļauj:

- a) samazināt šī rezidenta ienākuma nodokli par summu, kas ir vienāda ar Latvijā samaksāto ienākuma nodokli;
- b) samazināt šī rezidenta kapitāla nodokli par summu, kas ir vienāda ar Latvijā samaksāto kapitāla nodokli. Šie samazinājumi tomēr nevienā gadījumā nedrīkst pārsniegt tādu ienākuma nodokļa vai kapitāla nodokļa daļu, kāda ir aprēķināta pirms šī samazinājuma piemērošanas un kura atkarībā no apstākļiem ir attiecināma uz ienākumu vai kapitālu, kam var uzlikt nodokļus Latvijā.

2. Latvijā nodokļu dubultā uzlikšana tiek novērsta šādi:

- a) Ja Latvijas rezidents gūst ienākumu vai tam pieder kapitāls, kam saskaņā ar šo Konvenciju var uzlikt nodokļus Turkmenistānā, tad, ja vien Latvijas nacionālajos normatīvajos aktos netiek paredzēti labvēlīgāki noteikumi, Latvija atļauj:
 - (i) samazināt šī rezidenta ienākuma nodokli par summu, kas ir vienāda ar Turkmenistānā samaksāto ienākuma nodokli;
 - (ii) samazināt šī rezidenta kapitāla nodokli par summu, kas ir vienāda ar Turkmenistānā samaksāto kapitāla nodokli.

Šie samazinājumi tomēr nevienā gadījumā nedrīkst pārsniegt tādu ienākuma nodokļa vai kapitāla nodokļa daļu, kāda ir aprēķināta Latvijā pirms šī samazinājuma piemērošanas un kura atkarībā no apstākļiem ir attiecināma uz ienākumu vai kapitālu, kam var uzlikt nodokļus Turkmenistānā.

- b) Lai piemērotu a) punktu, ja sabiedrība – Latvijas rezidents saņem dividendes no sabiedrības – Turkmenistānas rezidenta, kurā tai pieder vismaz 25 procenti akciju ar pilnām balsstiesībām, tad Turkmenistānā samaksātajā nodoklī tiek ietverts ne tikai par dividendēm samaksātais nodoklis, bet arī atbilstoša daļa no nodokļa, kas samaksāts par sabiedrības peļņu, no kuras tika maksātas dividendes.

3. Ja saskaņā ar jebkuru no Konvencijas noteikumiem Līgumslēdzējas Valsts rezidenta gūtais ienākums vai tam piederošais kapitāls ir atbrīvots no nodokļiem šajā valstī, tad, aprēķinot nodokļa summu par šī rezidenta pārējo ienākumu vai kapitālu, šī valsts var ņemt vērā atbrīvoto ienākumu vai kapitālu.

24. pants

DISKRIMINĀCIJAS NEPIEĻAUŠANA

1. Uz Līgumslēdzējas Valsts piederīgajiem otrā Līgumslēdzējā Valstī nav attiecināma nodokļu uzlikšana vai ar to saistītas prasības, kas ir citādākas vai apgrūtinošākas nekā nodokļu uzlikšana vai ar to saistītās prasības, kuras tādos pašos apstākļos, jo īpaši sakarā ar rezidenci, attiecas vai var tikt attiecinātas uz šīs otras valsts piederīgajiem. Šis noteikums neatkarīgi no 1. panta noteikumiem attiecas arī uz personām, kuras nav vienas vai abu Līgumslēdzēju Valstu rezidenti.

2. Uz bezvalstniekiem – Līgumslēdzējas Valsts rezidentiem nevienā no Līgumslēdzējām Valstīm neattiecas nodokļu uzlikšana vai ar to saistītas prasības, kas ir citādākas vai apgrūtinošākas nekā nodokļu uzlikšana vai ar to saistītās prasības, kuras tādos pašos apstākļos, jo īpaši sakarā ar rezidenci, attiecas vai var tikt attiecinātas uz attiecīgās valsts piederīgajiem.

3. Nodokļu uzlikšana Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma pastāvīgajai pārstāvniecībai otrā Līgumslēdzējā Valstī nevar būt nelabvēlīgāka nekā nodokļu uzlikšana šīs otras valsts uzņēmumiem, kas veic tādu pašu darbību. Šo noteikumu nedrīkst iztulkot tā, ka tas uzliek Līgumslēdzējai Valstij pienākumu piešķirt otras Līgumslēdzējas Valsts rezidentiem jebkādu personisku atvieglojumu, atlaidi un samazinājumu attiecībā uz nodokļu uzlikšanu, kādus šī valsts piešķir tās rezidentiem, ņemot vērā viņu civilstāvokli vai ģimenes saistības.

4. Izņemot gadījumus, kad piemērojami 9. panta 1. daļas, 11. panta 7. daļas vai 12. panta 6. daļas noteikumi, procenti, autoratlīdzība un citi maksājumi, ko Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums izmaksā otras Līgumslēdzējas Valsts rezidentam, nosakot šī uzņēmuma ar nodokli apliekamo peļņu, ir jāatskaita pēc tādiem pašiem noteikumiem kā tad, ja tie tiktu izmaksāti pirmās minētās valsts rezidentam. Tāpat arī Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma parādi otras Līgumslēdzējas Valsts rezidentam, nosakot šāda uzņēmuma apliekamā kapitāla vērtību, ir jāatskaita pēc tādiem pašiem noteikumiem kā tad, ja tie attiektos uz pirmās minētās valsts rezidentu.

5. Līgumslēdzējas Valsts uzņēmumus, kuru kapitāls pilnīgi vai daļēji, tieši vai netieši pieder vienam vai vairākiem otras Līgumslēdzējas Valsts rezidentiem vai to pilnīgi vai daļēji, tieši vai netieši kontrolē minētie rezidenti, pirmajā minētajā valstī nevar pakļaut jebkādiem nodokļu uzlikšanai vai jebkādam ar to saistītām prasībām, kas atšķiras no nodokļu uzlikšanas un ar to saistītām prasībām, kurām tiek vai var tikt pakļauti līdzīgi pirmās minētās valsts uzņēmumi, vai kuras ir apgrūtinošākas par tām.

6. Šī panta noteikumi neatkarīgi no 2. panta noteikumiem attiecas uz visu veidu un nosaukumu nodokļiem.

25. pants

SAVSTARPĒJAS SASKAŅOŠANAS PROCEDŪRA

1. Ja persona uzskata, ka vienas vai abu Līgumslēdzēju Valstu rīcība attiecībā uz šo personu izraisa vai izraisīs nodokļu uzlikšanu, kas neatbilst šīs Konvencijas noteikumiem, šī persona var neatkarīgi no šo valstu nacionālajos normatīvajos aktos paredzētajiem tiesiskajiem līdzekļiem iesniegt sūdzību izskatīšanai tās Līgumslēdzējas Valsts kompetentajai iestādei, kuras rezidents ir šī persona, vai arī, ja sūdzība attiecas uz 24. panta 1. daļu, — tās Līgumslēdzējas Valsts kompetentajai iestādei, kuras valsts piederīgais ir šī persona. Sūdzība iesniedzama izskatīšanai triju gadu laikā pēc pirmā paziņojuma par rīcību, kas izraisījusi Konvencijas noteikumiem neatbilstošu nodokļu uzlikšanu.

2. Ja kompetentā iestāde sūdzību uzskata par pamatotu un pati nespēj panākt apmierinošu risinājumu, tā cenšas savstarpēji vienoties ar otras Līgumslēdzējas Valsts kompetento iestādi, lai novērstu šai Konvencijai neatbilstošu nodokļu uzlikšanu. Jebkura šāda panāktā vienošanās ir jāizpilda neatkarīgi no Līgumslēdzējas Valsts nacionālajos normatīvajos aktos noteiktajiem laika ierobežojumiem.

3. Līgumslēdzēju Valstu kompetentajām iestādēm ir jācenšas savstarpējas vienošanās ceļā atrisināt jebkurus sarežģījumus vai novērst šaubas, kas var rasties, interpretējot vai piemērojot šo Konvenciju. Tās var arī savstarpēji konsultēties, lai novērstu nodokļu dubulto uzlikšanu šajā Konvencijā neparedzētos gadījumos.

4. Lai panāktu vienošanos iepriekšējās daļās minētajos jautājumos, Līgumslēdzēju Valstu kompetentās iestādes var tieši sazināties viena ar otru, kā arī šāda viedokļu apmaiņa var notikt ar Līgumslēdzēju Valstu kompetento iestāžu vai to pārstāvju komisijas starpniecību.

26. pants

INFORMĀCIJAS APMAIŅA

1. Līgumslēdzēju Valstu kompetentām iestādēm ir jāveic informācijas apmaiņa, kas ir nepieciešama šīs Konvencijas noteikumu izpildīšanai vai Līgumslēdzēju Valstu nacionālo normatīvo aktu prasību izpildei attiecībā uz nodokļiem, uz ko attiecas Konvencija, tiktāl, ciktāl šāda nodokļu uzlikšana nav pretrunā ar Konvenciju. 1. pants neierobežo informācijas apmaiņu. Jebkura informācija, ko saņem Līgumslēdzēja Valsts, ir jāuzskata par tikpat slepenu kā informācija, kas tiek iegūta saskaņā ar šīs valsts normatīvajiem aktiem un var tikt izpausta tikai tām personām vai institūcijām (tajā skaitā tiesām un administratīvajām iestādēm), kas ir iesaistītas Konvencijā ietvertu nodokļu aprēķināšanā vai iekasēšanā, piespiedu līdzekļu lietošanā vai lietu iztiesāšanā, vai apelāciju izskatīšanā attiecībā uz šiem nodokļiem. Šīm personām vai institūcijām informācija jāizmanto vienīgi iepriekšminētajos nolūkos. Tās drīkst izpaust šo informāciju atklātās tiesas sēdēs vai tiesas nolēmumos.

2. Nekādā gadījumā 1. daļas noteikumus nedrīkst izskaidrot tādējādi, ka tie uzliktu Līgumslēdzējai Valstij pienākumu:

- a) veikt administratīvos pasākumus, kas neatbilst tās vai otras Līgumslēdzējas Valsts normatīvajiem aktiem un administratīvajai praksei;
- b) sniegt informāciju, kas nav pieejama saskaņā ar tās vai otras Līgumslēdzējas Valsts normatīvajiem aktiem vai parasti piemērojamo administratīvo praksi;
- c) sniegt informāciju, kas var atklāt jebkuru tirdzniecības, uzņēmējdarbības, rūpniecisko, komerciālo vai profesionālo noslēpumu vai darījuma procesu, vai arī sniegt informāciju, kuras izpaušana būtu pretrunā ar sabiedrisko kārtību (*ordre public*).

27. pants

DIPLOMĀTISKO MISIJU UN KONSULĀRO PĀRSTĀVNICĪBU PERSONĀLS

Nekas šajā Konvencijā neietekmē diplomātisko misiju vai konsulāro pārstāvniecību personāla fiskālās privilēģijas, kuras tam piemērojamas saskaņā ar starptautisko tiesību vispārējiem noteikumiem vai īpašu nolīgumu noteikumiem.

28. pants

STĀŠANĀS SPĒKĀ

1. Līgumslēdzējas Valstis pa diplomātiskajiem kanāliem paziņo viena otrai par to, ka ir izpildītas to procedūras, lai šī Konvencija stātos spēkā.

2. Šī Konvencija stājas spēkā ar 1. daļā minētā pēdējā paziņojuma datumu un tās noteikumi abās Līgumslēdzējās Valstīs tiek piemēroti:

- a) attiecībā uz nodokļiem, ko ietur ienākuma izmaksas brīdī – ienākumam, kas gūts janvāra pirmajā dienā vai pēc tās, kalendārajā gadā, kas seko gadam, kurā Konvencija stājas spēkā;
- b) attiecībā uz pārējiem ienākuma nodokļiem un kapitāla nodokļiem – nodokļiem, kas maksājami par jebkuru taksācijas gadu, kas sākas janvāra pirmajā dienā vai pēc tās, kalendārajā gadā, kas seko gadam, kurā Konvencija stājas spēkā.

29. pants

DARBĪBAS IZBEIGŠANA

Šī Konvencija ir spēkā tik ilgi, kamēr viena Līgumslēdzēja Valsts tās darbību izbeidz. Katra Līgumslēdzēja Valsts var izbeigt Konvencijas darbību, paejot piecu gadu periodam pēc šīs Konvencijas piemērošanas uzsākšanas datuma, pa diplomātiskajiem kanāliem iesniedzot paziņojumu par izbeigšanu vismaz sešus mēnešus pirms jebkura kalendārā gada beigām. Šajā gadījumā Konvencijas darbība abās Līgumslēdzējās Valstīs tiek izbeigta:

- a) attiecībā uz nodokļiem, ko ietur ienākuma izmaksas brīdī – ienākumam, kas gūts janvāra pirmajā dienā vai pēc tās, kalendārajā gadā, kas seko gadam, kurā ir iesniegts paziņojums;
- b) attiecībā uz pārējiem ienākuma nodokļiem un kapitāla nodokļiem – nodokļiem, kas maksājami par jebkuru taksācijas gadu, kas sākas janvāra pirmajā dienā vai pēc tās, kalendārajā gadā, kas seko gadam, kurā ir iesniegts paziņojums.

To apliecinot, būdami pienācīgi pilnvaroti, šo Konvenciju ir parakstījuši.

Konvencija sastādīta Rīgā divos eksemplāros 2012.gada 11.septembrī latviešu, turkmēņu, krievu un angļu valodā, visiem četriem tekstiem esot vienlīdz autentiskiem. Atšķirīgas interpretācijas gadījumā noteicošais ir teksts angļu valodā.

Latvijas Republikas valdības vārdā

Andris Vilks

Finanšu ministrs

Turkmenistānas valdības vārdā

Bjašimirats Hodžamamedovs

Ekonomikas un attīstības ministrs

323. 197L/11 Grozījumi likumā “Par valsts kompensāciju cietušajiem”

Izdarīt likumā “Par valsts kompensāciju cietušajiem” (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2006, 13. nr.; 2007, 24. nr.; 2008, 24. nr.; 2009, 14. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 194. nr.) šādus grozījumus:

1. Izslēgt 1. pantā vārdus “ja noziedzīga nodarījuma rezultātā iestājusies personas nāve vai cietušajam nodarīti smagi, vidēja smaguma miesas bojājumi, aizskarta personas dzimumneaizskaramība vai cietušais inficēts ar cilvēka imūndeficīta vīrusu, B vai C hepatītu (turpmāk — noziedzīgs nodarījums)”.

2. 2. pantā:

papildināt otro daļu ar vārdiem “un Civilprocesa likumu”;

papildināt pantu ar 2.¹ daļu šādā redakcijā:

“(2¹) Šā likuma noteikumi par noziedzīga nodarījuma izdarītāju attiecināmi uz personu, pret kuru uzsākts kriminālprocess, aizturēto, aizdomās turēto, apsūdzēto, uz personu, pret kuru notiek process medicīniska rakstura piespiedu līdzekļu noteikšanai, un notiesāto.”

3. Papildināt 3. pantu ar trešo un ceturto daļu šādā redakcijā:

“(3) Ja noziedzīga nodarījuma rezultātā iestājusies personas nāve vai cietušais miris un nav pieprasījis valsts kompensāciju vai valsts kompensāciju ir pieprasījis un nav saņēmis, valsts kompensāciju ir tiesības saņemt personai, kura atzīta par cietušo attiecīgajā kriminālprocesā.

(4) Tiesības uz valsts kompensāciju ir, ja tīša noziedzīga nodarījuma rezultātā:

- 1) iestājusies personas nāve;
- 2) cietušajam nodarīti smagi vai vidēja smaguma miesas bojājumi;
- 3) aizskarta cietušā tikumība vai dzimumneaizskaramība;
- 4) cietušais ir cilvēku tirdzniecības upuris;
- 5) cietušais inficēts ar cilvēka imūndeficīta vīrusu, B vai C hepatītu.”

4. Izteikt 3.¹ panta 2. punktu šādā redakcijā:

“(2) noziedzīga nodarījuma izdarītājam, kurš atzīts par vainīgu, pamatojoties uz notiesājošu spriedumu vai prokurora priekšrakstu par sodu, vai pret kuru kriminālprocess izbeigts personu nereabilitējošu apstākļu dēļ.”

5. Aizstāt 4. panta pirmās daļas 4. punktā vārdus “apsūdzētā, kas atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā” ar vārdiem “noziedzīga nodarījuma izdarītāja”.

6. 7. pantā:

aizstāt pirmajā daļā skaitli “10” ar vārdu “piecas”;

izteikt otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Kompensācija tiek izmaksāta:

- 1) 100 procentu apmērā, ja iestājusies personas nāve;
- 2) 70 procentu apmērā, ja cietušajam nodarīti smagi miesas bojājumi vai noziedzīgs nodarījums kvalificēts kā izvarošana vai vardarbīgas dzimumtieksmes apmierināšana pret dabiskā veidā, vai aizskarta nepilngadīgā cietušā tikumība vai dzimumneaizskaramība, vai cietušais ir cilvēku tirdzniecības upuris;
- 3) 50 procentu apmērā, ja cietušajam nodarīti vidēja smaguma miesas bojājumi vai aizskarta cietušā tikumība vai dzimumneaizskaramība, izņemot šīs daļas 2. punktā minētos gadījumus, vai cietušais inficēts ar cilvēka imūndeficīta vīrusu, B vai C hepatītu.”;

izslēgt ceturto un piekto daļu.

7. Papildināt likumu ar 7.¹ pantu šādā redakcijā:

“7.¹ pants. Izmaksājamās valsts kompensācijas apmēra noteikšana

(1) Ja cietušais ir saņēmis kompensāciju par nodarīto kaitējumu no noziedzīga nodarījuma izdarītāja vai viņa vietā no citas personas, valsts kompensācijas apmēru samazina atbilstoši jau saņemtajai kompensācijai.

(2) Ja noziedzīga nodarījuma rezultātā vienlaikus iestājušās šā likuma 7. panta otrās daļas 1., 2. vai 3. punktā minētās sekas, izmaksā vienu valsts kompensāciju atbilstoši noziedzīga nodarījuma smagākajām sekām. Ja noziedzīga nodarījuma rezultātā cietušajam vienlaikus iestājušās šā likuma 7. panta otrās daļas 2. vai 3. punktā minētās vairākas viena un tā paša smaguma sekas, izmaksā vienu valsts kompensāciju šā likuma 7. panta noteiktajā apmērā atbilstoši attiecīgajām noziedzīga nodarījuma sekām.

(3) Ja noziedzīga nodarījuma rezultātā iestājusies vairāku personu nāve, cietušajam izmaksā valsts kompensāciju atbilstoši to personu skaitam, kuru nāve, sakarā ar ko persona atzīta par cietušo, ir iestājusies noziedzīga nodarījuma rezultātā.

(4) Ja noziedzīga nodarījuma rezultātā iestājusies personas nāve un kriminālprocesā par cietušajiem atzītas vairākas personas, šīm personām izmaksā valsts kompensāciju, sadalot to proporcionāli cietušo skaitam.

(5) Ja pēc valsts kompensācijas izmaksāšanas sakarā ar noziedzīga nodarījuma rezultātā iestājušos personas nāvi procesa virzītājs tajā pašā kriminālprocesā par cietušo atzīst citu personu, valsts kompensāciju tai izmaksā tādā pašā apmērā, kādā tā tika izmaksāta cietušajam vai cietušajiem.

(6) Ja valsts kompensācija par noziedzīga nodarījuma rezultātā iestājušos personas nāvi izmaksāta vairākiem cietušajiem un šajā likumā noteiktajos gadījumos Juridiskās palīdzības administrācija ir pieņēmusi lēmumu par izmaksātās valsts kompensācijas piedziņu no cietušā, piedzenamo valsts kompensācijas daļu izmaksā citam cietušajam vai proporcionāli citiem cietušajiem tajā pašā kriminālprocesā. Šīs daļas pirmajā teikumā minētais nosacījums nav piemērojams, ja Juridiskās palīdzības administrācija ir pieņēmusi lēmumu par izmaksātās valsts kompensācijas piedziņu no cietušā sakarā ar to, ka cietušais ir saņēmis kompensāciju par nodarīto kaitējumu no noziedzīga nodarījuma izdarītāja vai viņa vietā no citas personas.

(7) Ja persona atzīta par cietušo kriminālprocesā un tajā pašā kriminālprocesā atzīta par cietušo arī sakarā ar noziedzīga nodarījuma rezultātā iestājušos citas personas nāvi, cietušajam izmaksā valsts kompensāciju gan par sekām, kas viņam iestājušās noziedzīga nodarījuma rezultātā, gan kompensāciju sakarā ar noziedzīga nodarījuma rezultātā iestājušos citas personas nāvi.

(8) Ja valsts kompensācija izmaksāta un galīgajā nolēmumā konstatēts, ka noziedzīga nodarījuma rezultātā cietušajam ir iestājušās smagākas sekas, viņam izmaksā starpību starp izmaksāto un izmaksājamo valsts kompensāciju.

(9) Ja cietušais miris un nav pieprasījis valsts kompensāciju vai valsts kompensāciju ir pieprasījis un nav saņēmis, personai, kura atzīta par cietušo attiecīgajā kriminālprocesā, izmaksā valsts kompensāciju tādā apmērā, kādā tā būtu izmaksājama cietušajam, kas ir miris.”

8. 8. panta otrajā daļā:

aizstāt 3. un 4. punktā vārdus “dzīvesvietas adrese” ar vārdiem “kriminālprocesā norādītā personas dzīvesvietas adrese”;

izteikt 5. punktu šādā redakcijā:

“5) noziedzīga nodarījuma rezultātā nodarītā kaitējuma raksturs (iestājusies personas nāve, miesas bojājumu smagums, tikumības vai dzimumneaizskaramības aizskārums, cilvēku tirdzniecības norādošo pazīmju esība vai konstatēts cilvēka imūndeficīta vīruss, B vai C hepatīts);”;

aizstāt 7. punktā vārdus “aizdomās turēto vai apsūdzēto” ar vārdiem “noziedzīga nodarījuma izdarītāju”;

papildināt daļu ar 8. punktu šādā redakcijā:

“8) to personu skaits, kuras atzītas par cietušajiem tajā pašā kriminālprocesā sakarā ar iestājušos personas nāvi, un informācija par šīm personām (vārds, uzvārds, personas kods, kriminālprocesā norādītā personas dzīvesvietas adrese, kontaktinformācija, kā arī datums, kad persona atzīta par cietušo).”

9. Papildināt 9. pantu ar vārdiem “vai ir uzzinājusi par faktiem, kas šai personai dod tiesības to darīt”.

10. Izteikt 10. panta sesto daļu šādā redakcijā:

“(6) Atkārtots valsts kompensācijas pieprasījums par to pašu noziedzīgu nodarījumu ir pieļaujams, ja notikušas izmaiņas iepriekš iesniegtajā informācijā.”

11. Aizstāt 12. panta 4. punktā vārdus “apsūdzētā, kas atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā” ar vārdiem “noziedzīga nodarījuma izdarītāja”.

12. Papildināt 17. panta trešās daļas 1. punktu ar vārdiem “vai atteikumu pieņemt valsts kompensācijas pieprasījumu”.

13. Aizstāt 19. panta 1., 4. un 5. punktā vārdus “apsūdzētais, kas atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā” (attiecīgā locījumā) ar vārdiem “noziedzīga nodarījuma izdarītājs” (attiecīgā locījumā).

14. Aizstāt 21. panta nosaukumā, trešajā, ceturtajā un piektajā daļā vārdus “apsūdzētais, kas atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā” (attiecīgā locījumā) ar vārdiem “noziedzīga nodarījuma izdarītājs” (attiecīgā locījumā).

15. Pārejas noteikumos:

izteikt 3. punktu šādā redakcijā:

“3. Šā likuma 7. panta pirmās daļas pirmajā teikumā minētais nosacījums stājas spēkā 2014.gada 1.janvārī. Līdz 2013. gada 31. decembrim vienam noziedzīgā nodarījumā cietušajam izmaksājamās valsts kompensācijas maksimālais apmērs tiek noteikts četru minimālo mēneša darba algu apmērā, un šā likuma 7. panta otrajā daļā noteiktās izmaksājamās valsts kompensācijas apmērs tiek aprēķināts, par pamatu ņemot četras minimālās mēneša darba algas.”;

papildināt pārejas noteikumus ar 5. punktu šādā redakcijā:

“5. Valsts kompensācijas pieprasījumus, kurus Juridiskās palīdzības administrācija saņēmusi līdz 2012. gada 31. decembrim, tā izskata un valsts kompensāciju piešķir atbilstoši normatīvajiem aktiem, kas bija spēkā līdz 2012. gada 31. decembrim.”

16. Izteikt informatīvo atsauci uz Eiropas Savienības direktīvām šādā redakcijā:

“Informatīva atsauce uz Eiropas Savienības direktīvām

Likumā iekļautas tiesību normas, kas izriet no:

- 1) Padomes 2004. gada 29. aprīļa direktīvas 2004/80/EK par kompensāciju noziegumos cietušajiem;
- 2) Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 5. aprīļa direktīvas 2011/36/ES par cilvēku tirdzniecības novēršanu un apkarošanu un cietušo aizsardzību, un ar kuru aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2002/629/TI.”

Likums stājas spēkā 2013. gada 1. janvārī.

Likums Saeimā pieņemts 2012. gada 15. novembrī.

Valsts prezidents A.Bērziņš

Rīgā 2012. gada 30. novembrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 30.11.2012., Nr.189.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts prezidents izsludina šādu likumu:

324. 198L/11 Grozījums Kriminālprocesa likumā

Izdarīt Kriminālprocesa likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2005, 11., 20. nr.; 2006, 4. nr.; 2007, 3., 13. nr.; 2008, 1., 15. nr.; 2009, 9., 14., 15. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 19., 178. nr.; 2011, 117. nr.; 2012, 92. nr.) šādu grozījumu:

Aizstāt pārejas noteikumu 24. punktā vārdus un skaitļus “līdz 2012. gada 31. decembrim” ar vārdiem un skaitļiem “līdz 2013. gada 28. februārim”.

Likums Saeimā pieņemts 2012. gada 15. novembrī.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2012. gada 30. novembrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 30.11.2012., Nr.189.

325. 199L/11 Grozījumi Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonu ar speciālajām dienesta pakāpēm dienesta gaitas likumā

Izdarīt Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonu ar speciālajām dienesta pakāpēm dienesta gaitas likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2006, 14. nr.; 2008, 12., 16. nr.; 2009, 2., 3., 9., 10., 14. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 196. nr.; 2010, 47., 205. nr.; 2011, 148. nr.) šādus grozījumus:

1. Izslēgt 3. panta piektajā daļā vārdus “un uzturdevas kompensāciju”.

2. 14. pantā:

izslēgt trešajā daļā vārdus “un uzturdevas kompensāciju”;

izslēgt ceturtajā daļā vārdus “un saskaņā ar šā panta trešo daļu neizmaksāto uzturdevas kompensāciju”.

3. Izslēgt 16. panta ceturtajā daļā vārdus “un uzturdevas kompensāciju”.

4. Izslēgt 18. panta otrajā daļā vārdus “un uzturdevas kompensācija”.

5. Izslēgt 24. panta trešajā daļā vārdus “un uzturdevas kompensāciju”.

6. Izslēgt 48. panta pirmajā daļā vārdus “uzturdevas kompensācija”.

7. Papildināt pārejas noteikumus ar 17. punktu šādā redakcijā:

“17. Ja šā likuma 14. panta trešajā daļā minēto amatpersonu tiesa attaisno vai kriminālprocess pret to tiek izbeigts uz rehabilitējoša pamata, amatpersonai izmaksā neizmaksāto uzturdevas kompensāciju par atstādināšanas laika posmu līdz 2012. gada 31. decembrim.”

Likums stājas spēkā 2013. gada 1. janvārī.

Likums Saeimā pieņemts 2012. gada 15. novembrī.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2012. gada 30. novembrī

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

**326. 200L/11 Grozījums Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu
un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonu ar
speciālajām dienesta pakāpēm disciplināratbildības
likumā**

Izdarīt Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonu ar speciālajām dienesta pakāpēm disciplināratbildības likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2006, 14. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 157. nr.; 2012, 56. nr.) šādu grozījumu:

Izslēgt 19. panta pirmajā daļā vārdus “un uzturdevas kompensāciju”.

Likums stājas spēkā 2013. gada 1. janvārī.

Likums Saeimā pieņemts 2012. gada 15. novembrī.

Valsts prezidents A.Bērziņš

Rīgā 2012. gada 30. novembrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 30.11.2012., Nr.189.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

327. 201L/11 Grozījums Latvijas Republikas Zemessardzes likumā

Izdarīt Latvijas Republikas Zemessardzes likumā (Latvijas Vēstnesis, 2010, 82., 205. nr.) šādu grozījumu:

Aizstāt 35. panta pirmās daļas 2. punktā vārdus “mēneša algas apmērā” ar vārdiem un skaitli “līdz 50 procentiem no mēneša algas vienu reizi kalendāra gadā”.

Likums stājas spēkā 2013. gada 1. janvārī.

Likums Saeimā pieņemts 2012. gada 15. novembrī.

Valsts prezidents A.Bērziņš

Rīgā 2012. gada 30. novembrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 30.11.2012.,Nr.189.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts prezidents izsludina šādu likumu:

328. 202L/11 Grozījumi Valsts fondēto pensiju likumā

Izdarīt Valsts fondēto pensiju likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2000, 7. nr.; 2002, 24. nr.; 2004, 2., 9. nr.; 2005, 12. nr.; 2006, 21. nr.; 2007, 12. nr.; 2008, 21. nr.; 2009, 1., 10., 14. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 206. nr.) šādus grozījumus:

Pārejas noteikumos:

aizstāt 2. punktā skaitļus un vārdus “2013. gada 1. janvārī” ar skaitļiem un vārdiem “2016. gada 1. janvārī”;

papildināt 3. punktu ar 6. un 7. apakšpunktu šādā redakcijā:

“6) ar 2013. gada 1. janvārī — 4 procenti no iemaksu objekta, kas noteikts likumā;

7) ar 2015. gada 1. janvārī — 5 procenti no iemaksu objekta, kas noteikts likumā.”;

izteikt 15. punktu šādā redakcijā:

“15. Ministru kabinets sešu mēnešu laikā no dienas, kad, noslēdzoties saimnieciskajam gadam, sociālās apdrošināšanas speciālā budžeta gada ieņēmumi pārsniedz izdevumus, izvērtē sociālās apdrošināšanas iemaksu likmes samazinājumu valsts fondēto pensiju shēmā 2011.—2015. gadā un tā ietekmi uz valsts fondēto pensiju shēmas dalībnieka vecuma pensijas kapitālu un iesniedz Saeimai attiecīgu ziņojumu. Ziņojumā ietver arī izvērtējumu par iespēju kompensēt sociālās apdrošināšanas iemaksu likmes samazinājumu valsts fondēto pensiju shēmā.”

Likums stājas spēkā 2013. gada 1. janvārī.

Likums Saeimā pieņemts 2012. gada 15. novembrī.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2012. gada 30. novembrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 30.11.2012., Nr.189.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

329. 203L/11 Grozījumi Valsts probācijas dienesta likumā

Izdarīt Valsts probācijas dienesta likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2004, 2. nr.; 2005, 8. nr.; 2006, 24. nr.; 2008, 24. nr.; 2009, 2., 14., 16. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 183. nr.; 2011, 120. nr.) šādus grozījumus:

Pārejas noteikumos:

aizstāt 5. punktā vārdus un skaitļus “līdz 2012. gada 31. decembrim” ar vārdiem un skaitļiem “līdz 2014. gada 31. decembrim”;

aizstāt 7. punktā vārdus un skaitļus “līdz 2012. gada 31. decembrim” ar vārdiem un skaitļiem “līdz 2013. gada 28. februārim”.

Likums Saeimā pieņemts 2012. gada 15. novembrī.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2012. gada 30. novembrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 30.11.2012., Nr.189.

330. 204L/11 Grozījumi Medību likumā

Izdarīt Medību likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2003, 17. nr.; 2007, 3., 14. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 205. nr.) šādus grozījumus:

1. 1. pantā:

papildināt pantu ar 6.¹ punktu šādā redakcijā:

“6¹) **medību resursu ilgtspējīga apsaimniekošana** — medijamo dzīvnieku populācijas un apdzīvotās vides un ar to saistīto dabas resursu apsaimniekošana tādā veidā, lai saglabātu medību resursu bioloģisko daudzveidību un atjaunošanās spēju, nodrošinot medību resursus nākamajām paaudzēm, kā arī veicinātu medijamo dzīvnieku aizsardzību, ņemot vērā saimnieciskās, sociālās un vides intereses un neapdraudot dabas aizsardzības pasākumu īstenošanu medijamo dzīvnieku sugu izplatības teritorijā;”;

izteikt 12. punktu šādā redakcijā:

“(12) **medijamie dzīvnieki** — savvaļas sugu zīdītāji un putni, tai skaitā migrējošie, kurus medi saskaņā ar medības reglamentējošiem normatīvajiem aktiem, un šo sugu dzīvnieki, kurus tur iežogotās platībās savvaļai līdzīgos apstākļos;”;

2. 3. pantā:

izslēgt otro un trešo daļu;

izteikt ceturto daļu šādā redakcijā:

“(4) Medijamo dzīvnieku sugas, medību termiņus, kā arī gadījumus, kad iespējamās medības ārpus medību termiņiem, nosaka Ministru kabinets. Medijamo putnu medību termiņus nenosaka to vairošanās periodā vai citā sugu attīstībai svarīgā posmā.”;

papildināt pantu ar piekto, sesto un septīto daļu šādā redakcijā:

“(5) Ministru kabinets nosaka kārtību, kādā Valsts meža dienests ir tiesīgs mainīt medību termiņus zīdītājiem, kā arī noteikt papildu ierobežojumus medību organizēšanai atbilstoši attiecīgās dzīvnieku populācijas stāvoklim, meteoroloģiskajiem apstākļiem un fenoloģiskajai situācijai.

(6) Ja nevar rast citu pieņemamu risinājumu, medijamo putnu sugu individuus ārpus noteiktā medību termiņa atļauts iegūt tikai izņēmuma gadījumā, balstoties uz objektīvu un zinātnisku izvērtējumu, ja tas nekaitē attiecīgās sugas populācijai, saņemot ikreizēju atļauju, šādos nolūkos:

- 1) sabiedrības veselības aizsardzības un drošības interesēs;
- 2) lidojumu drošības interesēs;
- 3) lai nepieļautu būtiskus postījumus kultūraugiem, lauksaimniecības dzīvniekiem, mežiem, zivsaimniecībai un ūdeņiem;
- 4) lai aizsargātu floru un faunu;
- 5) pētniecībai un mācībām, veicot populācijas atjaunošanu, sugu reintrodukciju un šim nolūkam nepieciešamo pavairošanu;
- 6) atsevišķu putnu sagūstīšanai, turēšanai vai citādi saprātīgai izmantošanai stingri kontrolētos apstākļos un izlases veidā.

(7) Šā panta sestajā daļā noteiktajos gadījumos medijamo putnu sugu indivīdu iegūšana ārpus normatīvajos aktos noteiktajiem medību termiņiem tiek pielīdzināta nemedijamo dzīvnieku iegūšanai un veikta saskaņā ar normatīvajos aktos noteikto nemedijamo dzīvnieku iegūšanas kārtību. Par izsniegtajām atļaujām medijamo dzīvnieku iegūšanai ārpus medību termiņa Dabas

aizsardzības pārvalde informē Valsts meža dienestu.”

3. Izteikt 6. pantu šādā redakcijā:

“**6. pants.** Medību resursi izmantojami tā, lai nodrošinātu medijamo dzīvnieku sugu populāciju, genofonda un medijamo dzīvnieku apdzīvotās vides aizsardzību un saglabāšanu. Medijamo putnu sugu resursus izmanto tā, lai putnu medības neapdraudētu dabas aizsardzības pasākumu īstenošanu šo sugu izplatības teritorijā. Medību praksē ievēro medijamo dzīvnieku saprātīgas izmantošanas un ekoloģiski līdzsvarotas kontroles principus, medijamo dzīvnieku, tai skaitā migrējošo putnu, populācijas lielumu.”

4. Izteikt 11. pantu šādā redakcijā:

“**11. pants.** (1) Nemedījamos savvaļas dzīvniekus drīkst iegūt, medīt vai turēt nebrīvē, ja saņemta Dabas aizsardzības pārvaldes iekreizēja atļauja.

(2) Kārtību, kādā izsniedz un anulē atļaujas nemedījamo savvaļas dzīvnieku iegūšanai, medīšanai vai turēšanai nebrīvē, nosaka Ministru kabinets.”

5. Papildināt pārejas noteikumus ar 8. un 9. punktu šādā redakcijā:

“8. Ministru kabinets ne vēlāk kā līdz 2013. gada 31. decembrim izdod šā likuma 3. panta ceturtajā un piektajā daļā minētos noteikumus.

9. Līdz attiecīgo Ministru kabineta noteikumu spēkā stāšanās dienai, bet ne ilgāk kā līdz 2013. gada 31. decembrim ir spēkā šādi Ministru kabineta noteikumi, ciktāl tie nav pretrunā ar šo likumu:

- 1) Ministru kabineta 2003. gada 23. decembra noteikumi Nr.760 “Medību noteikumi”;
- 2) Ministru kabineta 2004. gada 2. marta noteikumi Nr.109 “Noteikumi par valsts nodevu par mednieka apliecības, mednieka sezonas kartes un medību atļaujas izsniegšanu, par atļaujas izsniegšanu ārvalstu medniekam medīt Latvijas teritorijā un atļaujas izsniegšanu izvest medību trofejas no Latvijas, kā arī medību trofeju izvešanas kārtību”.

6. Izteikt informatīvo atsauci uz Eiropas Savienības direktīvām šādā redakcijā:

“Informatīva atsauce uz Eiropas Savienības direktīvām

Likumā iekļautas tiesību normas, kas izriet no:

- 1) Padomes 1992. gada 21. maija direktīvas 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību;
- 2) Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 30. novembra direktīvas 2009/147/EK par savvaļas putnu aizsardzību.”

Likums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā izsludināšanas.

Likums Saeimā pieņemts 2012. gada 15. novembrī.

Valsts prezidents A.Bērziņš

Rīgā 2012. gada 30. novembrī

331. 205L/11 Grozījumi Transportlīdzekļa ekspluatācijas nodokļa un uzņēmumu vieglo transportlīdzekļu nodokļa likumā

Izdarīt Transportlīdzekļa ekspluatācijas nodokļa un uzņēmumu vieglo transportlīdzekļu nodokļa likumā (Latvijas Vēstnesis, 2010, 206. nr.; 2012, 59. nr.) šādus grozījumus:

1. Papildināt 10. pantu pēc vārda “komersants” (attiecīgā locījumā) ar vārdiem “vai ārvalsts komersanta filiāle” (attiecīgā locījumā).

2. 11. pantā:

papildināt pantu pēc vārda “komersants” (attiecīgā locījumā) ar vārdiem “vai ārvalsts komersanta filiāle” (attiecīgā locījumā);

aizstāt pirmajā daļā vārdus “kuram piešķirts komercreģistra reģistrācijas numurs” ar vārdiem “kas ierakstīta komercreģistrā”.

3. 13. pantā:

aizstāt vārdus “komersants vai zemnieku saimniecība” (attiecīgā locījumā) ar vārdiem “nodokļa maksātājs” (attiecīgā locījumā);

aizstāt 1.¹ daļā vārdu “reģistrēta” ar vārdu “reģistrēts”.

4. 14. pantā:

izteikt pirmās daļas 3. un 4. punktu šādā redakcijā:

“3) par transportlīdzekļu ražotāja pilnvarotas personas īpašumā vai turējumā esošiem transportlīdzekļiem, kuri tiek izmantoti kā demonstrācijas transportlīdzekļi un kurus komersants vai ārvalsts komersanta filiāle deklarējusi reģistrā;

4) ja komersantam vai ārvalsts komersanta filiālei vieglo transportlīdzekļu iznomāšanas pakalpojumi vai vieglo transportlīdzekļu iznomāšanas pakalpojumi kopā ar vieglo transportlīdzekļu tirdzniecību veido ne mazāk kā 90 procentus no kopējā apgrozījuma, par viņa īpašumā vai turējumā esošiem īstermiņa (līdz vienam gadam) iznomāšanai paredzētiem transportlīdzekļiem, kurus komersants vai ārvalsts komersanta filiāle deklarējusi reģistrā;”;

aizstāt vārdus “komersants vai zemnieku saimniecība” (attiecīgā locījumā) ar vārdiem “nodokļa maksātājs” (attiecīgā locījumā);

izteikt otro daļu šādā redakcijā:

“(2) To, ka komersanta vai ārvalsts komersanta filiāles vieglais transportlīdzeklis atbilst kādam no šā panta pirmās daļas 3., 4. vai 5. punkta nosacījumiem vai zemnieku saimniecības vieglais transportlīdzeklis atbilst šā panta pirmās daļas 5. punkta nosacījumiem atbrīvojuma piemērošanai, nodokļa maksātājs deklarē reģistrā, izmantojot Ceļu satiksmes drošības direkcijas nodrošinātos e-pakalpojumus. Deklarēšanu veic līdz tā mēneša 25. datumam, kad iestājušās tiesības uz atbrīvojumu. Atbrīvojumu sāk piemērot no nākamā mēneša un piemēro līdz attiecīgā taksācijas perioda mēnesim (to neieskaitot), kad nodokļa maksātājs veic šā panta 2.² daļā minētās darbības. Attiecībā uz tādu transportlīdzekli, kuru nodokļa maksātājs ieguvis savā īpašumā vai turējumā un kuram pienākas atbrīvojums, deklarēšana par turpmāko taksācijas periodu veicama 15 dienu laikā

pēc transportlīdzekļa reģistrācijas īpašumā vai turējumā.”;

izslēgt 2.² daļas pirmo teikumu;

papildināt pantu ar 2.³ daļu šādā redakcijā:

“(2³) Nodokļa maksātājam ir tiesības vienu reizi taksācijas periodā mainīt uzņēmumu vieglo transportlīdzekļu nodokļa piemērošanas kārtību — deklarējot atbrīvojumu vai to, ka vairs nepiemēros atbrīvojumu no nodokļa maksāšanas.”;

aizstāt sestajā daļā skaitli un vārdu “2.² daļā” ar skaitli un vārdu “2.³ daļā”.

5. 15. pantā:

aizstāt vārdus “komersants vai zemnieku saimniecība” (attiecīgā locījumā) ar vārdiem “nodokļa maksātājs” (attiecīgā locījumā);

izslēgt pirmajā daļā vārdus “atsavina vai”;

izteikt pirmās daļas otro teikumu šādā redakcijā:

“Ja transportlīdzeklis tiek noņemts no uzskaites, samaksāto nodokli atmaksā par mēnešiem, kas seko mēnesim, kurā tas noņemts no uzskaites.”

6. Izteikt pārejas noteikumu 9. punktu šādā redakcijā:

“9. Grozījumi šā likuma 5. panta trešajā, ceturtajā un piektajā daļā un grozījums, kas paredz septītās daļas izslēgšanu, stājas spēkā 2016. gada 1. janvārī.”

Likums stājas spēkā 2013. gada 1. janvārī.

Likums Saeimā pieņemts 2012. gada 15. novembrī.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2012. gada 4. decembrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 04.12.2012., Nr.190.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts prezidents izsludina šādu likumu:

332. 206L/11 Grozījums Profesionālās izglītības likumā

Izdarīt Profesionālās izglītības likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1999, 14. nr.; 2001, 16. nr.; 2006, 21. nr.; 2007, 14. nr.; 2009, 2., 6., 14. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 102., 205. nr.; 2011, 202. nr.; 2012, 69. nr.) šādu grozījumu:

Papildināt pārejas noteikumus ar 20. punktu šādā redakcijā:

“20. 2013. gadā valsts un pašvaldību dibināto izglītības iestāžu pedagogiem atlaišanas pabalstu izmaksā saskaņā ar Valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzības likumu.”

Likums stājas spēkā 2013. gada 1. janvārī.

Likums Saeimā pieņemts 2012. gada 15. novembrī.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2012. gada 4. decembrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 04.12.2012., Nr.190.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

333. 207L/11 Grozījums Vispārējās izglītības likumā

Izdarīt Vispārējās izglītības likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1999, 14., 17., 21. nr.; 2000, 15., 19. nr.; 2002, 24. nr.; 2004, 20. nr.; 2005, 14. nr.; 2007, 22. nr.; 2008, 23. nr.; 2009, 2., 14. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 196. nr.; 2010, 206. nr.; 2011, 112., 202. nr.) šādu grozījumu:

Papildināt pārejas noteikumus ar 20. punktu šādā redakcijā:

“20. 2013. gadā valsts un pašvaldību dibināto izglītības iestāžu pedagogiem atlaišanas pabalstu izmaksā saskaņā ar Valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzības likumu.”

Likums stājas spēkā 2013. gada 1. janvārī.

Likums Saeimā pieņemts 2012. gada 15. novembrī.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2012. gada 4. decembrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 04.12.2012., Nr.190.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts prezidents izsludina šādu likumu:

334. 208L/11 Grozījumi Izglītības likumā

Izdarīt Izglītības likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1998, 24. nr.; 1999, 17., 24. nr.; 2000, 12. nr.; 2001, 12., 16., 21. nr.; 2004, 5. nr.; 2007, 3. nr.; 2009, 1., 2., 14. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 196. nr.; 2010, 47., 205. nr.; 2011, 202. nr.; 2012, 54., 108. nr.) šādus grozījumus:

Pārejas noteikumus:

izteikt 30. punktu šādā redakcijā:

“30. Šā likuma 59. panta sestā daļa attiecībā uz pašvaldību finansiālo atbalstu pieaugušo izglītībai stājas spēkā 2013. gada 1. janvārī, bet attiecībā uz valsts finansiālo atbalstu pieaugušo izglītībai — 2015. gada 1. janvārī.”;

papildināt pārejas noteikumus ar 34. punktu šādā redakcijā:

“34. 2013. gadā valsts un pašvaldību dibināto izglītības iestāžu pedagogiem atlaišanas pabalstu izmaksā saskaņā ar Valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzības likumu.”

Likums stājas spēkā 2013. gada 1. janvārī.

Likums Saeimā pieņemts 2012. gada 15. novembrī.

Valsts prezidents A.Bērziņš

Rīgā 2012. gada 4. decembrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 04.12.2012., Nr.190.

335. 209L/11 Grozījumi Valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzības likumā

Izdarīt Valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzības likumā (Latvijas Vēstnesis, 2009, 199., 200. nr.; 2010, 12., 66., 99., 174., 206. nr.; 2011, 103., 204. nr.) šādus grozījumus:

1. Papildināt 2. panta astoto daļu ar teikumu šādā redakcijā:

“Ja amata (dienesta, darba) tiesiskās attiecības tiek izbeigtas, neizmantoto atvaļinājumu atlīdzina naudā atbilstoši neizmantotā atvaļinājuma ilgumam amatā, kurā amatpersona (darbinieks) piešķirto atvaļinājumu nav izmantojusi, aprēķinot izmaksājamo samaksu no vidējās izpeļņas, kas nopelnīta šajā amatā.”

2. 3. pantā:

aizstāt ceturtās daļas 5. punktā vārdus “naudas balvu ne vairāk kā vienas minimālās mēneša darba algas apmērā sakarā ar” ar vārdiem “naudas balvu, kas kalendāra gada ietvaros nepārsniedz amatpersonai (darbiniekam) noteiktās mēnešalgas apmēru, sakarā ar”;

papildināt pantu ar 6.⁷ daļu šādā redakcijā:

“(6⁷) Valsts vai pašvaldības institūcijas vadītājs nodrošina, ka šā likuma 3. panta ceturtās daļas 5. punktā, 14. panta divpadsmitajā daļā, 16. panta trešajā daļā un pārejas noteikumu 8.⁹ un 8.¹⁰ punktā noteiktā atlīdzība netiek izmaksāta par to pašu sasniegumu, notikumu vai paveikto.”

3. Papildināt 3.¹ panta devīto daļu pēc vārdiem “apmaksātā atvaļinājuma” ar vārdiem “vai apmaksātā papildatvaļinājuma”.

4. Izteikt 6. panta otrās daļas 6., 7. un 8. punktu šādā redakcijā:

- “6) Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes priekšsēdētājam — 2,78;
- 7) Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes priekšsēdētāja vietniekam — 2,64;
- 8) Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes loceklim — 2,31;”

5. 7.¹ pantā:

izteikt pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Valsts tiešās pārvaldes iestāžu amatpersonu (darbinieku) mēnešalgas apmēru un tās noteikšanas kārtību, ņemot vērā amatam atbilstošo mēnešalgu grupu, reglamentē Ministru kabinets. Amatam atbilstošo mēnešalgu grupu nosaka, pamatojoties uz amatu saimi un līmeni. Amatu saimi un līmeni nosaka atbilstoši Ministru kabineta noteiktajam valsts un pašvaldību institūciju amatu katalogam.”;

izslēgt otro daļu.

6. Izslēgt 8. panta otro daļu.

7. 14. pantā:

aizstāt pirmās daļas pirmajā un piektajā teikumā skaitli “20” ar skaitli “30”;

aizstāt otrās daļas pirmajā teikumā skaitli “20” ar skaitli “30”;

izteikt trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Piemaksu par prombūtnē esošas amatpersonas (darbinieka) aizvietošanu vai vakanta amata (dienesta, darba) pienākumu pildīšanu var noteikt ne vairāk kā divām amatpersonām (darbiniekiem). Prokurors, ja viņš stažējas augstāka līmeņa prokurora amatā, kurā ieceltais prokurors ir prombūtnē vai kurš ir vakants, var saņemt šā panta pirmajā daļā noteikto piemaksu.”;

izteikt vienpadsmito daļu šādā redakcijā:

“(11) Šā panta ceturtajā, piektajā, sestajā un desmitajā daļā minēto stundas algas likmi aprēķina, dalot attiecīgajai amatpersonai (darbiniekam) noteikto mēnešalgas apmēru ar attiecīgo darba stundu skaitu konkrētajā mēnesī, bet, ja amatpersonai (darbiniekam) ir noteikts summētais darba laiks, stundas algas likmi aprēķina, dalot attiecīgajai amatpersonai (darbiniekam) noteikto mēnešalgas apmēru ar attiecīgā kalendāra gada vidējo darba stundu skaitu mēnesī.”;

aizstāt divpadsmitās daļas otrajā teikumā skaitli “20” ar skaitli “30”;

papildināt pantu ar trīspadsmito daļu šādā redakcijā:

“(13) Ja amatpersona (darbinieks) saņem vienu vai vairākas šā panta pirmajā daļā minētās piemaksas un vienlaikus arī šā panta divpadsmitajā daļā minēto piemaksu, piemaksu kopsumma nedrīkst pārsniegt 50 procentus no mēnešalgas.”

8. Izteikt 23. panta tekstu šādā redakcijā:

“Šā likuma 19. panta trešajā un ceturtajā daļā, 21. un 22. pantā minētos pabalstus neizmaksā, ja konstatē, ka nelaimes gadījuma cēlonis ir pašnāvība vai tās mēģinājums, alkohola vai citu apreibinošu līdzekļu lietošana, normatīvo aktu pārkāpumi vai nepiedienīga rīcība.”

9. Izteikt 25. pantu šādā redakcijā:

“25. pants. Karavīram izmaksājamais izdienas pabalsts

(1) Karavīrs ik pēc pieciem profesionālā dienesta gadiem saņem vienreizēju pabalstu pēdējo triju mēnešu mēnešalgu un piemaksu apmērā, kāds viņam noteikts pamatdienesta vietā Latvijā, ja profesionālā dienesta līgums ir pagarināts un, sasniedzot piecu gadu izdienu, atlikušais profesionālā dienesta līguma termiņš nav īsāks par vienu gadu. Ja, sasniedzot piecu gadu izdienu, atlikušais profesionālā dienesta līguma termiņš ir īsāks par vienu gadu, karavīrs izdienas pabalstu saņem tikai pēc profesionālā dienesta līguma pagarināšanas uz laiku, kas nav īsāks par pieciem gadiem, vai līdz militārajam dienestam noteiktā maksimālā vecuma sasniegšanai, ja laiks līdz tā sasniegšanai nav īsāks par vienu gadu.

(2) Ja profesionālā dienesta līguma termiņš ir garāks par pieciem gadiem, izdienas pabalstu izmaksā ik pēc pieciem nodienētiem profesionālā dienesta gadiem, ja, sasniedzot piecu gadu izdienu, atlikušais profesionālā dienesta līguma termiņš nav īsāks par vienu gadu.

(3) Ja karavīrs pēc atvaļināšanas no profesionālā dienesta no jauna iestājas profesionālajā dienestā, izdienas laiku izdienas pabalsta saņemšanai aprēķina no jauna saskaņā ar spēkā esošo profesionālā dienesta līgumu.”

10. 35. pantā:

izslēgt pirmajā daļā vārdus “Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonām ar speciālajām dienesta pakāpēm, izņemot Drošības policijas amatpersonas (darbiniekus)”;

izslēgt otro daļu;

izslēgt trešās daļas trešo teikumu.

11. Papildināt 36. panta otro daļu ar 7. punktu šādā redakcijā:

“7) ceļa izdevumi no pastāvīgās dienesta vietas ārvalstīs un atpakaļ uz dienesta vietu sakarā ar ierašanos uz ģimenes locekļa (laulātā, bērna, vecāku, vecvecāku, adoptētāja vai adoptētā, brāļa vai māsas) vai apgādājamā bērēm.”

12. 37. pantā:

aizstāt otrās daļas otrajā teikumā vārdus “Šā panta trešajā, ceturtajā, piektajā vai sestajā daļā” ar vārdiem un skaitļiem “Šā panta trešajā, 3.¹, 3.², ceturtajā, piektajā, sestajā vai septītajā daļā”;

izteikt septītās daļas ievaddaļu šādā redakcijā:

“(7) Valsts institūcija apdrošina to Valsts probācijas dienesta amatpersonu (darbinieku) veselību, kuras ir pakļautas dzīvības vai veselības apdraudējumam (riskam):”;

papildināt pantu ar 7.¹ daļu šādā redakcijā:

“(7¹) Transporta nelaiemes gadījumu un incidentu izmeklēšanas birojs apdrošina izmeklētājus pret nelaiemes gadījumiem, kas var notikt dienesta pienākumu izpildes laikā civilās aviācijas nelaiemes gadījumu un incidentu vietā, dzelzceļa satiksmes negadījumu vietā un jūras negadījumu un incidentu vietā.”

13. Izslēgt 41. panta piektajā daļā vārdus “un uzturdevas kompensāciju”.

14. Izslēgt 42. panta septītajā daļā vārdus “un uzturdevas kompensāciju”.

15. Aizstāt 44. panta otrajā daļā vārdus “darba dienām semestra” ar vārdiem “darba dienām mācību gadā semestru”.

16. Pārejas noteikumos:

papildināt pārejas noteikumus ar 7.⁶ punktu šādā redakcijā:

“7.⁶ 2013. gadā gadījumos, kad ar šo likumu atlīdzība piesaistīta Centrālās statistikas pārvaldes oficiālajā statistikas paziņojumā publicētajam valstī strādājošo mēneša vidējās darba samaksas apmēram, piemērojams 2012. gada pirmajā pusgadā valstī strādājošo mēneša vidējās darba samaksas apmērs, kas noapaļots pilnos latos, proti, 474 lati.”;

papildināt pārejas noteikumus ar 8.⁸, 8.⁹, 8.¹⁰ un 8.¹¹ punktu šādā redakcijā:

“8.⁸ 2013.gadā, lai ierobežotu ar atlīdzību saistītos izdevumus:

- 1) valsts un pašvaldību institūcijas var ierosināt attiecīgās institūcijas funkciju pārskatīšanu un citus optimizācijas pasākumus, kā arī šā likuma 16. panta otrajā daļā minēto prēmiju var izmaksāt šai institūcijai piešķirto finanšu līdzekļu ietvaros;
- 2) valsts un pašvaldību institūciju amatpersonām (darbiniekiem), izņemot šā likuma 17. panta piektajā, sestajā, septītajā, devītajā, desmitajā, vienpadsmitajā un divpadsmitajā daļā minētās amatpersonas (darbiniekus), atļaušanas vai atvaļināšanas pabalsts izmaksājams šādā apmērā:
 - a) viena mēneša vidējās izpeļņas apmērā, ja amatpersona (darbinieks) pie attiecīgā darba devēja bijusi nodarbināta mazāk nekā piecus gadus,
 - b) divu mēnešu vidējās izpeļņas apmērā, ja amatpersona (darbinieks) pie attiecīgā darba devēja bijusi nodarbināta piecus gadus un vairāk.

8.⁹ 2013. gadā atbilstoši institūcijā noteiktajai prēmēšanas kārtībai un kritērijiem papildus šā likuma 16. pantā noteiktajam var prēmēt:

- 1) Valsts ieņēmumu dienesta amatpersonas (darbiniekus) par ieguldījumu nodokļu iekasēšanas un darbības izpildes rādītāju uzlabošanā un muitas politikas īstenošanā, kas sekmējusi ēnu ekonomikas mazināšanos un veicinājusi godīgu konkurenci.

Lēmumu par Valsts ieņēmumu dienesta amatpersonu (darbinieku) prēmēšanu pieņem Ministru kabinets, pamatojoties uz Finanšu ministrijas sniegto informāciju par nodokļu iekasēšanas plāna izpildi;

- 2) Valsts policijas, Valsts robežsardzes, Valsts darba inspekcijas, Pārtikas un veterinārā dienesta, Valsts meža dienesta, Valsts augu aizsardzības dienesta, Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas dienesta amatpersonas (darbiniekus), ja viņu darbības rezultātā ir būtiski uzlabota situācija ēnu ekonomikas apkarošanā un godīgas konkurences veicināšanā. Lēmumu par attiecīgo institūciju amatpersonu (darbinieku) prēmēšanu pieņem Ministru kabinets, pamatojoties uz atbildīgās nozares ministrijas, kā arī prokuratūras sniegto informāciju;
- 3) Valsts kases amatpersonas (darbinieku) par ieguldījumu valsts budžeta izdevumu samazināšanā, nodrošinot efektīvu valsts parāda vadību. Lēmumu par Valsts kases amatpersonu (darbinieku) prēmēšanu pieņem Ministru kabinets, pamatojoties uz Finanšu ministrijas sniegto informāciju par veiktajiem pasākumiem valsts parāda vadības efektivizēšanai.

8.¹⁰ 2013. gadā valsts un pašvaldību institūcijas papildus šā likuma 16. pantā noteiktajam var prēmēt amatpersonas (darbiniekus) atbilstoši institūcijā noteiktajai prēmēšanas kārtībai un kritērijiem, ja šo amatpersonu (darbinieku) darbības rezultātā ir nodrošināta valsts vai pašvaldību budžeta izdevumu samazināšana vai uzlaboti attiecīgās institūcijas darbības izpildes rādītāji. Lēmumu par valsts institūciju amatpersonu (darbinieku) prēmēšanu pieņem Ministru kabinets par 2013. gada pirmo deviņu mēnešu faktisko izpildi, pamatojoties uz atbildīgā nozares ministra vai Ministru prezidenta sniegto informāciju. Par pašvaldības institūciju amatpersonu (darbinieku) prēmēšanu lēmumu pieņem pašvaldības dome par 2013. gada pirmo deviņu mēnešu faktisko izpildi. Prēmiju izmaksai valsts institūcijas var izmantot ne vairāk kā piecus procentus no gadskārtējā valsts budžeta likumā atlīdzībai paredzētā līdzekļu apjoma, savukārt pašvaldību institūcijas — ne vairāk kā piecus procentus no pašvaldības budžetā atlīdzībai paredzētā līdzekļu apjoma.

8.¹¹ 2013. gadā no 1.jūlija amatpersona (darbinieks) var saņemt šā likuma 14. panta pirmajā daļā noteikto piemaksu, ja papildus saviem tiešajiem amata (dienesta, darba) pienākumiem tā pilda pienākumus, kas saistīti ar Latvijas prezidentūras Eiropas Savienības Padomē 2015. gadā sagatavošanas nodrošināšanu;

papildināt pārejas noteikumus ar 19. punktu šādā redakcijā:

“19. Grozījumi šā likuma 7.¹ pantā stājas spēkā 2013. gada 1. februārī.”

Likums stājas spēkā 2013. gada 1. janvārī.

Likums Saeimā pieņemts 2012. gada 15. novembrī.

Valsts prezidents A.Bērziņš

Rīgā 2012. gada 4. decembrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 04.12.2012., Nr.190.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

336. 210L/11 Grozījumi Pacientu tiesību likumā

Izdarīt Pacientu tiesību likumā (Latvijas Vēstnesis, 2009, 205. nr.; 2011, 202. nr.) šādus grozījumus:

1. Izteikt pārejas noteikuma tekstu šādā redakcijā:

“Šā likuma 16. panta otrā, trešā, ceturtā un piektā daļa un 17. pants stājas spēkā 2013. gada 25. oktobrī. Šā likuma 16. panta otrajā daļā paredzēto atlīdzību izmaksā no 2014. gada 1. maija par kaitējumu, kas nodarīts pacientam pēc 2013. gada 25. oktobra.”

2. Izteikt informatīvo atsauci uz Eiropas Savienības direktīvu šādā redakcijā:

“Informatīva atsauce uz Eiropas Savienības direktīvām

Likumā iekļautas tiesību normas, kas izriet no:

- 1) Padomes 2000. gada 29. jūnija direktīvas 2000/43/EK, ar ko ievieš vienādas attieksmes principu pret personām neatkarīgi no rasu vai etniskās piederības;
- 2) Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 9.marta direktīvas 2011/24/ES par pacientu tiesību piemērošanu pārrobežu veselības aprūpē.”

Likums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā izsludināšanas.

Likums Saeimā pieņemts 2012. gada 15. novembrī.

Valsts prezidents A.Bērziņš

Rīgā 2012. gada 4. decembrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 04.12.2012., Nr.190.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts prezidents izsludina šādu likumu:

337. 211L/11 Grozījums Augstskolu likumā

Izdarīt Augstskolu likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1996, 1. nr.; 1997, 3. nr.; 2001, 1. nr.; 2003, 12. nr.; 2004, 13. nr.; 2006, 8. nr.; 2007, 6., 11. nr.; 2008, 15. nr.; 2009, 2., 14. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 194. nr.; 2010, 38., 206. nr.; 2011, 117., 202. nr.) šādu grozījumu:

Papildināt pārejas noteikumus ar 38. punktu šādā redakcijā:

“38. 2013. gadā valsts dibināto augstskolu un koledžu akadēmiskajam personālam atlaišanas pabalstu izmaksā saskaņā ar Valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzības likumu.”

Likums stājas spēkā 2013. gada 1. janvārī.

Likums Saeimā pieņemts 2012. gada 15. novembrī.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2012. gada 4. decembrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 04.12.2012., Nr.190.

338. 212L/11 Grozījumi Likumā par budžetu un finanšu vadību

Izdarīt Likumā par budžetu un finanšu vadību (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1994, 8. nr.; 1996, 24. nr.; 1997, 21. nr.; 1998, 9. nr.; 1999, 24. nr.; 2001, 1. nr.; 2002, 23. nr.; 2003, 2., 23. nr.; 2005, 2., 24. nr.; 2007, 3. nr.; 2008, 1., 24. nr.; 2009, 13., 15., 20. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 200. nr.; 2010, 178., 206. nr.; 2011, 103., 117., 184., 204. nr.) šādus grozījumus:

1. Aizstāt visā likumā vārdus “Eiropas Kopiena” (attiecīgā locījumā) ar vārdiem “Eiropas Savienība” (attiecīgā locījumā).

2. I nodaļā “Likumā lietotie termini”:

papildināt nodaļu pēc termina “Budžeta programma” un tā skaidrojuma ar terminu “Budžeta resors” un tā skaidrojumu šādā redakcijā:

“**Budžeta resors** — ministrija, cita centrālā valsts iestāde vai atsevišķi no ministriju vai citu centrālo valsts iestāžu budžetiem nodalīts resursu un izdevumu kopums, kam gadskārtējā valsts budžeta likumā budžeta līdzekļus paredz tieši apropriācijas kārtībā.”;

papildināt nodaļu pēc termina “Ieņēmumi” un tā skaidrojuma ar terminu “Ietvara likumprojektu pakete” un tā skaidrojumu šādā redakcijā:

“**Ietvara likumprojektu pakete** — likumprojektu pakete, kas sastāv no vidēja termiņa budžeta ietvara likuma projekta vai vidēja termiņa budžeta ietvara likuma grozījumu projekta un likumprojektiem, kuri ietelmē valsts budžetu vidējā termiņā.”;

izslēgt terminu “Saistības” un tā skaidrojumu;

aizstāt termina “Tieši no budžeta finansēts komersants, biedrība un nodibinājums” skaidrojumā vārdus “biedrība un nodibinājums” ar vārdiem “biedrība, nodibinājums, arodbiedrība, reliģiska organizācija un tās iestāde”.

3. Papildināt 5. pantu ar 12.¹ daļu šādā redakcijā:

“(12¹) Nosakot maksas pakalpojuma izcenojumu, ievēro nosacījumu, ka samaksa par pakalpojumu nedrīkst pārsniegt ar pakalpojuma sniegšanu saistītās izmaksas.”

4. Papildināt III nodaļas nosaukumu pēc vārdiem “ietvara likuma” ar vārdiem “projekta (ietvara likumprojektu paketes)”.

5. Izteikt 16. pantu šādā redakcijā:

“**16. pants. Atbildība par vidēja termiņa budžeta ietvara likuma projekta (ietvara likumprojektu paketes) un gadskārtējā valsts budžeta likuma projekta (budžeta likumprojektu paketes) sagatavošanu**

Finanšu ministrs ir atbildīgs par vidēja termiņa budžeta ietvara likuma projekta (ietvara likumprojektu paketes), gadskārtējā valsts budžeta likuma projekta (budžeta likumprojektu paketes) un tam pievienojamo paskaidrojumu izstrādāšanu.”

6. 16.¹ pantā:

aizstāt pirmajā daļā skaitli un vārdu “30.novembrim” ar skaitli un vārdu “15. decembrim”;
izteikt otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Ministrijas un citas centrālās valsts iestādes iesniedz priekšlikumus jaunām politikas iniciatīvām tikai tad, ja attiecīgajos nākamajos saimnieciskajos gados atbilstoši aktuālākajām makroekonomiskās attīstības prognozēm būs pieejami līdzekļi jauno politikas iniciatīvu finansēšanai. Priekšlikumus jaunām politikas iniciatīvām iesniedz vidēja termiņa budžeta ietvara likuma projekta un gadskārtējā valsts budžeta likuma projekta izstrādes un iesniegšanas grafikā noteiktajā termiņā.”;

papildināt pantu ar 2.¹ daļu šādā redakcijā:

“(2¹) Saeimai, Valsts prezidenta kancelejai, Augstākajai tiesai, Satversmes tiesai, Valsts kontrolei, Nacionālajai elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomei, Tiesībsarga birojam, Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijai un Ģenerālprokuratūrai ir tiesības iesniegt priekšlikumus jaunām politikas iniciatīvām neatkarīgi no šā panta otrajā daļā minētajām prognozēm.”;

izslēgt ceturto daļu.

7. 16.² pantā:

izteikt piekto daļu šādā redakcijā:

“(5) Izstrādājot vidēja termiņa budžeta ietvara likuma projektu, tiek ņemti vērā šādi nosacījumi:

- 1) šā panta otrās daļas 6. un 7. punktā minētās vērtības attiecībā uz vidēja termiņa budžeta ietvara likuma projektā paredzēto pirmo tā darbības gadu tiek noteiktas tādā apjomā, kādā tās bija noteiktas iepriekšējā perioda vidēja termiņa budžeta ietvara likumā attiecībā uz otro tā darbības gadu, ievērojot šā panta sestās daļas nosacījumus;
- 2) šā panta otrās daļas 6. un 7. punktā minētās vērtības attiecībā uz vidēja termiņa budžeta ietvara likuma projektā paredzēto otro tā darbības gadu tiek noteiktas, izmantojot iepriekšējā perioda vidēja termiņa budžeta ietvara likumā attiecībā uz trešo tā darbības gadu noteiktās vērtības, ievērojot šā panta sestās daļas nosacījumus un ņemot vērā prognozētās izmaiņas makroekonomiskajā situācijā.”;

papildināt sestās daļas ievaddaļu pēc skaitļa “1.” ar vārdu un skaitli “un 2.”;

izteikt sestās daļas 1. punktu šādā redakcijā:

- “1) izmaiņas ieņēmumos un izdevumos saistībā ar Eiropas Savienības politiku instrumentu un pārējās ārvalstu finanšu palīdzības līdzekļu finansētiem projektiem, pasākumiem;”;

izteikt sestās daļas 4. punktu šādā redakcijā:

- “4) izmaiņas kārtējos maksājumos Eiropas Savienības budžetā un starptautiskai sadarbībai;”;

izteikt sestās daļas 6. punktu šādā redakcijā:

- “6) izmaiņas speciālā budžeta izdevumos saistībā ar aktuālām sociālās apdrošināšanas pakalpojumu saņēmēju kontingenta un vidēja apmēra prognozēm, kā arī saistībā ar aktuālām vidēja termiņa makroekonomiskās attīstības un valsts sociālās apdrošināšanas iemaksu prognozēm;”;

papildināt sesto daļu ar 7. un 8. punktu šādā redakcijā:

- “7) izmaiņas ministrijas vai citas centrālās valsts iestādes valsts budžeta ilgtermiņa saistību apjomā, ja par to ir pieņemts Ministru kabineta lēmums;
- 8) viena budžeta resora izdevumu maksimāli pieļaujamā apjoma pieaugums, ja tas segts ar cita budžeta resora maksimāli pieļaujamā izdevumu apjoma samazinājumu.”;

izteikt desmito daļu šādā redakcijā:

“(10) Ministru kabinets vidēja termiņa budžeta ietvara likuma projektu trim turpmākajiem gadiem (ietvara likumprojektu paketi) iesniedz Saeimai līdz kārtējā gada 15. maijam.”

8. 18. panta 1.¹ daļā:

izteikt 4., 5., 6. un 7. punktu šādā redakcijā:

- “4) ja ir notikušas izmaiņas, kas saistītas ar iemaksām Eiropas Savienības budžetā;
- 5) ja izmaiņas pamatbudžeta izdevumos ir saistītas ar izmaiņām valsts sociālo pabalstu un pensiju saņēmēju kontingenta prognozēs;
- 6) ja izmaiņas speciālā budžeta izdevumos ir saistītas ar izmaiņām sociālās apdrošināšanas pakalpojumu saņēmēju kontingenta un vidējā apmēra prognozēs, kā arī ar aktuālām vidēja termiņa makroekonomiskās attīstības un valsts sociālās apdrošināšanas iemaksu prognozēm;
- 7) ja viena budžeta resora maksimāli pieļaujamā izdevumu apjoma pieaugums tiks segts ar cita budžeta resora maksimāli pieļaujamā izdevumu apjoma samazinājumu;”

papildināt daļu ar 8. punktu šādā redakcijā:

- “8) atbilstoši Ministru kabineta pieņemtajiem lēmumiem.”

9. Izslēgt 20. panta pirmo un otro daļu.

10. 24. pantā:

papildināt pantu ar 1.¹ daļu šādā redakcijā:

“(1¹) Latvijas Republikas diplomātiskās un konsulārās pārstāvniecības var veikt valsts budžeta izdevumus vai uzņemties īstermiņa saistības no pārstāvniecības valstī kredītiestādē atvērtajā kontā saņemtajiem ieņēmumiem par sniegtajiem maksas pakalpojumiem un citiem pašu ieņēmumiem atbilstoši valsts budžeta likumā noteiktajai apropriācijai.”

aizstāt trešās daļas otrajā teikumā vārdu “saistības” ar vārdiem “valsts budžeta ilgtermiņa saistības”.

11. Papildināt 27. pantu ar 1.¹ daļu šādā redakcijā:

“(1¹) Latvijas Republikas diplomātiskās un konsulārās pārstāvniecības valsts budžeta līdzekļu saņemšanai un no tiem finansēto izdevumu veikšanai var atvērt kontu kredītiestādē pārstāvniecības valstī. Gada beigās kontā, kas atvērts kredītiestādē pārstāvniecības valstī, esošo līdzekļu atlikumu, kas radies no ieņēmumiem par sniegtajiem maksas pakalpojumiem un citiem pašu ieņēmumiem, var izmantot nākamajā saimnieciskajā gadā atbilstoši valsts budžeta likumā noteiktajai apropriācijai.”

12. Papildināt 30. panta ceturto daļu ar teikumu šādā redakcijā:

“Ministru kabinets nosaka kapitālsabiedrības, par kurām apkopo attiecīgos finanšu pārskatus un finanšu informāciju.”

13. Papildināt 32. pantu ar trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Ministru kabinets izvērtē Valsts kontroles veiktās revīzijas ieteikumus un, ja nepieciešams, lemj par tālāko rīcību to ieviešanā.”

14. Pārejas noteikumos:

aizstāt 37. punktā skaitli un vārdu “2012.gada” ar skaitli un vārdu “2015.gada”;

papildināt pārejas noteikumus ar 64. un 65. punktu šādā redakcijā:

“64. Sagatavojot vidēja termiņa budžeta ietvara likuma projektu 2014.—2016. gadam, papildus šā likuma 16.² panta piektās daļas 1. punktā minētajiem nosacījumiem ņem vērā arī prognozētās izmaiņas makroekonomiskajā situācijā.

65. Grozījumi šajā likumā par I nodaļas papildināšanu ar terminu “Ietvara likumprojektu pakete” un tā skaidrojumu, grozījumi III nodaļas nosaukumā, grozījumi 16. pantā par tā izteikšanu jaunā redakcijā, kā arī grozījumi 16.² pantā attiecībā uz ietvara likumprojektu paketi stājas spēkā vienlaikus ar attiecīgajiem grozījumiem Saeimas kārtības rullī.”

Likums stājas spēkā 2013. gada 1. janvārī.

Likums Saeimā pieņemts 2012. gada 15. novembrī.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2012. gada 4. decembrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 04.12.2012., Nr.190.

339. 213L/11 **Grozījumi likumā “Par nekustamā īpašuma nodokli”**

Izdarīt likumā “Par nekustamā īpašuma nodokli” (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1997, 13., 24. nr.; 1998, 24. nr.; 1999, 4., 24. nr.; 2001, 1., 24. nr.; 2003, 2., 15. nr.; 2005, 24. nr.; 2007, 21. nr.; 2008, 1. nr.; 2009, 6., 15. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 200. nr.; 2010, 106., 170., 206. nr.; 2011, 202. nr.) šādus grozījumus:

1. Aizstāt 1. panta 2.¹ daļā vārdus un skaitli “kas izdoti līdz pirmstaksācijas gada 1.oktobrim” ar vārdiem un skaitli “kas publicēti līdz pirmstaksācijas gada 1.novembrim”.

2. 3. pantā:

izteikt pirmās daļas ievaddaļu šādā redakcijā:

“(1) Nekustamā īpašuma nodokļa likmi vai likmes no 0,2 līdz 3 procentiem no nekustamā īpašuma kadastrālās vērtības nosaka pašvaldība savos saistošajos noteikumos, kurus tā publicē līdz pirmstaksācijas gada 1.novembrim. Nekustamā īpašuma nodokļa likmi, kas pārsniedz 1,5 procentus no nekustamā īpašuma kadastrālās vērtības, pašvaldība nosaka tikai gadījumā, ja nekustamais īpašums netiek uzturēts atbilstoši normatīvajos aktos noteiktajai kārtībai. Ja pašvaldība līdz noteiktajam termiņam saistošos noteikumus nav publicējusi, nekustamā īpašuma nodokļa likme ir:”;

papildināt 1.¹ daļu ar teikumu šādā redakcijā:

“Minēto papildlikmi piemēro arī tad, ja pašvaldība neapstrādātai lauksaimniecībā izmantojamai zemei ir noteikusi nekustamā īpašuma nodokļa likmi savos saistošajos noteikumos saskaņā ar šā panta pirmo daļu.”;

izteikt 1.⁴ daļu šādā redakcijā:

“(1⁴) Vidi degradējošu, sagrauvušu vai cilvēku drošību apdraudošu būvi apliek ar nekustamā īpašuma nodokļa likmi 3 procentu apmērā, ja to ir noteikusi pašvaldība savos saistošajos noteikumos, kurus tā publicē līdz pirmstaksācijas gada 1. novembrim, no lielākās turpmāk minētās kadastrālās vērtības:

- 1) būvei piekritīgās zemes kadastrālās vērtības;
- 2) būves kadastrālās vērtības.”;

papildināt pantu ar 1.⁵ daļu šādā redakcijā:

“(1⁵) Šā panta 1.⁴ daļā noteikto likmi un bāzi piemēro, ja pašvaldība šā panta pirmās daļas ievaddaļā paredzētajos saistošajos noteikumos nav noteikusi citu nodokļa likmi.”;

aizstāt astotajā daļā skaitli “70” ar skaitli “30”.

3. Papildināt likumu ar 3.¹ pantu šādā redakcijā:

“3.¹ pants. Nekustamā īpašuma nodokļa likmju un nodokļa atvieglojumu noteikšanas principi pašvaldību saistošajos noteikumos

(1) Nosakot nekustamā īpašuma nodokļa likmi vai likmes, pašvaldība ievēro šādus principus:

- 1) objektīva grupējuma princips, saskaņā ar kuru nodokļa maksātāji vai nodokļa objekti tiek grupēti atbilstoši objektīviem kritērijiem;
- 2) efektivitātes princips, saskaņā ar kuru pašvaldība samēro nodokļa administrēšanas izdevumus ar nodokļa ieņēmumiem;

- 3) atbildīgas budžeta plānošanas princips, saskaņā ar kuru pašvaldība salāgo savus pienākumus ar to izpildei nepieciešamajiem līdzekļiem;
- 4) prognozējamības un stabilitātes princips, saskaņā ar kuru nodokļa likmes laikus tiek noteiktas vismaz divu taksācijas gadu periodam, ja nekustamā īpašuma bāzes vērtības palielinājums vai samazinājums, salīdzinot bāzes vērtības taksācijas gadā un pirmstaksācijas gadā, ir mazāks par 20 procentiem.

(2) Nosakot nekustamā īpašuma nodokļa likmi vai likmes, pašvaldība var piemērot šādus principus:

- 1) uzņēmējdarbības atbalsta princips, saskaņā ar kuru pašvaldība izmanto nodokļa likmi kā līdzekli savas teritorijas uzņēmēju vai noteiktu uzņēmējdarbības veidu konkurētspējas paaugstināšanai, ievērojot Komisijas 2006. gada 15. decembra regulas (EK) Nr.1998/2006 par Līguma 87. un 88. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam nosacījumus;
- 2) teritorijas attīstības un teritorijas sakārtošanas princips, saskaņā ar kuru pašvaldība izmanto nodokļa likmi savas teritorijas attīstības veicināšanai un sakārtošanai.

(3) Nosakot nekustamā īpašuma nodokļa atvieglojumus, pašvaldība ievēro šā panta pirmās daļas 1., 2. un 3. punktā noteiktos principus un pēc izvēles var piemērot šā panta otrajā daļā noteiktos principus.

(4) Nosakot nekustamā īpašuma nodokļa atvieglojumus kopsakarā ar nodokļa likmi vai likmēm, pašvaldība ievēro sociālās atbildības principu, saskaņā ar kuru tā it īpaši ņem vērā nodokļa ietekmi uz sociāli mazaizsargāto un trūcīgo iedzīvotāju grupām.”

4. 5. pantā:

papildināt 1.¹ daļu ar vārdiem “un tiem piekritīgo zemi”;

papildināt pantu ar 1.² daļu šādā redakcijā:

“(1²) Nekustamā īpašuma nodokļa summa ir samazināma par 50 procentiem no aprēķinātās nodokļa summas, bet ne vairāk par 300 latiem, par šā likuma 3. panta pirmās daļas 2. punktā minētajiem nekustamā īpašuma nodokļa objektiem — dzīvojamām mājām neatkarīgi no tā, vai tās ir vai nav sadalītas dzīvokļu īpašumos, dzīvojamo māju daļām, telpu grupām nedzīvojamās ēkās, kuru funkcionālā izmantošana ir dzīvošana, un tām piekritīgo zemi personai, ja šai personai (pašai vai kopā ar laulāto) vai tās laulātajam taksācijas gada 1. janvārī ir trīs vai vairāk bērni vecumā līdz 18 gadiem (arī aizbildnībā esoši vai audžuģimenē ievietoti bērni) un ja personai vai tās laulātajam šajā objektā ir deklarētā dzīvesvieta kopā ar vismaz trim no minētajiem bērniem. Minēto atvieglojumu piemēro arī gadījumā, ja nekustamā īpašuma īpašnieks vai tiesiskais valdītājs ir kāds no šajā panta daļā minētajiem bērniem.”;

papildināt pantu ar 3.¹ un 3.² daļu šādā redakcijā:

“(3¹) Nekustamā īpašuma un personas atbilstība šā panta 1.² daļā minētajiem kritērijiem tiek noteikta ar valsts informācijas sistēmu savietotāja starpniecību, pamatojoties uz datiem, kas reģistrēti attiecīgajās valsts informācijas sistēmās taksācijas gada 1. janvārī pulksten 24.00. Nepieciešamie dati šā panta 1.² daļā noteiktā atvieglojuma piemērošanai tiek nodoti pašvaldībām ar valsts informācijas sistēmu savietotāja starpniecību līdz taksācijas gada ceturtajai darba dienai.

(3²) Ministru kabinets nosaka atbildīgo institūciju par šā panta 3.¹ daļā minētā valsts informācijas sistēmu savietotāja darbības nodrošināšanu, datu savietošanas kārtību un institūcijas, kuras nodrošina informācijas sniegšanu šā panta 1.² daļā noteikto atvieglojumu piešķiršanai, kā arī sniedzamās informācijas apjomu, aprites un apstrādes kārtību.”

5. Pārejas noteikumos:

papildināt pārejas noteikumus ar 40.¹ un 40.² punktu šādā redakcijā:

“40.¹ Pašvaldībai ir tiesības 2013. gadā piemērot nodokļa apmēra pieauguma ierobežojumu zemei vai saglabāt nodokļa apmēru zemei iepriekšējā gada līmenī, kā arī noteikt šā pieauguma ierobežojuma apmēru un piemērošanas nosacījumus, ja līdz dienai, kad tiek sagatavots nodokļa maksāšanas paziņojums par 2013. gadu, likuma “Par pašvaldībām” 46. pantā noteiktajā kārtībā ir izdoti saistošie noteikumi.

40.² Pašvaldībai, izdodot saistošos noteikumus, kurus tā publicē līdz pirmstaksācijas gada 1. novembrim, ir tiesības 2014. gadā piemērot nodokļa apmēra pieauguma ierobežojumu zemei vai saglabāt nodokļa apmēru zemei iepriekšējā gada līmenī, kā arī noteikt šā pieauguma ierobežojuma apmēru un piemērošanas nosacījumus.”;

papildināt pārejas noteikumus ar 47., 48., 49., 50. un 51. punktu šādā redakcijā:

“47. Šā likuma 1. panta otrās daļas 9.¹ punktā un 2.¹ daļā, 3. panta pirmās daļas ievaddaļā un 1.⁴ daļā, 8. panta piektajā daļā un 9. panta otrās daļas otrajā un trešajā teikumā pašvaldībām paredzētās tiesības, ja tās uzsāk piemērot ar 2013. gadu, tiek īstenotas, ja līdz dienai, kad tiek sagatavots nodokļa maksāšanas paziņojums par 2013. gadu, likuma “Par pašvaldībām” 46. pantā noteiktajā kārtībā ir izdoti saistošie noteikumi.

48. Grozījumi šā likuma 3. panta pirmās daļas ievaddaļā (par pašvaldības tiesībām noteikt nekustamā īpašuma nodokļa likmi), 1.¹ un 1.⁴ daļā, kā arī 1.⁵ daļa un grozījums 5. panta 1.¹ daļā stājas spēkā 2013. gada 1. janvārī.

49. Grozījums šā likuma 3. panta astotajā daļā attiecībā uz skaitļa “70” aizstāšanu ar skaitli “30” stājas spēkā 2013. gada 1. janvārī un tiek piemērots nodokļa aprēķinam par 2013. taksācijas gadu un turpmākajiem taksācijas gadiem.

50. Šā likuma 5. panta 1.² daļa stājas spēkā 2013. gada 1. janvārī. Nodokļa maksātājs, kuram 2013. gadā ir tiesības uz šā likuma 5. panta 1.² daļā noteikto atvieglojumu, 2013. gada laikā iesniedz pašvaldībai rakstveida iesniegumu, kuram pievienoti dokumenti, kas apliecina nodokļa maksātāja tiesības uz šā atvieglojuma piemērošanu. Ja iesniegums iesniegts līdz nodokļa maksāšanas paziņojuma sagatavošanas datumam, pašvaldība nodokļa atvieglojumu piemēro, veicot nodokļa aprēķinu par 2013. gadu. Ja iesniegums iesniegts 2013. gada laikā pēc nodokļa maksāšanas paziņojuma sagatavošanas datuma, pašvaldība veic aprēķinātā nodokļa pārrēķinu un nosūta iesniedzējam jaunu nodokļa maksāšanas paziņojumu.

51. Attiecībā uz 2014. gadu šā likuma 5. panta 1.² daļā noteiktā atvieglojuma piemērošanai nepieciešamie dati tiek nodoti pašvaldībām ar valsts informācijas sistēmu savietotāja starpniecību līdz 2014. gada 15. janvārim.”

Likums Saeimā pieņemts 2012. gada 15. novembrī.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2012. gada 4. decembrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 04.12.2012., Nr.190.

340. 214L/11 Grozījumi Uzturlīdzekļu garantiju fonda likumā

Izdarīt Uzturlīdzekļu garantiju fonda likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2004, 14. nr.; 2009, 14. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 200. nr.; 2011, 95. nr.; 2012, 6. nr.) šādus grozījumus:

1. Papildināt 4. pantu ar trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Hāgas 2007. gada 23. novembra Konvencijā par uzturlīdzekļu bērniem un cita veida ģimenes uzturēšanas līdzekļu pārrobežu piedziņu (turpmāk — Hāgas 2007. gada 23. novembra konvencija) noteiktos centrālās iestādes pienākumus veic Fonda administrācija. Kārtību un apjomu, kādā Fonda administrācija Hāgas 2007. gada 23. novembra konvencijā noteiktajos gadījumos sniedz personām juridisko palīdzību, īsteno noteiktās tiesības un centrālās iestādes funkcijas, kā arī pilda minētajā konvencijā noteiktos centrālās iestādes uzdevumus, nosaka Ministru kabinets.”

2. 5. pantā:

papildināt pirmo daļu ar 5. punktu šādā redakcijā:

“5) sadalīt termiņos šā panta otrās daļas 2. un 2.¹ punktā paredzētajā gadījumā no iesniedzēja piedzenamās summas samaksu.”;

izteikt otrās daļas 4. punktu šādā redakcijā:

“4) ja nepieciešams, bez īpaša pilnvarojuma pārstāvēt tiesā un citās valsts un pašvaldību iestādēs personas, kurām saskaņā ar Padomes regulu Nr.4/2009 ir tiesības uz juridisko palīdzību, tas ir, ārvalsts prasītājus pārrobežu uzturlīdzekļu piedziņas lietās bērnam vai citām personām (saskaņā ar Padomes regulu Nr.4/2009), ārvalsts prasītājus pārrobežu paternitātes noteikšanas lietās, ja prasība saskaņā ar Padomes regulu Nr.4/2009 celta vienlaikus ar prasību par uzturlīdzekļu piedziņu bērnam, kā arī ārvalsts pieteikuma iesniedzējus lietās par ārvalsts tiesu nolēmumu par uzturlīdzekļu piedziņu bērnam vai citām personām atzišanu vai izpildes pasludināšanu Padomes regulā Nr.4/2009 paredzētajos gadījumos.”;

papildināt otro daļu ar 5. punktu šādā redakcijā:

“5) ja nepieciešams, bez īpaša pilnvarojuma pārstāvēt tiesā un citās valsts un pašvaldību iestādēs personas, kurām saskaņā ar Hāgas 2007. gada 23. novembra konvenciju ir tiesības uz juridisko palīdzību, tas ir, ārvalsts prasītājus pārrobežu uzturlīdzekļu piedziņas lietās bērnam vai citām personām (saskaņā ar Hāgas 2007. gada 23. novembra konvenciju), ārvalsts prasītājus pārrobežu paternitātes noteikšanas lietās, ja prasība saskaņā ar Hāgas 2007. gada 23. novembra konvenciju celta vienlaikus ar prasību par uzturlīdzekļu piedziņu bērnam, kā arī ārvalsts pieteikuma iesniedzējus lietās par ārvalsts tiesu nolēmumu par uzturlīdzekļu piedziņu bērnam vai citām personām atzišanu vai izpildes pasludināšanu Hāgas 2007. gada 23. novembra konvencijā paredzētajos gadījumos.”

3. Papildināt 7. panta otrās daļas 5. punktu pēc vārda “gadījumā” ar vārdiem un skaitļiem “pieņem lēmumu par to, ka šā likuma 5. panta otrās daļas 2. un 2.¹ punktā paredzētajā gadījumā no iesniedzēja Fondam piedzenamās summas samaksa tiek sadalīta”.

4. 11.¹ pantā:

papildināt pantu ar 2.¹ un 2.² daļu šādā redakcijā:

“(2¹) Ja ir pamatots iemesls, iesniedzējs var 10 dienu laikā no šā panta pirmajā daļā minētā lēmuma saņemšanas dienas lūgt Fonda administrāciju nepamatoti izmaksāto uzturlīdzekļu un par tiem aprēķināto likumisko procentu summas samaksu sadalīt termiņos, iesniedzot attiecīgu iesniegumu.

(2²) Fonda administrācija septiņu dienu laikā no šā panta 2.¹ daļā minētā iesnieguma saņemšanas dienas izskata to un pieņem lēmumu par samaksas sadalīšanu termiņos vai lēmumu par atteikumu samaksu sadalīt termiņos. Pieņemot lēmumu par samaksas sadalīšanu termiņos, samaksas termiņš nosakāms ne ilgāks par gadu. Ja Fonda administrācija pieņem lēmumu par atteikumu samaksu sadalīt termiņos, iesniedzējam 10 dienu laikā no šā lēmuma saņemšanas dienas jāizpilda šā panta pirmajā daļā minētais lēmums. Ja šajā daļā noteiktais lēmuma izpildes termiņš iestājas agrāk nekā saskaņā ar šā panta otro daļu noteiktais termiņš, ievēro garāko termiņu.”;

izteikt trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Fonda administrācija sagatavo brīdinājumu par šā panta pirmajā daļā minētā lēmuma piespiedi izpildi un paziņo to iesniedzējam, ja iesniedzējs:

- 1) neizpilda šā panta pirmajā daļā minēto lēmumu 30 dienu laikā no tā saņemšanas dienas;
- 2) ir saņēmis lēmumu par atteikumu samaksu sadalīt termiņos un šā panta 2.² daļā norādītajā termiņā neizpilda šā panta pirmajā daļā minēto lēmumu;
- 3) nokavējis vismaz vienu no šā panta 2.¹ daļā minētajā lēmumā par samaksas sadalīšanu termiņos norādītajiem termiņiem.”

5. Papildināt pārejas noteikumus ar 7. un 8. punktu šādā redakcijā:

“7. Laikā no 2013. gada 1. janvāra līdz 2016. gada 31. decembrim uzturlīdzekļus no Fonda līdzekļiem uzsāktajās uzturlīdzekļu izmaksas lietās un lietās, kas uzsāktas pēc 2013. gada 1. janvāra, atbilstoši šā likuma 8. panta otrajai daļai izmaksā šādā apmērā:

- 1) no 2013. gada 1. janvāra līdz 31. decembrim par katru bērnu no viņa piedzimšanas līdz septiņu gadu vecuma sasniegšanai — 35 latus un par katru bērnu no septiņu gadu vecuma sasniegšanas līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai — 40 latu, bet ne vairāk par tiesas nolēmumā noteikto, kā arī nepārsniedzot apmēru, ko noteicis Ministru kabinets atbilstoši Civillikuma 179. panta piektajai daļai;
- 2) no 2014. gada 1. janvāra līdz 31. decembrim par katru bērnu no viņa piedzimšanas līdz septiņu gadu vecuma sasniegšanai — 40 latu un par katru bērnu no septiņu gadu vecuma sasniegšanas līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai — 45 latus, bet ne vairāk par tiesas nolēmumā noteikto, kā arī nepārsniedzot apmēru, ko noteicis Ministru kabinets atbilstoši Civillikuma 179. panta piektajai daļai;
- 3) no 2015. gada 1. janvāra līdz 31. decembrim par katru bērnu no viņa piedzimšanas līdz septiņu gadu vecuma sasniegšanai — 45 latus un par katru bērnu no septiņu gadu vecuma sasniegšanas līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai — 50 latu, bet ne vairāk par tiesas nolēmumā noteikto, kā arī nepārsniedzot apmēru, ko noteicis Ministru kabinets atbilstoši Civillikuma 179. panta piektajai daļai;
- 4) no 2016. gada 1. janvāra līdz 31. decembrim par katru bērnu no viņa piedzimšanas līdz septiņu gadu vecuma sasniegšanai — 50 latu un par katru bērnu no septiņu gadu vecuma sasniegšanas līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai — 55 latus, bet ne vairāk par tiesas nolēmumā noteikto, kā arī nepārsniedzot apmēru, ko noteicis Ministru kabinets atbilstoši Civillikuma 179. panta piektajai daļai.

8. Šā likuma 4. panta trešā daļa un 5. panta otrās daļas 5. punkts stājas spēkā vienlaikus ar Hāgas 2007. gada 23. novembra konvencijas spēkā stāšanos Eiropas Savienībā.”

Likums stājas spēkā 2013. gada 1. janvārī.

Likums Saeimā pieņemts 2012. gada 15. novembrī.

Valsts prezidents A.Bērziņš

Rīgā 2012. gada 4. decembrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 04.12.2012., Nr.190.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts prezidents izsludina šādu likumu:

341. 215L/11 Grozījumi Civilprocesa likumā

Izdarīt Civilprocesa likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1998, 23. nr.; 2001, 15. nr.; 2002, 24. nr.; 2003, 15. nr.; 2004, 6., 10., 14., 20. nr.; 2005, 7., 14. nr.; 2006, 1., 13., 20., 24. nr.; 2007, 3., 24. nr.; 2008, 13. nr.; 2009, 2., 6., 14. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 205. nr.; 2010, 166., 183., 206. nr.; 2011, 16., 95., 132., 148. nr.; 2012, 50., 100. nr.) šādus grozījumus:

1. Izteikt 34. panta pirmās daļas 1. punktu šādā redakcijā:

“1) par prasību, kas novērtējama naudas summā:

- a) līdz 1500 latiem — 15 procenti no prasības summas, bet ne mazāk par 50 latiem,
- b) no 1501 lata līdz 5000 latiem — 225 lati plus 4 procenti no prasības summas, kas pārsniedz 1500 latus,
- c) no 5001 lata līdz 20 000 latiem — 365 lati plus 3,2 procenti no prasības summas, kas pārsniedz 5000 latus,
- d) no 20 001 lata līdz 100 000 latiem — 845 lati plus 1,6 procenti no prasības summas, kas pārsniedz 20 000 latus,
- e) no 100 001 lata līdz 500 000 latiem — 2125 lati plus 1 procents no prasības summas, kas pārsniedz 100 000 latus,
- f) vairāk par 500 000 latiem — 6125 lati plus 0,6 procenti no prasības summas, kas pārsniedz 500 000 latus;”

2. Papildināt pārejas noteikumus ar 58. punktu šādā redakcijā:

“58. Par prasības pieteikumiem, kas novērtējami naudas summā un kas saņemti tiesā līdz 2012. gada 31. decembrim, maksājama valsts nodeva šādā apmērā:

- 1) līdz 1000 latiem — 15 procenti no prasības summas, bet ne mazāk par 50 latiem;
- 2) no 1001 lata līdz 5000 latiem — 150 latu plus 2,5 procenti no prasības summas, kas pārsniedz 1000 latus;
- 3) no 5001 lata līdz 20 000 latiem — 250 latu plus 1,6 procenti no prasības summas, kas pārsniedz 5000 latus;
- 4) no 20 001 lata līdz 100 000 latiem — 490 latu plus 1 procents no prasības summas, kas pārsniedz 20 000 latus;
- 5) no 100 001 lata līdz 500 000 latiem — 1290 latu plus 0,3 procenti no prasības summas, kas pārsniedz 100 000 latus;
- 6) vairāk par 500 000 latiem — 2490 latu plus 0,05 procenti no prasības summas, kas pārsniedz 500 000 latus.”

Likums stājas spēkā 2013. gada 1. janvārī.

Likums Saeimā pieņemts 2012. gada 15. novembrī.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2012. gada 4. decembrī

Saeima ir pieņēmusi un Valsts prezidents izsludina šādu likumu:

342. 216L/11 Grozījums Valsts sociālo pabalstu likumā

Izdarīt Valsts sociālo pabalstu likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2002, 23. nr.; 2003, 2. nr.; 2004, 5., 24. nr.; 2005, 22., 24. nr.; 2006, 7. nr.; 2007, 22., 24. nr.; 2009, 15., 23. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 47. nr.) šādu grozījumu:

Izteikt pārejas noteikumu 16. punktu šādā redakcijā:

“16. Laika periodā no 2009. gada 1. jūlija līdz 2014. gada 31. decembrim saskaņā ar šo likumu noteiktā ģimenes valsts pabalsta apmēru nosaka atbilstoši likumam “Par valsts pabalstu izmaksu laika periodā no 2009. gada līdz 2014. gadam””

Likums stājas spēkā 2013. gada 1. janvārī.

Likums Saeimā pieņemts 2012. gada 15. novembrī.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2012. gada 4. decembrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 04.12.2012., Nr.190.

343. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 29. novembra sēdē apstiprinājusi, ka par zvērināta revidenta komercsabiedrību Valsts kontroles 2012. gada finanšu pārskata revīzijas veikšanai izraudzīta SIA “D. Daņēvičas revidentu birojs”.

Saeimas priekšsēdētāja S.Āboltiņa

Rīgā 2012. gada 29. novembrī